

புதுவையாள்

கலை இலக்கியப் பண்பாட்டு மலர் - 2016

அனுசரணை
வட மாகாண பண்பாட்டலுவலகத் துணைக்களம்.

ஏலர்யீடு
பரதேச பண்பாட்டுப் பேரவை, புதுச்சேரி.

புதுவையாளர்

பிரதேச பண்பாட்டு விழா மலர்

நான்காவது இதழ்

2016

மலராசிரியர்

திரு. வி.ஸ்ரீதீபன்

கலாசார உத்தியோகத்தர்

இணை மலராசிரியர்

திரு. சூ.செல்வநாயகம்

அதிபர், ஸ்ரீ கம்பிரமணிய வித்தியாசாலை, புதுக்குடியிருப்பு.

பிரதேச பண்பாட்டுப் பேரவை

பிரதேச செயலகம்,

புதுக்குடியிருப்பு.

நூல் விபரம்

நூல் பெயர்	:- புதுவையாள்.
நூல் வகை	:- ஆய்வு கலை.
நூலாசிரியர்	:- சீதாநகர் ரத்தினம்.
அட்டைப்படி அச்சுப்படி	:- க.சீதாநகர்.
அட்டைப் படி	:- க.சீதாநகர்.
நூல் வகை	:- B5 - 70gsm
அச்சுப் படி	:- மத்திய அச்சுக்கலைகலை.
பதிப்புத் திகதி	:- 09.02.2016
அச்சுப்படி	:- பதிப்பு அட்டைப்படி திருவள்ளூர், வட மதுரை.
பதிப்பு	:- ரத்தினம் பதிப்புப் பேரவை, ரத்தினம் நகரம், புதுவையாள்.
பதிப்பு அட்டைப்படி ஆய்வுப்படி	:- திரு.ச.ரத்தினம், (ரத்தினம் நகரம், பேரவைத் தலைநகர்).

மலர் குழு

- திரு.க.சீதாநகர் (உப தலைநகர்)
- திரு.ச.ரத்தினம் (ஆய்வுக்கலை)
- திரு.சீ.ரத்தினம் (நகரம்)
- திரு.சீ.சீதாநகர் (கலைக்கலை)
- திரு.ச.சீதாநகர் (உபநகர்)
- கலைப்படி க.சீதாநகர் (உபநகர்)
- திரு.ஆ.சீதாநகர் (உபநகர்)
- திரு.சீ.கலை.சீதாநகர் (உபநகர்)
- திரு.சீ.சீதாநகர் (உபநகர்)

* புதுவையாள் நூலகலும் ஆக்கங்களுக்கு அவற்றை
ஆக்கத்தந்த கட்டுரை ஆசிரியர்களை பொருப்பாவர்.

தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து

நீராரும் கடலுடுத்த நிலமடநதைக் கெழ்வொழுக்கும்
 சீராரும் வதனமெனத் திகழ் பரதக் கண்டமீதில்
 தெக்கணமும் அதிர்சீறந்த திராவிட நல் திருநாடும்
 தக்கசீறு பிறை நுகலும் தரித்த நறம் திலகமுமே
 அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
 எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்தபெரும் தமிழணங்கே!
 உன் சீரளமை திறம் வியந்து செயலமறந்து

வாழ்த்துதுமே! வாழ்த்துதுமே! வாழ்த்துதுமே!

புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேச கீதம்

இராகம் :- காபி

தாளம் - ஆதி

புத்தெழில் பொழில்கூழ் பூவையர் திலகமாய்
வித்தைகள் விளைந்திட்ட புதுக்குடியிருப்பு வாழி
முத்தென வளங்கள் முதுபெரு நீர்நிலைகள்
சத்தான தெங்கு பனை வாழிய வாழிய

முல்லையும் மருதமும் நெய்தலும் இணைந்து
நெல்லொடு ஒன்பது தானியங்கள் உடனே
அல்லலைப் போக்கிட அலைகடல் திரவியங்கள்
எல்லாமுண்டு எம் புதுக்குடியிருப்பினில்

காடு கரம்பையுள் காண மயில் கூத்தாடும்
கூடு கட்டாக் குயில்கள் கூட்டமாய் கூவும்
ஆடு மாட்டு மந்தைகள் ஆயிரமாய் உலாவும்
விடு வீடாய் இயற்கை விளையாடி நிற்பாள்

ஆலயங்கள் உண்டு அறநெறி உண்டு
கோலத்தில் இயற்கையுடன் தெய்வங்கள் காண்போம்
கலைகள் பரப்பிட கல்லூரி பல உண்டு
விலையிலாப் பேறு எம் பகுதியில் உண்டு.

மன்னர் ஆண்ட மன்னகண்டலும் மாணிக்கபுரமும் சுதந்திரபுரமும்
மரத்துடன் தோன்றிய இரணைப்பாலையும் இனியநல் நகராம்
- விசுவமடுவுடன்
நல்லநகராம் உடையார்கட்டுடன் தேராவில் தேவிபுரமும் வாழ்க
பொன்னகராம் வள்ளிபுனமும் வள்ளுவர்புரமும் வாழியவே.

ஆக்கியவர் : திரு.கி.செல்வநாயகம் (அதிபர்)
கிசையமைப்பு : திருமதி.சண்முகப்பிரியா கனகசுந்தரகவாமி (ஆசிரியை)
திருமதி.ராஜினி ஜோதலிங்கம் (ஆசிரியை)
திருமதி.குணதேவி கண்ணதாஸ் (ஆசிரியை)
பின்னணி : திரு.த.குறிஞ்சிக்குமரன் (ஆசிரியர்)

புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேச செயலக கீதம்

இராகம் :- ஆபேரி

தாளம் :- ஆதி

பல்லவி

வாழ்கவென்று வாழ்த்துவோம் வணங்கிச் சிரம் தாழ்த்துவோம்
புதுக்குடியிருப்பு என்னும் புண்ணியத்து நங்கையை

- வாழ்க -

அனுபல்லவி

புதுமை கொண்ட பூமித்தாய் பழைமை பேணி வாழ்கிறாள்
புத்தெழில் பொழில்களோடு நித்தம் அழகு காட்டுவாள்

-வாழ்க -

சரணம்

கானமயில் கூத்திடும் கழனி எங்கும் நெற்குவை
வானுயர்ந்த தெங்கு பனை வளமிகவும் ஊட்டிடும்
வலைஞர் தொழில் மிகுந்திடும் கலைஞர் கலைமலிந்திட
தேனலம்பு கமலமேவும் செய்ய திருவின் தேவியை

- வாழ்க -

பத்தொ டொன்பான் கிராமமும் பல் துறையில் தேர்ந்திட
சத்தமின்றி ஆநிரை பாலமிர்தம் தந்திடும்
நல்லறிஞர் நாவெல்லாம் கூத்தினிசை நடமிடும்
சொல்லரிய வனவளம் கொண்ட எங்கள் அன்னையை

-வாழ்க -

கலை பயிலும் கூடங்கள் கனகமணிக் கோவில்கள்
நிலை நிலையாய் எங்குமே நிகரில் செம்மை தந்திட
உலை விலாத மக்களின் உள்ளம் உறுதி கொண்டிட
புதுக்குடியிருப்பு நங்கை புகழ் கொழிக்க வாழ்கவே

- வாழ்க -

ஆக்கம் :-

திரு.வீரசிங்கம் பிரதீபன்
கலாசார உத்தியோகத்தர்,
பிரதேச செயலகம், புதுக்குடியிருப்பு.

கிசை :-

திருகந்தப்பு ஜெயந்தன்,
வவுனியா.

பாடியோர்:

திரு. அருணன்,
திருமதி. க. சீவாணி,
திருமதி. வி. கலாவதி

பண்பாட்டு மலர் பண்பாட்டு மலர் என்
நல்வாசிகள்.

திருமதி. நூபவதி கேதீஸ்வரன்,
மாவட்ட செயலாளர்/ அரசாங்க அதிபர்,
மூல்லைத்தீவு மாவட்டம்.

ஆண்டு தோறும் கலை, இலக்கிய மற்றும் பண்பாட்டு வடிவங்களை வெளிக் கொணரும் நோக்கிலான பண்பாட்டு விழாக்களும், அதனையொட்டி பண்பாட்டு மலர் வெளியீடுகளும் பிரதேச செயலகங்களிலும், மாவட்ட ரீதியாக மாவட்டச் செயலகங்களிலும் நடைபெற்று வருவது வழமையானது. அந்த வகையில் புதுக்குடியிருப்பு பிரதேச செயலகம் 2016ம் ஆண்டிற்குரிய புதுவையாள் எனும் மலரினை வெளியிடுவதனையிட்டு நான் மன மகிழ்வடைகின்றேன்.

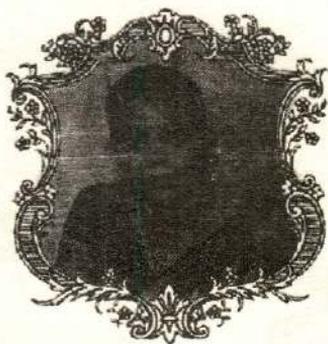
மூல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் அதிக குடித்தொகை கொண்ட, பாரம்பரிய வரலாற்று அம்சங்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட பிரதேசமாக விளங்கும் புதுக்குடியிருப்பு பிரதேசத்தில் மறைந்து உறங்கு நிலையிலும், அழிவடையும் நிலையிலுமுள்ள பாரம்பரியங்களை, இலக்கியங்களை இம்மலர் வெளிக் கொணர்வதை நான் வரவேற்பதோடு, அதை ஆவணப்படுத்தி எதிர்கால சந்ததியிடம் கையளிக்கும் இக்காரியத்தினை அர்ப்பணிப்புடன் புரியும் அனைவரையும் பாராட்டுகிறேன்.

ஆக்கங்களை வெளிக் கொணரும் போது இலை மறை காயாக இருக்கும் படைப்பாளிகளையும் ஊக்கப்படுத்தி இம் மலரில் அவர்களிற்கும் இடமளித்து எதிர்கால சந்ததியினை வளப்படுத்துவதும் அவசியமானதாகும். காலத்தின் தேவை கருதி செயல்படுவதன் மூலம் இன்றைய நவீன படைப்புகளிற்கு ஈடு கொடுக்க முடியாது போனாலும் பழமையினை புதுமையை நோக்கி நகர்த்துவதன் மூலம் இயன்றவரை வெற்றியினை ஈட்ட முடியும்.

பயன்மிக்க இம்மலரின் பிரசவத்திற்காக வலியினையும், வேதனை, சோதனைகளையும் கடந்து விசுவாசத்துடன் உழைத்த பிரதேச செயலருக்கும் மற்றும் மலர் குழுவினருக்கும் மனமார்ந்த பாராட்டினை தெரிவிப்பதோடு இம்மலர் பயனுடன் மலர் வேண்டி எனது நல்லாசிகளை தெரிவிப்பதில் மன நிறைவடைகிறேன்.

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்கள
உதவிப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

திருமதி.வனஜா செல்வரட்ணம்
உதவிப் பணிப்பாளர்,
பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்,
வடக்கு மாகாணம்.

புதுக்குடியிருப்பு பிரதேச பண்பாட்டுப் பேரவையினால் வருடா வருடம் வெளியிடப்படும் புதுவையாள் பிரதேச பண்பாட்டு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதையிட்டு பெரும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

புதுக்குடியிருப்பு பிரதேசத்தின் சிறப்புக்களை எடுத்தியம்பும் வகையில் அமைந்த இம் மலரானது அப் பிரதேசத்தின் கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், பழமொழிகள், பிரதேசத்தின் மதம்சார் தொன்மை வரலாறுகள், மருத்துவ முறைமைகள், நாட்டார் நடைமுறைகள், இலக்கியப் படைப்புகள் முதலான பல்வேறு தகவல்களையும் வெளிப்படுத்தி ஆவணப்படுத்தும் நோக்குடனும் கலை, பண்பாட்டியல் ஆர்வலர்களுக்கும் அவர்களது திறன்களை வெளிக் கொணரும் வளர் நிலைக் களமாகவும் அமைந்துள்ளமை மிகவும் சிறப்பான அம்சமாகும். விழுமியங்கள் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் ஒரு பகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. குறிப்பிட்ட மக்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்களை முழுமையான வடிவில் வெளிப்படுத்துவதன் அடிப்படையிலோ அல்லது அவர்களது பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டிருப்பதன் அடிப்படையிலோ பண்பாட்டு விழுமியத்தினைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

எம் இனத்தின் மொழியும் பண்பாட்டு விழுமியங்களும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. அவை இன்று வரை அழியாது சீரும் சிறப்புமாக திகழ்வதற்கு இவ்வாறான கலைஞர்களினதும், இலக்கிய கர்த்தாக்களினதும் ஆக்கங்களே சான்றாகவுள்ளன.

அந்த வகையில் நான்காவது முறையாக வெளிவரும் புதுவையாள் பிரதேச மலரானது சிறப்பாக வெளி வருவதற்கு வாழ்த்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்வதுடன் இச்செயற்பாட்டினை முன்னெடுத்த குழுவினருக்கு மனம் நிறைந்த பாராட்டுக்களை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிரயவத் தவவரீன்
உள்ளத்தீவீருந்து

திரு. செ.பிரணவநாதன்.
பிரதேச செயலாளர்,
பிரதேச செயலகம்,
புதுக்குடியிருப்பு.

மனித விழுமியத்தின் அடித்தளமாக அமைவது பண்பாடு. அது மனிதனை “மனிதம்” நிறைந்தவனாக ஆக்குவது. அதற்கு காரணமாக விளங்குவது கலை அந்த வகையில் தமிழர் ஆகிய நாமும், “நமக்கென ஓர் நலியாக் கலையுடையோம்” உலகில் வேறு எந்த மொழிக்கும் இல்லாத பெருமை எம் மொழிக்கு உண்டு. பக்தி, அன்பு, காதலின் மொழியாக சித்தரிக்கப்படுவது. எமது மொழி சிறந்த ஆதி வரலாறுள்ள மொழி. எமது மொழியை அலங்கரிப்பவையே கலைகள். பண்பாடு எனும் போது கலை, மனித ஒழுக்கம், வாழும் வழிமுறை எல்லாமே அடங்கிவிடுகின்றது. மண்ணை பண்படுத்தினால் எவ்வாறு அதிக விளைவைப் பெறலாமோ அதுபோல் மனிதனை வளம்படுத்துவது பண்பாடு எனலாம். அப் பண்பாட்டால் வெளிப்படும் மனித உணர்வுகளில் இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழும் சிறப்பானவை.

இம் முத்தமிழும் சங்கமிக்க கடற்கரை வளப்பும், மருத வளச் சிறப்பும், முல்லை நில சாயலும் சங்கமிக்கும் பிரதேசமே புதுக்குடியிருப்பு பிரதேசம் ஆகும். அழகிய கிராமிய மணம் கமழும் இப் பிரதேசத்தில் கலை வளமும் நிறைந்து காணப்படுகின்றது. அக் கலை வளச் சிறப்பினை வெளிப்படுத்தும் நிகழ்வாக எமது பிரதேச பண்பாட்டு விழா அமைகிறது. பல கலைஞர்களின் களமாக அமைகின்ற எமது பண்பாட்டுப் பெரு விழாவில் வருடா வருடம் மலரும் புவையாள் மலர் பல இலைக்கிய வாதிகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுப்பதோடு வன்னியின், முல்லை மாவட்டத்தின், எமது பிரதேசத்தின் கலை இலக்கிய பிரசவங்களை கண்டறியச் செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டு வருகின்றது. அந்த வகையில் நான்காவது முறையாகவும் இப்பணி புவையாள் நூலினூடு இன்று முழுமை பெற்றுள்ளது எனலாம். எமது புராதனம், வாழ்வியல், பாண்பாடு என்பவற்றை வெளிப்படுத்தி இந் நூல் அமைவது கண்கூடு. அதுமட்டுமன்றிக் காலத்தின் தேவையையும் ஓரளவு பூர்த்தி செய்கின்றது எனலாம்.

அந்த வகையில் இந்நூலின் தோற்றத்திற்கு அருகிருந்து உழைத்த அனைவரையும் பாராட்டி, வடமாகாண பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் பண்பாட்டு திட்டங்களில் இதுவும் ஒன்றாக அமைந்தமையை வியந்து நன்றி கூறி மகிழ்கிறேன்.

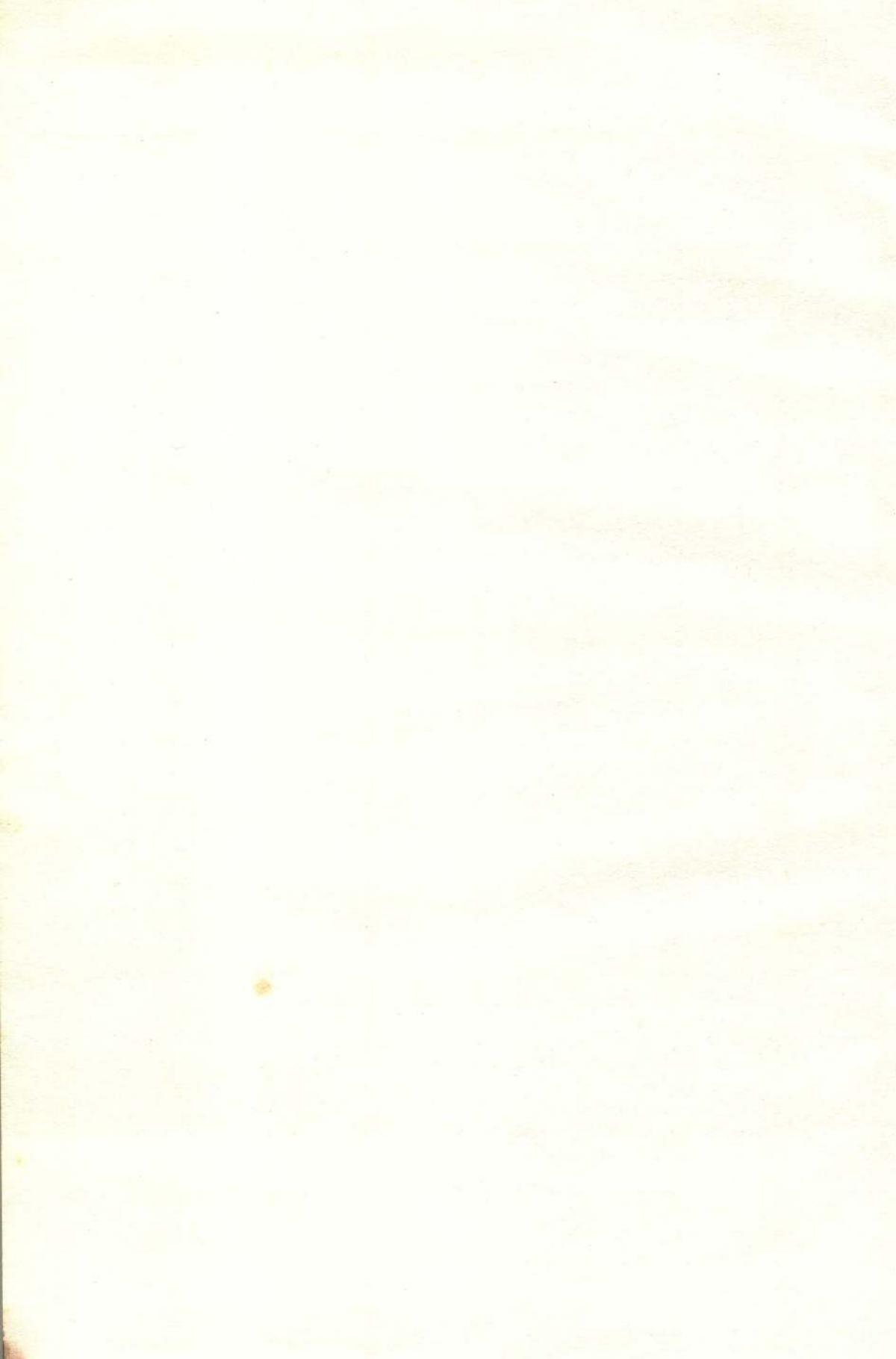
சமர்ப்பணம்

ஒரு நாட்டின்
அல்லது பிரதேசத்தின்
பண்பாட்டுச் சின்னங்களும்,
இலக்கியங்களும் தேசிய
சொத்துக்களாகும். அவை ஒரு நாட்டின்
அல்லது பிரதேசத்தின் மக்களது
வாழ்வியலை, அவர்களது பண்பாட்டை
வரலாற்றுப் பதிவாக காலம் கடந்தும் பேணி
நிற்பவை. அவை ஒரு பிரதேசத்தின் ஒரு கால
கட்டத்தில் வாழும் மக்களுக்கு உரியனவல்ல.
முன்பு வாழ்ந்த, இன்று வாழுகின்ற, இனியும்
வாழப்போகின்ற மக்கட் சமுதாயம் முழுவதற்கும்
உரித்தானவை. எனவே அச் சொத்துக்களை
பாதுகாத்து அடுத்த சந்ததிக்கும் கையளிக்க
முனைகின்ற ஒவ்வொரு தமிழ்
மகனுக்கும் இம் மலர்
சமர்ப்பணம்.

ஆலிஷுள்ளே மலிந்தலை....

01. அடங்காப் பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தில் சீவலிங்க வழிபாடு.	01 - 09
02. கறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முந்திய வன்னி நூடும், தொல்லியற் சான்றுகளும்	10 - 20
03. தமிழ் - தமிழர் - தமிழகம் - தமிழ் நாடு.	21 - 32
04. வன்னிப் பிரதேச வயற் பண்பாடு.	33 - 52
05. வன்னிப் பிரதேச கவிஞர்கள்.	53 - 67
06. வட இலங்கை மகிழ்க் கூத்து. ஓர் ஆய்வு.	68 - 78
07. முல்லை மாவட்ட நாட்டார் இலக்கியம்.	79 - 100
08. முல்லைத்தீவு மாவட்ட மீன் வளமும், மீன்பிடி முறைகளும்.	101 - 117
09. முல்லை மாவட்டத்தின் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள்	118 - 127
10. முல்லைத்தீவின் தென்கிழக்கு எல்லையில் நிலை பெற்றிருந்த பதுவில் கிராசதானி.	128 - 133
11. முல்லைத்தீவு வலயக் கல்வி வளர்ச்சி	134 - 146
12. சாகித்தியரத்னா கலாநிதி முல்லைமணியின் "மழைக் கோலம்" சமூக நாவலின் சமகால தாக்கம்	147 - 154
13. பிரதேச செயலகங்களில் அரும்பொருட் காட்சியகங்களின் அவசியம்.	155 - 161
14. புதுக்குடியிருப்பில் சரவணபவன் என்ற ஒரு ஆளுமை	162 - 166
15. வள்ளுவர்புரம் (கவிதை)	167 - 168
16. புதுக்குடியிருப்பில் ஸ்ரீ உலகளந்த பிள்ளையார் ஆலய வரலாற்றுப் பின்னணி.	169 - 175
17. இந்து ஆலயங்களும் அவற்றின் இன்றைய நிர்வாக முறைகளும்.	176 - 184
18. முல்லை மாவட்டத்தில் வழங்கும் சீந்து வகைப் பாடல்கள்	185 - 196

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தில் சீவலிங்க வழிபாடு

-ஒருண்டி செல்லஞ்செய்யை-

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தில் இதுவரை நடாத்தப்பட்ட ஆய்வுகளில், Rock God (குன்றுக் கடவுள்) என்ற பதம் ஆங்கிலத்தில் பல இடங்களில் உபயோகப்படுத்தப்பட்டுள்ளதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. ஆனால் “மலைக் கடவுள்” என்றால் அது “முருகக் கடவுளையே” குறிக்கும் என்பது தமிழின் பாரம்பரியம். இலங்கையின் பல இடங்களில் முக்கியமாக கோணைசர் மலை, மற்றும் அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தின் பல மலைத் தொடர்களிலும், திருக்கேதீச்சரத்திலும் இலிங்க வழிபாடு இடம்பெற்றுள்ளது. குருந்தனூர் மலை, கும்பகன்னன் மலை, வாடுவெட்டிமலை, போன்ற மலைகளின் உச்சியில் இடம்பெற்ற இலிங்க வழிபாடுகள் பற்றி ஆங்கில ஆய்வுக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. இது ஆழமான ஆய்வுக்குரிய விடயமாகும்.

அண்மையில் வன்னிப் பிரதேசத்திற்கு வருகை தந்திருந்த பேராசிரியர் பத்மநாதன் அவர்கள் இந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள அநேகமான இலிங்கங்களில் நாகர்களின் தமிழ் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் இருப்பதை உறுதி செய்துள்ளமை பிரதேச வரலாற்றின் புராதனத்திற்கு வலுவூட்டுவதோடு, வட பிரதேச தமிழ் மக்களின் தொல்லியலை மாற்றி எழுத வேண்டிய தேவையையும் அவசியப்படுத்தியுள்ளது.

திருக்கேதீச்சரம்

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தின் மேற்குக் கரையில் இலிங்க வழிபாட்டின் மூல இடமாக இருப்பது திருக்கேதீச்சரமாகும். கேது வழிபட்ட காரணத்தினால் கேதீச்சரம் என்ற பெயர் வந்ததாக சமயக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. இந்த ஆலயம் இருந்த பகுதிகளில் நாகர்கள் வாழ்ந்ததாகவும் அவர்கள் வழிபட்ட தலமாக இருப்பதினால் கேதீச்சரம் என்ற பெயர் வந்தது என்ற கருத்தும் முன் வைக்கப்படுகிறது. இராவணன் மனைவி மண்டோதரி நாகர்குலப் பெண் எனவும், அவர் வழிபட்ட தலம் என்ற வரலாறும் முன் வைக்கப்படுகிறது. ஆனால் அண்மைக்கால ஆய்வுகளின்படி புதுவையாள் - 2016

சிவலிங்கங்களை வடிவமைத்தவர்கள் நாகர்கள் என்ற கூற்றிற்கு ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன.

இந்த ஆலயம் பலமுறை இடிக்கப்பட்டுள்ளது. இராமாயண காலத்தில் இராமரால் அனுப்பப்பட்ட அனுமார் இலங்காபுரத்தில் ஒரு ஆலயத்தை சேதப்படுத்தியதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது (ஆய்வுக்குரியது). சிவபூமியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சேதங்களுக்குப் பரிகாரமாக, இராமேஸ்வரத்தில் இராமரும் அவருடன் சேர்ந்தவர்களும் சிவலிங்க வழிபாடு செய்தனர். அதற்கான அடையாளங்கள் இருப்பதாக வரலாற்றுக் குறிப்புகளில் தொல்லியல் ஆய்வாளர்களும், சமய அறிஞர்களும் தெரிவித்துள்ளனர். விஷ்ணுவை முழுமுதல் கடவுளாக வணங்கிய இராமர் சிவலிங்கத்தை வழிபட்ட காரணத்தினால் இராமேஸ்வரம் என்ற பெயர் வந்ததாகவும் இந்தத் தலத்தின் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன. இதனால் இலங்கைபின் புராதனம் பற்றிய ஆய்வுகளுக்கு இந்தியாவில் உள்ள இராமேஸ்வரத்தின் தொல்லியல் மற்றும் வழிபாட்டுத் தகவல்களும் சேர்க்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

கி.பி. 07 ம் நூற்றாண்டில் திருஞானசம்பந்தரால் திருக்கேதீச்சரப் பதிகம் பாடப்பட்டுள்ளது. அக்காலத்தில் திருக்கேதீச்சர ஆலயம் திருத்தப்பட்டு சிவலிங்க வழிபாடு பிரபலம் பெற்றிருந்தமை இதன் மூலம் தெளிவாகிறது. இந்த ஆலயம் பின்னரும் சேதமாக்கப்பட்டிருந்த காரணத்தினால் இடிக்கப்பட்ட கேதீச்சர ஆலயத்தில் கி.பி.10ம் நூற்றாண்டளவில் ஆவுடையாருடன் கூடிய இலிங்கம் திரும்பவும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கலாம். அதற்குப் பின்னர் ஆலயத்தில் ஆவுடையாருடன் கூடிய இலிங்கம் புதிதாக பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்பது போன்ற விடயங்கள் நீண்ட ஆய்வுக்குரிய விடயங்களாகும்.

கி.பி. 10ம் நூற்றாண்டுக்கு உரியதென தெரிவிக்கப்படும் புராதன இலிங்கம் திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தில் பின்பகுதியில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

01. படம் : திருக்கேதீச்சரம் இலிங்கம்.

*சிவலிங்க வடிவங்களின் வளர்ச்சிப் படிமுறைகள் ஆய்வுக்குரியன.

திருக்கேதீச்சரத்தில் உள்ள இலிங்கம் கி.பி. 10 நூற்றாண்டளவில் வைக்கப்பட்டதாக இருந்தால் அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தில் சிவலிங்க வழிபாடு எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது, எப்படி இருந்தது என்ற விடயங்களை ஆய்வு செய்ய வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது.

சிவலிங்க வழிபாடு

இராவண மகாராசா காலத்தில் சிவலிங்க வழிபாடும் சிறப்புற்றிருந்தது என்பதற்கும், சைவத்தின் அடையாளமாக விளங்கும் விபூதிக்கு அவர் கொடுத்திருந்த

முக்கியத்துவத்திற்கு சைவசமயக் குரவர்கள் பாடிய திருமுறைகள் சான்று பகருகின்றன. ஆரம்ப காலத்தில் தென்னிந்திய மக்கள் இராவண மகாராசாவை தமிழர் என்று ஏற்றுக் கொண்டு போற்றியதற்கு பல சான்றுகள் உண்டு. ஆனால் வட இந்திய காவியமான இராமாயணம் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பின்னர் இராவண மகாராசா பற்றிய சிந்தனைப் போக்கில் தென்னிந்திய மக்களிடையே நெகிழ்வுத் தன்மை ஏற்பட்டதை காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. பணயப் பொருளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல், காம உணர்வை மேம்படுத்தி கம்ப இராமாயண காவியம் பாடப்பட்டிருந்ததே, இதற்கு முக்கிய காரணம் என்று கூறலாம்.

வட இந்திய மக்களுடைய பார்வையில் இராமர் எந்த விதமான அப்பழுக்கும் இல்லாதவராகவும், இந்திய தேசியத்தின் அடையாளமாகவும் பார்க்கப்படுகிறார். பலம் பொருந்திய இலங்கை அரசன் ஒருவரை, இந்திய மண்ணைச் சேர்ந்த அரசன், படையெடுத்து வந்து தோற்கடித்தார் என்ற பெருமையே, இந்திய வரலாற்றாசிரியர்களிடமும், இலக்கியவாதிகளிடமும் மேலோங்கி இன்றுவரை நிற்கின்றது.

திருமுறைகளைப் பாடிய சமயக் குரவர்களும், காவியங்களை இயற்றிய கவிஞர்களும் இராவண மகாராசாவின் வழிபாட்டுச் சிறப்பையும், வீரத்தையும் குறைத்துப் பாடவில்லை என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். ஆனால் இலங்கை வரலாற்றாசிரியர்களும் இலக்கியவாதிகளும் இலங்கையில் இருந்த முதல் தமிழ்ச் சக்கரவர்த்தியான இராவண மகாராசாவை தமது இனத்தின் அல்லது தமது வரலாற்றின் புராதன அடையாளமாக பார்க்கத் தவறியமையால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள், இழப்புகள் அதிகம்.

இலங்கைத் தமிழ் சமூகத்தின் புராதனமும், அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய நாட்டுப்பற்றும், தேசிய உணர்வும், கலியுகம் என்ற போர்வையில் குழிதோண்டிப் புதைக்கப்பட்டுள்ளது. கலியுகக் காலத்தில்தான் சமயங்கள் போற்றும் குரவர்களும், சமயத் தொண்டர்களும், பகவான்களும், பாபாஜிகளும் தோன்றி தமது கடமைகளைச் செய்துள்ளார்கள். அவர்கள் போற்றப்படுகிறார்கள் என்பது உண்மை.

இலங்கையில் தமிழர்களின் மத்தியில் படித்த சமூகம் தொடக்கம், பாமர மக்கள் வரை தென்னிந்திய வழிபாட்டு முறைகள் மற்றும் இலக்கியங்கள் ஆகியவற்றில் ஊறிப்போயிருக்கும் காரணத்தாலும், இலங்கை பற்றிய வரலாறுகள் முறையாக ஆய்வு செய்யப்படாததாலும், இனிவரும் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழர்களின் புராதனம் மேலும் குழிதோண்டிப் புதைக்கப்படுவதற்கான சாத்தியங்களே அதிகம் தென்படுகின்றன. ஆதியாக இருந்த சிவலிங்க வழிபாட்டிற்குப் பின்னர் விஷ்ணு வழிபாடு பரப்பப்பட்டதையும், அதற்குப் பின்னர் பௌத்தம் பரவியது என்பதையும் பௌத்த வரலாறுகளும் ஏற்றுக் கொள்கின்றன என்பதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

இராவண யுகத்தோடு சம்பந்தப்பட்டதாக அடங்காப்பற்று-வன்னிப் பிரதேசம் இருப்பதினால், அதற்கு ஆதாரமான தொல்லியல் அடையாளங்கள் நிறையவே புவையுடன் - 2016

காணப்படுகின்றன. இந்தப் பிரதேசத்தில் ஆரம்ப காலத்தில் சிவலிங்க வழிபாடு எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும், அதன் வடிவங்களில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிப் படிமுறைகளும் அடையாளங்களும் வன்னிப் பிரதேசத்தின் கிழக்குக் கரையில் இருந்தது என்பதைப் பார்ப்போம்.

வற்றாப்பளை

கண்ணகி வழிபாட்டிற்கு பிரசித்தி பெற்ற இடம் வற்றாப்பளையாகும். வற்றாப்பளைக்கு அண்மையில் உள்ள காட்டுக்குள் ஞானமூர்த்தி என்ற பெயரில் பிள்ளையார் கோவில் இருக்கின்றது. அண்மைக்காலத்தில் அந்தக் கோவிலுக்குச் செல்லும் சந்தியில் இரண்டு கற்கள் வைக்கப்பட்டு வணங்கப்படுகின்றன. அவை காட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட சிவலிங்கக் கற்கள் என்று பிரதேச வாசிகள் தெரிவித்துள்ளனர்.

02. படம் : வற்றாப்பளை ஞானமூர்த்தி சந்தியில் உள்ள சிவலிங்கம்.

கருடமடு

ஓட்டுசுட்டான்-புதுக்குடியிருப்பு வீதியில் கருடமடுக் கேணி இருக்கின்றது. கருடன் சிறகு விரித்துப் பறப்பது போல இந்த நீர் நிலை (மடு) அமைந்திருந்ததினால் இதற்கு கருடமடு என்று பெயர் வைக்கப்பட்டதாக 1895ல் வெளிவந்த வன்னிக் கைநூலில் எழுதப்பட்டுள்ளது. கேணிக்கு அருகே சிவலிங்க வடிவத்திலான கல்லொன்று வைத்து வழிபடப்பட்டுள்ளது. ஓட்டுசுட்டானில் உள்ள சிவலிங்க ஆயத்திலிருந்து சிவலிங்கப் பெருமான் சுமார் 5 கிலோ மீற்றர் தூரத்திலுள்ள இந்தக் கேணிக்கு வந்து தீர்த்தமாடுவது வழக்கம். தற்போது இதனை பிள்ளையார் என்று வழிபடுவதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

03. படம் : ஓட்டுசுட்டான்-கருடமடு கேணிக்கருகில் சிவலிங்கம்

சிப்பிமேடு

மேற்குப் பகுதியில் செட்டிகுளம் கப்பச்சியில் உள்ள சிப்பிமேட்டில் உள்ள சிறிய ஆற்றின் கரையில் கல்லொன்று சிவலிங்கம் என வைத்து வழிபடப்படுகிறது. ஆனால் இந்தக் கல்லில் யானையின் துதிக்கை வடிவம் வரையப்பட்டுள்ளமையை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

04. படம் : கப்பச்சி சிப்பிமேட்டில் உள்ள சிவலிங்கம்.

வெளவாலைக் கேணி

செட்டிகுளம் தந்திரிமலைப் பகுதியில் சந்திரசேகரப் பெருமான் ஆலயம் கட்டப்பட்டிருந்தது. அதிலிருந்து சுமார் நாலு கிலோ மீற்றர் தூரத்தில் உள்ள

01. திருக்கோதீச்சரம் சிவலிங்கம்.

02. வற்றாப்பளை ஞானலுர்த்தி
சந்தியில் உள்ள சிவலிங்கம்.

03. ஒட்டுசட்டான்-கருடமடு
கேணிக்குறையில் சிவலிங்கம்

04. கப்பச்சி சிப்பிரிமெட்டில்
உள்ள சிவலிங்கம்.

சிப்பிக்குளம் பகுதியில் ஓடும் சிற்றாற்றின் மறுபக்கத்தில் கேணி ஒன்று சந்திரசேகரர் தீர்த்தமாடுவதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வெளவால் பறப்பது போன்ற வடிவத்தில் இருப்பதினாலும், வாலை என்ற பெயரில் குளம் ஒன்று இருந்த காரணத்தினாலும் இந்த நீர்நிலைக்கு வெளவாலைக் கேணி என்று பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளதை 1895ம் ஆண்டு குறிப்புகளில் இருந்து அறிய முடிகிறது. கேணி அமைந்துள்ள பகுதியின் ஆற்றங்கரை ஓரமாக தனிக்கல்லில் வடிக்கப்பட்ட புராதன இலிங்கம் ஒன்று பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு வழிபடப்படுகிறது.

05. படம் : வெளவாலைக் கேணி அருகில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட சிவலிங்கம்

கற்சிலை மடு

நீர்நிறைந்த மடு இருந்த பகுதியில் புராதன கற்சிலைகள் இருந்த காரணத்தினால் கற்சிலைமடு என்ற காரணப் பெயர் வைக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது இந்த மடு குளமாக்கப்பட்டுள்ளது. வெறுமனே கற்களை சிவலிங்க வடிவில் வைத்து வழிபடும் பாரம்பரியம் இந்தப் பிரதேசத்தில் இருந்துள்ளது. பிற்காலத்தில் சிவலிங்கங்களின் வடிவங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. கற்களில் இலிங்கங்கள் பொலியப்பட்டு வழிபாடு செய்யும் பாரம்பரியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றில் சிறிய அளவிலான இலிங்கங்களும் இருந்துள்ளன. ஒட்டுகூட்டான் கற்சிலைமடுக் குளத்தின் கீழுள்ள காட்டில் சரித்து விடப்பட்டுள்ள, சிறிய இலிங்கம் ஆய்வுக்குரியதாகும்.

06. படம் : கற்சிலைமடுக் காட்டில் சிறிய இலிங்கம்

ஒட்டுகூட்டான்-கற்சிலைமடுவில் சிவலிங்கப் பிள்ளையார் கோவில் இருக்கின்றது. பாதுகாப்பு பிரிவினரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கற்சிலைமடு சிவலிங்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் இந்தப் பிரதேசத்தில் இருந்த பல புராதன சின்னங்கள் கொண்டு வந்து போடப்பட்டுள்ளன. இங்கும் சிறிய சிவலிங்கம் வெளியே வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது தனிக்கல்லில் உடைக்கப்பட்டு இலிங்கத்தின் ஒருபக்கம் மட்டும் இலிங்க வடிவில் பொலியப்பட்டுள்ளது. இதன் புராதனம் ஆய்வுக்குரியது.

07. படம் : சிவலிங்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் சிறிய சிவலிங்கம்

சிறிய அளவில் இருந்த இலிங்கங்கள் பெரிய அளவில் பொலியப்படும் பாரம்பரியம் அடுத்த வளர்ச்சியாகும். வாவெட்டி மலையிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டதாகக் கூறப்படும் பொலியப்பட்ட பெரிய இலிங்கம், கற்சிலைமடு சிவலிங்கப் பிள்ளையார் கோவிலின் பின்பகுதியில் மண்ணில் சரித்து விடப்பட்டுள்ளது.

* 08. படம் : கற்சிலைமடுவில் வாவெட்டி மலை சிவலிங்கம்,

▶▶ ஆவுடையாரில் சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது வழிபாட்டின் வளர்ச்சியாகும்.

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தில் சிவ வழிபாட்டிற்கான இலிங்கங்கள் பொலியப்படாத தனிச்சுற்றுகளாக இருந்துள்ளன. பின்னர் இலிங்க வடிவங்களில் கற்கள் பொலியப்பட்டு வணங்கப்பட்டுள்ளன. ஆவுடையார்களில் இலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து வணங்கியிருப்பது அடுத்த படிமுறையாகும். சிவனுடைய சக்தியான உமையவளின் உருவத்திற்குப் பதிலாக ஆவுடையார் வடிவம் செய்யப்பட்டு அதில் இலிங்கத்தை பிரதிஷ்டை செய்ததாக சமய வரலாறுகள் தெரிவிக்கின்றன. ஆவுடையாரில் இலிங்கங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்த பாரம்பரியம் ஆரம்பித்த காலத்தை தெளிவாகக் கூற முடியவில்லை. ஆனால் கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளதாக வரலாற்றுக் குறிப்புகள் தெரிவிக்கின்றன (நீண்ட ஆய்வுக்குரியது).

ஆவுடையாரில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட இலிங்கம் ஒன்று, கி.பி.4ம் அல்லது 5ம் நூற்றாண்டுகளில் குளக்கோட்டு மன்னனால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதற்கு திருகோணமலை கோணேச்சர ஆலயத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள சிவலிங்க சிலையும் அதனோடு சம்பந்தப்பட்ட விஷ்ணு சிலையும் சான்றாகின்றன.

இரணையிலுப்பைக்குளம்

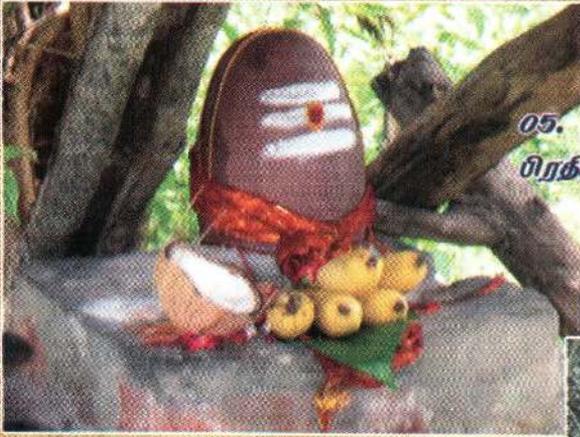
வன்னிப் பிரதேசத்தின் மன்னார் பிரிவு - மேற்கு மூலையில் உள்ள இரணையிலுப்பைக் குளத்தில் சிவலிங்கக் கோவில் ஒன்று இருக்கிறது. இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் நான் அங்கு சென்றபோது வெறுமனே பொலியப்பட்ட இலிங்கம் வெளி மண்டபத்தில் பாலாபிஷேகம் செய்யப்பட்டிருந்தது.

09. படம் : இரணையிலுப்பைக்குளம் இலிங்கம்

ஆலயம் கட்டப்பட்டு சும்பாபிஷேகம் செய்வதற்காக பாலாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட இலிங்கம் அந்த இடத்திலிருந்து வெளியே எடுக்கப்பட்டபோது அதன் தோற்றம் கற்சிலைமடு சிவலிங்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் சரித்து வைக்கப்பட்டு இருந்த இலிங்கத்தைப் போன்று காணப்படுகின்றது. இந்த இலிங்கத்திலும் “வேள் நாகன் மகன் வேள் கண்ணன் மகன் வேள் நாகன்” என்ற தமிழ் பிராமிக் கல்வெட்டு வாசகம் இருப்பதை பேராசிரியர் பத்மநாதன் வாசித்து விளக்கியுள்ளார்.

10. படம் : இலிங்கத்தின் முழுமையான தோற்றம்.

தற்காலத்தில் இலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்வதற்கான ஆவுடையார் அமைக்கப்படும்போது அதில் பல வடிவங்கள் பொலியப்படுவதையும், காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சிவலிங்கத்தை பிரதிஷ்டை செய்வதற்கு, பொலியப்பட்டு தயார் நிலையில்

05. வெளவாலைக் கீகணி அருகில்
பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட சிவலிங்கம்.

06. கற்சிதையகூக் காட்டில் சிறிய சிவலிங்கம்

07. சிவலிங்கப் பிள்ளையார்
ஆலயத்தில் சிறிய சிவலிங்கம்.

08. கற்சிதையகூவில்
வாரிவட்டி மலை சிவலிங்கம்.

09. திரைகையிலுக்காய்க்குளம்
இவ்வகம்.

10. இவ்வகத்தில் முழுமையான கோற்றம்.

11. புதிய அமைப்பில் செய்யப்பட்டுள்ள
ஆலையார்.

12. இவ்வக பிரதிக்ஷையில் பின்
கும்பாரிசேகம்.

இருந்த, சிறிய அளவிலான ஆவுடையார் ஒன்றை கோணேச்சர ஆலயத்தில் படம் பிடிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

11. படம் : புதிய அமைப்பில் செய்யப்பட்டுள்ள ஆவுடையார்

ஆவுடையாரில் இலிங்கத்தை பிரதிஷ்டை செய்வதற்கான துளை பொலியப்பட்டிருக்கும். அதில் சிவலிங்கத்தின் அடிப்பாகம் உட்செலுத்தப்பட்டு ஆவுடையாருடன் கூடிய சிவலிங்கம் அமைக்கப்படுகிறது. இரணையிலுப்பைக்குளத்தில் வெளியே எடுக்கப்பட்ட இலிங்கம் ஆவுடையாரில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு புதிய ஆலய மூலஸ்தானத்தில் கும்பாபிஷேகமும் இடம்பெற்றது.

12. படம் : இலிங்க பிரதிஷ்டையின் பின்னர் கும்பாபிஷேகம்.

பாணன்கமம்

பனங்காமம் பிரிவில் பஞ்ச இலிங்கேஸ்வரர் ஆலயம் இருக்கிறது. இந்த ஆலயம் கும்பாபிஷேகத்திற்காக பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மூடப்பட்டிருந்தது. அப்போது வெளிமண்டபத்தில் இரண்டு இலிங்கங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த இலிங்கத்தின் மேற்பகுதி புராதன அடையாளத்தைக் கொண்டிருந்தது. இந்த இலிங்கத்தில் “வேள் நாகன் மகன் வேள் கண்ணன் மகன் வேள் நாகன்” என்ற தமிழ் பிராமிக் கல்வெட்டு பொலியப்பட்டுள்ளமை நீண்ட ஆய்வுக்கு உரிய விடயம் என்று பேராசிரியர் பத்மநாதன் தெரிவித்துள்ளார்.

13. படம் : பனங்காமம் வெளிமண்டப இலிங்கம்

பனங்காமம் பஞ்சலிங்கேஸ்வரர் ஆலயத்தில் பிரதான இலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருந்த மூலஸ்தானம் கடந்த பல ஆண்டுகளாக மூடப்பட்டிருந்தது. எமது முயற்சியின் காரணமாக 2014ம் ஆண்டு மூலஸ்தானம் திறக்கப்பட்டது. உள்ளே இருந்த ஆவுடையாருடன் கூடிய சிவலிங்கம் ஆய்வுக்குரியதாகும். இந்த ஆவுடையாரில் ஏற்பட்டிருந்த சேதங்கள் திருத்தப்பட்டுள்ளதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. இந்த இலிங்கத்தில் “வேள் (ணா)நாகன் மகன் வேள் கண்ணன் மகன் வேள் நாகன்” என்ற வாசகம் தமிழ் பிராமிக் எழுத்துக்களில் பொலியப்பட்டிருப்பதையும் பேராசிரியர் உறுதி செய்துள்ளார்.

14. படம் : பனங்காமத்தில் ஆவுடையாரில் பெரிய இலிங்கம்,

வவுனிக்குளம்

வவுனிக்குளத்தில் இலிங்கம் உடைக்கப்பட்ட நிலையில் இருந்ததாக, ஆங்கிலேயரின் 1888ம் ஆண்டு ஆய்வு அறிக்கைகள் தெரிவிக்கின்றன. ஆனால் இந்தக் கோயில் திருத்தப்பட்டபோது பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட புராதன இலிங்கம், தற்போது

வவுனிக்குளம் பிரதான சிவலிங்க ஆலயத்தின் பின்பகுதியில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த இடத்தில் புராதன சிவலிங்கத்திற்கான ஆலயம் கருங்கல் தூண்களால் கட்டப்பட்டிருந்தமைக்கு அடையாளமாக இருந்த தூண்கள் அருகே ஒதுக்கி விடப்பட்டுள்ளன. இந்த இலிங்கத்தில் "வேள் (ணா) நாகன்" என்ற பிராமிக் கல்வெட்டு இருப்பதை பேராசிரியர் வாசித்துள்ளார்.

15. படம் : வவுனிக்குளம் இலிங்கம்

ஒட்டுசுட்டான்

வன்னிப் பிரதேசத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள ஒட்டுசுட்டான் சிவலிங்க ஆலயம் புராதனமானது. அங்கு மண்ணுக்குள் புதைந்த நிலையில் சிவலிங்கம் ஒன்று காணப்பட்டுள்ளது. சிவலிங்கத்தை வெளியே எடுக்க விரும்பாத பக்தர்கள் அந்த நிலையில் வைத்தே, வழிபாட்டை ஆரம்பித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

16. படம் : ஒட்டுசுட்டான் இலிங்கம்

குமாரபுரம்

முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்தில் தண்ணியூற்று - குமாரபுரம் கிராமத்தில் இருந்த சிவலிங்கக் கோவில் கருங்கல் தூண்களால் கட்டப்பட்டிருந்ததற்கு அடையாளமாக கருங்கல் தூண்கள் குமாரபுரம் கோயில் முன்பாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கு பிற்காலத்தில் முருக வழிபாடு ஆரம்பித்த காரணத்தினால் இந்தக் கிராமத்தின் பெயர் குமாரபுரம் என மாற்றப்பட்டுள்ளது. கருங்கல் தூண்களால் கட்டப்பட்டிருந்த ஆலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருந்த சிவலிங்கம் குமாரபுரத்திற்கு அருகே இருக்கும் வயல் வெளியில் வைக்கப்பட்டுள்ளமை கவலைக்குரிய விடயமாகும்.

17. படம் : தண்ணியூற்று குமாரபுரம் இலிங்கம்

அடங்காப்பற்று வன்னிப் பிரதேசத்தின் பல இடங்களில் இலிங்க வழிபாட்டிற்கான இலிங்கங்கள் இருக்கின்றன. இவை அனைத்தும் ஆய்வு செய்யப்படவேண்டியது அவசியம். இந்த இலிங்கங்களில் உள்ள கல்வெட்டுக்கள் முழுவதும் வாசிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்துக்கள் மேலோங்கி வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கட்டுரைக்கான படங்கள் :

01. படம் : திருக்கேதீச்சரம் இலிங்கம்,
02. படம் : வற்றாப்பளை ஞானமூர்த்தி சந்தியில் உள்ள சிவலிங்கம்.
03. படம் : ஒட்டுசுட்டான்-கருடமடு கேணிக்கருகில் சிவலிங்கம்

13. பணங்காமம் வெளிமண்டப ஆலிங்கம்

14. பணங்காமத்தில் ஆவுதையாரில்
பெரிய ஆலிங்கம்.

15. வவுணிக்குளம் ஆலிங்கம்

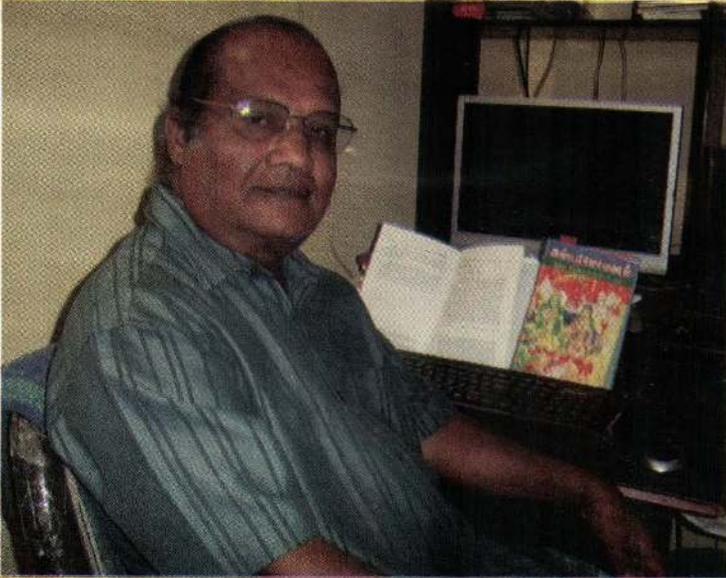

16. ஓட்டுசட்டான் இலிங்கம் .

17. தண்ணியூற்று குமாரபுரம்
இலிங்கம்.

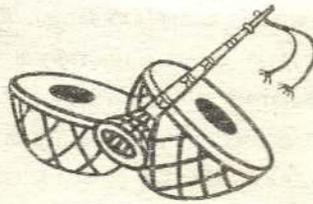

18. கட்டுரை ஆசிரியர் அருணா செவ்வந்திரன்.

04. படம் : கப்பச்சி சிப்பிமேட்டில் உள்ள சிவலிங்கம்.
05. படம் : வெளவாலைக் கேணி அருகில் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்ட சிவலிங்கம்.
06. படம் : கற்சிலைமடுக் காட்டில் சிறிய இலிங்கம்
07. படம் : சிவலிங்கப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் சிறிய சிவலிங்கம்
08. படம் : கற்சிலைமடுவில் வாவெட்டி மலை சிவலிங்கம்,
09. படம் : இரணையிலுப்பைக்குளம் இலிங்கம்
10. படம் : இலிங்கத்தின் முழுமையான தோற்றம்.
11. படம் : புதிய அமைப்பில் செய்யப்பட்டுள்ள ஆவுடையார்
12. படம் : இலிங்க பிரதிஷ்டையின் பின்னர் கும்பாபிஷேகம்.
13. படம் : பனங்காமம் வெளிமண்டப இலிங்கம்
14. படம் : பனங்காமத்தில் ஆவுடையாரில் பெரிய இலிங்கம்,
15. படம் : வவுனிக்குளம் இலிங்கம்
16. படம் : ஒட்டுசுட்டான் இலிங்கம்
17. படம் : தண்ணியூற்று குமாரசுரம் இலிங்கம்
18. அருணா செல்லத்துரை - கட்டுரை ஆசிரியர்

கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முந்திய வன்னி நாளும், தொல்லியற் சான்றுகளும்.

-உலாத்தீ.ச.சுந்தரப்பலம்-

ஈழ வரலாற்றில் கிபி 13ம் நூற்றாண்டு ஒரு திருப்புமுனையாக அமைகின்றது. இக் காலத்தில்தான் தற்போதைய வடகிழக்கு மாகணங்களை உள்ளடக்கிய யாழ்ப்பாணத் தமிழரசு வளர்ச்சி பெற்றதோடு, போர்த்துக்கேயர் இவ்வரசை அழிக்கும் வரை ஒரு செல்வாக்குள்ள அரசாகவும் விளங்கியது. யாழ்ப்பாண அரசு அழிந்தாலும் பின்வந்த டச்சுக்காரர், ஆங்கிலேயர் காலத்தில் தமிழரின் சுதந்திரத்தைப் பேணி அதைக் காக்கப் போரிட்ட பிரதேசமாக வன்னிநாடு திகழ்ந்தது. இவ்வாறு மத்திய கால, பிற்கால ஈழ வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய பிராந்தியமாக இது விளங்கினாலுங்கூட, இலக்கியம், தொல்லியற் சான்றுகளை உற்று நோக்கும் போது ஈழத்தின் ஏனைய பிராந்தியங்களைப் போன்று இதுவும் தமிழ்ப் பழங்குடிகள் வாழ்ந்த பிரதேசமாக விளங்கியதும் தெளிவாகின்றது. இச் சான்றுகள் பண்டைய தமிழர் கிறிஸ்துவின் பிறப்பிற்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பேயே இங்கு வாழ்ந்தனர் என்பதையும் பறைசாற்றுகின்றன. இச்சந்தர்ப்பத்தில் வன்னிநாடு ஒரு பரந்த பிரதேசமாக இருந்தாலும் எமது ஆய்வில் யாழ் குடா நாடு தவிர்ந்த தற்போதைய வடமாகாணத்தை உள்ளடக்கிய பிரதேசம் மட்டுமே முக்கியம் பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இப் பிரதேசம் பற்றிய மிகப் பழைய சான்றுகளைத் தரும் இலக்கியமாக சிங்கள வரலாற்று நூலாகிய மகாவம்சம் அமைகின்றது. மகாவம்சத்தில் இப்பகுதி நாகதீப என அழைக்கப்பட்ட பிராந்தியமாகக் காணப்படுகிறது. இந் "நாகதீப" பிராந்தியத்தில் தற்கால வடமாகாணம், அநுராதபுர மாவட்டம், புத்தள மாவட்டங்கள் ஆகியவை அடங்கின. நாகநாடு பற்றிய மகாவம்சம் தரும் செய்திகள் கிமு5ம், 6ம் நூற்றாண்டைக் குறிப்பானவாக அமைகின்றன. விஜயன் வருகைக்கு முன்பு புத்தபிரான் இந் நாட்டிற்கு மேற்கொண்ட விஜயத்தைக் குறிப்பிடும்போதே நாகநாடு பற்றிய தகவலை மகாவம்சம் தருகிறது. இச் செய்தியில் நாக அரசர்கள் இருவர் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. இராசநாயக முதலியார் போன்றோர், இவ்வரசர்கள் ஆட்சி யாழ் குடாநாட்டில்தான் பரந்திருந்தது என நம்புகின்றனர். இதனால் வன்னி பற்றிய தகவல்கள் இக்கதையிலிருந்து கிடைக்காவிட்டாலும் கூட, நாகநாடு ஒரு பரந்த பிரதேசமாக அக்காலத்தில்

விளங்கியதற்கான சான்று காணப்படுவதும், மாகவம்சத்திலன்றி, மணிமேகலையிலும் இது பற்றிக் குறிப்பிடப்படுவதை நோக்கும்போது, வன்னிப் பிரதேசத்திலும் "நாகசிற்றரசர்கள்" வாழ்ந்தனர் எனக் கொண்டால் பிழையாகாது. இத்தகைய ஒரு நம்பிக்கையை வவுனியா மாவட்டத்தில் உள்ள பிராமிக் கல்வெட்டொன்றில் நாக இளவரசன் பற்றிவரும் குறிப்பு உறுதிப்படுத்துகின்றது. (Paranavitane.S.1970) அத்துடன் மாகவம்சம் போன்ற பாளி நூல்களில் நாகர்கள் அமானுசுஷ்யர்கள் என விளிக்கப்பட்டாலும் கூட, ஈழ மன்னர்களின் பெயர் அட்டவணையை நோக்கும் போதும் இப்பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்லியற் சான்றுகளை மதிப்பீடு செய்யும் போதும் நாகர்கள் மனுசுஷர்கள் மட்டுமன்றி இப் பிராந்தியத்தில் ஆதியில் வாழ்ந்த நாகரிகமுள்ள குடிகள் என்பதும் தெளிவாகிறது.

ஈழத்திற்கு நாகரிகத்தை இட்டுவந்தவர்கள் வட இந்தியாவிலிருந்து இங்கு வந்த தற்காலச் சிங்கள மக்களின் மூதாதையரான ஆரியரே என்ற கருத்து தற்போதைய தொல்லியல் ஆய்வில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத தொன்றாகவே காணப்படுகின்றது. இதனால் இற்றை வரை இந் நாட்டில் உள்ள ஆதிக்குடிகள் வட இந்தியாவிலிருந்தே இங்கு புகுந்தனர் என்ற கருத்தும் ஆட்டங் கண்டுள்ளது. இதற்கு மாறாக வரலாற்று உதயகாலத்தில் நாகரிகத்தை உருவாக்கியவர்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இங்கு வந்த பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டை உருவாக்கிய திராவிடரே என்ற கருத்து மேலோங்கி இருக்கிறது. (Sitampalan S.K 1980) ஈழம் முழுதும் வியாபித்துக் காணப்படும், தொல்லியற் சான்றுகள் இக் கருத்தினை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இப் பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டின் அச்சாணியாக ஈழச் சின்னங்களே அமைந்தன. இவ் ஈழச் சின்னங்கள் பெரிய கற்களை உபயோகித்து இறந்தோர் அடக்கங்கள் மீது எழுதப்பட்டன. இருந்தும் இச் சின்னங்களில் பல வகைகள் காணப்பட்டன. இறந்தோர் எச்சங்களைக் கல்லறையில் அடக்கம் செய்தல், கல்வட்டங்களில் அடக்கம் செய்தல், நீளக்கிடத்தி அடக்கம் செய்தல் இவற்றுட் சிலவாகும். இக் கல்லறைகள் சதுரமாக அல்லது நீள் சதுரமாக நான்கு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பெரிய கற்களைப் பயன்படுத்தி அமைக்கப்பட்டவையே. இவற்றுள் சில நிலத்துள் மறைந்திருக்க, ஏனையவற்றின் பக்கக்கற்கள் நிலத்தின்மேலே காணப்படுவது வழக்கு.

பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டு மக்கள் மேற்கூறிய ஈழச் சின்னங்களை அமைத்ததோடு, குளங்களை அமைத்து நீர்ப்பாசன விவசாயத்திலும் ஈடுபட்டவர்களாகும். மந்தை வளர்ப்பும், விவசாயமும் இவர்களின் பிரதான தொழில்களாக அமைந்தன. அன்றாட தேவைகட்கு இரும்பாயுதங்கள், கறுப்பு, சிவப்பு நிற மட்பாண்டங்கள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தினர். பெரும்பாலும் இவர்கள் குடிபிருப்புகள், குளங்களை அண்டி அமைய இவற்றுக்கருகில் விவசாய காணிகள் விளங்க, உழவுக்குப் பயன்படாத அண்மித்த தரிசு நிலங்களில் இறந்தோரை அடக்கஞ்செய்து ஈழச்சின்னங்களை எழுப்பினர்.

தென்னிந்தியாவில் வரலாற்று உதய காலப் பண்பாடாகப் பெருங் கற்காலப் பண்பாடு விளங்குகிறது. ஈழத்திலும் அநுராதபுரம், கந்தரோடை, மாதோட்டம், பொம்பரிப்பு, திசமகாராம, கதிரவேளி ஆகிய இடங்களில் பரவிக் காணப்படும் இப் பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் ஈழத்து நாகரிகத்துக்கு வித்திட்டவர்கள் வரலாற்றுதய காலத்தில் சிறந்து விளங்கிய இப் பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டினரே என்பது தெளிவாகிறது. இதனால் ஈழமும் தென்னகமும் வரலாற்று உதய காலத்தில் ஒரே கலாசார அமைப்பில் திகழ்ந்தன என்பது தெரிகிறது. தென்னகத்தில் இதன் தோற்றம் கி.மு 1000 எனக் கொள்ளப்பட்டு, சங்கத்தமிழர் இலக்கியங்களே இப் பண்பாட்டை விபரிக்கும் திராவிடரின் ஆதி இலக்கியங்கள் எனவும் நம்பப்படுகிறது. இதனால் இப் பண்பாட்டை உருவாக்கியவர்கள் திராவிடர் என்பதை மொழியியல், மானிடஇயல், தொல்லியற் சான்றுகள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. ஈழத்திலும் அநுராதபுரம், பொம்பரிப்பு, கந்தரோடை ஆகிய இடங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் இதன் தோற்றம் கி.மு 500 ஆண்டுகளாக அமைந்திருக்கலாம் என எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. சுருக்க கூறின் கட்டுக்கதையான விஜயன் சகாப்தத்தில்தான் பெருங்கற்காலப் பண்பாடு ஈழத்தில் பரவியது எனலாம் (Seneratne S.P.F.1969).

ஆதியில் வன்னிப் பகுதி இப் பண்பாடு தளைத்த பகுதிகளில் ஒன்றாகும். மகாவம்சம், மணிமேகலை, ஆதிப்பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் கூறும் நாகர்கள் வாழ்ந்த இடம் இதுவாகும். நாகர்கள் சகாப்தமும் அநேகமாக இப்பண்பாடு இங்கு புகுத்தப்பட்ட காலமாக இருப்பதால், இந்நாகரை இதன் வழி வந்தவர்கள் எனவும் கூறிவிடலாம். வவுனியாவிலுள்ள மாமடுவ, மன்னாரிலுள்ள மாந்தோட்டம் ஆகிய பகுதிகளில் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டிற்கான தடயங்கள் காணப்படுகின்றன. இன்னும் இப்பிராந்தியத்தின் ஆதிக் குளங்களை அண்டியுள்ள பகுதிகளில் தக்க மேலாய்வு செய்யின் இப்பண்பாடு பற்றிய பல புதிய தகவல்கள் கிட்டும்.

பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டைச் சேர்ந்த ஈமசின்னங்கள் காணப்படும் மாமடுவ என்ற கிராமம், மாமடுவ குளத்திற்கு அண்மித்து காணப்படுகிறது. பிற்காலத்தில் வன பரிபாலனப் பகுதி அப்பகுதியில் காட்டுமரங்களை நாட்டுவதற்காக மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் விளைவாக, பல ஈமசின்னங்கள் அழிக்கப்பட்டாலும், (கட்டுரையாசிரியர் இப் பகுதியில் மேலாய்வில் ஈடுபட்டிருந்தபோது ஓரளவுக்கு இவைபற்றிய தகவலை அவரால் பெறமுடிந்தது). பெரும்பாலும் கல்லறைகளின் வெளித்தோற்றம் நிலத்திற்கு மேல் தென்பட்டன. பொதுவாக நான்கு பக்கக் கற்கள் உள்ள கல்லறைகள் எண்ணிக்கையில் குறைந்து காணப்பட்டன. சில நிலத்துள் மறைந்து காணப்பட ஏனையவற்றின் பக்கக் கற்கள் அயல் கிராமவாசிகளால் குறையாடப்பட்டும் விட்டன. சில கல்லறைகள் 1.5 தொடக்கம் 2 மீற்றர் நீள அகலம் உள்ளவையாக அமைய, இன்னும் சில 2.5 மீற்றர் நீளமாகவும் காணப்பட்டுள்ளன. வழக்கமாக இக் கல்லறையின் பக்கங்கள் 1.5, 2 மீற்றர் அளவுள்ளவாக அமைந்தன.

இக் கல்லறைகளில் இறந்தவர்களின் எலும்புகளும் அவர்கள் உபயோகித்த பொருட்களும் புதைக்கப்படுவது வழக்கம். சில கல்லறைகளின் மூடிகள் நகர்த்தப்பட்டும் காணப்படுகின்றன. இச் சின்னங்களுக்கு அண்மையில் பெருங் கற்கால ஈமச் சின்னங்களின் இன்னொரு பிரிவாகிய கல் வட்டங்களும் காணப்படுகின்றன. இக் கல்வட்டங்களின் பெரிய கற்கள் கிணறு போன்ற தோற்றத்தில் அடுக்கப்பட்ட நிலையில் உள்ளன. இவற்றின் நடுவில் இறந்தோரை தாழ்த்தல் மரபாகும். சாதாரணமாக இவ் வட்டங்களின் விட்டம் 3 மீற்றராக உள்ளது. இவ்வட்டக் கற்கள் பற்றி அகழ்வு மேற்கொள்ளின் வவுனியா மாவட்டத்தின் ஆதி மனித எச்சங்கள் கிடைக்கப்பெறலாம்.

மாந்தோட்டம் ஈழத்தின் ஆதித் துறைமுகமாகும். இந்திய ஈழ மக்கள் நடமாட்டத்தில் ஒரு மையப் பிரதேசமாக இது அமைந்திருந்தது வரலாறு. ஈழத்திற்கு வந்த விஜயன் கூட்டத்தினர் முதல் அமைத்த தம்பபன்னி என்ற குடியேற்றம் இப் பகுதியிலே அமைந்தது என்பர் அறிஞர். (Malony 1968) கால கதியில் தம்பபன்னி ஈழம் முழுவதற்கும் உரிய பெயராக மாறியதென்பர். தம்பபன்னி அல்லது தாம்ரவரணி என்பது தென்பொன்னி அல்லது தண்பொன்னியின் பிராகிருத சமஸ்கிருத வடிவங்களே. எனவே பாண்டி நாட்டிலிருக்கும் பொன்னி ஆறே இவ்வாறு வடமொழியில் தாம்ரவரணியாக மாறியது என்பர் அறிஞர். இதனால் பொன்னி நதி தீர்த்திலிருந்து ஈழம் வந்தவர்களும், வந்திறங்கிய பகுதிக்கு தாம்ரவரணி அல்லது தம்பபண்ணி எனப் பெயரிட்டார்கள் எனக்கொள்ளலாம். பாண்டி நாட்டில் இவ்வாறு அமைந்திருந்தும், பாண்டி நாட்டுடன் ஆதியில் விஜயன் போன்றோர் கொண்டிருந்த தொடர்பு பற்றிய கர்ண பரம்பரைக் கதைகளும், மன்னாருக்கு அண்மித்து பாண்டி நாட்டிலுள்ள புகழ்பூத்த தாயிக்காடாகிய ஆதிச்சநல்லூரின் நேரெதிரில் ஈழத்திலுள்ள புத்தள மாவட்டத்தின் பொன்பரப்பு காணப்படுவதும் பாண்டி நாடு ஆதியில் ஈழக் குடியேற்றத்தில் பெற்ற பங்கு தெளிவாகிறது. மகாதீர்த்த என்ற பாளி வடிவம் கூட மாந்தோட்டம் அல்லது பெருந்துறையின் பிராகிருத வடிவமே. பெருந்துறை கூட தமிழ் நாட்டிலுள்ள திருப்பெருந்துறையை நம் மனக்கண்முன்னே நிலைநிறுத்துகிறது.

மாதோட்ட அகழ்வுகள் 19ம் நூற்றாண்டிலேயே தொடங்கிவிட்டன. (Boake 1887) போக் என்ற அறிஞரே இப்பகுதியில் அகழ்வை மேற்கொண்டிருந்தார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் யாழ் குடா நாட்டில் சேர் போல் பிலிஸ் மேற்கொண்ட அகழ்வுகள் முக்கியம் பெற்றிருந்தன. இருவரும் முறையாக அகழ்வில் பயிற்சி பெற்றிருக்காவிட்டாலும் கூட, இவர்கள் அன்று தீர்க்கதரிசனத்துடன் கூறிய கருத்துக்களை இப்பகுதிகளில் பின்பு மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வுகள் உறுதிப்படுத்தியதை நோக்கும் போது ஈழத்தின் ஆதிக் குடியேற்றம் பற்றி இவர்களிடமிருந்து தெளிவான சிந்தனை வெளிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. யாழ் மாவட்டத்தின் ஆதிக் குடியேற்றத் தமிழக மக்களால், விஜயன் பிறப்பதற்குப் பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்பே, அதுவும் அவர்கள் கடல் பிரயாணம் பற்றிப் பயிற்சி பெற்றதுடன் தமிழக மக்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவிட்டது எனப் பிரிஸ் கூற, போக்கும் தென்னிந்தியாவிற்கு அண்மித்துள்ள மாந்தை இப்பகுதி

மக்களால் மிக ஆதிகாலத்திலேயே குடியேற்றப்பட்ட பிரதேசம் என எடுத்துக் காட்டினார். இப்பகுதியில் மலிந்து கிடந்த முத்து, சங்கு வளம் இப்பகுதியை ஒரு ஈர்ப்புப் பிரதேசமாக வைத்தது. போக்கின் ஆய்வு மூலம், எலும்புகள், மாட்பாண்ட ஓடுகள், கூரை ஓடுகள், இரும்பு, வெண்கல உபகரணப் பொருட்கள், மணிகள், அம்மி, குழவிகள் ஆகியன வெளிக் கொணரப்பட்டன. இங்கு கிடைத்த மட்பாண்டங்களையும் ஏனைய சின்னங்களையும் போக்கின் சமகாலத்தில் பாக்கரால் (Parker 1885) திஸமகாராமாவில் வெளிக்கொணரப்பட்ட ஒற்றுமையும் இவ்வால் உணரப்பட்டது.

இவரைத் தொடர்ந்து கோகாட் என்ற அறிஞர் இப்பகுதியில் அகழ்வை மேற்கொண்டு பலவித மட்பாண்ட வகைகள் பற்றி விவரித்துள்ளனர். இருந்தும் இவரது ஆய்வறிக்கை பூரணமாக வெளிவராத நிலையில் இவை பற்றிய விவரம் நமக்குக் கிட்டவில்லை. எனினும் மாந்தோட்டம் பற்றி பல புதிய தகவல்கள் இந் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் வெளிவந்துள்ளன. இவ்வாய்வுக்கும் பொறுப்பாக இருந்தவர் மறைந்த திரு.சண்முகநாதனே. (Vaithianathan.K 1960)

1951-03ம் ஆண்டுகளில் இவர் மேற்கொண்ட ஆய்வு மூலம் மனித எலும்புக்கூடுகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவற்றில் ஒன்று பூரணமான நிலையில் அமைந்திருந்தது. இவ் எலும்புக்கூடு நிலத்திலிருந்து 1.4 மீற்றர் ஆழத்தில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்டது. இதன் தலை மேற்குத் திசை நோக்கியும், கால்கள் கிழக்குத் திசை நோக்கியும் புதைக்கப்பட்டிருந்தன. இதன் இரு பகுதிகளிலும் காணிக்கைப் பொருட்களாக மட்பாண்டங்கள் காணப்பட்டன. சுமார் ஆறு அடி இதன் நீளமாகும். இவ்வெலும்புக் கூட்டின் சிறப்பம்சம் யாதெனில் இதன் கைகள் இரண்டும் உடம்பின் அரைப்பகுதியில் கை கட்டிய நிலையில் இருப்பதே.

இதற்கு அண்மையில் யாழ். பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத் துறையினரால் ஆனைக்கோட்டைக் கும்பிகளொன்றில் அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட A இலக்கமுடைய எலும்புக் கூட்டுக்குமிடையே காணப்படும் ஒற்றுமை கட்டுரையாசிரியரால் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. (Sitampalam 1982), எவ்வாறாயினும் மாதோட்ட எலும்புகூடு பற்றிச் சண்முகநாதன் சரியான தகவல் தாரவிட்டாலும் கூட, இதன் அமைப்பைப் பார்க்கும்போது ஆனைக்கோட்டை போன்று பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டு அடக்க முறைகளில் ஒன்றானதும், சங்க இலக்கியங்கள் பேசும் தொடுகுழிப்படுத்தல் முறையே இது எனக் கொள்ளவதும் பொருத்தமானதாகும். இக்கருத்தையே இவ்வெலும்புக் கூட்டினை ஆராய்ந்த பேராசிரியர்களாகிய சண்முகம், ஜெயவர்த்தனா ஆகியோரும் வெளியிட்டுள்ளனர். இவர்கள் இது தென்னிந்திய மக்களது எலும்புக் கூடென்றே அறிதிமிட்டுக் கூறியுள்ளார். (Chanmugam and Jayawardene 1945)

இவ்வாறு நேக்கும் போது வடமாகாணத்தில் கிடைத்த முதல் எலும்புக்கூடாக மாந்தை எலும்புக்கூடு அமைவதோடு, அதுவும் தென்னிந்திய மக்களுடையதாக புடிவையுள் - 2016

இருந்ததை மானிட இயல் வல்லுனர்கள் கூறுவது இலக்கிய ஆதாரங்களை நிரூபிக்கும் சான்றாகவும் அமைந்துள்ளது. ஏற்கனவே குறிப்பிட்ட வண்ணம் புத்தள மாவட்டத்திலுள்ள பொம்பரிப்பில் கிடைத்த ஊழ்ப்புக்கூடுகள் பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டை உருவாக்கிய திராவிடருடையதே என்று கென்னடி கூறியுள்ளார். (Kennedy 1975) பண்டைய நாகரீப பிராந்தியத்தில், புத்தள மாவட்டமும் அடங்கியிருந்தது. எனவே தான் நாகர் என மகாவம்சம் விளக்கும் மக்கட் கூட்டத்தினர் பெருங் கற்காலப் பண்பாடு வழிவந்த மனுசூர்களே ஒழிய, மகாவம்சம் குறிப்பிடுவது போல் அமானுசுஷ்யர்கள் அல்லர் என மேலே கண்டோம்.

தொல்லியற் சான்றுகளான பெருங்கற்கால ஈமச்சின்னங்கள் காணப்படும் கந்தரோடை, அனுராதபுரம், மாதோட்டம், பொம்பரிப்பு ஆகியவை வரலாற்றுதய காலத்தில் ஆதிக் குடியேற்றங்கள் அமைந்த பிரதேசங்களாகும். பொதுவாக ஆதிக் குடியேற்றங்கள் கடற்கரைப் பகுதியில் அமைவதும், நீர், நில வசதி, ஏனைய பொருளாதார வாய்ப்புக்களை நோக்கிக் காலகதியில் இவை உள்நோக்கி நகர்வதும் வரலாற்று நியதிகள். இவ்வாறே ஈழத்தின் ஆதிக் குடியேற்றங்களும் கடற்கரையை அண்டிய பகுதிகளில் அமைந்தன. மாந்தை, பொம்பரிப்பு ஆகியவை இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கவை. மாந்தைக்கும் பூநகரி மாவட்டத்திலுள்ள கல்முனைக்குமிடைப்பட்ட பகுதிகள் ஆதியில் முக்கியம் பெற்ற பிரதேசங்கள். கல்முனை பற்றி கிரேக்க அறிஞர்கள் குறிப்புக்களும் உள்ளன. இவற்றுக்கிடைப்பட்ட பிரதேசங்கள் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்தால் நல்ல பயன் கிடைக்கும்.

கரையோரக் குடியேற்றத்தின் அடுத்த கட்டமாகவே உள்நாட்டுக் குடியேற்றங்கள் அமைந்தன. இவற்றில் ஈழத்தின் ஆதித் தலைநகராகிய அனுராதபுரம் குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றை மேலும் உறுதிப்படுத்தும் விதத்தில் இம்மாவட்டத்திலுள்ள பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் அமைந்துள்ளன. பிராமி வரி வடிவம் ஈழத்தின் ஆதி வரிவடிவமாகும். இதிலிருந்தே தற்கால சிங்கள, தமிழ் வடிவங்கள் வளர்ச்சி பெற்றன. இப்பிராமி வரிவடிவம் இரு அலைகளாக ஈழத்துக்கு இந்தியாவிலிருந்து புகுந்தப்பட்டது. ஆதிவடிவம் தென்னகத்திலிருந்து புகுந்து ஆதி வரிவடிவத்தை விழுங்கியது வரலாறு. எவ்வாறாயினும் வவுனியா மாவட்டத்தில் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் மகாகச்சக் கொடி, எருப்பொத்தானை, பெரிய புளியங்குளம், வெடிக்கனாரிமலை ஆகிய பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன. எல்லாமாக இவற்றில் 51 கல்வெட்டுக்கள் உள்ளன. இவற்றின் காலத்தை கி.மு 2ம் நூற்றாண்டாக கொள்ளலாம்.

இக்கல்வெட்டுக்களில் பெரியபுளியங்குளத்தில் காணப்படும் இரு கல்வெட்டுக்கள் பல விதத்திலும் முக்கியமானவை. இவற்றில் முதல் முதலாக தமிழ் என்ற சொல் காணப்படுகின்றது. இதே காலத்தில் சிங்கள என்ற சொல், ஒரு மொழிக்கூட்டத்திரைக் குறிப்பதே இதன் முக்கியத்துவமாகும். சிங்கள என்ற வடிவம் கிபி 3ம் நூற்றாண்டுக்குப் பிந்தியதே. அதுவும் ஒரு மொழிக் கூட்டத்தினருக்கு இடப்பட்ட பெயராகவும் இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றது. இத்தகய பின்னணியில் வவுனியாவில் தமிழ் எனக்

குறிக்கும் இக் கல்வெட்டுக்களின் முக்கியம் வெள்ளிடைமலை. இதில் முதலாவது கல்வெட்டு "இல்வாழ்வானான தமிழ் வணிகன் விசாகன் குகை" எனக் குறிக்க, அடுத்த கல்வெட்டு தமிழ் வணிகனாகிய விசாகன் (பெளத்த) குகை ஒன்றுக்கு அமைத்த படிக்கட்டுக்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இக்குகைகள் பெளத்த மதப் பிரிவினரதே. எனவே விசாகனது குகை என்று நோக்கும் போது தமிழ் வணிகன் பெளத்த நாமத்துடன் பெளத்தனாக விளங்கியது தொளிவாகிறது. விசாகன் அமைத்த படிக்கட்டுகள் கூட தமிழ் வணிகர் பெளத்தத்திற்கு ஆற்றிய தொண்டினைப் பறை சாற்றுகிறது. இவனும் பெளத்தனாக இருந்ததால்தான் இவ்விதம் பெளத்த மதத்திற்கான பணிகளில் ஈடுபட்டிருக்கமுடியும். எவ்வாறாயினும் இவ்விரு கல்வெட்டுகளும் தமிழர் பெளத்தர்களாக இருந்ததை எடுத்துக்காட்டுவதோடு பெளத்த மதச் செல்வாக்கால் தமது பெயர்களையும் மாற்றியமையையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அத்துடன் இக்கல்வெட்டுக்களில் வரும் தமிழ் என்ற பதத்தில் உள்ள மு எழுத்து மிக முக்கியமானது. இவ்வெழுத்து தமிழுக்கே தனிச் சிறப்பாக அமைந்தது. இவ்வாறு நோக்கும் போது கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட சில நூற்றாண்டுகளில் தமிழைப் பேசும் மக்கட் கூட்டத்தினர் இப்பகுதியில் வாழ்ந்தது தெளிவாகிறது. தமிழ் நாட்டிலும் மாங்குளம் போன்ற இடங்களிலும் இத்தகைய மு வடிவம் கல்வெட்டுக்களில் வருவது ஈண்டு நோக்கற்பாலது.

கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட சில நூற்றாண்டுகளில் தமிழைப் பேசிய மக்கட் கூட்டத்தினர் ஆதி ஈழத்தில் வகித்த பங்கினைப்பற்றி மகாவம்சம் போன்ற சிங்கள வரலாற்று நூல்களும், பிராமிக் கல்வெட்டுக்களும் சான்று பகருகின்றன. மகாவம்சம் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த சேனன், குட்டிகள் ஆகிய குதிரை வணிகர் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியதையும், பின்னர் தமிழ் மன்னனாகிய எல்லாளன் அநுராதபுரத்தைத் தலைநகராக வைத்து ஈழம் முழுவதையும் ஆண்டதையும் குறிப்பிடுகிறது. அநுராதபுரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் தமிழ் வணிகக் குழுவினர் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறு நோக்கும் போது தமிழ் நாட்டிலிருந்து மக்கள் குழுவினர் வியாபாரம், அல்லது அரசியல் ஆதிக்கம் வேண்டி ஈழத்துக்கு வந்து செல்வாக்கைப் பெற்றதும் புலனாகின்றது. தென்கிழக்காசிய நாடுகளில் நடைபெற்ற குடியேற்றங்களும் இத்தன்மை வாய்ந்தனவே. வன்னி நாட்டின் ஆதிக் குடியேற்றத்தில் வியாபார நோக்கும் ஒரு முக்கிய பங்கினை வகித்ததை இங்குள்ள பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் சில குறியீடுகள் காட்டுகின்றன. இத்தகைய குறியீடுகள் ஈழத்துப் பெருங் கற்காலத்தைச் சேர்ந்த மட்பாண்டங்களிலும் காணப்படுவது பெருங் கற்காலப் பண்பாட்டிக்கும் இப்பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை எழுதிய மக்களுக்கும் இடையே இணைவிட்டோடும் ஒற்றுமையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

ஏற்கனவே வன்னிநாட்டில் ஆதியில் சிற்றரசுகள் இருந்தது எனக் கண்டோம். படிவையன் - 2016

இத்தகைய அரசியலமைப்பில் பிரமுகர்கள் என வடமொழியில் பின்பு வழக்கில் வந்த பெருமகன் போன்ற நிர்வாகக் குழுவினர் முக்கியம் பெற்றதையும் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. ஈழத்திலும், தமிழகத்திலும் ஆதி நிர்வாகத்தில் இத்தகையதொரு அமைப்பு வன்னி நாட்டிலிருந்ததை நோக்கும்போது தமிழகத்தைப் போன்று பெருமகன் எனப்பட்ட பிரபுக்கள் கூட்டம் அக்கால அரசியலில் முக்கியம் பெற்றது தெளிவாகிறது. இவர்களோடு பல குலங்களும் வன்னி நாட்டில் வாழ்ந்தன. இக்கல்வெட்டுக்களில் வேள், பரதவர் போன்ற குலங்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. பரதவர் பாண்டி நாட்டின் கரையோரப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து முத்துக்குளித்தல், வியாபாரம் ஆகிய தொழில்களில் ஈடுபடுவதைச் சங்க இலக்கியங்கள் குறிக்கின்றன. இதனால் வியாபார நோக்கிற்காக இவர்கள் ஈழத்துக்கும் வந்தது புலனாகிறது. மன்னார் குடாவில் செழித்து வளர்ந்த முத்துக் குளிப்பு, சங்குக் குளிப்பு இவர்களுக்கு ஏற்ற தொழில்களாக அமைந்தன.

அடுத்து முக்கியம் பெறுவோர் வேள்கள். சங்க இலக்கியங்கள் இவர்களை விவசாயப் பெருமக்களாகவும், குறுநில மனனர்களாகவும் விளிக்கின்றன. வன்னிநாட்டிலும் இவர்கள் ஆதியில் விவசாயிகளாகவும், நிலக்கிழார்களாகவும், வாழ்ந்ததை இக்கல்வெட்டுக்கள் குறிக்கின்றன எனலாம்.

வன்னி நாட்டின் ஆதிக் குடியேற்றத்தில் தமிழர் பெற்ற செல்வாக்கை மேற்கூறிய சான்றுகளோடு இங்கு காணப்படும் தூய தமிழ் இடப் பெயர்களிலும், ஆறுகள் ஆகியவற்றிலும் இவ்வாறான பழைய பெயர்களைக் காணலாம். அத்துடன் சங்க இலக்கியங்களில் வன்னி நாட்டின் பெயர் பெற்ற துறைமுகமாகிய மாந்தை பற்றிய குறிப்புக்களும் காணப்படுகின்றன. சேரர் இதில் கொண்டிருந்த ஆதிக்கத்தை இவ்விலக்கியங்களில் வரும் "குட்டுவன்" "மாந்தை" போன்ற தொடர்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. சேரர்கள் கடற்படை வலிமை படைத்தவர்கள். எனவே ஆதியில் இப்பகுதியில் தமது ஆதிக்கத்தையும் செலுத்தியிருக்கலாம் எனக் கொள்ளல் பிழையாகாது. இதன் ஆதிக்கத்துக்காக இதற்கு நேரெதிரிலிருந்த பாண்டியரும், சேரரும் பொருதும் இருக்கலாம்.

மன்னார் குடாவில் கலக்கும் ஆற்றை இன்று 'மல்வத்து ஓயா' என அழைக்கின்றோம். மகாவம்சம் போன்ற இலக்கியங்களில் இது "கடம்பநதி" என அழைக்கப்படுகின்றது. கடம்பர்கள் இப்பகுதியில் குடியேறியதாலோ, அன்றி முருகனுக்குச் சிறப்பான மரமாகிய கடம்ப மரங்கள் செறிந்து காணப்பட்டதாலோ இது இப் பெயரால் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டதோ தெரியவில்லை. இருந்தும் கடம்பநதி என்ற பெயர் முக்கியமானது. தமிழ் நாட்டில் கடம்பர்கள் இங்கு வாழ்ந்த சாதிக் குழுமங்களின் ஒருவராகப் புறநானூற்றில் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதனால் ஒரு சமயம் இக் குழுவினர் ஆதியில் ஈழத்துக்கு வந்தனர் எனவும் கொள்ளலாம். கடம்ப மரங்களால் இந் நதி பெயர் பெற்றதெனில் இது அங்கு செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த முருக வழிபாட்டிற்கு அசையாத சான்றாகும்.

இப்பிராந்தியத்தில் அமைந்த பொம்பரிப்பிலும் முருகனது வேல், பெருங் கற்காலத்தைச் சேர்ந்த நாழிகள் கண்டெடுக்கப்பட்டதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நாட்டு இலக்கியங்களும் முருகன், உப்புலவன் எனப் பாளி மொழியில் அழைக்கப்பட்ட சங்கத் தமிழன் முதல் தெய்வமாகிய மாயோனுக்கு அடுத்ததாக முக்கியம் பெற்ற கடவுளாகப் பண்டைய ஈழமக்களால் வழிபடப்பட்டான். இதே போன்று தான் சிவ வழிபாடும் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் வரும் சிவ என்ற பதங்கள் மகாவம்சம் போன்ற நூல்களில் "சிவ" வழிபாடு பற்றி வரும் செய்திகள், ஆதியில் பௌத்தம் இங்கு கால் வைக்க முன் சிவவழிபாடு முக்கிய வழிபாடாக இருந்ததை உணர்த்துகின்றன. இதனால் திருக்கோதீஸ்வரத்தில் காணப்படும் சிவஸ்தலம் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்குச் சில நூற்றாண்டுகட்கு முன்பே முக்கியம் பெற்ற ஒரு தலமாக வளர்ச்சி பெற்று விட்டது எனக் கொள்ளலாம்.

இவற்றைவிட வன்னிநாட்டில் சுடு மண் பாவைகளிலமைந்த ஆதி வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் கிளிநொச்சியிலுள்ள உருத்திரபுரம், வவுனியாவிலுள்ள மாமடுவ ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இப்பாவைகளில் பிரதானமானவை பெண்பாவைகளே. ஆதியில் மக்கள் நிலமகளைத் தெய்வமாக உருப்படுத்தி வழிபட்டதை இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது. இத்தகைய வழிபாட்டிற்கான சான்றுகள் ஈழத்தின் பல பாகங்களிலும் காணப்படுகின்றன. இவற்றோடு இலிங்க வழிபாட்டைக் குறிக்கும் விதத்திலமைந்த இலிங்கங்களும் காணப்படுகின்றன.

வன்னி நாட்டில் பழமையை எடுத்துக் காட்டுவதில் முல்லைத்தீவு மாவட்டம் பின் நிற்கவில்லை. முல்லைத்தீவில் வரும் "முல்லை" என்ற பதம் சங்க இலக்கியங்களில் வரும் முல்லை நிலத்தை, காடர்ந்த பகுதியை ஞாபகப்படுத்துகின்றது. இங்கும் 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஒரு தென்னந் தோட்டத்தில் ஈழத்தின் ஆதி நாணயங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இத்தகைய நாணயங்கள் மாந்தோட்டத்திலும் உள்ளன. இவற்றை அறிஞர் "புராண" அல்லது அச்சுக்குத்திய நாணயங்கள் (Punch marked coins) என அழைப்பர். ஈழத்திலும், இந்தியாவிலும் வழக்கத்திலிருந்த ஆதி நாணயங்கள் இவையாகும். கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முன்பே சில நூற்றாண்டுகளாக இவற்றை மக்கள் உபயோகித்தனர். இந்நாணயங்களில் 51 புராண நாணயங்களும், 16 செம்பு நாணயங்களும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. செம்பாலான நாணயங்கள், காலத்தால் அச்சுக்குத்திய (புராண) நாணயங்களுக்குச் சற்றுப் பிந்தியவை. பழைய புராண நாணயங்களில் வழக்கமாக யானை, எருது, சூரியன், நாய், மலை, மீன் போன்ற சின்னங்கள் காணப்படுகின்றன. இவை வெள்ளியால் செய்யப்பட்டவை. இத்தகைய நாணயங்கள் ஈழத்தின் வடபகுதியிலுள்ள கந்தரோடை, வல்லிபுரம் ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகின்றன. அண்மையில் கட்டுரை ஆசிரியர் மேலாய்வில் ஈடுபட்டபோது, இக்குழுவின் அங்கத்தவர்களின் ஒருவரான திரு.ஆதேவராசன் இத்தகைய நாணயம் ஒன்றை வல்லிபுரக் கரையிலுள்ள குடத்தனையில் கண்டெடுத்ததும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. எவ்வாறாயினும் இத்தகைய ஆதிநாணயங்கள் முல்லைத்தீவில்

கண்டெடுக்கப்பட்டமை இப்பிராந்தியத்தின் ஆதி வரலாற்றுக்கு ஒரு அசையாத சான்றாக அமைந்துவிடுகிறது.

எனவே கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முந்திய வன்னி பற்றி நாம் இன்று ஆராயும்போது இப்பிராந்தியம் பற்றி பல அரிய தகவல்களை தந்த லூயிஸ் (Lewis J. P. 1895) நவரத்தினம் (Navaratnam 1960) போன்றோர் காலத்தை விட பல படிகள் முன்னேறிய நிலையில் உள்ளோம். ஈழத்தின் ஆதிசூடியேற்றம் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மக்களாலேயே ஆரம்பமாகியது. இதற்கான சான்றுகள் வவுனியாவில் காணப்படுகின்றன. பாளி நூல்கள் விவரிக்கும் நாகர்கள் மனிதர்கள். இவர்கள் பெருங் கற்கால பண்பாட்டை உருவாக்கிய திராவிடர்கள். இவர்கள் மனிதரே என்பதை உறுதிப்படுத்தும் விதத்தில் மாதோட்டம், பொம்பரிப்பு போன்ற இடங்களில் அகழ்தெடுக்கப்பட்ட மனித எலும்புக் கூடுகள் அமைகின்றன. இந்நிகழ்வுகள் யாவும் வரலாற்று தயகால நிகழ்வுகளே. வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தைச் சேர்ந்த குறுணிக்கற்களால் அமைந்த ஆயுதங்கள் மாங்குளம் போன்ற இடங்களில் காணப்படுவதால் திராவிடர் இங்கு வரமுன்பு நாகரிக நிலையில் தரம் குறைந்திருந்த வேடர்களின் முன்னோடிகளாகிய குறுணிக்கற்கால மக்களும் இங்கு வாழ்ந்தது புலனாகின்றது.

வரலாற்றுக் காலத்திலும் வன்னி மையப் பிரதேசமாக விளங்கியது தெளிவாகின்றது. மாந்தோட்டம் பற்றிய இலக்கிய, தொல்லியல் தகவல்கள் வவுனியாவிலுள்ள பெரிய புளியங்குளத்தில் அமைந்துள்ள தமிழ் என்ற பெயர் கொண்ட பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள், முல்லைத்தீவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஆதி நாணயங்கள், கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முந்திய வன்னிநாடு, ஈழத்தின் ஏனைய பகுதிகள் போன்று நாகரிக நிலையில் வளர்ச்சி பெற்றதையும், இங்கு சிற்றரசர்கள் தளைத்ததையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. பொதுவாக வன்னியர் குடியேற்றத்தை மையமாக வைத்தும், வன்னிச் சிற்றரசுகளின் எழுச்சியைக் கொண்டும் வன்னி நாடு மத்தியகால ஈழ வரலாற்றில் முக்கியம் பெற்றாலும் கூட தமிழர்களின் ஆதிக்க குடியேற்றம் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கு முன்பே பல நூற்றாண்டுக்கு முன் இப்பிராந்தியத்தில் ஏற்பட்டுவிட்டது. இக்கூற்றினை இலக்கியச் சான்றுகளை விட நம்பகமான சான்றுகளைத் தரும் தொல்லியற் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

Bibliography

- boake : W.J.S.1887 Tirukketiswaram Mahatiratha> Matoddam or Mantoddai Journnal of the Ceylon Branch oof the Royal Asiatic o ciety. VolX No 35 pp 107-114
 CHANMUGAM P.K & JAYAWARDENE F.L.W 1954 ' Skeletal remains from Tirukketiawaram' Ceylon Journal of Section G. Vol. V. Part 2 pp 62-68
 KENNEDY K. A. R. 1975 The physical Anthropologe of the Megelith builders of south India and SriLanka (Canberra)

IEWIS J.P. 1895 Manuel of the Vanni

Moloney. C. S 1960 The effect of Eraly Coastal Traffice on the develop-
ment of Civilization in south India Unpublehed Ph. D. Thesis, University
of Ponnysylvania, Psnnysylvania.

NAVARATHANAM C. S 1960 Vanni and the Vavuniyas (Jaffna)

PARANAVITANE S. 1970, Brahmi Incriphous of
Ceyoln Archaeological Survey of ceyoln, Colombo

PARKER . H 1885. Report of te Archaeological dis coveries of
Tjssamaharama in the Southern Province Journal of the Ceylon Branch of
the Royal Asiaathic society Vol 8 no 27 pp 95-192

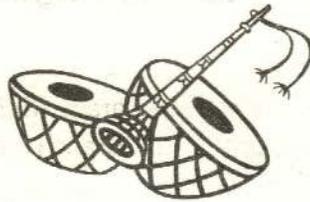
PARERE . H 1909. Arcieut Ceylon (Lorb)

SENARATNE . S . P . E 1969. Pre-histry Archaeology of Ceylon (Co-
lombo)

SITRAMPALAM . S . K 1980. The Megalithic Culture of Sri Lanka
Unpublished Ph. D. Theses University of Poona, Poona.

SIRARMPALAM . S . K. 1980. Rexue excavatious at Anaikkoddai Tri-
bune March 27, and April 3

VAITHIANATHAN . K (ED 1960) Tirukketiwaram papers. (Colombo).

தமிழ்- தமிழர்- தமிழகம்- தமிழ்நாடு {தீராவ்டம்- தீராவ்டர்- தீராவ்டநாடு}

-ஒரு வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம்.

-சுனபக்கம் குணபலச்சீலம்-

தமிழருக்கும், தமிழுக்கும் ஒரு வரலாறு இருப்பது போல் தமிழர் வாழ்ந்த அல்லது வாழ முயன்ற நிலப்பரப்புகளுக்கும் வரலாறுகள் உள. இன்றைய ஆய்வுகள் பழைய "கொண்ட்வானா" கண்டத்தினின்றும் பிரிந்து உருவாகிய குமரிக்கண்டமே தமிழரின் ஆதி நாயகமென தெரிவிக்கின்றன. இதுவரை காலமும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் நினைவு கூர்ந்திருந்த குமரிக் கண்டத்தின் வரலாறுகள் கடலுக்கடியிலேயே மூழ்கிக் கிடக்கலாயின. எனவே ஆரியப் படையெடுப்புக்களுக்கு அஞ்சிப் புலம்பெயர்ந்த சதேச மக்கள் தென்னோக்கிப் பரவினார்கள். இந்த சதேச குடிமக்களே தமிழகத்தின் நாகரிக வளர்ச்சிக்கு உரியவர்களாக கருதப்பட்டு வந்தனர் ஆனால் இன்றைய கடலாய்வுகள் ஏறக்குறைய 21,300 வருடங்களுக்கு முன்னரே குமரிக் கண்டத்தில் தமிழர்கள் வாழ்ந்திருந்தனர் என்பதனை அறிவுறுத்துகின்றன. இக்குமரிக் கண்டத்திற்கு நிலநூல் வல்லுனராகிய கிளேற்றர், அதில் வதிந்திருந்த குரங்குகளின் பெயரால் லெமுரியாக்கண்டம் (Lemuria) எனப் பெயரிட்டார்.

இவ்வாறு பின்னாற் பெயர் பெற்ற வரலாற்றுப் பூமியைப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் நாவலந்தீவு எனவும் குமரிக் கண்டம் எனவும் இலமுரிதேசம் எனவும் நினைவு கூர்ந்தன. குமரிக் கண்டமும் ஆபிரிக்காவும் இரு கண்டங்களாகப் பிரிந்த காலத்தில் இரு கண்டங்களையும் தொடுக்கும் வகையில் ஒரு நிலப்பாதை இருந்ததாகவும் தெரிகின்றது. அதனால் ஆபிரிக்காவின் ஆதிக்குடியினர் நாடோடிகளாக குமரிக் கண்டத்தினுள் புகும் வாய்ப்புகள் இருந்துள்ளன. இந்தப் பாதையின் எஞ்சிய துண்டமே இன்றைய மடகஸ்கார்தீவு என ஆய்வாளர் கருதுவார். இத்தகைய வரலாற்றுப் பின்னணிகளைக் கொண்ட குமரிக் கண்டம் ஒரு பெருந்தீவாக இருந்தது. அதனால் அதனைப் பழந்தமிழ் நூல்கள் "நாவலந்தீவு" எனக் குறிப்பிட்டிருந்தன. பின் வடக்கேயிருந்த உரசியன் தட்டுடன் (Erasian) குமரிக் கண்டத் தட்டு ஒன்றாக இணைந்தபோது இவற்றுக்கிடையிலிருந்த கடற் பாதைகள் ஒன்றாகி இறுகியதனால் ஏற்பட்டே இமாலய மலையும், தீபெத் பீட பூமியுமாம். இப்படியான புதிய தரைத்தோற்றம் 5 கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன் உருவாகியிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது.

குமரிக்கண்டம் ஒரு தனிக் கண்டமாக உருவாகிய பின்னரும் பல கடல் கோள்கள் ஏற்பட்டு, அதன் நிலப்பரப்புக்கள் குறுகலாயிற்று. இவ்வாறு ஏற்பட்ட கடல் கோள்களில் முதலாவது கடல் கோள் கி.மு 16,000 லும், இரண்டாவது கடல்கோள் கி.மு. 14,058லும், மூன்றாவது கடல் கோள் கி.மு. 9564 - லும் ஏற்பட்டிருந்ததாகவும் பேராசிரியர் மகாலிங்கம் கருதுவர். அதனோடு இவர் குமரிக்கண்டத்தில் ஏற்கனவே நான்கு தமிழ்க் கழகங்கள் இருந்து அழிந்துபோயினவென்றும், அவை பற்றிய குறிப்புகள் எதுவும் இல்லாமையால் அவற்றைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சான்றுகள் எதுவுமில்லை என்றும் கூறுவார்.

குமரிக்கண்டத்தின் பெரும்பகுதி கடலுட் தாண்டபின், ப.ஃறுளியாற்றுக் கரையில் தென்மதுரையைத் தலைநகராக வைத்துப் பாண்டியர்கள் ஆண்டிருக்கையில், கி.மு.2600 அளவில் அவர்களால் முதற் தமிழ்க் கழகம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று கிரகம் ஹன்கொக் கருதுவர். இது கி.மு. 9564 ல் ஏற்பட்ட கடற்பெருக்கின் பின் உருவாக்கப்பட்டதாகலாம். பின் பாண்டியரின் 49 நாடுகளிற் பனைநாடு (ஈழம்) தவிர்ந்த ஏனைய 48 நாடுகளும் கடலிற் தாண்ட பின், கிமு 5200 அளவில் கொற்கை நகரில் (அலைவாயில் - கபாடபுரம்) தலைநகர் உருவாக்கப்பட்டு, இரண்டாம் தமிழ் கழகமும் இயங்கலாயிற்று. பின் இதுவும் கடல்கொள்ள பாண்டியர் வடக்கே புலம்பெயர்ந்து வைகை நதிக் கரையில் வடமதுரையைத் தலைநகராக்கி, மூன்றாம் தமிழ்க் கழகத்தையும் உருவாக்கித் தமிழ் வளர்த்திருந்தனர். இக்காலகட்டத்தில் இந்துவெளி நகர மக்களின் புலம் பெயர்வுகளைத் தமிழக நிலப்பரப்பில் இடம்பெற்ற, இரண்டாவது வரலாற்று நிகழ்ச்சியாக நாம் கணிக்க முடிகின்றது.

இனிப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் நினைவு கூர்ந்துள்ள கடல் கோள்களின் குறிப்புக்களை ஆராய்தல் ஏற்றதாகும். "செங்கோந்தரைச் செலவு" எனும் நூல் ப.ஃறுளி ஆற்றுக்கும், குமரியாற்றிற்கும் இடையேயிருந்த 49 நாடுகளை ஆண்டிருந்த பெருவள நாட்டரசனைப் பாட்டுடைத்தலைவனாகக் கொண்டு தானியூர்ச்சேந்தன் எனும் புலவரார் பாடப்பட்ட நூலாகும். இந்நூலில் புலவர் தம் காலத்திற்கு முன் ஏற்பட்ட ஒரு பெருவழி வெள்ளத்தினைச்,

சக்கரக்கோ முன்னின்றும் சாற்றும்

அக்கரக்கோ நாமஞ்சுவோம்

எனக்குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அடுத்து புறநானூற்றில் 9ம் செய்யுள் கடலுட் தாண்டு போன ப.ஃறுளி ஆற்றினை,

எங்கோ வாழிய, குடுமீ தங்கோச்

செந்நீர்ப் பசும்பொன் வயிரியர்க் கீந்த

முன்னீர் விழவின் நெடியோன்

நன்னீர்ப் ப.ஃறுளி மணலினும் பலவே.

எனப் பாடியிருக்கிறார். எனவே 'நெடியோன்' எனும் பாண்டிய மன்னன் எடுத்த கடந்தெய்வ விழா ப.:றுளியாறு கடல் கொள்ளமுன் இடம்பெற்ற நிகழ்ச்சி என்பது புலனாம். இவ்விதமே அகநானூறு (செ: 27) குறிப்பிடும் "பாண்டியர் அறத்திற் காக்கும் கொற்கையும் பொருந்துறை முகத்தின்" என்ற குறிப்பும், பின்(செய். 201) குறிப்பிடும் "விறற்போர்ப் பாண்டியன் கொற்கை முன்துறை" என்ற குறிப்பும், பழைய கொற்கைத் துறையின் பெருமையைக் குறிப்பிடுவனவாம்.

இவ்வாறு கடலுட் தாண்டு போன தமிழக நிலப் பரப்பினை சிலப்பதிகாரத்திலும் மக்கள் நினைவு கொண்டிருந்தார்கள் என்பதனைச் சிலப்பதிகாரம் எமக்கு அறிவுறுத்தியுள்ளது. இதனைச் சிலப்பதிகாரம் மதுரைக்காண்டத்தில்

வடிவேல் எறிந்த வான் பகை பொறாது
 ப.:றுளி யாற்றுடன், பன்மலை அடுக்கத்துக்
 குமரிக்கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள
 வடதிசைக் கங்கையும், இமயமும் கொண்டு
 தென்திசை ஆண்ட தென்னவன் வாழி.

(காடுகான் கதை - வரி 18-22)

என்று கூறுவதோடு நில்லாது, நாவலம் தண்பொழில் மன்னர்களையும் தன்னாட்சிக்கு கீழ் கொண்டு வந்தான். என்றும் கூறும் இதனைக், கயல் எழுதிய இமையை நெற்றியின் அயல் எழுதிய புலியும், வில்லும் நாவலம் தண் பொழில் மன்னர் ஏவல்கேட்பப் பார் அரச ஆண்ட மாலை வெண்குடை பாண்டியன் கோயில்.

(மு.கு. ஆய்ச்சியர் புரவை. வரி 1-5)

எனத் தெரிவிக்கும்.

இவ்வாறு ஏற்பட்ட புவியியல் மாற்றங்களின் பின் தமிழகத்தின் புதிய எல்லைகளை மூன்றாம் தமிழ் கழகத்தின் நூல்கள் குறிப்பிட்டுள்ளமை கீர்தூக்கத்தக்கது. தொல்காப்பியம்,

வடவேங்கடம் தென்குமரி

ஆயிடைத் தமிழ் கூறும் நல்லலகம்.

என்றும்

புறநானூறு (செய். 17)

தென்குமரி வட பெருங்கடல்

வாது பனிபடு நெடுவரை வடக்கும்

தெனாது உருகெழு குமரியின் தெற்கும் (செய் - 6)

என்றும்,

சிலப்பதிகாரம் புகார்க்கண்டத்தில்,

நெடியோன் குன்றமும், தொடியோள் பௌவமும்
தமிழ் வரம்பு அறுத்த தண்புனல் நல்நாட்டு.

(வேனில் காதை, வரி 1-2)

என்றும் தமிழக எல்லைகளை வரையறை செய்துள்ளன. இருப்பினும் இளங்கோவடிகள் இந்த எல்லைக்குள்ளேயே தமிழ் செந்தமிழ், கொடுந்தமிழாக உருவாகிவிட்ட நிலையையும் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. இதனைக்,

குமரி, வேங்கடம், குண, குட கடலா

மண்திணி மருங்கின் தண் தமிழ் வரைப்பில்

செந்தமிழ், கொடுந்தமிழ் என்று இரு பகுதியின்.

(வஞ்சிக்காண்டம், வரம் தரும் காதை - நூல் கட்டுரை)

என்று குறிப்பிடுவதன் மூலம், மொழி திரிபடையும் நிலைகளை நாம் கீர்தூக்க முடிகின்றது. இவ்வாறு லெழுவியாக்கண்டம், குமரிக்கண்டமாகி நாவலந்தீவு, தமிழகம், இலாமுரிதேசம் என்றெல்லாம் பெயர்களைப் பெறலாயிற்று. இந்த வரலாற்றுப் பின்னணிகளைக் கொண்ட பெயர்களாலே கிரேக்க எழுத்தாளர்களான பெரிபுளஸ் (கி. மு100), மற்றும் பிளினி ஆகிய இருவரும் “லிமிரிகே” (Limirike) எனவும் தமிழகத்தை குறிப்பிட்டுள்ளமையும் கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

மேலே தொடர்ந்து ஆராயமுன் எம் பொது மறையாகிய திருக்குறளின் தன்மைகளை ஆராய்வது மிக அவசியமான எழுத்துப்பணி ஆகின்றது. திருக்குறள் காணப்பெரெயில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதியாகிய பாண்டியன் அவையில் அரங்கேற்றப்பட்ட நூலாகும். எனவே இது மூன்றாம் தமிழ்க்கழக காலத்தைய நூலென்பதிற் தவறில்லை. அறம், பொருள் இன்பம் எனும் முப்பொருள்கள் மனிதனின் நேரிய வாழ்விற்கு அவசியம் என்பதனை எடுத்துக் கூறத் திருவள்ளுவர் ஈழப்பாக்களுள், அடக்கப்பட்டிருந்த மனித விழுமியங்களின் பெருமைகளையிட்டு, இரு சங்ககாலப் புலவர்கள் கருத்து தெரிவித்திருந்தார்கள் இவர்களில் சங்ககால ஔவையார்,

அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தறித்த குறள்.

என்றும்,

இடைக்காடர்,

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டி

குறுகத் தறித்த குறள்.

என்றும் தெரிவித்திருந்தார்கள். இந்த இருவரும் கலந்துரையாடியதன் பின் ஒன்றையே கூறினார்கள் போலும். இதிலிருந்து திருவள்ளுவரின் 1330 குறள்களின் ஆழமும், அகலமும் அளவிடற்கரியன என்பது புலனாம். பிற்காலத்தில் இளங்கோவடிகள்,

தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநன் தொழுவானைத்

தெய்வம் தொழுந்தகைமை திண்ணியதாக

(மதுரைக்காண்டம், கட்டுரை காதை, வரி 201-202)

பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேராய்!

(சிறை செய்த காதை வரி -61)

என்றும்,

சீத்தலைச் சாத்தனார்

பாமுறைதேர் வள்ளுவர் முப்பால்

என்றும் நினைவு கூர்வதாலும், வள்ளுவரை இவ்வலகம் நிலைத்திருக்கும் வரை நினைவு கூர்வது தமிழன் ஒவ்வொருவனதும் தலையாய கடமையாகும். ஆனால் வள்ளுவர் தமிழில் தன் கருத்துக்களை வடித்திருந்தாலும் எங்காவது தமிழ் அல்லது தமிழகம் அல்லது மூவேந்தர் பற்றிக் குறிப்பிட்டாரா எனில் அதுவும் இல்லை. எனவே தான் சமுதாயத்திற்கென எழுதப்பட்ட பொது மறையாக நாம் ஏற்றிருக்கின்றோம். ஆனால் மனித நீதிக்கு விரோதமாக வட நாட்டில் எழுந்த பல நூல்களான இருக்குவேதம், கௌடியல்யரின் அர்த்தசாத்திரம், காமகுத்திரம் முதலான நூல்களைத் தழுவி வள்ளுவர் எழுதினார் என்று எஸ்.என்.புரீராமதேசிகன் குறிப்பிடுவது மிகவும் கேலிக்குரிய கருத்தாகும். திருவள்ளுவரின் நுண் புலமையை பூரணமாக விளக்கிக் கொள்ள முடியாமையினாலே பல தெளிவுரைகள் தொடர்ந்தும் எழுதப்பட்டு வருகின்றன என்பதை நாம் ஈண்டு குறிப்பிடல் அவசியமாகும்.

இவ்வாறு திருக்குறளில் தமிழ், தமிழகம் பற்றிய இனச் சொற்கள் இல்லையென்று ஏற்றுக்கொண்டு, தமிழ், தமிழகம் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகளுக்கு தொடர்ந்தும் தொல்காப்பியம் முதலான நூல்களையே துணைக்கொள்ளல் அவசியமாகின்றது.

தொல்காப்பியம்,

வண்புகழ் மூவர் தண் புகழ் வரைப்பு.

(பொருள் 39)

என்றும்

புறநானூறு

தமிழ்க்கெழு கூடல் தண்கோல் வேந்தே

(செய் 58- வரி 13)

மண்திணி கிடக்கைத் தண் தமிழ்க் கிழவர்

முரசு முழங்கு தானை மூவர் உள்ளும்

அரசு எனப்படுவது நினதே பெரும,

(செய் 35 - வரி 13)

தண் தமிழ் பொது எனப்பெற்றான்.

(செய் 51)

வையக வரைப்பில் தமிழகம் கேட்ப.

(செய் 168 - வரி 18)

தண்டமிழ் வரைப்பு.

(செய் 198 வரி 12)

என்று தமிழையும், தமிழகத்தையும் குறிப்பிட்டுள்ளன.
சிலப்பதிகாரம்,

இமிழ் கடல் வரைபின் தமிழகம் அறியத்
தமிழ் முழுது அறிந்த தன்மையான் ஆகி
தென் தமிழ் நாடு ஒருங்கு காண,
வண் தமிழ் மறையோற்கு வான் உறைகொடுத்து
தண் தமிழ் ஆசான்
ஆடல், பாடல் இசையே தமிழ்
தண் தமிழ் இகழ்ந்த ஆரிய மன்னன்.

எனத் தமிழின் பெருமையை எடுத்துக் கூறுவதிலிருந்து, இளங்கோ அடிகள்
எவ்வளவிற்குத் தமிழை நேசித்திருந்தார். என்பது புலனாம்.
மணிமேகலை,

தமிழக மருங்கில்

என்றும் தமிழகத்தைக் குறிப்பிடும்.

இனிக் கடைச்சங்க புலவன் தலைவனாக விளங்கிய நக்கீரர் பாடிய
திருமுறுகாற்றுப்படையே தமிழில் எழுந்த முதற் சமய நூலாகக்
கருதப்படுகின்றது. எனினும் இவர் முருகனை முற்றாகத் தமிழ் மரபுகள் கொண்டு
வர்ணிக்காமல், வடநாட்டுக் கந்தனின் மரபுகளையும் இணைத்துப் பாடிருப்பது
குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயினும் இறைவன் ஆதி சைவரான தருமிக்கு எழுதிக்கொடுத்த
“கொங்குதோர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத்தும்பி” எனும் செய்யுளில் இவர் குற்றம்
கண்டதனால், இறைவனின் கோபத்திற்குள்ளாகி அவர் நெற்றிக் கண்ணைக் காட்ட
வெம்மை தாங்காது திருவாலவாய்ப் பொற்றாமரைக் குளத்தில் இருந்தவாறே “கைலபாதி
காளத்தில் பாதி” எனும் பிரபந்தத்தைப் பாடி அவர் அருளைப் பெற்றார். இறைவன்
அருள் பெற்றப்பின் இவர் “கோப்பிரசாதம்” எனும் பதிகத்தைப் பாடினார் என்பது
நக்கீரரின் வரலாறுகளிற் சிலவாம். பின்னர் தம் செய்யுள்களில் குற்றம் கண்ட நக்கீரருக்கு
இறைவன் அகத்தியர் மூலம் தமிழ் இலக்கணத்தைக் கற்பித்தார். எனப் பரஞ்சோதி
முனிவரின் திருவிளையாடற் புராணம் குறிப்பிடும். ஆனால் அகத்திய முனிவருக்கு
முருகன் தமிழ் கற்பித்தார் எனத் தமிழக வரலாறுகள் குறிப்பிட்ட பொழுதிலும், வளையாபதி
என்னும் சமணநூல்,

ஆயும் குணத்தவ லோகிதன் பக்கல் அகத்தியன் கேட்டு

ஏயும் புவனிக் கியம்பிய தண்டமிழ்.

என்பதனால் அவலோகிதா எனும் சமண முனிவரிடமிருந்தும் அகத்தியர்
தமிழ் கற்றிருக்கலாம் எனத் தெரிகின்றது.

பின் தொல்காப்பியர் (காலம்: கி.மு 1000) முதலான 12 மாணவர்களுக்கும்
அகத்தியரே தமிழ் கற்பித்தார் என்பதனால் இவர் தொடர்ந்து தமிழகத்தில் தமிழை

வளர்க்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தார் என்பது புலனாம். நக்கீரரும் அகத்தியரிடமிருந்து தமிழ் இலக்கணத்தை கற்றதனாலோ என்னவோ தமிழின் பெருமையை உணர்ந்து தன் கோப்பிரசாதத்தில் வடமொழிக்கு எதிராக “ஆரியப் புத்தகப் பேய் கொண்டு புலம்பிற்று” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் இந்த நிகழ்ச்சியையே தொல்காப்பியம் பொருள் அதிகாரம் - 490இல் இடம் பெறும் பின்வரும் வெண்பா குறிப்பிடுகின்றது. எனலாம்.

ஆரிய நன்று, தமிழ்தீதென வுரைத்த
காரியத்தாற் காலக்கோட் பட்டானைச் - சீரிய
அந்தண் பொதியில் அகத்திய ரணையால்
செந்தமிழே தீர்க்க சுவாஹா!

கடைச்சங்க காலத்தில் தமிழ் அகத்துறை இலக்கியத்துக்குச் சிவனே இலக்கணம் அமைத்தவராவர். உலக இயக்கம் அற்றுப்போகாமல் இருப்பதற்காகச் சிவனே ‘அன்பிணைந்திணை’ எனத் தொடங்கி அறுபது சூத்திரங்களைச் செய்து திருவாலவாய் பீடத்தின் கீழிட்டான். பீடத்தின் கீழ் என்றும் அலகிடாத யூசகர் அன்று அலகிட்டார். அப்பொழுது ஒரு ஏடு வெளிவந்தது அது பொருளதிகாரமாக இருக்கக்கண்டு மன்னனுக்கு தெரிவித்தார். மன்னனும் அது தமிழர் வாழ்வியலுக்கு வேண்டிய பொருளதிகாரமாக இருக்கக்கண்டு மகிழ்வடைந்தான். அப்பொழுது இதற்கு உரைகாண்பதிலும் இறைவன் திருவிளையாடல் புரிந்தான். பாண்டிய மன்னனுக்கு இடையாமத்தில் “உப்பூரி குடிகிழார் மகன் உருத்திரசர்மன் மூங்கையனாகையால் மெய்ப்பாட்டால் சிறந்த உரையைத் தெரிவிப்பான்” என்ற அசீரி ஒலி கேட்டது. சிவனின் சக்தியான முருகக் கடவுளே அந்த மூங்கையனவனாவன். அவனும் சங்கப் புலவர்கள் இறையனாகப் பொருளுக்காற்றிய உரைகளைக் கேட்டவிடத்து வாளாவிருந்து, பின் மதுரை மருதனிள நாகனார் உரை கேட்டவிடத்து ஒரோவழிக் கண்ணீர் சொரிந்து மெய்மயிர் சிலிர்ப்பக் கேட்டிருந்தான். அப்பொழுது மன்னன் மெய்யுரை பெற்றாம்” என்று நக்கீரனாரின் உரையைச் சிறந்த உரையாக ஏற்றுக் கொண்டான். பின் முதற் சூத்திர உரைக்கண் மதுரை ஆலவாயிற் பெருமானடிகளாற் செய்யப்பட்ட நூற்கு, நக்கீரனால் உரைகண்டு குமாரகவாமியாற் கேட்கப்பட்டது என்ற குறிப்புமுள்ளது. இதிலிருந்து தமிழகத்தை சிவலோகமாக்கி சிவனே தமிழைத் தனிச்சிறப்புடைய மொழியாகவும் வளர்த்தார் என்பதும் உறுதியாம். பரஞ்சோதி முனிவரும் சிவன் நூற்பத்தொட்டுப் புலவர்க்களித்த சங்கப்பலகை வரலாற்றைக் கூறிப் பின் மதுரை நகரைத் தண்தமிழ் மொழி பயிலும் ஆலவாய்ப் பெருநகர் என்றனர்.

திருமூலர் வரலாற்றிலும் இத்தகையதொரு திருவிளையாடலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சிவயோகியான சுந்தரன் என்பவர் பொதியமலை வான் வழியாக வருகையிற் தில்லை நடராசாப் பெருமானை வணங்கினார் பின் சாத்தனூருக்கு வருகையில் அங்கு பக்கங்கள் தன் இடையன் மூலன் இறந்தமையால் கண்ணீர் விட்ட வண்ணம் காணப்பட்டன. அதனால் அவற்றின் துன்பம் போக்கச் சித்தராகிய சுந்தரன்

கூடுவிட்டு கூடுபாயும் சித்தியினால் மூலனின் உடலில் புகுந்து பசுக்களை அவற்றின் வீடுகளுக்குச் செலுத்தி விட்டு திரும்பி வந்து பார்க்கையிலே அவரின் உடலைக் காணவில்லை அது இறைவனின் திருவருள் என எண்ணி திருவாவடுதுறைக் கோவிலில் சுற்றுப்புறத்திலிருந்த அரச மரத்தின் கீழிருந்து தவம் செய்தார். அத்தவத்தின் பயனாக அவர் அருளிய நூலே திருமந்திரமாகும். இந்நூல் திருவாவடுத் துறை மடத்தில் மறைவாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. பின் கி.பி 7ஆம் நூற்றாண்டில் சீகாழிப்பிள்ளையார் வெளிப்படுத்தினார் என்பர்.

இந்நூலில்,

ஆரிய முந்தமிழும் உடனே சொலி (செய். 65)
 தமிழ்ச்சொல் வடசொல் எனும் இவ்விரண்டும் (செய். 66)
 சதாசிவம் தத்துவம் முத்தமிழ் வேதம் (செய் 76)
 என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்
 தன்னை நன்றாக தமிழ் செய்யுமாறே (செய் 81)

என்றொல்லாம் இவர் கூறுவதிலிருந்து, சிவன் இவரையும் தமிழ் வளர்க்கும் பணிக்கு ஒரு கருவியாகக் கொண்டார் என்பது அறிவுறுத்தப்படுகின்றது.

மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத்தில்,

பாண்டி நாட்டைப் பழம் பதியாக (கீர்த்தித் திருவகவல்)
 அப்பாண்டிநாட்டை சிலலோகம் ஆக்குவித்த
 (திரு அம்மாணை)
 தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண் பாண்டி நாட்டானை
 (திருவாசகம் அம்மாணை 10)

எனச் சிவனையே தமிழ் வளர்க்கும் பாண்டியனாகப் போற்றிப் பாடுகின்றார்.

தேவார ஆசிரியர்களில் அப்பர் “தமிழோடிசை பாடல்” என்றும், சம்பந்தர் “செந்தமிழர் தெய்வ மறை நாவர்” என்றும், சுந்தரர் “செந்தமிழ் பாட்டே அர்ச்சனை” என்றும் கூறியருளினார்கள்.

இவ்வாறு வரலாற்று அடிப்படையில் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்வோமானால் தமிழ், தமிழகம் என்னும் சொற்கள் மிகவும் தனித்துவமான முறையில் பேணப்பட்டு வந்துள்ளமையை நாம் அவதானிக்கலாம். இந்த மரபு கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டு மகத நாட்டு அசோக சக்கரவர்த்தியின் கல்வெட்டுக்களில் (கல்வெட்டு II) தன் உறவு நாட்டினராகத் தெற்கேயுள்ள சோழர், பாண்டியர், சத்தியபுத்திரர்கள், தாமிரபரணர்கள் அரசுக்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் அங்கும் பேணப்பட்டுள்ளது என்பது புலனாம்.

இனி ஏன்? எவ்வாறு? தமிழ் - தாமிழி- திரமிள- திராவிள - திராவிட எனத் திரிபடைந்து இன்று தமிழர்கள், திராவிடர்கள் என அழைக்கப்படுகின்றார்கள்

என்பதனை ஆராய்வோம். வட நாட்டில் சரஸ்வதி நதிக்கரையில் வாழ்ந்த பிராமணர்களே வேத மந்திரங்களைக் கண்டுபிடித்து உலகுக்கு அறிவித்தனர் என்பர். பின் சரஸ்வதி நதி அதிக நீர்ப் பெருக்கமும் மாபெரும் வெள்ளப் பெருக்கைக் கொண்டு அகலமான நதியென்று இவர்களால் போற்றித் துதிக்கப்பட்ட நதி வரண்டதனாலும், இந் நதிக்கரையில் வாழ்ந்த பிராமணர்கள் கிழக்கே கி.மு. 2000 ஆம் ஆண்டளவில் கங்கை- யமுனை நதிப் பிரதேசங்களான உத்தரப்பிரதேசம், பீகார், மகதம், வங்கம் வரை பரவினர் என்றும் பின் தெற்கே கொங்கணம், கர்நாடகம், கேரளம், தமிழ்நாடு, ஆந்திர நாடு வரை புலம்பெயரலாயினர் என்றும் வி.என்.சுட்வர் கருதுவர் மேலும் இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்து பரவிய பிராமணர்களை, ஸ்கந்தபுராணம் இரு பிரிவுகளுக்குள் உள்ளடக்குகின்றது. முதலாவது வகை சரஸ்வத், கன்யாகுப்ஜ, மைதிலி, கௌட, உத்கல எனும் பிரிவினரைக் கௌட பிராமணர்கள் என்றும் இரண்டாவது பிரிவினரைத் திராவிட (தமிழ்), தைலங் (தெலுங்கு), கர்நாட (கர்நாடகம்), மத்தியதேசி (மகாராஷ்டிரம்), கூர்ஜர (குஜராத்), செளராஷ்டிரம் எனும் பிரிவை “திராவிடப் பிராமணர்கள்” என்றும் இனம் காண்கின்றது. பின்னர் வடஇந்தியாவில் பஞ்சம், படையெடுப்புக்கள் காரணமாகக் “கௌட பிராமணர்களும்” கோவா, கர்நாடகம், கேரளம், தமிழ்நாடு, ஆந்திர நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்தார்கள் என்பர் கே.சிலட்கமி நாராயணன்.

இவ்வாறான புலம் பெயர்வுகளினால் தமிழக மண்ணில் வட நாட்டார் செல்வாக்கு அதிகரிக்கலாயிற்று அதனால் தமிழ் செந்தமிழ் நிலையினின்றும் நழுவிக்கொடுத்தமிழாகும் நிலைக்குள்ளாகிற்று. இதற்கு இன்னோர் நிகழ்ச்சியும் காரணமாகக் கருதப்படுகின்றது.

அகத்திய முனிவர் தென்னாடு போகையில் துவாரகையைச் சேர்ந்த பதினெண் வேளிர் அரசர்களையும், குடிகளையும் அருவாளர்களையும் அழைத்துச் சென்று குடியமர்த்தினார். எனத் தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதிய நச்சினியர்க்கினியர் குறிப்பிடுவர்.

இவ்வாறு கொண்டு வரப்பட்ட அருவாளர் தொண்டை மண்டலத்தில் (காஞ்சி) குடியமர்த்தப்பட்டதனால் தொண்டை மண்டலம் அருவாளர் நாடாகிப் பின் “அருவாளர்” என்போர் தமிழராகினர் என்பது அருவாளர் வரலாறாகும். இந்த அருவாளர் சமண சமயத்தைத் தமிழ்நாட்டுக்கு கொண்டு வந்தவர் என்பதற்கு நெல்லூர் மாவட்டத்தில் கண்டகூர் தாலுகாவைச் சேர்ந்த மாலகொண்ட எனும் மலையில் உள்ள குகையொன்றில் கி.மு. 8ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டொன்று சான்றாகும். இக்கல்வெட்டொன்று பிராகிருத மொழியில் பிராமி எழுத்தில் பின்வருமாறு பொறிக்கப்பட்டிருந்தது.

அருவாஹி(ள) குளத்து நந்த செட்டி மகன் சிறிவீரிசெட்டி செய்வித்த குகை என்பது அதன் வாசகமாகும்.

வேளிர் குலச் சிற்றரசர்கள் மூவேந்தர் ஆட்சிக்குட்பட்ட பொதியமலை, சேரநாட்டு மலைப்பிரிவுகள், கோனாடு போன்ற பகுதிகளில் ஆட்சிபுரிந்தவர் ஆவார். புறநானூறும்

இவ்வேளிர் குலத்தோர் வடபுலத்திலிருந்து, கொண்டு வந்து அமர்த்தப்பட்டோர் என்பதனை உறுதி செய்யும். இவ்வாறு தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதிய நச்சினார்க்கினியர் கூற்று கல்வெட்டு மற்றும் புறநாறாற்றுச் செய்திகள் தமிழகத்தில் ஊடுருவிய புதிய சமூக வளர்ச்சிகளை அறிவுறுத்தியுள்ளன. இவ்வாறு வந்த சமூகப் பாரம்பரியங்களுடன் தமிழ் - திரமிள - திராவிடர் எனப் பல நிலைகளில் திரிவு பெற்று வளர்ந்த நிலைகளை ஆராய்வோம். மைசூர் நாட்டுச் சாசனம் ஒன்று “நந்தி சங்கத்தோடு கூடி திரமிள சங்கத்து அங்கலான் வயப்பிரிவை” க் குறிப்பிடும் அச்சாணம் பின்வருமாறு

“ஸ்ரீமத் திரமிள ஸங்கேசமின் நந்தி ஸங்கேஸ்தி அருங்களா அன்வயோ பாதி நிஸ்ஸேஷ ஸாஸ்தர் வாராஸி பாரகை ஹி”

மேலும் வச்சிர நந்தி எனும் சமணகுரு கி.பி.470 இல் ஏற்படுத்திய திராவிட சங்கம் பற்றி “தர்சனசாரம்” எனும் நூலில் அதன் ஆசிரியர் தேவசேனர் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஏற்கனவே வடமொழி ஸ்கந்தபுராணத்தில் “திராவிடப்பிராமணர்கள்” பற்றி, இடம்பெற்ற குறிப்பினைப் போல சமணருடைய இலக்கியங்களிலும் தமிழ் - திரமிள - திராவிட - திராவிடி எனக் குறிப்பிட்டுள்ளமையை நாம் அவதானிக்கலாம் மேலும் “சமவாயங்கன சுத்த” என்னும் சமண நூல் (கி.மு 2ஆம் நூற்றாண்டு) தாமிழி, வம்மி (பிராமி) முதலான 18 வகையான எழுத்துக்கள் இந்தியாவில் பாவனையிலிருந்ததாகவும் குறிப்பிடுவதால், தமிழ் எழுத்து “தாமிழி” எனப்பட்டதும் புலனாம். மேலும் கலிங்க நாட்டில் தமிழ் திரமிர எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையும் நாம் அறிய முடிகின்றது. கலிங்க மன்னன் கரவேலனின் காலத்தில் (கி.மு 155) “திரமி பிரதேச சங்காதம்” அதாவது தமிழ் மூவேந்தரின் கூட்டுப்படையைக் காரவேல் முறியடித்துப், பாண்டியர்களிடமிருந்து முத்துக்களைப் பெற்றதாக அவனது கல்வெட்டுக் குறிப்பிடும். மேலும் பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்ட ஈழத்து பிரமிச்சாசனங்கள் தமிழை - தமேட - தமிழ் எனத் திரிபு படவே குறிப்பிட்டுள்ளன. கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவரான குமரிலபட்டர் ஆந்திர - திராவிட பாஷா என்கையில் தமிழைத் “திராவிடர்” எனக் குறிப்பிடுவார். ஆதி சங்கரர் தமது செளந்தர்ய லஹரியில் 75ம் ஸ்லோகத்தில் திருஞானசம்பந்தர் தமிழில் ஞானம் பொற்றிருந்தமையால் அவரைத் திராவிட சிக - தமிழ்க் குழந்தை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். (கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட “லலித விஸ்தாரம்” எனும் பௌத்த நூல் “திராவிடி” எனத் தமிழைக் குறிப்பிடுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது).

திராவிட பிராமணர்கள் என்ற மரபினை அடியொற்றிப் பேரகராதி (1982) திராவிடம் என்னும் சொல்லிற்கு தமிழ் நாடு, ஆந்திரம், கன்னடம், மகாராஷ்டிரம், கூர்ச்சரம், (குஜராட்) என்னும் மாநிலங்கள் பஞ்ச திராவிட தேசங்கள் எனக் குறிப்பிட்டாலும், திராவிட பாஷையாகத் தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம், கன்னடம், துலு ஆகிய மொழிகளையே குறிப்பிடும். ஏனெனில் குசராட்டி மொழியும், மராட்டி மொழியும், புகழவயல் - 2016

சமஸ்கிருத மொழியின் தாக்கத்தினால் அதன் திராவிட மொழி மூலங்களை முற்றாக இழந்து விட்டமையே காரணமாகும். எனவே இவர்கள் இனத்தால் திராவிடராயும், மொழியால் ஆரியராகவும் அடையாளம் காணப்படுகின்றனர் என்பது புலனாம்.

ஆந்திர மொழி, கண்டை மொழிகளிற் சமஸ்கிருதத்தின் தாக்கம் இருந்த பொழுதிலும் இவை மொழி மூலங்களை இன்னமும் பேணியிருப்பதனால் தமிழின் ஒன்ற விட்ட சகோதரிகளாக வாழ்ந்து வருகின்றன. ஆனால் மூவேந்தர்களில் இமயம் வரை சென்று வில் பதித்த பரம்பரைமினரான சேர மன்னர்களும், சேரநாடும், மொழியும், கி. பி. 8ஆம் நூற்றாண்டு முதலாகவே தனித்தியங்கலாயின. அதனால் தமிழும், சமஸ்கிருதமும் கலப்புற்று உருவாகிய “மலையாளம்” தமிழின் கூடப்பிறந்த சகோதரியாக இனம் காட்டிக் கொள்கின்றது. கடைச்சங்க தமிழ் இலக்கியமான பதிற்றுப்பத்து, பத்துச் சேரமன்னரின் வீர, தீரங்களைப் போற்றும் நூலாகும். ஈழத்திலும் சேரநாட்டின் மரபுகளே அதிகமாகப் பேணப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக ஈழத்தமிழர் பேச்சு வழக்கிற்கும், மலையாளப் பேச்சு வழக்கிற்கும் ஒற்றுமை மிக அதிகமாகும்.

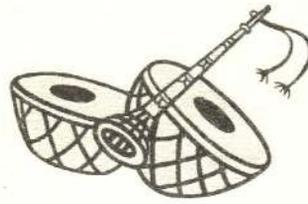
மேலே ஆராய்ந்து காட்டியதன் படி திராவிடம் என்னும் பெயர் வடநாட்டவரால் தமிழுக்கு இடப்பட்டபெயர் என்பது உறுதியாம். இனி இதுவரை அவதானித்த வரலாறுகளுக்கு முரணான வகையில் ‘திராவிட’ எனும் சொல்லுக்கு வேறொர் விளக்கமும் தரப்பட்டுள்ளது. அதன்படி துறு-வித் (Dru - Vid) வன அறிவுடைய திராவிடரை அகத்திய முனிவர் தென்னகத்தில் குடியமர்த்தினார் என்பர் சிலர்.

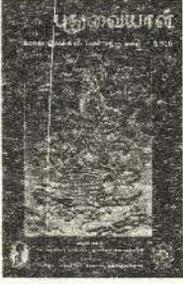
சாமி அப்பாத்துரை தமிழர் பூர்வீகத்தை மத்திய தரைக்கடல் பகுதியின் பழைய நாகரிகங்களுடன் தொட்டு ஆராய்ந்து, பின் கிரேக்கத்தின் பூர்வீக குடிகளின் மொழியான தர்மிலை (Tarmilai) தமிழின் மூலமொழியாகலாமா? என ஐயுறுவர்.

இந்த ஆய்வுகளின் முடிவில் நாம் கண்ட உண்மையென்னவெனில், “திராவிடம்” என்ற சொல் ஏறக்குறைய ஓரியல்புடைய இனம், மொழி, கலை கலாசாரத் தென்மங்களின் அடிப்படையில் பொதுச் சொல்லாகவும், இவையெல்லாவற்றையும் நெகிழவிடாது கட்டிக்காக்க முயல்கின்ற தமிழையும், தமிழரையும், தமிழ் நாட்டையும் சிறப்பாக குறிப்பிடும் சொல்லாகவும் காணப்படுகின்றது. அதனாலேயே மொழி ஆய்வாளரான அரபேர்ட் கால்டுவெல் தமிழுடன் நெருக்கமான மொழியியல்புகளைக் கொண்ட மொழிகளையும், இனங்களையும் குறிப்பிடத் தாம் ‘திராவிடம்’ என்ற சொல்லைக் கையாண்டதாக குறிப்பிடுவர்.

இன்று இந்தியா எங்கணும் தமிழோடு தொடர்பான 23 மொழிகள் இருப்பதாக ஆய்வுகள் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இவர்களுள் தெலுங்கு, கண்டம், மலையாளம், துளு மொழி போகவோர் மொழியாலும், இனத்தாலும் மிக நெருக்கமானவர் ஆவர்.

இனித் தமிழ் நாட்டுக்குள்ளேயே ஆராய்வோம். நீக்ரோ பழங்குடியினர் பழைய அவுஸ்ரேலியா குடியினர், மற்றும் மத்தியத் தரைக்கடல் பிராந்திய இனங்கள், மற்றும் பழைய சுமேரிய இனங்கள், மொங்கோலிய இனத் தொடர்புடைய இயக்கர், நாகர் எனப் பல்லினக் கலப்புடைய திராவிடக் குடியினர் அனைவரும் இன்று திராவிடர்கள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் தமிழ் மொழித் தொடர்புடைய மொழிகளையே பேணி வருவதும் சிறப்பான இயல்புகளாம். இது காலம் காலமாக மனித இனம் பிணைப்புற்று வாழ்ந்ததை எடுத்துக்காட்டும் அடையாளச் சின்னமாகும். இப்படியான சூழ் நிலைக் குழுக் கூட்டமைப்புகள் மிக மிக அவசியமாகும். ஒருவனின் எல்லா உறுப்புக்களும் நலமுடன் இயங்கும் பொழுதே அவன் ஆணமுகனாகத் திகழவும், வீரதீரச் செயல்களைப் புரியவும் ஆற்றல் பெறுகின்றான். இவ்விதமே “வையக வரைபில் தமிழகம் கேட்கப்பட வேண்டுமானால்” சகல நிலைகளில் வாழும் பழங்குடியினரின் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் வாழ்வின் நலன்கள் யாவும் அரசினாற் கவனிக்கப்பட்டு அவர்களையும் தமிழகத்து மன்னர்களாக முடிசூட்டுதல் அவசியமாம்.

வன்னிப் பிரதேச வயற் பண்பாடுகள்

-சுயந்த சமீழ்மணி ஜனாங்கனி-

காடுகள்

வன்னிப் பிரதேசத்தில் காடுகளை, சோலைக்காடு, கரம்பைக்காடு (கரப்பங்காடு), குருமன்காடு என மூன்று வகையாகப் பாடுபடுத்தினர்.

சோலைக்காடு என்பது பெரிய மரங்கள் வளர்ந்துள்ள, முள்மரங்கள் எனப்படும் பற்றைக்காடுகள் இல்லாத, நீரை அதிகம் உறிஞ்சி வைத்திருக்காத தன்மை கொண்ட காடு ஆகும்.

பெரு மரங்கள் வளர்ந்திருப்பதால் புல், பூண்டுகள் பெரிதாக வளர்ந்திருப்பதில்லை. வெறுங்காலோடு இந்தக் காட்டுக்குள் நடந்து சென்று வரலாம். முள் குத்தும் என்ற பயம் இருக்காது.

கரம்பைக்காடு என்பது கரம்பை என்னும் ஒருவகை முட்செடி மிகுதியாக வளர்ந்திருக்கும் காடு ஆகும்.

இங்குள்ள மண், நீரை அதிகமாக உறிஞ்சி வைத்திருக்கக் கூடிய தன்மை கொண்டது

இதனை களிமண் நிலம் என்று சொல்லலாம். சோலைக் காட்டுக்குள் போல் இக்காட்டுக்குள் வெறுங்காலோடு நடந்து செல்ல முடியாது.

முட்கள் நிறைந்த, காடாகப் பெருமரங்கள் குறைந்த காடாக இது இருக்கும். மிருகங்கள் செல்லுகின்ற பாதையூடாக இக் காட்டினுள் செல்லலாம், மிருகங்கள் செல்கின்ற பாதையை அதர் என்று அழைத்தனர்.

அதர் என்ற சொல் வழி என்ற பொருள் கொண்ட மிகப் பழைய சொல்.

சங்க இலக்கியத்தில் மான் அதர் என மான்கள் செல்கின்ற வழியை புலவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

வீட்டிற்குள் காற்று வருவதற்காக அமைக்கப்படுவதை இன்று ஜன்னல் என்று சொல்கின்றோம். கம்பன் காலத்தில் சாளரம் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டது. மணிமேகலை காவியத்திலும் சாளரம் என்ற சொல் உண்டு

இருப்பினும் சங்க காலத்தில் கால் அதர் (காலதர்) என அழைக்கப்பட்டது.

கால் அதர் என்றால் காற்று வருகின்ற வழி எனப் பொருள்படும். இதுவே தூய தமிழ்ச் சொல்லாகும்.

வன்னிக் கிராமத்தோர், வழக்காறிழந்த தூய பழந்தமிழ்ச் சொல்லை இன்றும் பயன்படுத்துவதைப் பார்த்து ஆச்சரியம் அடையாமல் இருக்க முடியவில்லை.

குருமன்காடு என்பது பெருமரங்களையும், இடையிடையே புல்பூண்டு முளைக்காத பொட்டல் வெளிகளையும் கொண்ட காடு ஆகும்.

உவர் மண் இடையிடையே இருப்பதனால் புல்பூண்டுகள் பொதுவாக வளர்வதில்லை.

இந்த மூன்று வகை நிலங்களிலும் கரம்பைக்காடுதான் நெற்செய்கைக்குச் சிறந்ததாகக் கருதப்பட்டது.

சோலைக் காட்டிலும் நெல்பயிரிடப்பட்டு இருக்கிறது. குருமன் காட்டை நெற்செய்கைக்குப் பயன்படுத்தியது மிகக் குறைவு.

குளத்தில் இருந்து நீரைப்பாய்ச்சக் கூடிய பள்ள நிலமாக அமைந்த கரம்பைக் காட்டை நெல் வேளாண்மைக்கு அதிகம் பயன்படுத்தினர்.

சோலைக்காட்டில் மழையை நம்பிச் செய்யும் மானாவாரி என அழைக்கப்படும் (மானாவாரி - வானவாரி) முறையில் நெல், எள், குரக்கன் முதலானவற்றைப் பயிரிட்டனர்.

காடு வெட்டுதல்

நல்ல நாளில் ஊரவர்கள் காட்டைப் பங்கு பிரித்து அடையாள மிடுவர்.

தங்கள் தங்கள் பகுதிகளை அடையாளமிட்டுப் பிரிப்பதற்காகச் சின்ன மந்துகளை (செடிகள்) வெட்டி ஒன்று ஒன்றரை முழ (முழம் - ஒன்றரை அடி) அகலத்தில் பாதை போல அமைப்பர்.

இதை, கொப்புனரி என்று அழைப்பர். மரக் கொம்புகளை (கொப்பு-கிளை) வெட்டி நேராகப் பாதைகளை அமைத்ததால் கொப்புநேரி என அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். இது மருவி பின் கொப்புனரி என வந்திருக்கலாம்.

ஒரு கிராமத்தில் இருப்பவர்கள் யாவரும் பெரும்பாலும் இரத்த உரித்துடையவர்களாக இருந்ததினால் பங்கு பிரிப்பதில் அவர்களுக்குள் தகராறு ஏற்பட்டதில்லை.

தேங்காய் உடைத்து பிள்ளையார் வழிபாடு செய்து முதலில் கீழ்க் காடு வெட்டுவர்.

கீழ்க்காடு என்பது பற்றைகள், மந்துகள் (செடிகள்) சிறு சிறு மரங்கள் என்பவற்றைக் குறிக்கும்.

கீழ்க்காடு வெட்டுவதற்கு நெடும் பிடிக்கத்தி பயன்படுத்தப்படும்.

நாலு அடிவரை நீளமுள்ள மரப்பிடி கொண்ட கத்தியைத் தான் நெடும் பிடிக்கத்தி என அழைத்தனர்.

வீட்டுத் தேவைக்குப் பயன்படுத்தப்படும் அரை அடிவரை நீளமுள்ள மரப்பிடையைக் கொண்ட கத்தியை கைக்கத்தி என அழைப்பர்.

காரூ, கருங்காலி போன்ற வைர மரங்களில் இருந்து கத்திப்பிடிகளைச் சீவி ஒப்பமாக்கி, கத்தியைக் கொல்லனிடம் கொடுத்து இறுக்கிப் பொருத்திப் பயன்படுத்தினர்.

பிடி ஒப்பமானதாகவும், கத்தி பொருத்தப்படும் பகுதி மொத்தமானதாகவும், கைபிடித்து வேலை செய்யும் பகுதி மொத்தம் குறைந்ததாகவும் உருளை வடிவில் பிடி இருக்கும்.

மரை என்ற மிருகத்தின் காய்ந்த தோலினால் தோற் செருப்பை அவர்கள் தாமாகவே தயாரித்துக் கொள்வார்கள்.

இச் செருப்பு காலை விடப் பெரிதாக இருக்கும். எந்த முள்ளும் இந்தத் தோற் செருப்பைத் துளைக்க முடியாது.

கரம்பையின் வலிமையான முள்ளை கரம்பைக் கணை (கணை-அம்பு) என்று சொல்வார்கள். கரம்பைக் கணை கூட இந்தத்தோல் செருப்பைத் துளைக்காது.

தோற் செருப்பைப் போட்டுக் கொண்டு தான் கீழ்க்காடு வெட்டும் வேலையைச் செய்தார்கள்.

கீழ்க்காட்டை நன்றாக வெட்டி அமத்தியபின் தறித்து விழுத்தக் கூடிய மரங்களை கோடரியால் தறித்து வீழ்த்தி துண்டு துண்டாக வெட்டி நன்றாக அமத்துவார்கள்.

பெரிய மரங்களின் கிளைகளை மரத்தில் ஏறி இருந்து கோடரியால் தறித்து வீழ்த்தி அவற்றையும் கத்தியால் வெட்டி அமத்துவார்கள்.

இவ்வேலைகள் அநேகமாக வைகாசி ஆனி மாதங்களில் நடைபெறும். ஆடி மழைக்கு முன்பாக, ஆடி அமாவாசைக்கு முன், காற்று அடிக்கத் தொடங்கிய பின்பு காட்டுக்கு நெருப்பு வைப்பார்கள்.

காற்று அடிக்கும் திசையை அவதானித்து நெருப்பு வைக்கும் இடங்களை சரியாகத் தீர்மானித்து அவ்விடங்களை அதற்குரிய வகையில் அமைத்து, தென்னோலையால் அமைக்கப்படும் சூளினால் நெருப்பை வைப்பார்கள்.

பாடு பார்த்து வைக்காது போனால் நெருப்பு வைப்பவர் நெருப்பில் இருந்து தப்பி வருவது கஸ்டம். அத்தோடு காடும் சரியாக எரியாது.

சரியாகக் கீழ்க்காடு வெட்டி அமத்தப்படாமல் இருந்தாலும், காற்று சுழித்து அடித்தாலும் காடு சரியாக எரியாமல் போய்விடும்.

காடு சரியாக எரியாது போனால் அதற்குப் பின்பு செய்யப்படும் வேலைகள் மிகக் கடினமாக இருக்கும்.

அதனால் காடுவெட்டி எரிப்பது மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களுடன் சேர்ந்து செய்ய வேண்டிய வேலையாகும்.

கூலிக்கு வேலை செய்பவர்கள் இல்லாத அக்காலத்தில் ஒருவருக் கொருவர் வேலைக்கணக்கிற்கேற்ப மாறிமாறி வேலை செய்வதால் வேலைகள் சிறந்த வகையில் நடைபெற்றன.

காடு எரிந்த பின்பு பெருமழை பெய்தால் காடு வெளியாக்குவதற்கு இலகுவாக இருக்கும்.

காடு எரியும் போது மழை பெய்தால் அவ்வளவு முயற்சியும் பெருமளவிற்கு வீணானதாகத்தான் இருக்கும்.

நன்றாக மழை பெய்த பின்பு எரிந்த காட்டிற்குள் சென்று எரியாமல் கிடக்கின்றவைகளை கவர்க் கம்பினால் தூக்கித் தூக்கி எரியாத இடங்களிலும் பெருமரங்களின் கீழும் குவிப்பார்கள்.

இதனைக் கடைமழைக் கட்டுதல் என்று சொல்வார்கள். பெரிய கடைமழைகளையும் நன்றாக அமத்தி நெருப்பு வைத்து எரிப்பார்கள்.

பொந்துள்ள பெரிய மரங்கள் நெருப்புப் பிடித்து எரிந்து முறிந்து விழுந்திருக்கும் சில மரங்கள் பெருமழையின் பின்பும் நெருப்பு அணையாமல் எரிந்து கொண்டிருக்கும்.

மரத்திற்கடியில் உள்ள வேர்கள் மண்ணுக் கடியில் எரிந்து கொண்டும் இருக்கும்.

காட்டுவேலி போடுதல்

எரிந்து குறையாகக் கிடக்கின்ற மரங்கள். கிளைகள் எல்லாவற்றையும் தறித்து தங்கள் காணியின் எல்லையைச் சுற்றி வேலியாகப் பாடுபார்த்துப் பொருத்துவர்.

தடிகளால் நெருக்கமாக அமைக்கப்படும் காட்டு வேலிக்குள் பன்றிகள், மான்கள், குளுமாடுகள், புகுந்துவர முடியாது.

சுற்றிவர காட்டுவேலி அமைத்து உள்ளே செல்வதற்கு ஏறிச் செல்லக்கூடிய வகையில் கவர் மரங்களைப் போட்டு வைப்பர்.இதைக் கடப்பு என்பர்.

நெல்லுக் கொத்துதல்.

குள வாழை என்ற ஆறுமாத நெல் சில நிலங்களிலும், நாலு, நாலரை மாத காலத்தைக் கொண்ட சம்பா, மொறுங்கள் நெல் முதலானவற்றை சில நிலங்களிலும் விதைப்பர். (நெல் விபரம் இத் தொடரின் பின் இணைக்கப்படுகிறது).

பனை ஓலையால் இழைக்கப்பட்ட கடகப் பெட்டியில் காய்ந்த நெல்லை (விதை நெல்) நிரப்பி, அனுபவம் உள்ள ஒருவர் விதைத்துக்கொண்டு போவார்.

ஒரு சாண் ஆரையுள்ள வட்டத்துக்குள் எத்தனை நெல் விழுந்திருக்க வேண்டும் என்று ஒரு கணக்கு வைத்து விதைப்பார்கள். அந்த விதைப்பு பெருமளவு சரியாக இருக்கும்.

நெல் விதைத்த பின்பு மண்வெட்டியினால் நிலத்தைக் கொத்திக் கொண்டு செல்வார்கள்.

நிலத்தை ஆழமாகக் கொத்துவதில்லை. பறவைகள் நெல்லைப் பொறுக்காமல் இருப்பதற்காக நெல்லை மூடுகின்ற அளவிலேதான் நெல்லைக் கொத்துவார்கள்.

அடுக்காக நன்றாகக் கொத்தினால் நெல் முளைத்து வளருவதற்கு வசதியாகவும் மண்ணைப் பண்படுத்தியதாகவும் அமையும்.

இருப்பினும் அவ்வளவு சிரத்தையோடு கொத்துவதில்லை. நெல்லை விதைத்து விட்டுக் கொத்துகின்ற இந்தச் செயற்பாட்டை நெல்லுக் கொத்துதல் என்று புகழுவர். - 2016

அழைத்தனர். அடுத்த மழையோடு நெல் முளைத்து விடும்.

மேடாக இருக்கின்ற பகுதிகளையும், புற்றுக்களையும் கொத்தி சமப்படுத்தி மிளகாய், தீன்பிலா, கெக்கரி, நீற்றுப்பூசினி, சாத்துப் பூசினி, முதலான விதைகளை நட்டு வைப்பார்கள்.

குடில்

பெரிய மேடாக இருக்கின்ற பகுதியில் குடில் (குடிசை)போடுவர். வைக்கோலால் வேய்ந்திருப்பர். சுவர் வைப்பதில்லை. கீழே இருந்து நாலரை அல்லது ஐந்து அடிக்கு மேல் சிறாம்பி அமைப்பார்கள்.

பனிக் காலத்தில் சிறாம்பிக்குக் கீழ் நிலத்தில் நெருப்பு மூட்டப்படும். இதனைத் தீவறை என அழைப்பர்.

தீவறை மூலம் குளிரில் இருந்தும் நுளம்பில் இருந்தும் பாதுகாப்புக் கிடைக்கும்.

முக்கியமாக பன்றிக் காவலுக்காகவே இக் குடில்கள் அமைக்கப்பட்டன.

மழையை நம்பிச் செய்யப்படுகின்ற காரணத்தினால் நாற்று நடுதல், களைபிடுங்குதல் பசளை இடுதல் போன்ற நிகழ்வுகள் எதுவும் இடம் பெறுவதில்லை.

காவல்

கதிர் முற்றிய பின் பன்றிக் காவலுக்காக இரவு குடிலில் சென்று படுப்பது வழக்கம்.

பனிக்காலம் என்பதால் குடிலுக்குக் கீழ் கொள்ளிக் கட்டைகளை அடுக்கி நெருப்பு மூட்டி விடுவார்கள். இதனைத் தீவறை என்று சொல்லுவார்கள்.

தீவறையில் நெருப்பு மிகுதியாக எரிந்து, காவலுக்குக் கிடந்தவனும் எரி காயம் பட்டு, குடிலும் எரிந்து போன சம்பவங்களும் உண்டு.

அளவாக நெருப்பை வளர்த்தால் மட்டும் தான் பனிக் குளிர், நுளம்பு என்பவற்றின் தொல்லையிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம்.

காணியைச் சுற்றி வர பல இடங்களிலும் பெரிய பெரிய கட்டைகளைப் போட்டு நெருப்பு மூட்டி வைத்தால் பன்றிக் காவலுக்கு உதவியாக இருக்கும்.

காவலுக்குச் செல்பவர் பெரும்பாலும் காணிச் சொந்தக்காரராகவே இருப்பர். கூலிக்காரர்கள் செல்வது மிகமிகக் குறைவு.

காவற் காரனைப்பற்றி நாட்டார் பாடல்கள் பலவற்றில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

காவலுக்குச் செல்பவர் விடிய விடிய நித்திரை விழிக்க வேண்டியதில்லை. இடையிடையே நித்திரையும் கொள்ளுவார். காணியைச் சுற்றியும்

வருவார். உரப்பியும் (பன்றிகளைக் கலைக்கப்போடும் பெரிய சத்தம்) விடுவார்.

பக்கத்துப் பக்கத்துக் காணிகளிலே இப்படிப் பலரும் காவலுக்குக் கிடப்பார்கள். எல்லோரும் ஒரே நேரத்தில் காவலுக்குச் செல்வதில்லை. ஒரிரு காணிக்காரர் ஒன்று சேர்ந்து காவலுக்குச் செல்வதுண்டு.

ரோசலைற் இல்லாத அக்காலத்தில் கொள்ளிக்கட்டையை அல்லது தீவட்டியைப்

பிடித்துக் கொண்டு காவலுக்குச் செல்வார்கள்.

ஒரு காணிக்காரர் தனது காவற் குடிலுக்கு வந்ததும் தனது வருகையை ஏனைய காவற் காரர்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்காகவும், வேறு எந்தக் குடில்களில் காவலுக்கு வந்து விட்டார்கள் என்பதை அறிவதற்காகவும் கூ என்று குரல் கொடுப்பார். அதற்குப் பதில் கூ க்குரல் பல் இடங்களிலிருந்தும் ஒலிக்கும்.

இரவுக் காவலின் போதும் குடிலில் படுத்திருப்பவர் பன்றிச் சத்தம் கேட்டால் கூக்குரல் கொடுப்பார். மற்றவர்களும் கூக்குரல் கொடுப்பார்கள். தங்கள் பாட்டிற்குக் காதற் பாடல்களைப் பாடுபவர்களும் உண்டு.

சிறுபோகக் காவல்

சிறுபோக வேளாண்மைக் காலத்தில் பன்றிகளிடமிருந்தும், யானைகளிடமிருந்தும் நெற்பயிரைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

கால போகத்தை விட சிறு போகத்திலே தான் பன்றிகளின் தொல்லை அதிகமாக இருக்கும்.

சிறுபோகக் காலத்தில் யானைகளின் தொல்லைகளும் அதிகரிக்கும். காடுகளில் இருக்கும் மோட்டைகள் எனப்படும் நீர் நிலைகளில் தண்ணீர் வற்றி விடுவதால் யானைகள் குளங்களை நோக்கி வரும்.

குளங்களுக்கு அருகில் இருக்கும் வயல்களை மேய்ந்து உண்ண விரும்பி வரும் யானைகளிடமிருந்து வயலைக் காப்பாற்றுவதை ஆனைக் காவல் (யானைக் காவல்) என்பர்.

இரவில் வயலில் தங்கி யானைகளை விரட்ட வேண்டும். காலபோக இடைப்போகக் காலங்களைப் போல மேட்டில் போடப்படும் குடிலில் தங்க முடியாது. அது ஆபத்தானது.

அதனால் வயற் கரையிலிருக்கும் மரங்களில் யானைகளுக்கு எட்டாத உயரத்தில் குடில் அமைக்க வேண்டும்.

தடி கம்புகளால் மரத்தில் அமைக்கப்படும் குடில் சிறாம்பி எனப்படும். இதற்கு மேற் கூரை இருக்காது.

மரக்கிளைகளோடு தடிகளை, வரிச்சுகளைக் கட்டி சிறாம்பி அமைக்கப்படும். பொதுவாக மருத மரத்தில் தான் சிறாம்பி போடுவார்கள்.

ஏறுவதற்கு ஏணி அமைக்கப்படும். அதுவும் மரத்தில் மொத்தமான தடிகளைக் கட்டி அமைக்கப்படும். கயிறு கட்டி தொங்க விடப்படும்.

சில வேளை யானைகள் சிறாம்பி அமைந்துள்ள மரத்தின் கீழேயும் வந்து போகும். அப்போது உரப்பிச் சத்தமிட்டு யானையைக் கலைப்பார்கள்.

சில வேளை கரடிகள் ஏணியின் மூலமாக ஏறி, சிறாம்பிக்கு வந்து விடும். ஆபத்தான காவலாக சிறு போகக் காவல் அமையும்.

காவல் பற்றி நான் எழுதிய கவிதை ஒன்று
 வெட்டிப் பிரித்து
 வெளியாக்கிச் சமனிட்ட
 புத்துக்கள் மேலே
 போட்டுவைத்த குடிலினிலே
 தீவறையில் குளிர்காய்ந்து
 சிறாம்பியிலே கிடந்து
 பாவகைகள் பாடிப்
 பன்றிகளைத் துரத்திக்
 காவலுக்கு வந்த
 காளையர்கள் இரவினிலே
 கூவிக் குரலெழுப்பும்
 குரலோசை வானதிரக்கும்
 மரக்கிளையில் பறணமைத்து
 மதிபார்த்துக் கிடந்து
 வரப்பினிலே எரிய விட்ட
 மரக்கட்டை இருளகற்ற
 உரப்பி எழுப்புகின்ற
 ஓசையிலே வெருண்டோடும்
 யானையை அடிமரத்தில்
 கண்டு சுகங்கேட்கும்
 காளையகள் நிறைந்ததின்று
 கவிபாடும் வன்னிநிலம்.

அரிவி வெட்டுதல்

நெற்கதிர் முற்றி விளைந்த பின் வயலிலே தேங்காய் உடைத்து அரிவி வெட்டத் தொடங்குவார்கள்.

ஊரில் உள்ளவர்கள் யாவரும் (பெரும்பாலானவர்கள்) உறவினர்களாகவே இருப்பதால் கூலி வேலை என்றில்லாமல் உதவியாக ஒன்று சேர்ந்து அரிவி வெட்டினார்கள்.

யாவரும் சேர்ந்து ஒருவரின் அரிவி வெட்டு வேலையைச் செய்து முடிப்பதும் பின்பு அவர் மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்வதுமாக அரிவி வெட்டு வேலை நடைபெறும்.

இதனைப் பரத்தை போட்டு வெட்டுதல் என்று சொல்லுவர். உதவி செய்கின்ற ஆட்களது கணக்கையும் நாட்களது கணக்கையும் வைத்து ஒருவருக்கொருவர் ஒத்துழைப்பு வழங்குவார்கள்.

இந்த ஆள், நாள் கணக்கு சம்பந்தப்பட்ட வேண்டும் என்ற வகையில் இறுக்கமாகக் கடைப்பிடிக்கப்படுவதில்லை.

அரிவி வெட்டு வேலைகள் மட்டுமன்றி ஏனைய வயல் வேலைகளிலும், வீடு கட்டுதல், வீடு வேய்தல் முதலான வேலைகளிலும் இத்தகைய முறை நடைமுறையில் இருந்தது.

இந்தக் கூட்டு வாழ்க்கையில் கூலி வாழ்க்கையும் இருக்கவில்லை. போலி வாழ்க்கையும் இருக்கவில்லை.

அரிவி வெட்டுத் தொடங்கும் பொழுது நெற்கதிர்கள் நன்றாகச் சாய்ந்திருந்தால், வெட்டும் வேலை நன்றாக ஓடும்.

நல்ல வளமுள்ள நிலமாக இருந்தால் நெற்பயிர் செழித்து வளர்ந்து சாய்ந்து கிடக்கும்.

சாய்ந்து விழாத இடங்களை நேரிய நீட்டுத் தடியினால் அமத்தி சாய்ந்து விழச் செய்வார்கள். இதனைச் சவுள்போடுதல் என்பர்.

அரிவி வெட்டும் போது அரிவி வெட்டுப் பாட்டு படிக்கின்ற வழக்கம் இருந்தது. பன்றிப்பள்ளு, குருவிப்பள்ளு முதலானவை வன்னிவள நாட்டுப்பாடல் நூலில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

அரிவி வெட்டும் கத்தி வளைந்ததாகவும், நெருங்கிய பற்களைக் கொண்டதாகவும் அதற்கென விசேடமாகச் செய்யப்பட்ட கத்தியாகவும் இருக்கும். அதற்குத் தாக்கத்தி (தாட்கத்தி) என்று பெயர்.

அரிவி வெட்டிக் கொண்டு போகும் பொழுது புற்றுக்களிலே பயிரிடப்பட்ட கெக்கரி, தீன்பிலா கொடிகள் நெற்பயிருடன் படர்ந்து காய்த்துக் காணப்படும்.

அவற்றை அப்படியே தாக்கத்தியால் வெட்டிச் சாப்பிடுவார்கள். வெய்யில் நேரத்தில் அது மிகவும் சுவையானதாகவும் ஏற்றதாகவும் இருக்கும்.

வன்னிப் பிரதேசத்தில் காயும் - கனியும் பற்றி நான் எழுதிய கவிதை ஒன்று புத்துக்கள் மேலே

போட்டுப் படரவிட்ட

வித்துக்கள் வளர்ந்து

விரைந்து அதைமுடி

வத்தகப் பழங்களாய்

வெள்ளரிப் பழங்களாய்

கெக்கரிக் காய்களாய்

தீன் பிலாக் காய்களாய்

திக்கெல்லாம் காய்த்துத்

திகட்டாத சுவைதருமே.

இரவு காவலுக்குக் கிடந்த வயற் சொந்தக்காரன், அதிகாலையில் அரிவி வெட்டத் தொடங்கி விடுவான்.

அவனுக்கு அவனது மனைவியோ, பிள்ளைகளோ காலை உணவைக் கொண்டு வந்து கொடுப்பார்கள்.

புதுவையன் - 2016

காலை உணவு என்பது பழஞ்சோற்றுக் கரையலாகவே இருக்கும்.

இரவு தண்ணீரில் ஊற விட்ட சோற்றுக்குள், காலைமில் வெங்காயம், மிளகாய், வெட்டிப் போட்டு, எருமைத் தயிரையும் சேர்த்து, உப்பு, தேசிப்புளி, ஊறுகாய்த்துண்டுகளையும் சேர்த்து ஒரு பாணையில் கரையலாகக் கரைத்து எடுப்பார்கள்.

வாளை இலையை நெருப்பில் வாட்டி எடுத்து அதனை மடித்து அதற்குள் கரையலை விட்டுக் குடிப்பது தான் வழக்கம்.

சிலர் அனேகமாக காலைமில் வீட்டிலேயே கரையலைக் குடித்து விட்டு வருவார்கள். சிலர் வயலுக்குக் கரையலைக் கொண்டுவந்து குடிப்பார்கள்.

கண்ணிப் பெண்கள் வயலுக்குச் செல்வதில்லை. பெண்கள் ஆண்களுடன் சேர்ந்து அரிவி வெட்டும் வழக்கம் முற்காலத்தில் இருக்கவில்லை.

பிற்காலத்தில் கணவனுக்குத் துணையாகச் சில வேலைகளைப் பெண்கள் செய்வது வழக்கமாகிவிட்டது.

அரிவி வெட்டும் பொழுது இரண்டு மூன்று பிடிகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து நன்றாகக் காயக் கூடிய வகையில் ஐதாகப் பரவிப் போடுவார்கள். இதனை உட்பட்டி என்பர்.

மழைக்குணம் இருந்தால் இரண்டு மூன்று நாட்களுக் கொரு தடவை உட்பட்டிகளைக் கூட்டி மாவக்கை ஆக்குவார்கள்.

இரண்டு கைகளாலும் சேர்த்துத் தூக்கக் கூடிய அளவுக்கு நான்கு ஐந்து உட்பட்டிகளைச் சேர்த்தால் அது மாவக்கை ஆகும்.

கட்டக்கந்து

மாவக்கை களைத் தூக்கிச் சென்று மேடான இடங்களில் அல்லது வரப்பு மூட்டுக்களில் கட்டக்கந்து ஆக வைப்பர்.

கதிர்கள் உள்ளே வரக்கூடியதாக வட்ட வடிவில் மாவக்கைகள் அடுக்கப்படும். கிட்டத்தட்ட மோதக வடிவில் ஒரு ஆள் உயரத்திற்கு (ஆறரை அடி ஏழு அடி) மேல் கட்டக்கந்து வைக்கப்படும்.

கட்டக் கந்தின் உள்ளே கோதாக இல்லாமல் மாவக்கைகள் கவனமாக அடுக்கப்பட்டிருக்கும்.

மேலே ஒருபிடி கதிர் மட்டும் வைக்கக் கூடியதாக கூம்பு போல முடி கூட்டப்படும்.

மேலே வைக்கப்பட்ட ஒரு பிடி கதிரை மட்டும் தான் பறவைகளால் உண்ண முடியும்.

எவ்வளவு பெருமழை பெய்தாலும் கட்டக்கந்துக்குள் தண்ணீர் செல்லாது. அநுபவமுள்ளவர்கள் அவதானமாகச் செயற்படுவார்கள்.

இப்படிப் பல கட்டக் கந்துகளை வைத்த பின்பு குட்டிப்பதற்குத் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு மேட்டு நிலத்திற்கு இக் கட்டக் கந்துகள் கொண்டு வரப்படும்.

கட்டக் கந்துகளைப் பிரித்து தூக்கக் கூடிய வல்லமைக் கேற்ப நான்கு ஐந்து மாவக்கைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து அடி தலை மாறி வைத்து அடுக்கி கயிற்றினால் கட்டி இரண்டு பேர் சேர்ந்து தூக்கி ஒருவரது தலையிலே வைக்க, அவர் சுமந்து கொண்டு போய் குடு வைக்கும் இடத்திற்குப் பக்கத்தில் இறக்கிவைப்பார். இதனைக் கதிர்க் கட்டு என்பர்.

கட்டக்கந்துகளில் இருந்து மாவக்கைகளை எடுத்து வைக்கும் போது நெல் நிலத்தில் கொட்டப்படாது இருப்பதற்காக மான்தோலில் வைத்துக் கட்டுவது வழக்கம். பிற்காலத்தில் துண்டுப் படங்குகள் (சணலால் செய்யப்பட்ட சாக்கு) பயன்படுத்தப்பட்டன.

குடு வைத்தல்

கட்டக் கந்தில் இருந்து கட்டிச் சுமந்து கொண்டு வரும் கதிர்க்கட்டுகளை மேட்டு நிலத்தில் சூடாக வைப்பர்.

கட்டக் கந்து போன்ற தோற்றம் கொண்ட, 20-30 அடி உயரம் கொண்டதாக குடு வைக்கப்படும். பல கட்டக்கந்துகள் சேர்ந்து ஒரு குடு அமையும்.

குடு மிக உயரமாக இருப்பதனால் ஏணியில் ஏறியே முடி கூட்டப்படும். இதற்கு இளைஞன் ஒருவன் ஏணியில் ஏறி முடி கூட்டுவதற்குப் பொறுப்பாக நிற்பான்.

வயது முதிர்ந்த அனுபவ சாலி ஒருவன் (பெரும்பாலும் காணிச் சொந்தக்காரராக இருப்பார்) தண்ணீர் உட்புகாத படி குடு வைக்கப்படுவதற்காக கவனமாக உதவி செய்வார்.

பெரிய, மோதகம் போன்ற வடிவத்தில் குடு அமைவதால் கதிர்களைத் தட்டி அவ்வமைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு மட்டப்பலகையைப் பயன்படுத்துவார்.

மட்டப்பலகை என்பது கிட்டத்தட்ட 2 அடி அகலம் 3 அடி நீளம் வரையானதும், மூன்றடிவரை நீளமுள்ள கைபிடியுள்ள பலகையாகும்.

மிகவும் உயரத்தில் உள்ள கதிர்களைத் தட்டி மட்டப்படுத்துவதற்கு இம் மட்டப் பலகை பயன்படாது.

நீட்டுக்(கவர்த்தடி) கவைத்தடி எடுத்து (10-12 அடி) கவர்ப்பகுதியினை வைக்கோற் புரியினால் நெருக்கமாகச் சுற்றி மட்டப் பலகைக்குப் பதிலாகப் பயன்படுத்துவர்.

முடி கூட்டிய பின் வைக்கோலை முறுக்கி நீட்டாகச் செய்த புரிக்கயிற்றை சூட்டுக்கு மேலே இரண்டு பக்கமும் போட்டு கட்டுவர்.

இப்படி இரண்டு புரிகளைக் கட்டுவர். வைக்கோலைத் திணித்து சுழற்றி நீண்ட கயிறு போல செய்வதைப் புரிமுறுக்குதல் என்பர். வைக்கோற் கயிற்றுக்குப் புரி என்று பெயர்.

புரி கை மொத்தப் புரியாக இருக்கும். காற்றுக் காலமாக இருந்தால் சூட்டின் வயிற்றுப் பகுதியும் சேர்த்துக் கட்டப்படும். இதனை வண்டிப்புரி என்று கூறுவர்.

வெயில் காலத்தில் காற்று எழும்பிய பின்பு குடு அடிக்கப்படும். பொதுவாக வைகாசிப் பொங்கல் என அழைக்கப்படும் வற்றாப்பளைப் பொங்கலுக்குப் பின்பு குடு அடிக்கப்படும்.

வற்றாப்பனைப் பொங்கலுக்கு முன் குடு அடித்தால் நெல்லை பேய்கள் கொண்டு போய் விடும் என்பது ஐதீகம். எதிர்ப்பார்த்ததை விட குறைவாகவே நெல்லுக் கிடைக்கும் வாரி குறைந்து காணப்படும்.

குடு அடித்தல்

குடு அடிப்பதற்கு முன்பு குடு அடிக்கும் இடத்தை மண்வெட்டியினால் செருக்கி மட்டப்படுத்தி வைப்பர். அவ்விடத்தை களம் என்று சொல்வர்.

களத்தின் நடுவில் களக் கட்டை நடுவதற்காக அலவாங்கினால் குழி போட்டு, தேங்காய் உடைத்து, கற்றூரம் கொழுத்தி, மூன்று திரிகள் கொழுத்தி, பின் அவற்றை குழிக்குள் போட்டு பின் களக்கட்டையை நடுவர்.

இச் செயற்பாட்டிற்குக் களக்கட்டை போடுதல் என்று பெயர்.

களக்கட்டைக்கு பிராசு, பாலை, முதலான மரங்கள் பயன்படும். களக் கட்டைக்கு அத்திரி வளையம் போட்டு வைப்பர்.

பிணையல் மாடுகளைத் தொடுக்கும் அடுவைக் கமிற்றை களக்கட்டையில் உள்ள அத்திரி வளையத்தோடு இணைப்பர்.

மூன்று நான்கு சோடி எருமைக் கடா மாடுகளைப் பிணைத்து குடு அடிப்பதற்குப் பயன்படுத்துவர். எருமை மாடுகளையும் பயன்படுத்துவதுண்டு.

ஒரு சோடி மாடு ஓரணை எனவும் இருசோடி மாடுகள், ஈரணை மாடுகள் எனவும் இவ்வகையில் அழைக்கப்படும்.

களத்தைச் சுற்றி தூரம் ஒரு தடியாக இடித்து அவற்றை இணைத்து வைக்கோற்புரி கட்டி, அவற்றில் வேப்பிலைக் கொப்புகளைக் கட்டிவிடுவர். இதனை பாதுகாவல் செய்தல் என்பர்.

குட்டைப் பிரித்து குவித்து மாட்டைச்சுற்றி வரும்படி வளைத்து குடு அடிக்கப்படும்.

வேலைகாரன் கம்பினால் நெற்கதிர்களை ஐதாக்கி, குடு அடிக்க இலகுவாக்கி குட்டினை அடிப்பார்கள்.

குடு மிதித்தல் என்பது தான் பழைய வழக்கு. குட்டித்தல் என்றும் வழக்குண்டு. குட்டை போர் என்று அழைத்து குட்டித்தலைப் போரடித்தல் என்றும் சில இடங்களில் சொல்லுவர்.

வேலைகாரன் கம்பு என்பது ஒரு பக்கம் எ போல் வளைந்துள்ள நீளத்தடியாகும்.

முன்பு யானை கட்டிப் போரடித்ததும் இப்படித்தான். மாலை 5மணி தொடங்கி குடு அடிப்பு நடைபெறும்.

வேலைகாரன் கம்பினால் வைக்கோலை நெல்லில் இருந்து தட்டித் தட்டிப் பிரித்து எடுத்து வெளியில் எறிவார்கள். இதனை பொலிக்கொடி எடுத்தல் என்பர்.

இப்படி ஒரு நடவை செய்து முடிப்பதனை ஒரு மிதி என்பார்கள். ஒரு இரவில் இரண்டு மிதி கதிர் அடிப்பர். விடிந்த பின் கூளத்தோடு பொருந்திய நெல்லை கூட்டுமாறினால் கூட்டிக் குவிப்பர்.

காட்டுப் பண்ணைத் தடிகளால் (அலம்பல்கள்) கூட்டுமாறு கட்டுவர். (அலம்பல் என்பது இலைகள் இல்லாத சிறு சிறு கிளைகள் பொருந்திய தடி)

இரண்டு முக்காலிகளைக் கட்டி விட்டு முக்காலிகளுக்கு மேல் ஏறிநின்று காற்றிலே தூற்றி சுளகினால் விசுக்கி நெல்லை சப்பி கூழங்களில் இருந்து பிரித்து எடுப்பர். தூற்றுவதற்கும் விசுக்குவதற்கும் சுளகு பயன்படுத்தப்படும்.

முக்காலி என்பது மூன்று தடிகளைச் சேர்த்து அவற்றின் உச்சியில் இருந்து ஒரு அடி நீளம் வரையில் மூன்று தடிகளும் வைக்கோற்புரியினால் கட்டி இறுக்கமாகச் சுற்றப்படுவதாகும்.

முக்காலியின் மேல் ஒருவர் ஏறி நிற்கக்கூடிய வகையில் இறுக்கமாகச் சுற்றப்படும்.

கூழத்தோடு சேர்த்து நெல்லைக் குவித்து வைத்திருப்பதை பொலி நிறுத்துதல் என்பர்.

தூற்றி முடித்தபின் குவிந்து கிடக்கும் நல்ல நெல்லின் மேல் (கூரன்) தேங்காய் உடைத்து தேங்காய்ப் பாதிகளையும் கூட்டு மாறு, கத்தி என்பவற்றையும் வைப்பர்.

நல்ல நெல்லை வைரப்பொலி என்றும் கூரன் என்றும் அழைப்பர். குட்டிக்கும் களத்தில் பிரத்தியேகமான பல சொல்களைப், பெயர்களைப் பயன்படுத்துவர்.

உதாரணமாக சுளகு குல்லம் என்றே அழைக்கப்படும். சாணம் போல் எனப்படும். இப்படி ஒரு பட்டியலே உண்டு.

மரக்காலினால் (16 கொத்து நெல் கொள்ளக்கூடிய மரத்தினாலான பெட்டி) அளந்து முதலாவது சாக்கில் பிள்ளையாடுக்காக ஒன்று அல்லது இரண்டு மரக்கால் நெல்லைப் போட்டு விட்டு அதன் பின் சாக்குகளில் அளந்து கட்டுவர்.

வண்டில்களில் நெல் மூடைகளை ஏற்றிக்கொண்டு வீட்டுக்கு வருவார்கள். வண்டில் போக முடியாத சேற்று நிலமாக இருந்தால், வேட்டைக்கடாவின் முதுகில் நெற்சாக்கை ஏற்றிக்கொண்டு வருவர்.

வேட்டைக் கடா என்பது குளுமாடுகளைப் பிடிப்பதற்காகப் பழக்கி வைத்திருக்கும் எருமைக்கடா மாடாகும்.

பால் குடி மறந்த, குறிகடப்பட்ட எருமை மாடுகள்,கடா மாடுகள் தங்கள் பாட்டில் திரிந்து மேய்ப்பாரில்லாததினால் மனிதர்களைக் கண்டால் வெருண்டு (பயந்து) ஓடும்.

இத்தகைய மாடுகளையே குளுமாடுகள் என்பர். குளுமாட்டைப் பிடிப்பதற்குப் பழக்கப்பட்ட மாடுகளைக் அதாவது வேட்டை மாடுகளைப் பயன்படுத்துவர்.

வார்க் கயிற்றின் ஒரு முனையில் மரைக்கொம்பை இறுக்கிக் கட்டி, மறு முனையில் சுருக்கு வைத்து வேட்டைக் கடாவிற்கு பக்கத்தில் மறைந்து சென்று குளுமாட்டின் காலுக்கு அல்லது கழுத்துக்கு சுருக்கு வைப்பர்.

கழுத்துக்காயின் கயிற்றை எறிய வேண்டும். காலுக்காயின் கால்தூக்கும் போது கயிற்றை எறிய வேண்டும்.

அப்படிச் செய்த பின் குளுமாடு மிரண்டு ஓடும். கயிற்றிலே உள்ள (வார்

வடம்) மரைக்கொம்பு எங்காவது மரத்தில் போய் மாட்டிக் கொள்ளும்.

அடுத்தடுத்த நாள் அம்மாட்டைக் கவனமாகப் பிடித்து வேட்டைக்கடாவில் பிணைத்து வீட்டிற்குக் கொண்டு வருவர்.

இம் மாட்டை வயல் வேலைகளுக்குப் பயன்படுத்துவர். வேட்டைக்கடாவில் ஒரு தடவையில் இரண்டு மூடை நெல் ஏற்றிக் கொண்டு வரலாம்.

இரண்டு மரக்கால் நெல் ஒரு புசல் எனப்படும். மூன்றரைப் புசல் நெல் ஒரு பச்சைக் குறியன் சாக்கில் போடப்படலாம்.

மரக்கால், புசல் ஆகிய அளவு உபகரணங்கள் மரப்பலகையினால் செய்யப்பட்டிருக்கும்.

ஒரு மரக்காலில் நெல்லைப் போட்டுக் குவித்தால் 16 கொத்து (சேர்) நெல் போடலாம். மரக்காலில் மட்டமாக (பறவெட்டி) அளந்தால் 14 கொத்து நெல் கொள்ளும்.

இதேபோல் புசலில் பறவெட்டி அளந்தால் 28 கொத்து நெல் கொள்ளும். குவித்து அளந்தால் 32 கொத்து நெல் சேரும்.

பற வெட்டி மட்டமாக்குவதற்கு பயன்படும் உருண்டை வடிவான ஒன்றரை இரண்டு அடி நீளக் கொட்டானை (தடியை) புசல்க் கொட்டான் என்பர். புசல் கொட்டான் மரத்தினால் செய்யப்படும்.

கொம்பறை

நிலத்தில் இருந்து ஒரு அடி உயரத்திற்கு மரக்குற்றிகளை தூண்போல் நட்டு, பலகைகளை நெருக்கமாக அதன்மேல் பரவி, அதன்மேல் விரல் அளவு மொத்தமுள்ள தடிகளை உருளை போல கொடி ஒன்றால் நெருக்கமாகக் கட்டுவார்கள்.

இதற்கு வெப்பில் கொடி என்ற கொடி பெருமளவுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

கூடை பின்னுவது போல் மிக நெருக்கமாக உருளை வடிவத்தில் அமைக்கப்படும்.

பலகைப் பகுதியும் உட்பகுதி முழுவதும் களி மண்ணால் பூசப்பட்டு சாணத்தினால் மெழுகப்படும். கூம்பு வடிவத்தில் மேல் மூடியும், இதேபோல் அமைக்கப்படும்.

மூடிக்கு மேல் வைக்கோல் போட்டு வேயப்படும். இதையே கொம்பறை என்று அழைத்தனர்.

இதற்குள் நெல்லை வெறுமையாகவே சொரிந்து நிரப்பி வைப்பார்கள். தேவை ஏற்படும் போது மூடியை உயர்த்திக்கொண்டு நெல்லை எடுக்கவும் கொட்டவும் முடியும்.

கொம்பு என்பது கிராமங்களில் தடியைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாக விளங்கி வருகிறது.

இப்பொழுது கோயில்களில் சாமி தூக்குவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் பெரிய தடிகளை கொம்புகள் என்றுதான் சொல்கிறார்கள்.

கொம்பு என்பது கிளை என்ற பொருளில் கொப்பு என்று திரிவு படும், கம்பு

என்றும் பலவாறாக மாறி இருக்கிறது.

வீட்டின் அறைபோல இதுவும் ஒரு பாதுகாப்பான இடம் என்பதாலும். கொம்புகளினால் செய்யப்படுவதனாலும் கொப்பறை என்று இதற்குப் பெயர் வந்திருக்கலாம். பட்டறை

தூரம் ஒரு தடியாக வட்ட வடிவமாக நிலத்தில் குத்தி நிறுத்தி, அதனைச் சுற்றி வைக்கோற் புரியினால் நெருக்கமாக உருளை வடிவத்தில் சுற்றி அமைக்கப்படுவது பட்டறை எனப்படும்.

இது நிலத்திலேயே அமைக்கப்படும். நிலத்தின் மேல் வைக்கோல் சொரியலாகத் தூவி விடப்படும். இதற்கும், மேல் மூடி உண்டு. இதுவும் வைக்கோற்புரியினால் அமைக்கப்படும். இதற்குள்ளும் நெல்லைச் சொரிந்து சேமித்து வைத்திருந்தனர்.

குடு அடித்துக் கொண்டு வந்த நெல்லை பட்டறைகளில் அல்லது கொம்பறைகளில் பழுது படாமல் வைத்துப் பாதுகாத்தனர்.

போதிய அளவு சாக்குகள் இல்லாத காரணத்தால் நெல்லை மூடைகளாகச் சாக்கில் கட்டி வைக்க முடியவில்லை. அத்தோடு வீட்டின் உள்ளேயும் இட வசதி குறைவாக இருந்த காரணத்தினால் இதுவே சேமிக்கும் முறையாக இருந்தது.

பிற்காலத்தில் மூன்றரைப் புசல் கொள்ளக்கூடியதாக பச்சைக் குறியன் சாக்கு கிராமங்களுக்கு வந்து சேர்ந்தது. 2 மரக்கால் 1 புசல் எனப்படும். ஒரு மரக்கால் 16 கொத்து.

மரத்தைக் காலாகக் கொண்டு கொடியால் பின்னப்படுவது மரக்கால். கொம்பறையின் சிறிய வடிவம் போல் இது இருக்கும். பிற்காலத்தில் பலகையால் செய்யப்பட்டது.

வியக்களை

வயல் வேலைகளுக்கு மாடு இல்லாதவர்கள் அல்லது மேலதிகமாக மாடு தேவைப்படுபவர்கள் வாடகைக்கு மாடுகளைப் பெறும் வழக்கமும் இருந்தது. வாடகையை வியக்களை என்று குறிப்பிட்டனர்.

ஒரு மரக்கால் வயல் விதைத்தால் 2 மரக்கால் நெல் வியக்களையாகக் கொடுக்கப்பட்டது.

நெல் வயலின் விஸ்தீரணத்தை ஏக்கர் கணக்கில் சொல்லும் வழக்கம் அப்பொழுது இல்லை. எவ்வளவு நெல் விதைக்கப்படுகின்றதோ அதன் கணக்காலேயே விஸ்தீரணம் குறிக்கப்பட்டது.

பலகை அடிக்கின்ற வயல்களில் பிற்காலத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு 2 புசல் நெல்லு வீதம் விதைத்தனர். எனவே ஒரு ஏக்கரை 4 மரக்கால் தறை என அழைத்தனர்.

தறை என்பது தரை என்ற சொல்லின் போலி. புழுதி விதைப்புக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 5,6 மரக்கால் வரை விதைத்தனர்.

நெல்வகை

காலபோகம், இடைப்போகம், சிறுபோகம் என மூன்று காலப் பகுதிகளில் விவசாயம் செய்யப்பட்டது.

இதில் கால போகம் என்பதுதான் மழைக்காலத்தில் செய்யப்படுகின்ற முறையான விவசாயமாகும்.

ஆடிமீலே உழத் தொடங்கி ஆவணி பிற்பகுதியில் நெல்விதைக்கப்படும். ஆவணி மாதத்தைத் தான் கார்காலத்தின் முதல் மாதம் என சங்ககாலத் தமிழர் குறிப்பிட்டு வந்தனர்.

நான்கு நான்கரை மாத கால அளவு கொண்ட நெல்லை இக்காலத்தில் விதைத்தால்தான் தைப் பொங்கலுக்கு அறுவடை செய்யலாம். அறுவடை செய்தால் தான் தை பிறந்தால் வழிபிறக்கும்.

இடைப்போகம் என்பது, இந்தக்காலம் தவறி ஐப்பசி கார்த்திகை அளவில் விதைப்பைத் தொடங்குவதாகச் சொல்லப்பட்டது.

பிற்காலத்தில் காலபோகம் முடிந்து தைக்குப் பின் செய்யப்படுகின்ற விவசாயமாகவும் கருதப்பட்டது.

சிறுபோகம் என்பது சித்திரை மழையோடு செய்கின்ற விவசாயமாக இருந்தது. கால போகத்திற்கும் இடைப்போகத்திற்கும் நான்கு நான்கரை மாத கால அளவைக் கொண்ட நெல் விதைக்கப்பட்டது.

சிறுபோகத்தில் இரண்டரை மூன்று மாதகால அளவைக் கொண்ட நெல் விதைக்கப்பட்டது.

சிறுபோகத்தின் போது ஓட்டை வாலன், சரளி, காடைக்கழுத்தன், அழகிய வண்ணன், பாணன், கலியன், சிறுவெள்ளை, முப்பன், சவரக்குரன், வட்டுப் பித்தன், கருங்குள வாலி, மொறுங்கன், மணல்வாரி, மலையழகன், முல்லைநெல்லு, அடுக்கு வெள்ளை முதலான நெல்வகைகள் விதைக்கப்பட்டன.

காலபோகம், இடைப்போகங்களில், குளவாழை, வெள்ளை நெல்லு, கறுத்த இளங்கலையன், வெள்ளை இளங்கலையன், சீனட்டி, பச்சைப்பெருமாள், வெள்ளைச்சீனட்டி முதலான நெல் வகைகள் விதைக்கப்பட்டன.

இது ஜேயிலூயிஸ் என்பவர், மனுவல் ஒப் த வன்னி டிஸ்ட்ரிக்ட் என்னும் நூலில் தரும் தகவல்கள்.

கறுப்புச் சீனட்டி மிகக் குறைந்த கால அளவு கொண்ட சிறுபோக நெல்வகையைச் சார்ந்ததும், வன்னி மக்களுக்குப் பிடித்தமான அரிசியுமாகும்.

இதைவிட சீரகச் சம்பா, முத்துச்சம்பா, கமுகம் பூச்சம்பா, மாணிக்கச் சம்பா, பனிலோட், மொட்டைக்கறுப்பன், சின்னச்சிவப்பு, முருங்கைக் காயன் முதலான நெல் வகைகள் வன்னி மக்களுக்குப் பிரியமான உணவுத் தேவைக்குரிய நெல் வகைகளாக இருந்தன.

கண்டாவளைக் கவிராயர் தனது கரைச்சிப் பள்ளு எனும் நூலில் நெல்வகைகளை இவ்விதம் பட்டியலிடுகிறார்.

ஊர்புகழும் முத்துச் சம்பா, இளங்க லையன்,
 உருண்டச் சம்பா, குளவாளை, மொட்டைக் கறுப்பன்,
 நீர்தாங்கு மணல்வாரி, பச்சைப் பெருமாள்,
 நெடுவாளை, சீனட்டி, பெரியகறுப்பன்,
 சீரழகு உவர்க்கூரன், சீரகச் சம்பா,
 செகம்புகழும் பவளச்சம்பா, மொறுங்கள், கறுப்பன்,
 பேர்பெற்ற நெல்வகைகள் விளைத்துக் கட்டிப்
 பெருமானார் சேரில்வைத் துள்ளேன் ஆண்டே!

அலைகரைப் பிலவு

குளத்திலுள்ள நீரேந்து பகுதியின் மேல், குளத்திற்கு நீர் வருகின்ற பகுதி அலைகரை எனப்படும், குளத்தின் ஒரு பக்கம் குளக்கட்டாக இருக்கும். எதிர்ப்பக்கம் அலை கரைப்பக்கம்.

வன்னியிலுள்ள பெரும்பாலான குளங்கள் கிழக்கு அலைகரையாகவும் மேற்கு குளக்கட்டாகவும் அமைந்தவையே.

காலையில் குளத்திற்குக் குளிக்கச் சென்றால் சூரியனைப் பார்த்தபடி குளிக்கலாம். காலையில் சூரிய நமஸ்காரம் எனப்படும் சூரிய வழிபாடு செய்பவர்களுக்கு இந்த அமைப்பு பெரும் வசதியானது. சூரியனைப் பார்த்துக் கும்பிட்டு விட்டு நீராடலாம்.

இருப்பினும் பழந்தலை முறையினரிலும் சிலரிடமே சூரிய வழிபாட்டு நடைமுறை இருந்தது. இளந்தலை முறையிடம் இல்லாமலே போய்விட்டது.

குளத்தின் அலைகரையில் மத்துக் காடுகளும், விளாத்தி, உலுவிறந்தை, பாலை, அடம்பு போன்ற சிலமரங்களும் காணப்படும்.

அப்பகுதியை ஊரவர்கள் தங்களுக்குள் பங்கிட்டுப் பிரித்து வெட்டி வெளியாக்கி நெல்விதைத்து விவசாயம் செய்யும் வழக்கம் வவுனியாவிலும் பொதுவாக வன்னியில் சில இடங்களிலும் இருந்தது.

புதிதாக காடுவெட்டி நெற்செய்கை பண்ணப்படும் இடத்தைப் புதுப் பிலவு என்பர். குளத்து அலைகரையில் நெற்செய்கையை புதுப்பிலவாகச் செய்யும் போது அலைகரைப் பிலவு என அழைத்தனர்.

புலம் என்ற சொல் இடத்தைக் குறித்தது. இச் சொல்லிலிருந்தே புலவு என்ற சொல் உருவாகி பிலவு ஆகியிருக்கலாம்.

புதுப் பிலவு போலவே நெல்லை அளவாக விதைத்து மண்வெட்டியால் மண்ணைக் கொத்திக் கிளறி நெல்லை மூடி விடுவார்கள்.

நெல் முளைத்து வளர்ந்து விட்டால் மழை காலத்தில் மானாவாரி வகையில் செழிப்பாக வளரும். குளத்தில் தண்ணீர் நிரம்பிவிட்டால் நெற்பயிர் தண்ணீருக்குக் குறைவில்லாமல் வளரும்.

நிலம் நல்ல இயற்கைப் பசளை நிறைந்த நிலமாக இருப்பதாலும், தண்ணீர் குறைவின்றி இருப்பதாலும் நல்ல விளைச்சலைத் தரும்.

இதற்கு குளவாழை போன்ற 6 மாத நெல் இனம் பயிரிடப்பட்டது. இந்நெல்

இனம் வாழை போல உயர்ந்து வளரக் கூடியதாலும், குளத்தினுள் பயிரிடப் பட்டதாலும் இப்பெயரைப் பெற்றிருக்கலாம்.

அறுவடையின் பின் இதன் நீண்ட வைக்கோல் வீடு வேய்ப்பெரிதும் பயன்பட்டது. வரப்பு இல்லை, உழுதல், மறுத்தல் இல்லை. களை பிடுங்கல் இல்லை, காவல் மட்டும் உண்டு. அதுவும் ஒரு பக்கக் காவல் மட்டுமே.

எனவே மிகவும் இலகுவான வேளாண்மையாக இது இருந்தது. தற்பொழுது நடைமுறையில் இல்லை.

புழுதி விதைப்பு

புதுப்பிலவு வெட்டி எரித்து முதல் வருடம் நெல்லுக் கொத்தி அறுவடை செய்தபின் சிலர் இரண்டாம் வருடம் அந்தப் பிலவுகளை மந்து கொத்தி(மந்து - சிறு சிறு செடிகள்) துப்பரவாக்கி இரண்டாம் முறையும் நெல்லுக் கொத்தி பயிர் செய்வர்.

பொதுவாக முதல் வருட நெற் செய்கையின் பின் பிலவுக்குள் எரிந்து முடியாமல் குறைக்கட்டையாக நிற்கும் மரக்கட்டைகளையும், மரங்களையும் வெட்டி எரித்து வேர் பிடுங்குவார்கள்.

பச்சை மரங்களையும் கோடரியால் தறித்து விழுத்தி துண்டு துண்டாக வெட்டி கடைமழைக் கட்டிக் குவித்து நன்றாகக் காயவிட்டு எரிப்பார்கள்.

நல்ல கோடை காலத்தில் பொதுவாக ஆனி, ஆடி மாதங்களில் நிலத்தைத் துப்பரவு செய்து கட்டைகளுக்கும், கடைமழைகளுக்கும் நெருப்பு வைத்து எரிப்பார்கள்.

நெருப்பு, மரங்கள் கட்டைகளுடாக வேர்களுக்கும் சென்று வேர்களையும் எரித்துச் சாம்பலாக்கிவிடும்.

அதன் பின் தண்ணீர் சமனாகத் தேங்கி நிற்கக் கூடிய பாடுபார்த்து, சம தரை அமைப்பை ஓரளவு கணக்கிட்டு வரம்பு போட்டு வயல்கள் அமைக்கப்படும்.

வயல் பெருமளவுக்கு சிறு சிறு வயல்களாகவே வன்னியில் அமைக்கப்பட்டன. மட்டக்களப்பு, அம்பாறைப் பகுதிகளில் பெரும் பெரும் வயல்கள் காணப்படுகின்றன. வன்னியில் அப்படிக்க காணமுடியவில்லை.

வயல்களை எருமை மாடுகளால் உழுவதே வன்னியில் முற்கால நடைமுறை. எருமை மாடுகளை, கிடா(கடா)மாடு, எருமை (பசு)மாடு, எனப் பாகுபடுத்தாமல் கலந்து பிணைத்தும் சோடி சேர்ப்பார்கள்.

எருத்து மாடுகளோடு பசுமாடுகளைச் சோடி சேர்ப்பதில்லை. பசுமாடுகளை வயல் வேலைகளுக்குப் பயன் படுத்துவதுமில்லை. எருத்து மாடுகள் கூட, பிற்காலத்திலேயே பயன்படுத்தப்பட்டன.

உழுது கொண்டு போகும்பொது சிறிய வேர்கள், எரியாமற் கிடந்த வேர்கள் கலப்பைக்குள் அகப்பட்டு வெளியேவரும். அவற்றைப் பொறுக்கி எடுத்து எரியாது கிடக்கும் கட்டைகளோடு சேர்த்து எரிப்பார்கள்.

வயலை நன்றாக இரண்டு தடவைகள் உழுது பின் எதிர்த்திசையில் உழுது மண்ணை சிறு சிறு துகள்களாக ஆக்குவார்கள். எதிர்த்திசையில் உழுவதை மறுத்தல் புதுவையுள் - 2016

என்பர்.

ஆடி ஆவணி மாதங்களில் நெல்லை விதைத்து, மீண்டும் உழுது நெல்லை மூடிவிட்டால் மழை பெய்ய நெல்முளைக்கும்.

புழுதி நெல்விதைப்பு என இவ்வகை விதைப்பு சொல்லப்படும். பொதுவாக புழுதி போடுதல் என்பதே கிராமிய வழக்கு. புழுதி விதைப்பு என்றும் சொல்வர்.

புழுதி போடுதல், காய்ச்சற்புழுதி, ஈரப் புழுதி என இருவகைப்படும். காய்ந்த நிலத்தில் விதைப்பது காய்ச்சல்ப் புழுதி எனவும், ஈரநிலத்தில் விதைப்பது ஈர்புழுதி எனவும் சொல்லப்படும்.

காய்ச்சற் புழுதி விதைப்பின் போது நெல்லை காய்ந்த நிலையிலேயே விதைப்பர். ஈர்புழுதி விதைப்பின் போது நெல்லை ஒரு நாள் அல்லது அரை நாள் தண்ணீரில் ஊற வைத்துவிட்டு விதைப்பார்கள்.

ஈரப் புழுதியிலும் காய்ச்சற் புழுதி விதைப்பே பெரிதும் செய்யப்பட்டது. காய்ச்சற் புழுதி மூலம் முளைக்கும் பயிர் வரட்சியை அதிகம் தாங்கும் சக்தி படைத்ததாக இருந்தது.

காய்ச்சற் புழுதி மழை பெய்ய முளைக்கத் தொடங்கிவிடும். ஈர்புழுதி மழை பெய்யாவிட்டாலும் முளைக்கும்.

நெல் வகைகள் பற்றிய எனது பாலொன்றை இங்கே தருகிறேன்.

பானன், கலியன், பனிலோட், முப்பன்கள்

காடைக் கழுத்தன், கமுகம்பூச் சம்பா,

மாணிக்கச் சம்பா, மலையழகன், மணல்வாரி

மொட்டைக் கறுப்பன், மொறுங்கன், குளவாழை

சீரகச் சம்பா, சீனட்டி, சிறுவெள்ளை

சின்னச் சிவப்பு, சரளி, முருங்கைக் காயன்,

வெள்ளைச் சீனட்டி, வெள்ளை இளங்கலையன்

முத்துக் கறுப்பன், ஓட்டைவாலன், முல்லைநெல்லு,

கருங்குழவாலி, கறுத்த இளங்கலையன்,

அழகிய வண்ணன், அடுக்கு வெள்ளை, வெள்ளைநெல்லு.

பச்சைப் பெருமாள், வட்டுப்பித்தன், முத்துச்சம்பா,

கறுத்தச் சீனட்டி, சவரக்குரன், கார்நெல்லு

இன்னும் பலவகைகள் இனிதே விதைத்து அமுதம்

உண்ணக் கொடுத்து உயிர்கொடுத்த வன்னியர்நாம்.

பலகை விதைப்பு

வயலுக்குள் தண்ணீரை அளவாக விட்டு உழுது, மறுத்து மண்ணை நன்றாகப் புளிக்கச் செய்து, பின் மாடுகளால் இழுக்கப்படுகின்ற பலகையில் ஏறிநின்று மட்டம் அடித்து, வெளியே புல் தெரிந்தால் அவற்றைக் காலால் மிதித்துத் தப்பி சேற்றுக்குள் புதைத்து அமிழ்த்தி நெல்லை விதைப்பது பலகை விதைப்பு அல்லது சேற்று விதைப்பு எனப்படும்.

பலகை அடித்தல் என்பது இச் செயற்பாட்டுக்குப் பெயர். பரம்படித்தல் என்பது பழைய வழக்கு.

விதைப்பதற்கு நான்கு நாட்களுக்கு முன்பாக நெல்லை ஒரு இரவு முழுவதும் நீருக்குள் அமிழ்த்தி நன்றாக நனைந்து ஊறும்படியாக விட்டு, பின் காலையில் எடுத்து வந்து கொட்டிக் குவித்து மூடி விடுவார்கள்.

ஒரு நாள் முழுவதும் நெல்லைக் குவித்தபடி சாக்குகளால் மூடிவைத்துவிட்டு, மறுநாள் பிரித்துப் பார்க்கும் போது வெப்பமாக இருக்கும். சோம்பு அல்லது நீர்வடிவு என இந்நாளை அழைப்பர்.

தண்ணீரைத் தெளித்து குட்டை ஆற்றி பிரித்து கொஞ்சம் காயவிடுவார்கள். பின் மீண்டும் குவித்து மூடி மறுநாள் பிரித்து நீர் சேர்த்து குவிப்பார்கள் இந்த நாளை அடுமுறை நாள் என்று சொல்வர்.

மறு நாள் விதைப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் நெல் முளை தெரியும். அடிமுறை நாள் என இந்நாளிற்குப் பெயர்.

பலகை அடித்து வயலில் சேற்றுக்குள் நெல்லை அளவாக விதைத்து விட்டால் நெல் சேற்றுக்குள் புதைந்துவிடும்.

நெல் விதைத்த அன்று மாலைமில் வயல்களிலுள்ள வக்கடைகளை (நீர்பாயும் வழி) நன்றாகத் தோண்டித் திறந்துவிட்டால் நீர் வெளியேறும்.

காலையில் சென்று பார்க்கும் போது நீர் பெருமளவுக்கு வடிந்திருக்கும். வடியாது பள்ளங்களில் தேங்கியிருக்கும் நீரை வடிவிப்பதற்கும், அரிவி வெட்டுக் காலங்களில் வயலில் தண்ணீர் இல்லாமல் தண்ணீரை வெளியேற்றுவதற்குமாக அளை கொத்தப் படும்

முதலில் வயலில் தண்ணீர் வருவதற்காக வைக்கப்படும் வக்கடையிலிருந்து தண்ணீர் வெளியேறுவதற்காக வைக்கப்படும் வக்கடை வரையில் பெரிய அளை(வழி) மணவெட்டியால் கொத்தி உருவாக்கப்படும். இது பேரளை எனப்படும்.

பேரளை யூடாக முழுத் தண்ணீரும் வெளியேறாது போனால், பள்ளங்களைப் பேரளையோடு இணைப்பதற்காக சிற்றளை வெட்டப்படும்.

இச் செயற்பாடு அளை கொத்துதல் எனப்படும். பேரளை வைத்தல் பேரளை கொத்துதல் என்றும் சிற்றளை வைத்தல் அளை கீறுதல் என்றும் சொல்லப்படும்.

நீர் சரியாக வடியாது விட்டால் நெல்முளை அழுகிவிடும். அத்தோடு அறுவடைக் காலத்தில் வயலில் தண்ணீர் நிற்கும்.

வயல் விதைத்த மறுநாள் அளைவைத்து நீரை வடியவிட்டு வயலை நன்றாகக் காயவிட்டால் அளை இறுகி வழி அழியாமல் இருக்கும்.

விதைத்து நான்காம் அல்லது ஐந்தாம் நாளில் வயலுக்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சி நிரம்பக் கட்டி நிலத்தை நனைத்தபின் அன்றே முற்றாக வடிய விட்டு விடுவார்கள். இதனை கண்கழுவுதண்ணீர் பாய்ச்சுதல் என்பர்.

பின்பு பயிர்வளர்ந்தபின் அளவாகத் தண்ணீர் கட்டவேண்டும். களை பிடுங்க வேண்டும். வரப்புகளில் நண்டுகள் துளை போட்டிருந்தால் அந்தத்துளையைக் கண்டு பிடித்து மிதித்து அடைக்க வேண்டும். இந்த வகைத் துவாரங்களை உமை என்பர்

அறுவடை குட்டிப்பு பற்றியவை எல்லாம் முன்பு விபரமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

நாற்று நடுதல்

ஒரு வயலில் நீர்கட்டி உழுது பலகை அடித்து நெல்விதைத்து அந்த வயலிலுள்ள நெற்பயிரை(நாற்று) 15 நாட்களின் பின் பிடுங்கி, பலகை அடித்து வைத்துள்ள வேறு வயலில் நடுவதை நாற்று நடுதல் என்பர்.

நாற்று நட்டால் அளை கொத்த முடியாது. நிலம் போதிய அளவு சமநிலமாக பலகை அடித்து மட்டப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

மானாவாரி, புழுதிபோடல், சேற்று விதைப்பு யாவற்றையும் விட நாற்று நடுவது சிறந்தது. நோய்த் தாக்கம் குறைவு, களை பிடுங்கும் தேவை குறைவு.

இருப்பினும் நடுகைக்கு அதிக தொழிலாளிகள் தேவை. அதனால் வன்னியில் முற்காலத்தில் நாற்று நடுகை இடம் பெறுவது பெரும் பாலும் குறைவு.

நெல்லுக் கொத்துதல், புழுதி விதைப்பு, பலகை விதைப்பு என்பனவே பெரும் பாலும் இடம் பெற்றன.

வயல் வேலைகளுக்கு எடுத்து மாடுகள் பயன்பட்டது முண்டு. எருமை மாடுகளின் தட்டுப்பாடு காரணமாகவும், வண்டில் இழுக்க எடுத்து மாடுகளே பயன்பட்டதாலும் வயல் வேலைகளுக்கும் எடுத்து மாடுகள் பயன்படத் தொடங்கின.

எடுத்து மாடுகளுக்குப் பெயரிட்டு அழைக்கும் வழக்கம் வன்னியில் இருந்தது.

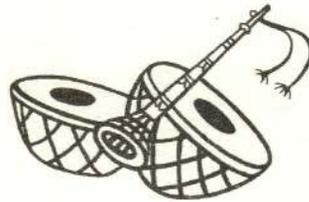
செங்காரி, கழுகன், சுட்டியன், நரையன், மாவெள்ளை, முதலான பெயர்களை எடுத்து மாடுகளுக்கு காரணப் பெயர்களாக இட்டு அழைத்தனர்.

நவீன இயந்திரங்கள்

உழவு இயந்திரங்களின் வருகைக்குப் பின், உழுதல் பலகையடித்தல், குட்டித்தல், தூற்றுதல், நெல்லைக் கொண்டு செல்லுதல் இலகு வாயிற்று.

தற்போது காடுவெட்டடுல், கட்டை பிடுங்குதல், வரப்பு போடுதல் யாவும் இயந்திரமயமாயிற்று.

அரிவி வெட்டி தூற்றி, நெல்லாக சாக்கில் தருகிறது இயந்திரம். வெளிநாடுகளில் நாற்றுநடுகை கூட இயந்திர மயமாயிற்று.

வன்னிப் பிரதேச கவிஞர்கள்

-ஒரு தொகுதி நிலை வரலாற்று ஆய்வு

-உபநாயகியும் ஜெயச்சந்திரன்,

ஆசிரிய தலைமுடிமையாள், புனியங்கொளம்-

வன்னிப் பிரதேச நிலப்பரப்பானது மிகவும் பெரியது. ஈழத்தின் வட பகுதியின் இதய பூமி. 1895ல் J.P.லூயிஸ் என்பவரால் வெளியிடப்பட்ட மானுவல் ஒத்த வன்னி டிஸ்ட்ரிக் (Manual of the Vanni Distrect) என்ற நூலில் வெளியிடப்பட்ட வரைபடத்தை நோக்கின் வடக்கே ஆனையிறவு தொடக்கம் தெற்கே கருநாட்டுக்கேணி வரையிலான கடற்கரையும், மேற்குப்பாக நிலப்பரப்பு மன்னார் பிரதேசத்தை அண்டியதாக தெற்கே நீண்டும் சென்றுள்ளது.

வன்னியின் புவியியல் அமைப்பில் கடல், காடு, ஆறுகள், பாறைத் தொடர் எல்லாமே அடங்கியுள்ளன. இதனால் வன்னிப்பிரதேசம் இயற்கையிலேயே பாதுகாப்பு மிக்க பிரதேசம். இப்பாதுகாப்பு இன்றும் காணப் படுகின்றது. கிளிநொச்சி என்ற நிர்வாக மாவட்டமும் வன்னி நிர்வாக மாவட்டத்தினுள் அடக்கி கூறப்படுகிறது. ஆயினும் உண்மையிலேயே கிளிநொச்சி மாவட்டம் பொருளாதார, பண்பாட்டு அம்சங்களில் வன்னிப் பிரதேசத்திலிருந்து சற்று வேறுபட்டது எனலாம். ஏனெனில் 1930கள் தொடக்கம் யாழ்ப்பாணம், தீவுப்பகுதிகள் (புங்குடுதீவு, மண்டைதீவு, நயினாதீவு), யாழ்ப்பாணத்தின் ஏனையபிரதேசங்களிலிருந்து பல்வேறு காரணங்களினால் வந்து குடியேறிய மக்களே இன்று கிளிநொச்சிப் பிரதேசத்தில் வாழ்பவர்கள். 1960 களில் தொடர்ந்தும் யாழ்குடா நாட்டிலிருந்தும் (குறிப்பாக வாலிபர் குடியேற்றத்திட்டம்), மலையகத்திலிருந்தும் வந்து குடியேறியவர்களே இன்று அங்கு வாழும் மக்கள் கூட்டத்தினர். இதனாலேயே கிளிநொச்சி மாவட்டத்தினை வன்னிப் பிரதேசத்தின் ஒரு பகுதியாகக் கொள்வதில் சில சிக்கல்கள் காணப்படுகின்றன. சில அமைப்புக்கள் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பு என்று அழைக்கின்ற போது முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி, வவுனியா, மன்னார் ஆகிய மாவட்டங்களையே குறிக்கின்றன.

ஈழத்து தமிழ்கவிதைப் பாரம்பரியம் பற்றிய ஆய்வு நிலையில் ஓர் ஆய்வாளன் எதிர் நோக்குகின்ற சகல பிரச்சினைகளும் வன்னிப் பிரதேச கவிஞர்களின் கவிதைகள் பற்றிய தேடலை, ஆய்வை மேற்கொள்ளும் போது ஏற்படுகின்றன.

- பண்டைக் காலத்திலிருந்து வன்னிப் பிராந்தியம் விவசாய நிலங்களாகவே காணப்பட்டமை.
- குளக் குடியிருப்புக்களை அண்டியே வாழ்க்கை அமைப்பு காணப்பட்டமை.
- ஏனைய பிரதேசத்திற்கு இடையிலான தொடர்புகள் குறைவாகக் காணப்பட்டமை.
- ஸ்திரமான அரசியற் பரிபாலனம் காணப்படாமை.
- மூட நம்பிக்கைகளும், சிறுதெய்வ வழிபாட்டு முறைகளும்.
- நவீன கல்வி பிற்பட்டே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை.
- அந்நியப் படையெடுப்புக்கள் இடம் பெற்றமை.
- அச்சச் சாதனமும் மிகப் பிந்தியே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமை.
- 1930 க்கு முன்பு அச்சப் பாவனை யாழ்ப்பாணத்தை அண்டியே பதிப்பு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டமை.
- வாய்மொழிப் பாரம்பரியம் பேணப்படாமை.
- நிறுவன ரீதியான கல்விப் பாரம்பரியம் காணப்பட்டமை.
- தொகுத்தோன் - தொகுப்பித்தோன் தொடர்பான பிரச்சினைகள்.
- 19th, 20th நூற்றாண்டு ஆரம்ப கால தமிழ்த்தேசிய வாதிகள் (ஆறுமுகநாவலர், விபுலானந்தர், சேர்.பொன் இராமநாதன் போன்றோர்) வன்னிப் பிராந்தியம் மீது அக்கறை கொள்ளாமை.

போன்ற பல்வேறு காரணங்களினால் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைப் பாரம்பரியத்தின் ஒரு பகுதி பார்வைக்குட்படாமலேயே போய் விட்டது. இத்தகைய நிலைகளை மணதிற் கொண்டே வன்னிப் பிராந்திய கவிதைகள் பற்றி, கவிஞர்கள் பற்றி ஆய்வு நிலைப்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

வவுனியா முல்லைத்தீவு கவிதை முயற்சிகள்

ஒரு சமூகத்தின் வாழ்வியல் பின்புலம், இலக்கியத்திற்கு அடிப்படையாக அமையும். அதற்கேற்ப வன்னியின் முதற்கவிதை இலக்கியம் கதிரைமலைப்பள்ளு எனலாம். ஏனெனில் வன்னிப்பிராந்தியம் முழுவதும் விவசாய நிலங்களையும், விவசாயிகளையும் கொண்டதனால் பள்ள நிலத்தில் விவசாயம் செய்யும் பள்ளர்களின் வாழ்வியல் அம்சங்களையும் கொண்டதாய் கதிரைமலைப்பள்ளு தோன்றியது. ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முதற் தமிழ் இலக்கியம் சரசோதி மாலை எனின் வன்னிப் பிரதேச இலக்கிய வரலாற்றின், கவிதை வரலாற்றின் முதற் தமிழ் இலக்கியம் கதிரைமலைப்பள்ளு எனலாம். கதிரைமலைப்பள்ளு எட்டு வடிவில் பேணப்பட்டு வந்த நிலையில் கதிரையப்பர் பள்ளு என்னும் பெயரில் முல்லைத்தீவைச் சேர்ந்த திரு.த.கமிலாசபிள்ளை 1927ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். எட்டு ஆண்டுகளின் பின் 1935ல் தெல்லிப்பளை வ.குமாரசாமி அவர்கள் கதிரை மலைப்பள்ளு எனும் பெயரில் சென்னை “புறோகிறசிங்” அச்சகத்தில் இதனைப் பதிப்பித்தார். சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் 13.02.1933ல் Hindu Organ (கிண்டு ஓகன்) பத்திரிகையில் இரு கட்டுரைகளை எழுதினார்.

கதிரைமலைப்பள்ளு இலக்கியத்தின் முகப்பில்

“கதிரைமலைப்பள்ளு என வழங்கும் உழத்திப் பாட்டு. இது கதிர்காமத்திலே எழுத்தருளி இருக்கும் சுப்பிரமணிய சுவாமி மேலது. முல்லைத்தீவு ரேகு, என்றிக் கிளாக்கால் எழுதப்பட்டு தகைலாசப்பிள்ளையால் பரிசோதித்து யாழ்ப்பாணம் அச்சியந்திர சாலையில் பதிப்பிடப்பட்டது.”

எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்புத்தகம் 43 பக்கங்களைக் கொண்டதென சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பல்வேறு பிரதிகளை ஆராய்ந்து இரண்டாம் பதிப்பாக வ.குமாரசுவாமி பதிப்பித்துள்ளார். எதுவாயினும் இப்பள்ளு இலக்கியம் 1552 - 1620 க்குமிடையில் எழுதப்பட்டிருக்கலாம். என்பதை பேராசிரியர் சிபத்தநாதன் ஏற்றுக் கொள்கிறார். எனினும் இப்பள்ளு இலக்கியம்,

முன்பு போலெனை அன்பு வைத்தாள் வாய்
முள்ளியவளை மூத்த நயிந்தை
முருகி வந்த பகைவனைக் கும்பிட்டு
மூத்த நாதனை முத்தண்டம் பண்ணி

எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து இதனை இயற்றுவதற்கு மூத்த நயிந்தை - மூத்தநாதன் உதவியிருக்கலாம். அல்லது இறைவனைக் குறிப்பிடலாம்.

வன்னிப் பிரதேசத்தின் காவியமாகக் காணப்படுவது சிலம்பு கூறல் எனக் கூறப்படுகின்ற கோவலனார் கதை ஆகும். இதனை இயற்றியவர் வெற்றிவேற் புலவர் (வெற்றிவேலன்) ஆவார். இது இயற்றப்பட்ட ஆண்டு தொடர்பான தகவல்கள் எதுவுமில்லை. ஆயினும் இதன் ஆதி நிலை வாய்மொழியாக இருந்து பின்னர் ஏட்டு வடிவாக நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும். வருணனைகள், காதல், வீரம், சோகம், சிருங்காரம், பக்திப்பரவசம், பொருட்சுவை, சொற்குவை யாவும் இதனுள் காணப்படுவதால் ஒரு காவியத்தன்மை இழையோடுகின்றது. சிலப்பதிகாரக் கதையே மையமெனினும் கதை முற்றிலும் மாறுபட்ட நிலையில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக கோவலன், கண்ணகி, மாதவி பாத்திரப் படைப்புக்களே முற்றிலும் வேறுபட்டது. வெண்பா, விருத்தப்பா, கலிப்பா, ஆசிரியப்பா ஆகிய பாவகையினால் அந்தாதித் தொடையில் பாடப்பட்டுள்ளது. இக் காப்பியத்தில்

01. கடவுள் வணக்கம்	10. வீரநாராயணன் போர்
02. பாயிரம்	11. திருக்கலியாணக் கதை
03. பாண்டியன் அரசிருக்கை	12. அரங்கேற்றுக் கதை
04. கண்ணகை திருவதாரம்	13. கோவலரை பொன்னுக்கு மறித்த கதை
05. கோவலரவதாரம்	14. சிலம்பு கூறல்
06. திருக்கரத்தமர்தல்	15. உயிர் மீட்சி
07. தூரியோட்டம்	16. வழக்குரை
08. கடலோட்டம்	17. மதுரைத்தகனம்
09. வெடியரசன் போர்	18. குளிர்ச்சி

ஆகிய பெரும் பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. கண்ணகை அம்மனின் திருவவதாரம் பற்றிய பாடல்,

கற்புருவச் செப்பு முலைக் கன்னி யொரு பங்கினளே
பொற்புருவ மதனனைப் பொற்ற விளித்திட்டவளே
திட்டமுறு சங்கரனே தில்லைவன மீது நின்று
எட்ட இயலாத உன்னை இப்பிறப்பிற் கண்டேனே.

என பக்திச் சுவை வெளிப்படுவதை அவதானிக்கலாம். மாதவியின் ஆடல் பற்றிப் புலவர் குறிப்பிடும் போது

எண்ணுமெழுத்து மிசை மூன்றும் பண்ணேழும்
பண்ணமைத்த கூத்துப் பதினொன்றுங் நண்ணியசீர்
உற்ற பதினெண் கலை உணர்ந்து உவமை நயம்
கற்றனளே மாதவியாள் காண்!. என்கிறது

கண்ணகியிடத்துக் கோவலன் மன்னிப்புக் கேட்கும் போது

இலையில் சேர் விழியாளே - இது உனக்குத் தெரியுமடி
கலைமுழுது மளந்தவள் நீ! - கற்பிலொரு தெய்வமும் நீ!
வலையறுக்கும் சுடரயில் நீ! - மனதிலொருவிளக்கொளி நீ!
நிலை பார்த்தென் வினையகற்ற நீயருள் செய் மாமிலே.

என நெஞ்சுருகிப் பாடும் இயல்பைக் காணமுடிகின்றது. சிலம்பு கூறல் பகுதியில் பரத்தைகளின் விளையாட்டுக்கள் பேசப்படுகின்றன.

தாரை கொண்டு சலசலெனச் - சத்தமிட்டுப் பேசியதே.
பாரை கொண்ட தேவடியாள் பரத்தையரே கேளுமடி!
ஆரை நான்கு சாதிகளும் அணையுந்துணிவுடையள் நீ!
துணிவு பெறு சிவனிடத்திற் சோதி யென்னச் சுடரொளியாய்
புனித முந்த பூவைபதம் - பூண்டவென்னைத் தீண்டாதே.

எனக் கண்ணகியின் சிறப்பைக் கோவலன் கூறுவதை அவதானிக்கலாம்.

வெற்றிவேல் புலவரின் இன்னொரு முக்கிய கவிதை இலக்கிம் கண்ணகியம்மன் தோத்திரப் பாடல்கள் இது பதினெட்டுப் பாடல்களைக் கொண்டதாகும். சில நேரங்களில் இது இரண்டு பதிகங்களாக இருக்கலாம்.

முல்லைத்தீவிலுள்ள வற்றாப்பளை கண்ணகியம்மனை அடிப்படையாகக் கொண்ட இலக்கிய மரபு ஒன்று காணப்படுகின்றது. ஏட்டு இலக்கியங்கள் முதல் இன்று அச்ச இலக்கியங்கள் வரையில் வற்றாப்பளை அம்மன் கோயில் பற்றிய கவிதை இலக்கிய மரபு காணப்படுகின்றது.

01. வற்றாப்பளை கண்ணகையம்மன் காவியம்.

(16 பாடல்களைக் கொண்டது. புலவர் பெயர், இயற்றப்பட்ட ஆண்டு தெரியவில்லை)

02. மகாமாரித் தேவி திவ்விய கரணி

(இது மட்டுநகர் சிகணபதிப்பிளை என்பவரால் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.
பாடியவர், ஆண்டு விபரங்கள் தெரியவில்லை)

03. வற்றாப்பளை கற்பரசி தோத்திரப் பதிகம்

(அரியான் பொய்கை க.செல்லத்துரை என்பவரால் பாடப்பட்டது)

04. வற்றாப்பளை கண்ணகையம்மன் மழைக் காவியம்

(14 பாடல்கள் உண்டு பாடியவர், ஆண்டு தெரியவில்லை)

05. வற்றாப்பளை கண்ணகையம்மன் வயந்தன்

(18 பாடல்கள் உண்டு, பாடியவர், ஆண்டு தெரியவில்லை)

06. வற்றாப்பளை கண்ணகையம்மன் வரலாற்றுச் சிந்து

(100 அடிகளைக் கொண்டது. பாடியவர், ஆண்டு தெரியவில்லை)

07. வற்றாப்பளை கண்ணகையம்மன் பதிகம்

(10 பாடல்களைக் கொண்டது, பாடியவர் ஆண்டு தெரியவில்லை)

08. கண்ணகையம்மன் அம்மாளை

(எட்டுப்பிரதிகளின் அச்சாக்கம். 44 பாடல்களைக் கொண்டது. பாடியோர்,
ஆண்டு தெரியவில்லை)

09. ஸ்ரீ கண்கையம்மன் பேரில் சும்மி

(இது 24 பாடல்களைக் கொண்டது 24ம் பாடலில்)

வற்றாப்பளை நகர் கண்கையக்கும், சக்தி

வாலை மகன் கதிர் காமனுக்கும்,

நற்றமிழால் வழி நடைக் சும்மியாக

நன்கமைத்தான் பெரியான் பிள்ளைக் கோன்.

இதிலிருந்து இதனைப் பாடியவர் பெரியான் பிள்ளை எனத் தீர்மானிக்கலாம் போலுள்ளது. மேற்குறித்தவற்றை வன்னிப் பிரதேசக் கவிதைகளின் மரபு சார்ந்த, தலம் சார்ந்த பக்திப் பாடல்கள் எனக் கொள்ளலாம். இவற்றை விடவும் அதிகமான பக்தி இலக்கியங்கள் உண்டு பின்னர் நோக்கலாம்.

வாய்மொழிப் பாரம்பரியம் ஒன்று வன்னிப் பிரதேசத்தில் சிறப்பாக வளர்ந்து வந்திருப்பதையும், இது காலப் போக்கில் ஏட்டு இலக்கிய வடிவத்தைப் பெற்றுள்ளமையையும் அவதானிக்கலாம். ஆனால் இவை யாவும் யாரால், எப்போது பாடப்பட்டவை என்பதை அறிய முடியாதுள்ளது. இதற்கு வாய்மொழிப் பாரம்பரியத்தின் செல்வாக்கும் கல்விப் பரம்பல் அற்ற நிலையும் காரணமாகலாம். இவ்வகையில் வன்னி வள நாட்டார் பாடல்கள் எனக் குறிப்பிட்டு மெட்ராஸ் மெயில் என்பவரால் தொகுக்கப்பட்ட தொகுப்பு நூலில் உள்ள இலக்கியங்கள் பல்வேறு ஏடுகளிலிருந்து ஆராய்ந்து தொகுக்கப்பட்டதன் காரணத்தால் (ஆக்கியோன் பெயர், ஆண்டு தெரியாது விடினும்) வன்னிப் பிரதேச இலக்கியங்களாகக் கொள்ளலாம். அதில்

i. பள்ளு சிற்றிலக்கியங்கள்

01. பண்டிப்பள்ளு

02. குருவிப்பள்ளு

ii. சிந்து

01. பிள்ளையார் சிந்து	09. வீர பத்திரன் சிந்து
02. பரமசிவன் சிந்து	10. அண்ணமார் சிந்து
03. நாகதம்பிரான் சிந்து	11. வதனமார் சிந்து
04. முருகையன் சிந்து	12. நாச்சியார் சிந்து
05. அம்மன் சிந்து	13. முறிகண்டியான் சிந்து
06. விறுமன் சிந்து	14. ஐவர் சிந்து
07. வமிரவன் சிந்து	15. குளக்கோட்டன் சிந்து
08. ஐயனார் சிந்து	16. குருவிச் சிந்து

iii. ஒப்பாரி

வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரி

iv. கும்மி

01. கொட்டுக் கிணற்றுப் பிள்ளையார் கும்மி
02. கும்மி

v. வந்தனம்

vi. வயந்தன்

01. கமக்காரன் வயந்தன்
02. பறவை வயந்தன்
03. ஸ்ரீ கண்ணகையம்மன் வயந்தன்

vii. காதல்

கல்லடியான் காதல்

ஆகியன காணப்படுகின்றன. எனவே இவற்றை இலக்கியமாகக் கொள்ளல் அவசியம். பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்ககால இலக்கியம் வாய்மொழிப் பண் கொண்டதென ஆய்வினூடாக நிறுவினார். அது போல் வன்னிப் பிரதேச இலக்கியமாக இந்த நாட்டுப் பாடல்களையும் ஏற்கலாம். பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்கள் குறிப்பிடுவதும் நினைவு கொள்ளத்தக்கது.

பிற்காலத்தில் தோன்றிய ஓர் இலக்கிய வடிவமாக ஒப்பாரி அமைகின்றது. கண்டியரசன் ஒப்பாரி, திம்மையன் ஒப்பாரி போன்றவற்றைக் காட்டலாம்.... வன்னிப் பகுதிக்கே சொந்தமான இக்கதைப்பாடல் ஈழத்தமிழருடைய வரலாறு, சமூகம், மொழி ஆகியன பற்றி ஆய்வு செய்பவர்களுக்குத் தன்னளவிலான கருவூலமாக அமையக் கூடியது என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

1880 களில் ஓடிந்த கற்பக விநாயகர் கோயில் மீது ஓமையந்தாதி என்ற பெயரில் 100 பாடல்கள் அந்தாதியமைப்பில் பாடப்பட்டுள்ளது. இதனைப் பாடியவர் சிலம்புநாதபிள்ளை. இவர் யாழ்ப்பாணம் கொக்குவிலைச் சேர்ந்தவர். இன்று சில பாடல்கள் திரு.ஐயம்பிள்ளை அவர்களிடம் உண்டு.

இது வரைபில் நோக்கிய இலக்கிய முயற்சிகளை விட கோவில் சார்ந்த பக்தி இலக்கிய முயற்சிகள் 18ம், 19ம் நூற்றாண்டிலும், 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பங்களிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வகையில் வ.சு.இராசஜயனார் என்பவர் வவுனியா வைரவபுளியங்குளத்தில் வாழ்ந்துள்ளார். இவர் சில கிறிஸ்தவப் பாமாலைகளைப் பாடியிருப்பதாக அறிய முடிகின்றது. ஆயினும் விமர்சனக் கட்டுரைகள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார். இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சிகணபதிப்பிள்ளையுடன் கூட சிலப்பதிகாரம் தொடர்பான வாதப்பிரதிவாதங்களில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

முல்லைத்தீவிலுள்ள சில சைவக்கோயில்கள் மீது இருளமுபதுகளின் முதற் கூற்றிலும், நடுக் கூற்றிலும் கவிதைகள் பாடப்பட்டுள்ளன.

1. குமாரபுரம் சித்திர வேலாயுதர் பதிகம் - (கவிஞர் மு.செல்லையா)
2. குமாரபுர வெண்பா - (பண்டிதர் இ.திருநாவுக்கரசு (1970)
3. குமாரபுர திருவூஞ்சற் பதிகம் - பண்டிதர் இ.திருநாவுக்கரசு (1970)
4. சப்த கண்ணிமார் தோத்திரம் (அண்ணாவியார் சங்கரப்பிள்ளை - அருணாசலம் வட்டுவாகல்)
5. நாகபூசணி அம்மை பாமாலை - (அரியான் பொய்கை செல்லத்துரை)
6. வற்றாப்பளை கண்ணகியம்மன் தோத்திரப் பாமாலை - (முல்லைமணி - 1976)
7. ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றி ஈஸ்வரர் பாமாலை - (முல்லைமணி 1976)
8. ஒட்டுசுட்டான் சிவபொருமான் ஆசிரிய விருத்தம் - (சபாரத்தினம் முதலியார் 1883)
8. ஒட்டுசுட்டான் பக்திப்பாடல்கள் - (ஆறுமுகம் - பழம்பாசி)

18ம் நூற்றாண்டில் மேலைநாட்டார் வருகையும், சமயப் பதிப்புரைகளையும் அதனால் ஏற்பட்ட அற்புதத்தையும் வெளிப்படுத்தும் இன்னொரு சிந்து பனிச்சையாடிய பாடற்சிந்து “நெவில்” பறங்கியைப் பற்றிக் கூறுகின்றது. எனவே இது போத்துக்கேயர் அல்லது ஒல்லாந்தர் காலத்திற்கு பின் தோற்றம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

நாடாளு நாவற் பறங்கியாம் வேந்து
சொல்லுமோர் குதிரையின் மீதே வந்து
சோதிமிகு கண்ணகை சேதியறியாமல்
என்று அமைகிறது ஒரு பாடல்.

1976ல் கணுக்கேணியூர் இ.ஐங்கரலிங்கம் ஆக்கிய கணுக்கேணி கற்பகனார் வெண்பா குறிப்பிடத்தக்கது. 43 நாலடி வெண்பாக்களைக் கொண்டது

வன்னிக் கோரிசனாய் வாய்ந்த நற் கற்பகனார்
சென்னிக் கோராயிரம் பூச் சேர்த்திடுவோம் - மின்னுமொரு
உள்ளக் கமலமுளோம் ஊறுங் கருணையுளோம்
கள்ளங் கபடமிலோங் காண்.....

இவரை வெண்பாச்சிங்கம் என்று கூறினாற்றான் முல்லைத்தீவில் தெரியும்.

இவரால் பாடப்பட்ட இன்னொரு முக்கிய கவிதை இலக்கியம் பிள்ளைச் சதகம் - 1977ல் முள்ளியவணையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதே போல் அல்வாய் மு.செல்வையா என்பவரால் 1975ல் குமாரபுரர் குமரவேள் பதிகம் என்னும் சிற்றிலக்கியம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இவரால் 1955லும் குமார புரக் குமரன் தோத்திரம் என்ற கவிதை நூலும் பக்தி சார்ந்தவையாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. 1953ல் பம்பைமடு அ. பூலோகசிங்கம் அவர்கள் சண்முக வேலன் மீது கிள்ளைவிடு தூது என்ற பிரபந்தத்தை ஆக்கியுள்ளார்.

1950கள் வரையில் தோன்றிய இலக்கியங்களைப் பார்க்கும் போது பள்ளு, காவியம், வெண்பா, சிந்து, ஒப்பாரி, காதல், விருத்தம், சும்மி, தூது, பாமாலை என விரிந்து செல்வதை அவதானிக்கலாம். 1950 களின் பின் சுதந்திர எழுச்சியும் அடங்காத தமிழ் என்ற சுத்தரலிங்கத்தின் விழிப்புணர்ச்சியும், யாழ் அகற்றுச் சங்கத்தின் சில நடவடிக்கைகளும், வன்னிப் பண்டார வன்னியன் பற்றிய ஆய்வுகளும் கவிதை இலக்கியத்திலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. வன்னி, வன்னிமண், வன்னிப் பாரம்பரியம் பற்றிய சிந்தனைகள் எழுந்தன.

வவுனியா செட்டிகுளத்தைச் சேர்ந்த எஸ்.எஸ். சௌந்தரநாயகம் என்ற இயற்பெயர் கொண்ட வன்னியூர்க் கவிராஜன் முக்கியமானவர். யாழ்ப்பாணத்தில் நவீன கவிதையின் முன்னோடி மகாகவியாயின், மட்டக்களப்பில் நவீன கவியின் முன்னோடி நீலாவணன், வன்னியின் நவீன கவிஞர் வன்னியூர் கவிராயரே என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை.

1921.04.04ல் பிறந்த இவர் 1953ல் இலக்கிய உலகில் பிரவேசித்தார். கவிதைகளில் நாகபந்தம், தேர்ப்பந்தம், சக்கரபந்தம், நீரோட்டம் போன்ற சித்திரக் கவிதைகளும் படைக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தார். சக்தி இரட்டை நாகபந்தக் கவிதை 1971ல் சுதந்திரன் பத்திரிகையில் வெளிவந்த போது பெரு வரவேற்பைப் பெற்றது. வீரகேசரி, சுதந்திரன், ஈழநாடு, விவேகி, கலைச்செல்வி ஆகியவற்றிலும் கவிராயர்க்குளிலிலும் பல்வேறு கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். சிந்தனையே என்ற கவிதையில்

ஓடி மலைக் குகைக்குள்ளே பதுங்கும் என்னை,
உப்பரிகை மீதுயர்த்தி வைத்தாய்!
வாடிக்கையாய் மரப்பட்டை தரித்தோனை,
வண்ண உடைகள் அணிய வைத்தாய்!

.....
எல்லோரும் ஓர்குலம், எல்லோரும் ஓர் இனம்,
எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்கள் என்று
எல்லோரும் இன்றும் - என்றும் வாழ்ந்திட
நான், நாம் ஆகச் செய் சிந்தனையே!

என பொது உடைமைச் சிந்தனையை முன்வைக்கின்றார். தமிழின் பெருமை பற்றிய அவரின் கவிதையில்,

கன்னித் தமிழே! காலம் கணிக்க வெண்ணா
முன்னைத் தமிழே! இவ்வுலகில் மூத்த இயற்கைத் தமிழே!
நன் நயமார் வாழ்வு தந்தும் நானிவ்வுடலை விட்ட பின்னும்
புகழுடம்பில் பெருமை தரும் நற்றமிழே!
எனத் தமிழ் பெருமை பற்றிப் பாடியுள்ளார்.
இவரது தாய் நாட்டு அஞ்சலி என்ற கவிதையில்

தாய் வயிற்றில் தவநிலையிலிருந்து துள்ளித்
தான் குதிக்க ஏந்தித் தாலாட்டும் மண்ணே இனித்த மண்ணே.....

என மண் மீதிலிருந்த பற்றும், பாசமும் இக்கவிதையில் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது. இவர் கிறிஸ்தவராக இருந்தாலும் கதிர்காமக் கந்தனிடம் பல்வேறு கோரிக்கைகளை விடுகின்றார்.

இன்னவைகள் கேட்கின்றேன் சம்பிரதாயம்
இவைகளை நீ தந்தாலும், தராவிட்டாலும்
உன்னிடத்தில் யான் கேட்பதொன்றே யொன்று
உடல் பொருள் ஆவி ஆத்மாவில் தமிழ் ஈழத்தில்
அரியணையில் அனவரதம் வாழ வேண்டும்,
நன்நயமார் இவ்வரத்தைத் தரத்தான் வேண்டும்
நானிலத்தோர் போற்று கதிர்காமக் கந்தா!

இவ்வாறு அன்றைய காலத்து அரசியற் சிந்தனைகளுடன் இறைவனைத் தொடர்புபடுத்திப் பாடும் உத்தி வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

1960 கள், 70களில் வன்னியில் முக்கிய சில கவிஞர்கள் மேற்கிளம்பியுள்ளனர்.

01. அரியான் பொய்கை செல்லத்துரை - மரபுக் கவிஞர்

- ✳ சிலம்பு கூறல் காவியம்
- ✳ வன்னி நாட்டுவள அந்தாதி
- ✳ நாகபூசணி அம்மை பாமாலை

02. முல்லைமணி - மரபுக் கவிஞன்

- ✳ தான்தோன்றி ஈஸ்வரர் பாமாலை
- ✳ நெடுக்கேணி வில்லையடிப் பிள்ளையார் பாமாலை
- ✳ காவத்தை நீலகாமம் முத்துமாரியம்மன் திருவூஞ்சல்

ஆகியன நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளன. கவியரங்குக் கவிதைகள் பலவற்றை ஆக்கியுள்ளார். எனினும் அவை நூலுருப் பெற வில்லை.

03. கணுக்கேணியூர் ஐங்கரலிங்கம் (வெண்பாச்சிங்கம்) - மரபுக் கவிஞர்
- ✘ தண்ணீருற்று ஊற்றங்கரை விநாயகர் பிள்ளைச் சதகம் - 1977
 - ✘ பாலர் விருத்தர் பாடற் பனுவல் - 1996
 - ✘ வன்னி நகர் - 1978
 - ✘ கணுக்கேணிக் கற்பக பிள்ளையார் வெண்பா - 1983 என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.
04. முருககுரியன்
- ✘ வன்னிபம் - 1969
05. மா. புவனேந்திரராசா
- ✘ ஈழத்துப் பாரதியார் கவிதைகள் - 1970
06. பூநகர் மரியதாய்
- ✘ அறுவடை - 1973
07. மிஸ்கின் புலவர் - நீராவிப்பிட்டி
- ✘ கலிகால அலங்கோலம் - 1970

வவுனியாவில் வன்னியூர் கவிராயருக்குப் பின் 1970 களிலிருந்து இன்று வரையில் கவிதைத் துறையில் பங்காற்றி வருபவர் அகலங்கன் என்ற நாடறிந்த இலக்கிய வாதி, பம்பைமடு என்ற பழமைவாய்ந்த கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர்.

- ✘ செல் வா என்று ஆணையிட்டாய் - (1977)
- ✘ சேரர் வழியில் வீரர் காவியம் - (1982)
- ✘ சமவெளி மலைகள் - (1985)
- ✘ தென்றலும் தெம்மாங்கும் - (1993)
- ✘ அகலங்கன் கவிதைகள் - (1996)
- ✘ இசைப் பாமாலை - (1998)

ஆகிய கவிதை நூல்கள் முக்கியமனைவை. செல்- வா என்று ஆணையிட்டாய் என்பது தமிழினத்தின் தலைவன் செல்வாவுக்காக அஞ்சலிக்கவிதை. சேரர் வழியில் வீரர் காவியம், குறுங்காவியம், சிலப்பதிகாரத்தின் வஞ்சிக்காண்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட குறுங்காவியமாகும். சமவெளி மலைகள் ஹைக்கூ கவிஞர் சு.முரளிதரனுடன் இணைந்து எழுதியது. அகலங்கன் கவிதைகள் எனும் கவிதைத் தொகுதி முக்கியமானதாகும். 35 கவிதையைக் கொண்டது. சமூகச் சீர்கேட்டினை சுட்டும் கவிஞர்

பொய்தனை சொல்லியே மெய்தனை வளர்க்கின்ற
புரட்டுக்கள் நிறைந்த காலம்.

பொறாமையுஞ் சூதுகளும் பொல்லாப்புப் பேச்சுகளும்
பொதுவாகி விட்டகாலம்.

கைதனை நீட்டியே லஞ்சத்தை வாங்கியே
காரியஞ் செய்யுங்காலம்.

என சமூகத்தின் இன்றைய யதார்த்தத்தை சுட்டிக் காட்டுகின்றார். வன்னியின் இயற்கை பற்றிக் குறிப்பிட்டு இன்று அது இல்லையே என்னும் ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

பசுமாடு பால் பொழியப்,
பாதையெல்லாம் தேன் வழிய,
விசுவாசம் மிக்க நாய்கள்
வீடுகளில் நிறைந்திருக்க,
தென்றலின் அரவணைப்பில்
தெம்மாங்கின் தாலாட்டில்

இன்பநிலை எய்தி
இருந்ததொரு காலம்.
பிரச்சினைகள் எனும் மேகம்
புரண்டு புரண்டசைந்து
போரிட்டு மூடியதால்
போனதெங்கள் வளங்களெல்லாம்

எனக் கூறும் கவிஞர் வன்னி மன்னின் அடங்காப்பற்றினையும் வன்னிப்பிரதேசத்தின் சிறப்புக்களையும் பின்வருமாறு இசைப்பாடலில் தருகின்றார்.

அடங்காத பற்றுக் கொண்ட
அஞ்சா நெஞ்சர் நிறைந்த பூமி.
அந்நியரை எதிர்த்து வன்னி
அரசர் பலர் ஆண்டபூமி.
மானம் காக்க உயிர் துறந்த
மறக்குலத்து வன்னிச்சியர்,
ஆனைகட்டி அடக்கி ஆண்ட
அரியாத்தை வாழ்த பூமி.

எழில் மிகுந்த தெங்கள் பூமி,
ஏர் உழவர் நிறைந்த பூமி,
பார் புகழ் எங்கள் பூமி,
பாலும் தேனும் வழியும் பூமி.

அரிசி, குரக்கன், மானிறைச்சி
அனைவர் வீடும் நிறைந்திருக்கும்.
பாலைப்பாணி, இலுப்பைப்பாணி
பல உணவும் மிகுந்திருக்கும்.

வற்றாப்பளை கண்ணகியும்
மடுமாதா மேரித்தாயும்
கேதீச்சரத் திறையோனும்
கோயில் கொண்ட தெங்கள் பூமி

பண்டிக் கருக்கலோடு, தமிழரும்
மண்டிக் குடற்ற தெங்கள் பூமி,
மண்டியிட மறுத்த பூமி.

மண்டியிட மறுத்த பூமி (வன்னி அருவி)

மனமயக்க வாழ்வின் துன்பங்களையும் தனது கவிதைகளில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். ஏப்பிரல் பூல் பற்றிய கவிதையும் குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழர் சமூகத்திற்கு ஏற்காத விடயங்களை கிண்டல் பண்ணுவதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பண்டார வன்னியன் பற்றிய கவிதையில்

நெற்றியில் நிலைத்த நீறும்
நீள் கரம் பிடித்த வாளும்
வெற்றியைக் குறித்த நோக்கும்
வீரத்தை விளைத்த நெஞ்சும்

உற்றவெம் பகையை வென்று
உயர்கொடியுடன் அடங்காப்
பற்றினை ஆண்ட வீரப்
பண்டார வன்னித் தோற்றம்.

எனப் பண்டாரவன்னியனின் வீரம் பேசப்படுகிறது. இ. ஐங்கரலிங்கத்தின் வன்னி நகர் என்ற 35 வெண்பாக்களால் பாடப்பட்ட நெடுங் கவிதையும் முக்கியமானது.

அன்னியர்கே யென்றும் அடிபணியா மாண்புடனே
மன்னர் பாராண்ட மண்ணதனால் - பின்னென்றும்
எங்கும் அடங்காப்பற்றென்றே அழைத்தலுறும்
எங்களது வன்னி நகரே!

சாதி சமயத்தின் சண்டைகள் அற்றதும்
நீதி நெறிகள் நிலைப்பதும் - வேதமும்
சங்கத் தமிழ்துஞ் சார்ந்தே யொலிப்பதும்
எங்களது வன்னிநகரே!

என வன்னியின் பெருமையும் அதன் தனித்துவமும் பேசப்பட்டுள்ளன.

வன்னிப் பாரம்பரிய இலக்கிய முயற்சிகளின் ஆய்வில் குறிப்பிடப்படவேண்டிய இன்னொருவர் அருணா செல்லத்துரையாவார். இவர் ஒரு வரலாற்று ஆய்வாளராக இருந்தாலும் கவிதை, நாடக முயற்சிகளில் கணிசமான பங்களிப்பை வழங்கியவர். இவரது கவிதைகளுடன் கூடிய நாடகமான நந்தி உடையார் (1996) நூல் குறிப்பிடத் தக்கது. பல மெல்லிசைப் பாடல்களையும், பக்தி கீதங்களையும் எழுதி வானொலியில் இசைக்கச் செய்தவர் இவர்.

1980 களின் பின் வன்னியில் புதிய எழுச்சிகள் தோன்றுகின்றன. குறிப்பாக நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகவும் வன்னியில் வாழ்க்கையின் பெரும் பகுதியில் வாழ்ந்தவரும் ஆகிய உலகறிந்த கவிஞர் வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன். இவரது பாலியாறு, பூவால் குருவி எனும் கவிதைகள் முக்கியமானவை.

1962 களிலிருந்து எழுதத் தொடங்கி 1990 களில் இருந்து வவுனியாவில் முதன்மை பெற்ற கவிஞராக மாறியிருப்பவர் கவிஞர் கண்ணையா. இவரது கவிதைப் பூக்கள் தொகுப்பில் 46 கவிதைகள் அடங்கியுள்ளன.

1980 களில் கவிதை உலகில் பிரவேசித்த வவுனியா பெண் கவிஞர்கள் இருவர். அவர்களில் ஒருவர் யாமினி சிவராமலிங்கம். மற்றவர் த.நிறைமதி. இவர்கள் இருவரும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கவிதைகள் எழுதிய போதிலும் யாமினி சிவராமலிங்கம் சக்திப்ரதாயினி அர்ச்சனை மலர் என்ற பக்திப் பாடல்களின் தொகுப்பு வெளியிட்டுள்ளார்.

1990 களில் சிறுவர் இலக்கிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அருளானந்தம் (கோயிற்பித்தன்) இவர் திருமலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இவருக்கு அடுத்தபடியாக சிறுவர் கவிதையில் ந.கிருஷ்ணராஜா முக்கியமானவர். இவரின் வண்ணமலர்கள் என்ற தொகுப்பு 1995ல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

பள்ளிக் கூடம் போகவே,
துள்ளிக் கொண்டு ஓடுவோம்.
சொல்லித் தந்த பாடங்கள்,
அள்ளிக் கொண்ட செல்வங்கள்.

இது பாடசாலைக்குப் பொருத்தமான குழல்களுடன் இசை நுணுக்கங்களுடன் எழுதப்பட்டுள்ளது. 1990களில் வவுனியாவில் கனகரவி முக்கியமான இளம் கவிஞர். இரண்டு தொகுதிகள் இதுவரையில் வெளியிட்டுள்ளார்.

✳ விடுதலைக்காய் - 1998

✳ இந்த மழை ஓயாதோ - 2001

இது வரையில் 66 கவிதைகளை இரு தொகுதிகளிலும் தந்துள்ளார். 1990 - 2000 வரையிலான வன்னியின் அவலமும் போர் ஏற்படுத்திய விளைவுகளும் இவரது கவிதைகளில் பேசப்பட்டுள்ளன. மாற்று இயங்கங்களை விமர்சிக்கும் பார்வையும் இக் கவிதைகளில் பேசப்பட்டுள்ளன. மனிதன் படும் அவலத்தைக் கண்டு துடிக்கும் இளங் கவிஞனாக கனகரவியைக் காணமுடிகின்றது.

90 களில் மேற்கிளம்பிய கவிஞர்களில் சிதம்பரப்பிள்ளை என்ற இயற்பெயர் கொண்ட கயல்வண்ணன் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவர் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கவிதைகளை எழுதிய போதிலும் தொகுதியாக எவையும் வெளிவரவில்லை.

1995 ன் பின் நயினாமடுவை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட தெருத்தூசியோன் கவிதைகளை படைத்துள்ளார். குமுறும் குரல்கள் எனும் தொகுதி குறிப்பிடத்தக்கது.

1990 களில் முக்கிய பெண் கவிஞர் (வவுனியா கோயிற்குளம்), தமிழ்க்கவி (அம்பிகா, தமயந்தி) அதிகமான கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். எனினும் தொகுதியாக எவையும் வெளிவரவில்லை. வன்னிப் பிரதேசத்தின் இயல்புகள், போராட்டத்தில் இவர்களின் பங்களிப்பு என்பன பேசப்பட்டுள்ளன. பெண் விடுதலை சார்பான கருத்துக்களும், இவரது கவிதைகளில் முக்கிய பாடு பொருளாக உள்ளது.

அதிகாலை துயில் நீங்கி,

அடுக்களையில் பணிபுரிந்து,

அடிசில் படைப்பதே,

கடமையென வாழ்ந்தவள்.

காலத்தின் மீது கால்கள் பதித்து,

ஞாலம் வியந்திட நடந்தனள் எல்லை காக்க.

நேசக் கைகளினால் தேசம் காப்பவள்

தேசத்தின் பணிச்சைத் தளிர்கள்

தலை தாங்கும் அக்கினிப் பூக்களின் நிழல்கள்.

இவ்வாறு பெண் நிலைவாதமும், அரசியலும், தேசிய விடுதலையும் இவரது கவிதைகளில் காணப்படுகின்றன.

1980 களில் விடுதலைப் போராட்ட வேகமும், ஆயுத ரீதியான யுத்தமும் இளம் கவிஞர் பலரை எம்மிடையே பிரசவித்தது. இவர்களில் வவுனியா திலீபன் மிக முக்கியமானவர். இவரது கவிதைகள் எனது ராகங்கள் எனும் தொகுப்பாக வெளியானது. போராட்ட சூழலையும், காதல் உணர்வையும் இவரது கவிதைகள் வெளிப்படுத்தின. சூரியன் ஒன்று செய்வோம் எனும் இவரது கவிதைமில்

இனி, சூரியன் வேறொரு

புதிய திசையில் உதிக்கட்டும்

உதியாது போனால் - நாம்

ஒரு புதிய சூரியனைச் செய்து

அதைப் புதிய திசையில் உதிக்க வைப்போம்

என சுதந்திர முழக்கமிடுகிறது.

முல்லைத்தீவு பிரதேசத்தில் 80களில் கவிதை தந்த இளம் கவிஞர்களாக

1 சிவராசா (முல்லையூரான்)

என் சித்தப்பா - (1981), போர்க்காற்று (1982)

2 சிவனேசன்

சிவனேசன் கவிதைகள் (1981)

3 முல்லைக் கமால்

போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர்.

1990களில் போராட்ட வடுக்களைச் சுமந்து வன்னியில் பல கவிஞர்கள் உருவாகினர். அவ்வகையில் ஐனார்தன், மலரவன், நிஸாந்தன் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர். இவர்களில் மலரவன் கைக்கூ வடிவில் தனது கவிதைகளை நகர்த்தியவர்.

குலை வாழை சரிந்து

குட்டி நிமிர்ந்தது

இறுதியில் கைமாறும்.....

எனும் இவரது கவிதை போராட்ட கால அவலம் பேசுகிறது.

2000 ஆண்டின் பின்பும் கவிதை இலக்கியம் சிறப்பாக வளர்ந்து புதிய பரிசோதனை முயற்சிகளும் தோன்றின. 16 வருடங்களுக்கு மேலாக வன்னியில் வாழ்ந்து வரும் நிஸாந்தன்

1 வன்னி மானியம் (2002)

2 யாழ்ப்பாணமே..... ஓ என் யாழ்ப்பாணமே (2002)

எனும் இரு கவிதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளார்.

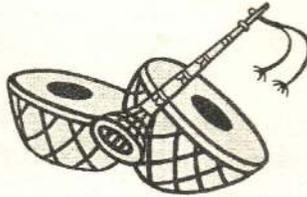
புதுவையன் - 2016

வன்னி யுத்தத்தின் பின்னரான கவிதை உலகில் பல்வேறு கவிபுனைவோர் தோன்றியுள்ளனர். வன்னியைப் பொறுத்தவரை விரல்விட்டு எண்ண முடியாத கவிஞர்களைக் கவிதைத் துறையில் காண்கின்றோம். அவ்வகையில் இன்று கவிதை புனைவோராக

- 1 முல்லை முஸ்றிபா
- 2 அலெக்ஸ் பரந்தாமன்
- 3 கலாபூஷணம் ந. இராமநாதன்
- 4 யோ. புரட்சி
- 5 வன்னியூர் செந்தூரன்
- 6 முல்லைத்தீபன்
- 7 முல்லைத்தாசன்
- 8 லிங்கேஸ்
- 9 நிஸாந்தன்
- 10 ஹரீஸ்
- 11 தர்சினி
- 12 ஜெ. ஜெகன்

போன்றோர் குறிப்பிட்ட பங்களிப்பை கவிதைத்துறைக்கு வழங்கிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

காலாகாலம் வன்னி மண் அவலங்களைச் சந்தித்தது. 2009ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட முழுமையான இடப்பெயர்வால் நலிவுற்றது. 2012 இன் பின்னரான மீள்குடியேற்றத்தோடு வன்னி நிலம் தனக்கெனப் பல கவிக் குழந்தைகளை வளர்த்துக்கொண்டது. இவர்கள் பொதுவாக இடப்பெயர்வின் அவலங்களைத் தமது கவிதைகளில் வடிக்கத் தவறவில்லை. இவ்வகை வரலாறு கவித்துறையில் வன்னிப் பிரதேசத்திற்கு உள்ளது. எனினும் இது ஒரு முழுமையான ஆய்வாக இருக்காது என்பது எனது எண்ணம். வன்னியின் கவிதை வரலாறு மன்னார், கிளிநொச்சி மாவட்டங்களையும் இணைத்தே ஆராயப்படல் வேண்டும். இவ்வாய்வு வவுனியா, முல்லைத்தீவு மாவட்ட கவிஞர்களை உள்ளடக்கியதாக அமைகிறது. மன்னார், கிளிநொச்சிக் கவிதை வரலாறு தனித்து ஆராயப்படல் வேண்டிய ஒன்று ஆகும்.

வட இலங்கை மகிழ்க்கூத்து

-ஓர் ஆய்வு

-உலாநீர் அரண்மனை செ. அருண்மொழி-

இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடையே ஆடப்பட்டுவந்த மரபுவழிக் கலைவடிவங்களுள் ஒன்று மகிழ்க்கூத்தாகும். இக்கூத்து வட இலங்கையிலும், கிழக்கிலங்கையில் மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திலும் நீண்டகாலமாக ஆடப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இக்கட்டுரையில் வட இலங்கை மகிழ்க்கூத்து ஆராயப்படவுள்ளது.

மகிடி என்பது யாது?

மந்திரத்தாற் பொருளை மறைத்தலும், அதனைக் கண்டெடுத்தலுமாகிய விவாதத்தில் மாந்திரீகர்களுக்குள் நிகழும் போட்டி எனவும், வெளிக்காணாமற் புதைத்தும் புதைத்ததைக் கண்டெடுத்தும் ஆடும் விளையாட்டு வகை எனவும் மகிடி எனும் சொல்லுக்கு பொருள் கொள்வர்.

மட்டக்களப்பில், வேடிக்கை, சச்சரவு, வாத்தியம் ஆகிய கருத்துக்களில் மகிடி என்னும் சொல் வழங்குகிறது என்பர் மெளனகுரு (1983). யாழ்ப்பாணத்தில் ஒருவரை ஒருவர் தன்பாற் கவர்ந்து வைத்திருத்தல், தந்திரத்தைத் தந்திரத்தால் வெல்லுதல், ஏமாற்றுதல் ஆகிய பொருளில் இச்சொல் கையாளப்படுகிறது. என்ன மகிடி காட்டுறாய், அல்லது என்னமோடி காட்டுறாய் அவன் மகிடி விட்டான், மகிட்யாடுகிறாயோ, மகிடி ஆகிய சொற்பிரயோகங்களை இன்றும் யாழ்ப்பாணத்துப் போச்சு மொழியில் காணலாம். இவையும் மேற்படி பொருளை உறுதிசெய்கின்றன.

மகிழ்க்கூத்தில் பந்தயம் பிடித்தலும் அதை மந்திரங்களின் துணை கொண்டு நிறைவேற்ற முயலுதலும் முக்கியமாக இடம் பெறுகின்றன. அத்துடன் குறவர்கள் வருவதும் மகுடி ஊதிப் பாம்பு ஆட்டுவதும் ஆகிய வேடிக்கைச் செயல்களும் இடம் பெறுகின்றன. எனவே மகிழ்க்கூத்திலே மகிட்யென்னும் சொல் மேலே குறிப்பிட்ட அத்தனை பொருள்களையும் குறித்து வருகின்றதென்பதே பொருத்தமாகும்.

வட இலங்கையில் ஆட்படும் மகிடிக்கூத்துப் பிராமணப் புரோகிதர்களுக்கும், முஸ்லிம் வியாபாரிகளுக்குமிடையில் ஏற்பட்ட தகராறு ஒன்றையே கருவாகக் கொண்டு ஆட்படுகிறது. தமிழர்கள் ஆடும்போது பிராமணர்கள் வெற்றி பெறுவதாகக் கதை அமையும். முஸ்லிம்கள் ஆடும்போது பிராமணர்கள் தோல்வியடைவதாகக் கதை நிறைவு பெறும். முஸ்லிம்களுள் முல்லைத்தீவுப் பகுதி முஸ்லிம்களே இக்கூத்தை நிகழ்த்தி வந்துள்ளனர். வட பகுதியில் வேறு இடங்களில் அவர்கள் ஆடியதாகத் தெரியவில்லை. (தகவல் மிஸ்கின்பாவா)

முல்லைத்தீவிலே தமிழர்கள் ஆடும்போது முஸ்லிம்களும், முஸ்லிம்கள் ஆடும்போது தமிழர்களும் இக்கூத்தைப் பார்த்து மகிழ்வதுண்டு. கதை ஒரு தகராற்றை அடிப்படையாக கொண்டதாக இருந்தாலும் இருசாராரும் இக்கூத்தை ஒரு வேடிக்கை நிகழ்ச்சியாக ஏற்று ஒற்றுமையாகக் கண்டுகளிப்பது முக்கியமான விடயமாகும்.

மகிடிவகைகள்

வட இலங்கையில் ஆட்படும் மகிடிக்கூத்தை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். பிராமணர்களுக்கும் முஸ்லிம் வியாபாரிகளுக்கும் ஏற்பட்ட தகராற்றை அடிப்படையாக கொண்ட மகிடிக்கூத்து ஒரு வகை பிராமணர்களுக்கும், கத்தோலிக்கர்களுக்கும் ஏற்பட்ட தகராற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட மகிடிக்கூத்து மற்றொரு வகை. பிராமணர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்குமிடையில் ஏற்பட்ட தகராற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட கூத்தை அது ஆட்படும் முறைமையைக் கொண்டு மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம். அவை வருமாறு

1. கதையமைப்புக் குறைந்த கேளிக்கைக் கூத்து.
2. கதை தழுவிய கூத்து - இதில் இலங்கையில் வியாபரஞ் செய்ய வந்த முஸ்லிம்கள் தமிழ்ப் பெண்களைத் திருமணஞ் செய்தபோது பிராமணர்கள் அதைத்தடுக்க எடுத்த முயற்சி ஆடிக்காட்டப்படுகிறது.
3. முழுமையான கதையையுடையதும், கூத்து வடிவையுடையதுமான மூன்றாவது வகையான இக்கூத்தில், பல்வேறு வகைப்பட்ட பாத்திரங்கள், இடம் பெறுகின்றன. பல்கவையும் நிரம்பப் பெற்ற மகிடிக்கூத்து இதுவாகும்.

மேலே குறிப்பிட்ட மூன்றாவது வகைக் கூத்தில் அனைத்து மகிடிக்கூத்துகளின் அம்சங்களும் பொருந்தியிருக்கின்ற காரணத்தால் அதனை மட்டும் இங்கு ஆய்வுக்கு எடுத்து நோக்குவோம்.

இக்கூத்தின் கதை

கீழைக் கரையிலிருந்து பெரிய மரைக்காயரும், சின்ன மரைக்காயரும் புடிவையாள் - 2016

வியாபாரஞ் செய்வதற்காகத் தோணியில் இலங்கைக்கு வருவர். இவர்களுடன் பிள்ளைமுத்து என்னும் இளைஞனும், வேறு முஸ்லீம்களும் சேர்ந்து வருவர்.

முஸ்லைத்தீவுக் கடற்கரையில் இறங்கிய இவர்கள் ஊரூராகச் சென்று வியாபாரஞ் செய்வர். அப்பொழுது சில குறவர்களின் நட்பைப் பெற்று அவற்றுக்குப் பதிலாகப் பாசிமணி, கண்ணாடி வளையல்கள், துணிவகைகள் எனபவற்றைப் பண்டமாற்றாகக் கொடுப்பர்.

முள்ளியவளையிலுள்ள கோயிலில் திருவிழா ஒன்று நடப்பதாகவும் அங்கே போனால் வியாபாரஞ் செய்யலாமென்றும் குறவர்கள் மூலம் முஸ்லீம்கள் அறிவர். எனவே குறவர்களையும் தங்களுடன் அழைத்துக்கொண்டு கோயிலுக்குப் போய் கோயில் வீதியருகில் வியாபாரஞ் செய்யத் தொடங்குவர்.

புதிய வியாபாரிகளைக் கண்ட பிராமணர்கள் தமது உத்தரவைப் பெறாமல் எப்படி வியாபாரஞ் செய்ய முடியுமென முஸ்லீம்களை விரட்டுவர். இதற்கு முஸ்லீம்கள் தங்களுக்கு இந் நடைமுறை தெரியாதெனவும், அதற்காக வருந்துவதாகவும் கூறி வியாபாரம் செய்ய அனுமதி கேட்பர். பிராமணர்களும் அனுமதி வழங்குவர்.

கோயில் திருவிழா நடைபெறும்போது வியாபாரஞ் செய்து கொண்டிருந்த முஸ்லீம்களிடம் குத்துவிளக்கு, தாம்பாளம், மணி முதலிய வெண்கலப் பொருட்களைப் பிராமணர்கள் வாங்குவர். அப்பொழுது பெரிய மரைக்காயர் தங்களிடம் நல்ல கருவாடு இருப்பதாகவும் அதை விலை கொடுத்து வாங்கும்படியும் பிராமணர்களைக் கேட்பர். அதனால் ஆத்திரமடைந்த பிராமணர்கள் உடனடியாக முஸ்லீம்களை முஸ்லைத்தீவை விட்டு ஓடும்படி கட்டளைமிடுவர். இதனால் ஆத்திரமும் அவமானமுமடைந்த முஸ்லீம்கள் தங்களை யாராலும் விரட்ட முடியாதென்றும் அவ்வாறு முயற்சி எடுப்பவர்களை மந்திர பலத்தினால் அழிக்குமாற்றல் தமக்குண்டென்றும் கூறுவர். உங்களுடைய மந்திரபலத்தை விட எங்களுடைய மந்திர பலம் கொஞ்சமும் குறைந்ததல்ல எனப் பிராமணர்களும் எடுத்துரைப்பர்.

இரு சாராருக்கும் ஏற்பட்ட வாக்குவாதம் இறுதியில் மந்திர போட்டியொன்றுக்கு வழிவகுக்கும். பிராமணர்கள் வைக்கும் ஆறு கும்பங்களை எடுப்பதோடு கொடிமரத்திற் கட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கும் பண முடிப்பையும் எடுத்தால் முஸ்லீம்கள் வென்றவர்களாகக் கருதப்படுவார்கள் எனவும், முஸ்லீம்கள் வென்றால் பிராமணர்கள் நாட்டை விட்டோடிவிட வேண்டும் எனவும் முடிவு செய்யப்படும்.

சாம்பாணை அழைத்துப் பறை அறைந்து ஊரெல்லாம் இச்செய்தி அறிவிக்கப்படும். சாம்பான் சாம்பாத்தியைப் பிரித்து தேடும் காட்சியும் இக்கூத்தில் இடம்பெறும். போட்டி தொடங்கியதும் பெரிய மரைக்காயர் பேய்க் குஞ்சுகளை புகுவையுள் - 2016

அழைத்துக் கும்பங்களை எடுக்கச் சொல்வர். முத்துக்கறுப்பன், முத்துவீரன், எனும் பேய்க் குஞ்சுகள் எவ்வளவோ முயன்றும் கும்பங்களை எடுக்கவியலாது திண்டாட, புரோகிதர் பேய்க் குஞ்சுகளைக் கொடிமரத்துடன் கட்டிவிடுவர்.

ஆடுகளம்

பெரிய வெளியொன்றில் ஏறத்தாழ நூறு யார் நீளமும் முப்பது யார் அகலமுமுள்ள நீள்சதுரப் பரப்பைத் தடிகள் நட்டுக் கயிற்றினால் வேலிபோல் அமைத்து ஆடுகளமாகத் தயார் செய்வர். நீள்சதுரம் பொதுவாகக் கிழக்கு மேற்காகவே இருக்க வேண்டும். மேற்குப் புறத்திற் சிறிதொரு பந்தலிட்டு வெள்ளை கட்டுவர். அதுவே முஸ்லீங்களின் களஞ்சியசாலையாகும்.

கோயிலுக்கு முன் கொடிமரம் நாட்டப்படும். இக்கொடிமரத்தைச் சுற்றி ஆறு கும்பங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கும். கோயிலாகவுள்ள பந்தலில், மாவிலைகள், மாலைகள், தோரணங்கள் என்பனவும் கட்டப்படும். முஸ்லீங்களின் பந்தலருகே தோணியொன்று வைக்கப்படும். மூங்கிலாலும், வெள்ளைத் துணியாலும் இது அழகுற அமைக்கப்பட்டிருக்கும். தோணியின் கீழ்ப்புறம் மூடப்படுவதில்லை. களஞ்சியசாலையிற் சில விற்பனைப் பொருள்களும், சாக்கு மூடைகளும் வைக்கப்படும். பந்தலின் உச்சியில் ஒரு கொடிச் சீலை பறக்கவிடப்படும். இதற் பிறையும் நட்சத்திரமும் வரையப்பெற்றிருக்கும்.

ஒப்பனை

ஒப்பனை செய்வதில் மகிடிக்கூத்தர்கள் மிகுந்த கவனஞ் செலுத்துகிறார்கள். பிராமணப் புரோகிதர்களாக நடிப்போர் பட்டுவேட்டி உடுத்தி, அரையில் அகன்ற கரையுள்ள சால்வையைக் கட்டிக்கொள்வர். கழுத்தில் உருத்திராக்க மாலையும் தோளில் பூனூலும் அணிவர். விபூதி தரித்து சந்தணத்தாற் பொட்டுமிட்டுக் கொள்வார். கையில் ஏடும், மந்திரக்கோலும் தலைமை புரோகிதர் வைத்திருப்பார்.

பெரியமரைக்காயரும் சின்னமரைக்காயரும் லுங்கி(சாரம்) அணிந்து மேலே சட்டைபோட்டு அதன்மேல் கோட்டு(Coat) அணிவர். தலையில் முஸ்லீங்களுக்குரிய தொப்பியணிவர். சிறுதாடி மீசை என்பன வைத்துக்கொள்வர். பிள்ளை முத்து எனும் முஸ்லீம் இளைஞன் அழகிய லுங்கியின் மேல் முழந்தான் வரைக்கும் நீளமான சர்வாணி போன்ற வேலைப்பாட்டுடன் கூடிய சட்டையணிவான். பட்டுத் துணியொன்றைச் சால்வைபோல அணிந்து கொள்வான். கழுத்திலும், கையிலும் முறையே சங்கிலி, காப்பு என்பனவற்றைப் போட்டுக் கொள்வான். தலையில் வேலைப்பாட்டுடன் கூடிய அழகிய வட்டத்தொப்பி வைத்துக் கொள்வான். பேய்க்குஞ்சுகள் கரிய தோற்றமுடையவை. கரிய துணியாலாகிய உடைகளணிந்து முகம் முழுவதும் கரிய வண்ணம் தீட்டிக் கொள்கின்றனர். முகத்தில் முத்து வெள்ளையைப் பூசி, அதன் பின்னர் கரிய

வண்ணத்தைப் பூசுவது வழக்கம். வாய், புருவம் ஆகிய இடங்களில் வெள்ளை வண்ணம் தீட்டிக் கொள்கிறார்கள். உதட்டில் சிவந்த வண்ணம் பூசுவர். பெய்க்குஞ்சுகளின் தலைவனுக்குக் கோரைப் பற்கள் பெரிதாக வைக்கப்படும்.

குறவர்களுக்கு, இன்று ஈழத்திற் காணப்படும் குறவர்கள் போலவே வேட்டி உடுத்து, சட்டை போட்டுச் சால்வையால் தலைப்பாகை வைத்துக் கொள்கின்றனர். பெரிதாக சந்தனப்பொட்டு வைத்து அதன்மேற் குங்குமப் பொட்டு அணிவர். குறவர்கள் கையிற் பாசிமணி, சங்குமணி, மகுடி, பாம்புப்பொட்டி என்பனவற்றை வைத்திருப்பர்.

சாம்பான் அரைக்காற்சட்டை அணிந்து, திறந்த கரிய மேனியுடனும் கறுத்த ஆட்டுக்கடா மீசையுடனும் காணப்படுவான். கழுத்திற் பெரிய பறையும், கைகளில் பறையறையும், சிறு தடிகளும் வைத்திருப்பான். சாம்பாத்தி சங்கிலிக் கொண்டையணிந்து புடவையை சட்டையணியாமல் மார்பின்மேல் கட்டிக்கொள்வான். இக்கூத்தில் ஆண்களே பெண் வேடமிட்டு நடப்பர்.

ஆடப்படும் காலமும் தோற்றமும்

மகிழிக் கூத்தைப் பண்டிகைக் காலங்களிலேயே ஆடுவது வழக்கம். பெரும்பாலும் தைப்பொங்கல், வருடப்பிறப்பு ஆகிய பண்டிகைக் காலங்களிலும், கோயில் திருவிழாக் காலங்களிலும் இந்துக்கள் ஆடுவர். முஸ்லிம்கள் பள்ளிவாசல்களில் இடம்பெறும் காந்தூரியைடுத்து இதனை ஆடுவதாகக் கூறுகிறார்கள். (தகவல் எம்.எம்.பி.ஸ்கின் பாவா) இக்கூத்து பெரும்பாலும் முஸ்லிம்களால் பகலிலும் இந்துக்களால் இரவிலும் ஆடப்படுவது வழக்கம் (தகவல் செல்லத்துரை) இது நாட்டுக்கூத்துப் போல நீளமானதல்ல. மூன்று மணித்தியாலங்களுக்கு மேற்படாமலே இக்கூத்து ஆடப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.

ஆடுவோர் - (கூத்தர்கள்)

மகிழிக்கூத்தை ஆடுவோர் பெரும்பாலும் விவசாயம் செய்யும் தொழிலாளிகளாவர். இவர்கள் சமய நம்பிக்கையுடன் ஆடும் கோவலன் கூத்து, காத்தவராயன் கூத்துப் போலன்றி, இதனை ஒரு பொழுது போக்குக்குரிய கூத்தாகவே ஆடி வருகின்றனர். மிகவும் அண்மைக் காலம் வரை ஆடி வரப்பட்ட இக்கூத்து நாட்டின் போர்க்காலச் சூழலினால் ஏற்பட்ட புலம்பெயர்வு, அமைதியின்மை என்பன காரணமாக ஆடப்படுதல் அருகிவரத் தொடங்கியது.

பார்வையாளர்கள் கிராமப்புறத்தில் வாழும் அனைவரையும் கவரும் பொழுது போக்குக்குரிய கலைவடிவமாக இது உள்ளது. குழந்தைகள் முதல் முதியோர் வரை இக்கூத்தினை விருப்பிப் பார்த்துச் சுவைப்பர். விவசாயத்தையே தொழிலாகக் கொண்ட

இவர்களிடையே நகரப்புற நாகரீகத்தின் பாதிப்பு மிகவும் குறைவு. அதனால் சினிமா முதலிய கலைவடிவங்களின் பாதிப்பும் தொடக்க காலத்தில் இருக்கவில்லை. அத்துடன் சாதி சமய வேறுபாடின்றியும் இக்கூத்து எல்லோராலும் ஆடப்பட்டும், பார்க்கப்பட்டும் வந்தது. சினிமாவின் வருகையின் பின்னர் இக்கூத்து ஆடப்படுதல் குறைந்துவிட்டதென்பர் செல்லத்துரை.

அளிக்கை முறை

ஆடல், பாடல், உரையாடல் ஆகிய மூன்றும் இணைந்தபடியே மகிழ்ச்சிக்குத்து களரியேற்றப்படுகிறது. ஆடவும், பாடவும் முடியாதவர்கள் இக்கூத்திற் பங்கு கொள்ளமுடியாது. நாட்டுக் கூத்திற்போல பக்கப்பாட்டுப் பாடுவோர் இருப்பினும், பெரிதும் நடிக்கரளே பாடியாடுவர். இடைக்கிடை உரையாடல்களும் இடம்பெறும்.

ஆடல்

இக்கூத்திற் பிராமணப் புரோகிதர்கள் பெரிதாக ஆடுவதில்லை. ஆனால் இவர்களுடைய ஊழியர்களாகப் பணிபுரிவோர் ஆடுவர். பேய்க் குஞ்சுகளின் ஆட்டமும், சாம்பாத்தி, காளி உருக்கொண்டு ஆடும் ஆட்டமும் துரிதமாகவும் பயங்கரமாகவும், உக்கிரமாகவும் இருக்கும். சாம்பாத்தியும், சாம்பானும் ஆடும் ஆட்டம் தனித்துவமானது. நகைச்சுவையுடன் கூடியது.

முஸ்லிம்கள் கப்பலில் பயணம் செய்வது, நங்கூரம் பாய்ச்சுவது, கரையில் இறங்குவது அனைத்தும் ஆட்டமும், அபிநயமும் நிறைந்தவை. சும்பத்தைப் பேய்க்குஞ்சுகள் எடுக்கச் செல்வதும் உலக்கையுடன் கட்டப்பட்டுச் சுற்றிச் சுற்றியாடுவதும் பார்ப்போரைக் கவரும் அற்புதமான ஆட்டங்களென்பர். (காரைநகர் சி. நாகமுத்து)

பாம்பாட்டும் குறவர்களும், சாத்திரம் சொல்லும் குறத்தியரும் ஆடும் ஆட்டம் நளிமானவை. மகிழ் இசைக்கேற்ப இவர்கள் ஆடிக்காட்டுவர்.

தாளக்கட்டு

ஒவ்வொரு பாத்திரத்திற்குமென தாளக்கட்டுக்கள் சிறப்பாக உண்டு. அவை சில சமயம் தருக்களாக அல்லது சொற்பதங்களாகச் சொல்லப்படும். அவை வருமாறு

பிராமணர் வருகை,

தந்தன தனதானா தந்தனே

தந்தன தனதானா தந்தனே

தந்தன தனதானா.

பெரிய மரைக்காயரும் சின்ன மரைக்காயரும் வருகை,

தனதன்ன தானின தன்னன்ன னானே
தனதன்ன தானின தன்னன்ன னானே.

பிள்ளைமுத்து வருகை,

தந்தனத் தனத்தன தானினந் தானே
தந்தனத் தனத்தன தானினந் தானே.

பெய்க்குஞ்சுகள் வருகை,

தக்கு தாகுதா தாகுதா கு தெய்
தக்கு தாகுதா தாகுதா கு தெய்.

சாம்பான் வருகை,

தந்தனத்தனத்தன னா தந்தகனே
தந்தனத்தனத்தன தானினனா - தன தானினனா

பறங்கித்துரையும் மனைவியும் வருகை,

தந்தத்தன தான தான - தன
தந்தத்தன தான தான.

குறவன் குறத்தி வருகை,

தகண தகணக ஜொம் தொம்
தகண தகணக ஜொம் தொம்.

மேற்படி தாளக் கட்டுக்களை சிலசமயம் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்றமாதிரி மாற்றியும்
கையாளுவதுண்டென்பர் ஆராச்சி முருகேசு.

பாடல்கள்

மகிடிக்கூத்துக்குரிய பாடல்கள், நாட்டுக் கூத்துக்குரிய மெட்டுகளில், ஏனைய
கூத்துக்களில் அமைவதுபோலவே பெரிதும் அமைந்துள்ளன. அவை உள்ளூர்
அண்ணாவிமாரால் யாக்கப்பெற்றவை. பல்வேறு தமிழ் இலக்கியங்களிலிருந்தும்
பெறப்பட்டன. உதாரணமாக தேவார, திருவாசகப் பாடல்களையும், குறவஞ்சி
நூல்களிலிருந்து பெற்ற பாடல்களையும் குறிப்பிடலாம்.

முஸ்லிம் வியாபாரிகள் கப்பலில் வரும்போது பாடும் பாடல் வருமாறு

ஏலையேலோ தத்தெய்தாம், ஏலையே லோ தத்தெய்தாம், ஏலையே லோ
மலையாள தேசத்து மந்திரம் செய்வோம்,

மகிடி மாயம் எனும் தந்திரம் செய்வோம்,

ஏலையே லோ தத்தெய்தாம் ஏலையே லோ தத்தெய்தாம் ஏலையே லோ

மேற்படி பாடலைப் பாடிய பின்னர் பாய் இறக்கி நங்கூரம் பாய்ச்சும்போது பாடும் பாடலடிகள் வருமாறு.

கீழைக்கரையில் சரக்கினை ஏத்திக்
கிழக்குக் கடலைக் கிழிந்துமே போது
வாளை, சுறா, கயல் பாயுது காக்கா!
வடிவாகச் சக்காணைப் பிடியடா நாணா!
நந்திக் கடக்கரை (கடற்கரை) அந்தோ தெரியுது
நங்கூரம் பா(ய்)ச்சும் இடம் வந்து சே(ர்)ந்தது
பாயை இறக்கோணும் சின்ன மரிக்கார்!
நங்கூரம் பாச்சோணும் காத நயினா.!

கரையில் இறங்கிய பின்னர் இவர்கள் லாலி ஆடுவர். லாலி ஆடுதல் என்பது பாட்டுப் பாடிய வண்ணமும் ஆடிய வண்ணமும், சாகச விளையாட்டுக்களைக் காட்டுதலாகும். (வாளின் மேல் நடத்தல், வாழைப்பழம், தோங்காய் என்பவற்றைத் தலைமேல் வைத்து வெட்டுதல், உடைத்தல் ஆதியன செய்தல்) அப்போது பறை, ரபாண் ஆகிய வாத்தியங்களுக்கேற்பப் பின்வரும் பாடலைப் பாடுவர்.

அல்லாவோ அக்பர், அல்லாவோ அக்பர்
அல்லாவோ அக்பர், அல்லாவோ அக்பர்
ஆயிரம் பேரைப் படைச்சவனே லாஇலாஹ் இல் அல்லாஹ்
அருபியான அல்லாவே லா இலாஹ் இல் அல்லாஹ்.

குறவன், குறத்தி பாடும் பாடல்கள் குறவஞ்சி முதலிய நூல்களிலிருந்து பெறப்பட்டன. இவை பிற்காலத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். தொடக்க காலத்தில் பாடிய பாடல் வரிகள் இவை என பின்வரும் பாடல்வரிகளை ஆராச்சி முருகேசு கூறுகிறார்.

பாம்புப் புடாரங்கள் நாங்கள்,
பற நாகமும் எங்களின் புள்ளை.
பச்சையும் குத்துவோம், மூலிகை விப்போம்
பச்சைக் கிளி வள்ளி வேலர் எம்தெய்வம்.

முஸ்லிங்கள் பிராமணருடன் வாக்குவாதம் செய்யும்போது பாடும் பாடலடிகள் பின்வருமாறு

கீழைக்கரை முசுலிங்கள் நாம்!
கிண்டல் செய்ய வேண்டாம் ஐயர்!
ஆளைப் பலியெடுப்போம் ஐயர்!
ஆணவமே வேண்டாம் ஐயர்.

இதற்கு ஆத்திரதுடன் பிராமணத் தலைமைப்புரோகிதர் பாடும் பாடலடிகள்.

அத்தனைக்கும் வீரமா மோடா - எமை எதிர்க்க
 அத்தனைக்கும் வீரமாமோ
 பித்தரே நீரோடி விடும்
 இத்தரையில் நின்றீரென்றால்
 சத்தியமாய் கொன்றிடுவோம்.

சாம்பான் பாடும் நகைச்சுவைப் பாடல்கள் வருமாறு,
 வெள்ளைக் குதிரை காலில் தடக்க
 விழுந்தெழும்பி வெறிக்கப் பாக்கும் (பார்க்கும்)
 கள்ளச் சாம்புவ ராசன் நானும்
 வந்தேன் இந்தச் சபையினிலே.

கள்ளுக் குடிப்பேன், கருவாடு தின்பேன்
 கண்டபடி நான் சண்டை பிடிப்பேன்.
 கள்ளப் பெண்டாட்டியும் வைச்சிருப்பேன் நான்
 கட்டின பெண்டாட்டியைக் கலைச்சும் விடுவேன்.

பின்வரும் செய்தியை இவன் பாடலாகவே கூறுவான்,
 ஆவணி மாதம் ஆட்டோட்டாம் தேதி
 ஆடு முட்டையிட, கோழி குட்டி போடும்
 சுப முகூர்த்தத்தில் எங்கனார் ஐயருக்கும்
 கீழைக்கரை பெரிய மரைக்காயருக்கும் ஒரு
 மகிழிப் போட்டி நடக்கவுள்ளது. எல்லோரும்
 வந்து பாத்து நீதி வழங்கவேணும்.

சாப்பாத்தி பாடும் பாடல் அவளுடைய ஒழுக்கமற்ற வாழ்வையும், சாப்பானின்
 ஒழுக்கமற்ற வாழ்வையும் சுட்டுவதாகவுள்ளது. இப்பாடல் நகைச்சுவைக்காகச்
 சேர்க்கப்பட்டதாகவே கொள்ள வேண்டும்.

பட்டுச் சேலைக்கு ஆசைப்பட்டொரு
 பட்டாணிப் பையனை வைச்சிருந்தேன் - இந்தப்
 பாழ்ப் டுவாளை நான் தேடித்திரிந்ததால்
 பட்டாணிப் பையனைக் கையை விட்டேன்
 (தகவல் வி. வல்லிபுரம்)

பேய்க்குஞ்சுகளை மந்திரம் சொல்லி அனுப்பும்போது பெரிய மரைக்காயர்
 பாடும்பாடல்.

பதுமலாகு தாப்பிடு மகனே,
 பதுங்குடா முத்துக்கறும்பா!
 பதுங்கு பதுங்கு பதுங்குடா குஞ்சு!
 பார்ப்பான் கும்பம் வைக்கப் போறான்.
 பார்ப்பான் கும்பத்தைப் பறிச்சு வாடா!
 பார்ப்பான் தலையை முறிச்சு வாடா!

(பதுமலாகு)

பிராமணப் புரோகிதர் பேய்க் குஞ்சுகளை உசார்ப்படுத்தி அனுப்பும்போது குறிப்பிட்ட பாடலை வேறுவிதமாக மாற்றிப்பாடுவர்.

துள்ளு, துள்ளு துள்ளடா குஞ்சு
 துலுக்க னுயிரைக் கிள்ளடா குஞ்சு

மகிடிக் கூத்தின் போது பக்கவாத்தியங்களாக பறை, ரபான், உடுக்கு கைத்தாளம் என்பனவற்றையே பயன்படுத்துவர். சுருதிக்காக துருக்கி எனும் வாத்தியத்தையும் பயன்னடுத்தினர். யாழ்ப்பாணத்திற் சில இடங்களில் முகவீணைம் கையாளப்பட்டது.

(ஆராச்சி முருகேசு)

யாழ்ப்பாணக்கூத்தும், மட்டக்களப்புக் கூத்தும்

மட்டக்களப்பிலாடப்படும் மகிடிக் கூத்துக்கும், யாழ்ப்பாணத்திலாடப்படும் மகிடிக் கூத்துக்கும் இடையே நிறைய ஒற்றுமையுண்டு. மட்டக்களப்பில் மலையாளிகளின் குடியேற்றத்தைப் பிராமணர்கள் தடுத்து நிறுத்த எடுக்கும் முயற்சியே மகிடியில் ஆடிக்காட்டப்படுகிறது. இதுவே வேறுபாடாகும். ஆடல் பாடல் என்பனவற்றிலும் பிரதேச வேறுபாடு காரணமாக சிற்சில வேறுபாடுகளே உண்டு.

மகிடிக் கூத்தும் குழுமவரவும்

மகிடிக் கூத்துக்களை ஆராயும் பொழுது அவை குழும வரவு பற்றியனவாகக் காணப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பிரதேசத்தின் நிலையான குழுமமும் (குடியும்) அவ்வப் பிரதேசத்தின் வந்தேறு குழுமமும் சம்பந்தப்பட்டதாகவே இக்கதைகள் யாவும் அமைந்திருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. வட இலங்கையிலாடப்பட்ட மகிடிக் கூத்துக்களிலிருந்து நிலையாக வாழ்ந்த பிராமணக்குடிகள் வந்தேறுகுடிகளான முஸ்லிங்களையும், கத்தோலிக்க பறங்கியர்களையும் எதிர்த்துள்ளனர். மட்டக்களப்பில் குடியேறுவதற்கு வந்த மலையாளிகளைப் பிராமணர்களும், இந்துக்களும் எதிர்த்துள்ளனர்.

சிங்கள மக்கள் மத்தியில் ஆடப்படும் சொக்கறி எனும் கூத்தும் குழுமவரவு படிவையுள் - 2016

பற்றியதாகவேயுள்ளது. சொற்கவி எனும் சொல்லே சொக்கறியாகியது என்னும் கருத்தும் இதற்குச் சொல்லப்படுகிறது. இக்கதை இந்தியாவிலிருந்து இலங்கையில் குடியேறி வாழ முயன்ற ஆண்டி குரு, சொக்கறி ஆகிய இருவருடைய கதையை கூறுகிறது. இதுவும் மகிடியையொத்த கூத்தெனக் கருதமுடிகிறது. ஆனால் இதில் மந்திரப் போட்டி காணப்படவில்லை. எனவே இதுவரை ஆராய்ந்தனவற்றிலிருந்து மகிடி ஈழத் தமிழரிடையே காணப்படும் தனித்துவமான கலைவடிவமெனவும் இது குழுமரவு பற்றிய கூத்தெனவும் பெறப்படுகிறது. அத்துடன் ஈழத்தமிழ் மக்களுடைய நாட்டுக்கூத்து வளர்ச்சிக்கு ஊற்றுக்காலாகவும் இது அமைந்துள்ளது.

செவ்வி காணப்பட்டோர்

01. எஸ். செல்லத்துரை - முள்ளியவளை, முல்லைத்தீவு.
02. வி. வல்லிபுரம் - முள்ளியவளை, முல்லைத்தீவு.
03. அ. சு. வேலுப்பிள்ளை - முல்லைத்தீவு.
04. மு. நாகர் - காரைநகர்.
05. முல்லைமணி, சுப்பிரமணியம் - முள்ளியவளை.
06. சி. நாகமுத்து - காரைநகர்.
07. எஸ் ஆபிரகாம் - பாசைஷூர், யாழ்ப்பாணம்.
08. ஆராச்சி முருகேசு - வன்னிவிளங்குளம்.
09. செ. நல்லதம்பி - உடையார்கட்டு, புதுக்குடியிருப்பு.
10. எம். எம் மிஸ்கின் பாவா - முல்லைத்தீவு.
11. முத்துக்காக்கா - பெரியகடை, யாழ்ப்பாணம்.

ஆய்வுக்கட்டுரை

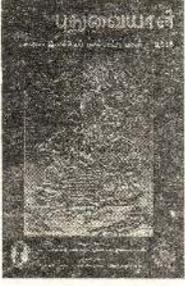
கலாநிதி சி. மௌனகுரு

கிழக்கிலங்கை மரபுவழி நாடகங்கள்.

யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கலாநிதிப் பட்டத்துக்குரிய ஆய்வுக்கட்டுரை (1983).

-நன்றி - பண்டாரவன்னியன் விழா மலர்-

முல்லை மாவட்ட நாட்டார் இலக்கியம்

-சாகித்தியத் தள உலாநீதி முல்லைமணல்-

முன்னைய வவுனியா மாவட்டத்தில் ஏறக்குறைய அரைவாசியும் யாழ்ப்பாணம், மன்னார் மாவட்டங்களின் சில பகுதிகளும் இணைக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டதே முல்லைத்தீவு மாவட்டமாகும். 1978 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட இம்மாவட்டம் 1100 சதுர மைல் பரப்பளவைக் கொண்டது. கொக்கிளாயில் இருந்து பேப்பாரப் பிட்டிவரை ஏறத்தாள நாற்பது மைல் நீளமான கடற்கரையை இம் மாவட்டம் கொண்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு தவிரந்த தற்போதைய வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களும், புத்தளமும் வன்னி என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டதற்கு வரலாற்றுச் சான்றுகள் உள. இன்று நாம் வன்னி என்று குறிப்பிடும் போது வவுனியா, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய நிலப்பரப்பையே கருத்தில் கொள்கிறோம். விவசாய வளமும், கடல் வளமும் கொண்டு ஈழத்தின் உணவுக் களஞ்சியங்களில் ஒன்றாகத் திகழ்வதால் வன்னிப் பிரதேசத்தை வன்னிவள நாடு என்பது மரபு.

வன்னிப் பிரதேசத்தில் பல வகையிலும் வளம் கொழிக்கும் மாவட்டமாகத் திகழ்வது முல்லைத்தீவு மாவட்டம். இங்கு வாழும் மக்களின் பிரதான தொழில்கள் விவசாயமும், மீன்பிடியுமாகும்.

கடற்கரையை அண்டிய மணற் பிரதேசமும், உள்ளே செல்லச் செல்ல இருவாட்டி மண், செம்மண், களிமண் என்பனவும் சிறு சிறு குன்றுகளும் கருங்கற் பாறைகளும் இம்மாவட்டத்தின் தரையமைப்பாகும். சூரியன் ஆறு, பறங்கி ஆறு, பேராறு, பாவி ஆறு முதலான ஆறுகள் இம்மாவட்டத்துக்கு வளம் சேர்க்கின்றன. 20 பெரிய மாவட்ட நிர்ப்பாசனக் குளங்களும் 150ற்கு மேற்பட்ட சிறிய நிர்ப்பாசனக் குளங்களும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய நீரைத் தருகின்றன.

காடும், களனிகளும், குளமும், குடியிருப்புக்களும் வன்னி மக்களின் வாழ்க்கை

சூழலாகும். வயல்களினதும், வனத்தினதும் கருப்பொருள்களை வன்னியின் பண்பாட்டைத் தீர்மானிக்கின்றன.

“வன்னிப்பிரதேசம் விவசாயத்தில் இடையீடின்றி முன்னிலையில் இருந்து வந்திருப்பதைப் போல வாய்மொழி இலக்கிய வளத்திலும் தனிச்சிறப்புடன் திகழ்ந்து வந்துள்ளது. உண்மையில் விவசாயம் தழைத்தோங்கும் பிரதேசங்களில் வாழும் உழைக்கும் மக்கள் மத்தியிலே வாய்மொழிப் பாடல்கள் வீறார்ந்த நிலையில் காணப்படும். உலகப் பொதுவான நியதிக்கு ஏற்பவே வன்னி வள நாட்டிலும் வாய்மொழி இலக்கியம் வாழிப்பாக வளர்ந்துள்ளது.”

எனப் பேராசிரியர் க. கயிலாசபதி கூறுகிறார்.

இதற்கிணங்க முல்லை மாவட்டத்தில் தோன்றிய நாட்டார் இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் விவசாய மக்களின் வாழ்க்கை அம்சங்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. வாழ்க்கை அனுபவங்களே இலக்கியத்துக்கு மூலப் பொருளாக அமைகின்றன. மீள் பிடிக்கும் மக்களின் வாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய பாடல்கள் இதுவரை தொகுக்கப்படவில்லை.

வாய்மொழிப்பாடல்கள், கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள் என்பன இலக்கியத்தின் கூறுகளாக அமைந்தபோதும், வாய்மொழிப் பாடல்களையே தொகுப்பாசிரியர்களும், ஆய்வாளர்களும் கருத்தில் கொண்டுள்ளனர். முல்லைத்தீவு நாட்டார் பாடல்களைத் தொகுக்கும் முயற்சியில் காலத்திற்கு காலம் பலர் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

முல்லைத்தீவைச் சேர்ந்த த. கயிலாசபிள்ளை அவர்கள் கதிரையப்பர் பள்ளினை 1927ம் ஆண்டு பதிப்பித்தார். பின்னர் 1935ம் ஆண்டு தெல்லிப்பளை வகுமாரசாமி அவர்கள் இதே நூலை கதிரை மலைப் பள்ளி என்னும் பெயரில் அரும்பதவுரையுடன் பதிப்பித்தார். இதே நூலை 1996 இல் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் மறுபதிப்பு செய்துள்ளது. கதிரையப்பர் பள்ளிலுள்ள பாடல்கள் சில முல்லைத்தீவுப் பகுதி விவசாயிகளால் அறிவு வெட்டின் போது படிக்கப்பட்டு வந்துள்ளன.

முள்ளியவளையைச் சேர்ந்த சி.ச.அரியகுட்டிப்பிள்ளை அவர்கள் அறிவுச் சிந்து, கதிரையப்பர் பள்ளி, பண்டிப்பள்ளி, குருவிப்பள்ளி என்னும் தலைப்பில் சில அறிவு வெட்டுப் பாடல்களை கொழும்பு ஆனந்தபவ அச்சியந்திர சாலையில் அச்சிட்டுள்ளார், ஆண்டை நூலில் குறிப்பிடவில்லை. 1930ம் ஆண்டிற்கு முன்பின்னாக இருக்கலாம் என முதியோர் வாயிலிருந்து அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது.

1930 ஆம் ஆண்டு கீழ்க்கரவையம்பதி வகண்பதிப்பிள்ளை அவர்கள்

வேலப்பணிக்கன் பெண்சாதி அரியாத்தை பேரில் ஒப்பாரி என்னும் கதைப்பாடலை சிவசூக அச்சு இயந்திரசாலையில் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். கொட்டுக்கிணற்றுப் பிள்ளையார் சும்மியும் அச்சுப் புத்தகமாக வெளிவந்துள்ளது. கமுகஞ் சண்டை என்னும் கதைப்பாடல் 1979 இல் முல்லைமணியினால் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஏற்கனவே அச்சில் வெளிவந்த நாட்டார் பாடல்களைத் தொகுத்து வன்னிவள நாட்டுப் பாடல் என்னும் நூலை 1980இல் செமற்றாஸ்மெயில் வெளியிட்டார். யாழ்ப்பாணம் செட்டியார் அச்சுத்தில் அச்சிடப்பட்ட இத்தொகுப்பு முல்லை இலக்கிய வட்ட வெளியீடாகும். முல்லைத்தீவு நாட்டார் பாடல்களைத் தொழில்சார் பாடல்கள், சமயஞ்சார் பாடல்கள், வரலாற்றுக்கதைப் பாடல்கள், பொதுவான உதிரிப் பாடல்கள் என வகைப்படுத்தலாம்.

பள்ளு

பிற்காலத்தில் புலவர்கள் கையில் பிரபந்தமாக மலர்ந்த பள்ளு ஆரம்பத்தில் விவசாயிகளின் வாய்மொழி இலக்கியமாக இருந்ததை அவதானிக்கலாம். பண்டிப்பள்ளும், குருவிப்பள்ளும் பள்ளுப் பிரபந்தங்களின் அமைப்பில் இருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டன. பண்ணையார், பள்ளன், மூத்தபள்ளி, இளையபள்ளி போன்ற பாத்திரங்கள் எதுவும் பண்டிப்பள்ளிலோ, குருவிப்பள்ளிலோ இடம் பெறவில்லை. இப்படி இருக்கும் இவற்றைப் பள்ளு என்று குறிப்பிடுவது எங்ஙனம் பொருந்தும் என்ற வினா எழுகின்றது.

“தமிழ் நாட்டிலும், இலங்கையிலும் இயற்றப் பெற்ற பள்ளு நூல்களில் பரிச்சயமானவர்களுக்கு பண்டிப்பள்ளு, குருவிப்பள்ளு என்பன வித்தியாசமானவையாகத் தெரியும். ஆயினும் கூர்ந்து நோக்குவோருக்கு அடிப்படை உண்மை புலப்படாமல் போகாது. விவசாய வாழ்க்கையின் வெவ்வேறு அம்சங்களையே சகல பள்ளுகளும் விபரிக்கின்றன”

எனப் பேராசிரியர் க.கயிலாசபதி தரும் விளக்கம் இந்த ஐயத்தை நீக்க உதவும்.

“பண்டிப்பள்ளிலும், குருவிப்பள்ளிலும் பன்றிகளும், பறவைகளுமே பாத்திரங்கள். விவசாய முயற்சிகளில் வன விலங்குகளாலும், பறவைகளாலும் ஏற்படும் அழிவுகளைப் பள்ளு இலக்கியங்கள் சித்திரிக்கின்றன. பன்றிகளும், குருவிகளும் விவசாயிகளின் எதிரிகள். அவை தம்முடைய வேளாண்மையை அழிவு செய்பவை என்று தெரிந்தும் அவற்றின் பக்கம் நின்று அவை எவ்வாறு சிந்திக்கும் என பாடியுள்ளமை அங்கதச்சுவை வாய்ந்ததாக உள்ளது”

எனப் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் கூறுகிறார்.

பொங்கிய வடமும் சங்கிலி வலையும்
பொறிகளும் வைப்பார் வழிதனிலே
கங்குலை விடுவார் எங்களை வெல்லக்
கருவொடு தப்பப் பாருமடி!

பன்றிக் குட்டிகள் தாமிடம் வந்துவிட்டன தாய் கூறுகிறது.

என்னைத் தொடர்ந்து வந்து,
சென்னல் கதிர் தன்னைத் தேடி
சேறும் பாடு மாயுழக்கித்
தின்னுங்கோ மக்காள்.

நெல்லத் தின்னு மாசையாலே
பல்லுக் கில்லுப் பேந்திடாமல்
மெல்ல மெல்ல நன்னி நன்னித்
தின்னுங்கோ மக்காள்.

விவசாயி பன்றிகளை நோக்கி வருகிறான்.

துப்பாக்கி காரன் வந்து
குத்திரமாய் பதுங்குகிறான்
சொல்லும் காற்று வாடைகண்டு
ஒடுங்கோ மக்காள்.

ஓடிப்போறோம் என்று சொல்லித்
தூரத்தேநீர் போகவேண்டாம்
ஓரிடத்தில் நின்றவனைப்
பாருங்கோ மக்காள்.

பன்றிக் குட்டிகள் பற்றையினுள் சென்று நித்திரை செய்கின்றன. “நித்திரை
கொள்ளும் போது மானிடர்க்குச் சோபனம் சொல்லுங்கள்” என ஆண் பன்றி கூறுகின்றது.
மானிடரை வாழ்த்துங்கள் அவர்கள் செய்கை பண்ணிய நெல் பல உயிர்களுக்கும்
பங்காகும்.

செந்நெல் விளைவாக வென்றும்
தேசம் செழிப்பாக வென்றும்
சேயிழை கற்புய்ய வென்றும்
வாழ்த்துங்கோ மக்காள்.

குருவிப்பள்ளும் ஏறக்குறைய இதே பாணியில் அமைந்தது தான். ஆனால்
புதுவையுள் - 2016

குஞ்சுகள் வயலுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுவதில்லை. குஞ்சுகளை அழைத்து வரவில்லையே எனப் பெண் குருவி கவலைப்பட்ட ஆண் குருவி எதிர் நோக்கும் ஆபத்தைக் கூறி எச்சரிக்கிறது.

சுண்டுவில்லினில் உண்டையை வைத்தே
கட்டிப்பாகவே பொட்டென எய்வான்
பஞ்சைப் பாலன் குருகுக் குழந்தையை
பறக்குமோ வீணில் இறக்குமோ போடி.

பெண் குருவிக்கு ஒரு சந்தேகம். ஆண் குருவியின் பாட்டில் அபகரம் தட்டுகிறதே. வேறு பெண் குருவியை மனத்தில் நினைக்கிறதோ? ஆண் குருவி அதனை மறுத்துச் சமாதானம் செய்கிறது.

பழுத்த நெல்லுப் பழுப்பென் றறியாமல்
பச்சை நெல்லெண்டு பாராமல் உண்டேன்
அதனால் சொண்டு கெலித்தது காண்
அதனால் ராகம் இசைக்கக் கூடாதே
பாரிலுன்னைப் புணர்ந்த சடலம்
பரத்தை மாருடன் சேருமோ போடி.

பல பறவைகளின் பெயர்கள் பள்ளில் இடம் பெறுகின்றன. கிளி, மயில், செங்கால் குருவி, ஆகடியன், திணையன், புறா முதலிய பறவைகள் பிரஸ்தாபிக்கின்றன. விவசாயி பாடுபட்டு விளைவித்த நெல்லை வன விலங்குகளும் பறவைகளும் உண்டு சேதமாக்குவது அநுபவத்தில் கண்ட நிகழ்ச்சி. இதன் அடிப்படையிலேயே இப்பாடல்கள் எழுந்தன. பன்றியும் குருவியும் மட்டுமன்றி யானை, மான், குரங்கு போன்ற விலங்குகளும் பயிரை அழிக்கின்றன.

புனத்தில் அடரும் கரிகண்டுடனே
புள்ளி மான்பல சாதிக்கும்

என்னும் பன்றிப்பன்றி அடிகள் யானையையும், மாணையும் குறிப்பிடுகின்றன. சாலிப்பன்றி என்னும் இலக்கியம் இருந்ததாக அறியப்படுகிறது. ஆனால் அது கிடைக்கவில்லை. இதில் ஏனைய விலங்குகளின் பெயர்கள் இடம் பெற்றிருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

சிந்து

மக்கள் வாழ்க்கை மத நம்பிக்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. விவசாயிகள் செய்யும் எல்லா முயற்சிகளும் இறைவழிப்பாட்டுடனேயே செய்வது வழக்கம், முல்லைத்தீவு பிரதேசத்தில் அரிவு வெட்டுப் பாடலாக வழங்கும் சிந்துகள் தெய்வங்களைத் துதியவைகளாகவும், பிரலாபங்களைக் கூறுவனவாகவும் அமைவதுடன்

இடையிடையே விவசாய நிகழ்ச்சிகளையும், கால் நடை தொடர்பானவைகளையும் கூறுகின்றன. சிவன், முருகையன், பிள்ளையார் போன்ற பெருந் தெய்வங்கள் மீது மாத்திரமின்றி ஐயனார், அண்ணமார், வதனமார், வீரபத்திரன், நாச்சிமார், முதலான கிராமியத் தெய்வங்கள் மீதும் சிந்துக்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இவற்றைத் தவிர பஞ்ச பாண்டவர் தொடர்பான ஐவர் சிந்து, வரலாற்று நபரான குளக்கோட்டன் சிந்து என்பனவும் அரிவு வெட்டுப் பாடல்களாகத் திகழ்கின்றன.

வன்னிப் பிரதேச மக்கள் யாழ்ப்பாணம் நல்லூர்க் கந்தசாமி மீதும் பக்தியுடையோராய்த் திகழ்ந்தனர். மாட்டு வண்டிகள் மூலமும், வத்தைகள் மூலமும் யாழ்ப்பாணத் தொடர்பு இருந்திருக்கின்றது.

மட்டுருக் காலை அருவாளைத் தட்டி
 மாவிலங்கம் பிடி தன்னில் இறுக்கி
 வெட்டும் பிடியைச் சிறக்கவே வெட்டி
 வெள்ளித் தகட்டால் விரல்கட்ட மிட்டு
 நல்லைநகர் வாழ்வரு கந்த சுவாமியை
 நன்றாய் நினைந்து கையில் அரிவாளெடுத்து
 தொல்லுலகு கயிலையூர் வாளிளந் தாரிமார்
 தோலாமல் நிலையருவி விளையாடினாரே

பலர் ஒன்று கூடி பாடிக் கொண்டு வேலை செய்யும் போது கடுமையான வேலை கூட விளையாட்டாகவே தோன்றுகிறது. இதனால் அரிவு வெட்டினார்கள் என்று கூறாமல் அரிவி விளையாடினார்கள் எனப் பாடியிருப்பது சுவைத்தின்புறத் தக்கது.

வன்னிப் பிரதேசத்தில் விவசாயிகள் ஒன்றுகூடி அரிவி வெட்டுதல் பரத்தை வெட்டு எனப்படும். பெரும்பாலும் இளந்தாரிமாரே ஒன்று கூடுவர். ஒருவர் அரிவு வெட்டுப் பாடலைப் பாட ஏனையோர் தருச் சொல்வர். இவர்களுக்குப் பின்னர் இன்னொருவர் மத்தளம் அடித்துச் செல்வர். இவர் அரிவி வெட்டில் பின்தங்கி நிற்பவரின் முதுகில் மத்தளத்தால் இடித்து அவரை ஊக்குவிப்பர். இளந்தாரிமார் இலைபோல அசைந்து அரிவி வெட்டுதலை முருகையன் சிந்து பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

ஆத்திலே தண்ணீர் அலைந்துவரு மாப்போல்
 அதன்பிறகே புள்ளுத் தூரந்து வருமாப்போல்
 சேத்திலே தண்ணீர் தெளிந்துவரு மாப்போல்
 செங்கால் நாரையினம் மேய்ந்து வரு மாப்போல்

அம்மன் சிந்து கண்ணகை அம்மன் காட்சி கொடுத்த இடங்களைக் கூறுகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெற்ற கண்ணகி கதையை விட வேறுபட்டதாக அம்மன் சிந்திலும் சிலம்பு கூறல் என அழைக்கப்படும் கோவலனார் கதையிலும் இடம் பெறும் கதை அமைகிறது. இவற்றில் உமாதேவியாரின் அவதாரமாகவே கண்ணகி சித்தகரிக்கப்படுகிறாள்.

முள்ளியவளையிலும், வற்றாப்பளையிலும் கண்ணகை அம்மன் கோவில் கொண்டதை அம்மன் சிந்து பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

முந்தித் தடங்கிரியிலே பாண்டியன் மதுரையை
முதுகனல் கொளுத்தியே ஒருசிலம் பதனால்
பிந்திவந் தங்கணா மைக்கடவை தன்னிலும்,
பேரான முள்ளியவளையில் வந்துறைந்தாயே
தந்திமுகன் கோவிலில் வந்துமடைகண்டு
தார்கடல் உப்புத்தண்ணீர் விளக்கேற்றி
அந்திப் பொழுதிலே நந்திக் கடற்கரையில்
வைகாசித் திங்களில் வந்தமாதாவே
அடவிக் கடற்கரையில் விடுதிவிட வந்தாய்
அழகான மாட்டிடையர் கண்ணில் அகப்பட்டாய்

எனப் பாடல் தொடர்கிறது. தனக்குப் பசி என்று மூதாட்டி கூறவே இடையர்கள் பால் அமுது சமைத்து கொடுக்கின்றனர். விளக்கெரிப்பதற்குக் கடல்நீரே நெய்யாகிறது. தனது தலையை பார்க்கும்படி மூதாட்டி கூறவே இடைச் சிறுவர் பார்த்ததும் தலையில் ஆயிரங் கண்கள் காணப்பட்டன. மூதாட்டி மறைந்து விட்டார். அன்று தொடக்கம் அவ்விடத்தில் கோவில் அமைத்து வழிபாடு தொடங்கியது. என அம்மன் சிந்து கூறுகின்றது. தெய்வ நம்பிக்கையை வலியுறுத்தும் சிந்து வற்றாப்பளை பொங்கல் காலத்தில் முள்ளியவளை காட்டு விநாயகர் ஆலயத்திலும் வற்றாப்பளை அம்மன் கோவிலிலும் படிக்கப்படுகிறது.

முறிகண்டியான் சிந்து முறிகண்டியில் ஒற்றைக் கொம்பன் கோவில் கொண்டிருக்கிறான். என்று குறிப்பிட்டு விட்டு பல ஊர்ப் பெயர்களைக் கூறுகின்றது. மணற்குளம், உயிலங்குளம், பனங்காமம், துணுக்காய், ஆலங்குளம், புளியங்குளம், விராலிப்பிலவு, முள்ளியவளை முதலிய வன்னி நாட்டு ஊர்ப் பெயர்களைக் கூறுகின்றது. இத்தனை ஊர்கள் மலிந்த நாடெங்கள் நாடே என முடிகிறது.

நாச்சிமார் வழிபாடும் முல்லைத்தீவில் பிரசித்திப் பெற்றது. வட்டுவாகலில் கோயில் கொண்டிருக்கும் நாச்சிமார் கோயிலில் ஆண்டு தோறும் நடைபெறும் பொங்கல் விழா பிரசித்தமானது. நாச்சிமார் சிந்து வட்டுவாகலில் சப்த கன்னியர் கோயில் கொண்ட வரலாறு கூறுகிறது.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் நாகதம்பிரான் வழிபாடு பிரசித்தமானது. வேணாவில் நாகதம்பிரான் மீது பாடப்பட்ட நாகதம்பிரான் சிந்து மட்டும் தற்போது கிடைத்துள்ளது. புராணச் செய்திகளே இதில் மிகுதியாக உண்டு. நாகதம்பிரான் வழிபாடு மூலம் விஷ சந்துக்களிடமிருந்து மக்களைக் காப்பதே நோக்கமாகும். கால்நடைகளைக் காக்க வேண்டும் என்றும் பிணிகளையும், பேய்களையும் அகற்றி உதவுமாறும் நாகதம்பிரான் வேண்டப்படுகின்றார்.

அண்ணமார் சிந்து உயிர்காக்கும் தெய்வமும், மாடு சாய்க்கும் தெய்வமுமாகிய அண்ணமாரைத் துதிக்கிறது.

ஐயா எனப் பெரிய வாளலகெடுத்து

அகல நின்றுயிர் காக்கும் - அண்ணமார்க்கபயம்.

கோலமுடனே நல்ல பொல்லுடன் கயிறும்.

என்னும் தொடர்கள் அண்ணமார் சிந்தில் இடம் பெறுகின்றன. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் மாத்தளன் அண்ணமாரை இச்சிந்து துதிக்கிறது.

வதனமார் சிந்து மாடுகட்டும் தெய்வமான வதனமார் பற்றிக் கூறுகின்றது. வேதியர் குலப் பெண்ணொருத்தி பிள்ளை வரம் வேண்டி திருமலை நோக்கித் தவள் செய்தாள். நூற்றொரு வதனமார் வந்து தோன்றினார்கள். இவர்களை 'இளந்தாரி வீரர்' என வதனமார் சிந்து குறிப்பிடுகின்றது.

வீற்றிருந்தே காலி பார்த்துவா எனவே
என்றொரு மொழி பகர அன்று நயினாரும்
ஏற்றமுள்ள கெங்கை குளிக்குது காலி
இப்போது கண்டோமென் றோடி சொன்னார்.
வந்து கருவேப்பங் குளத்தில் இறங்கி
மாலையாம் நேரமதில் மாடு கண்டாரே

வதனமார் சிந்தின் இறுதிப் பாடல் மாயவன் கண்டி மன்னர், தம்பலகாம நகர் வதனமார் தலைவர் ஆகியோருக்கு வாழ்த்து கூறுகின்றது. கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த ஒருவர் இதனைப் பாடியிருக்கலாம் முல்லைத்தீவுக்கும் திருகோணமலைக்கும் இடையே திருமணத் தொடர்பு உண்டு. தம்பலகாமத்தைச் சேர்ந்த முல்லைத்தீவுடன் தொடர்புடைய ஒருவர் இதனை முல்லைத்தீவுக்கு அறிமுகப்படுத்தியிருக்கலாம். கிழக்கிலங்கை கண்டி ராச்சியத்தின் ஒரு பகுதியாய் இருந்த போது இப்பாடல் தோன்றியிருக்கலாம்.

கருமுகில் வண்ணமா மாயவனும் வாழி
கண்டிமகா ராச்சிய மன்னனும் வாழி
திருவாழி தம்பலகாம நகர் வாழி
சாதியம் வதனமார் தலைவரும் வாழி

கதைப்பாடல்கள்

கமுகஞ்சண்டை, குருவிச்சி நாச்சி சலிப்பு, வன்னி நாச்சிமார் மாமியம், கொட்டுக் கிணற்றுப் பிள்ளையார் கும்மி, வேலப் பணிக்கன் பெண்சாதி அரியாதை பேரில் ஒப்பாரி என்னும் கதைப்பாடல்கள் முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்தில் வழங்கி வருகின்றன. வாய்மொழிப் பாடல்களாக இருந்த இப்பாடல்கள் பிற்காலத்தில் எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

வாய்மொழியாக வந்த கமுகச் சண்டை என்னும் கதைப் பாடலை கட்டுரை ஆசிரியர் 1979 இல் பதிப்பித்துள்ளார். வற்றாப்பளை இராசசிங்கம் என்பவரிடம் கேட்டு ஆசிரியர் வி.கதிரவேலு அவர்கள் எழுதி உதவிய இப்பாடலில் சில பகுதிகள் விடுபட்டுப் போயிருப்பதை அவதானிக்க கூடியதாயிருக்கிறது.

ஆங்கில நிர்வாகத்துக்கெதிராகத் தண்ணீரூற்று மக்கள் நடத்திய எதிர்ப்பியக்கம் ஒன்றை சித்திரிக்கிறது இந்தக் கதைப்பாடல். செல்வாக்குள்ள ஒரு குழுவினரின் வயலுக்கு நீர் பாச்சுவதற்கு சாதாரண மக்களின் கமுகஞ்சோலை இடைஞ்சலாக இருக்கிறதென முல்லைத்தீவு அரசாங்க அதிபர் கோட்டன் துரைக்கு முறையிடப்பட்டது. அவர் கமுக மரங்களைத் தறித்து விடுமாறு கட்டளை இடுகிறார். கமுகு தறிக்க வந்தவர்களுடன் ஊரவர்கள் சண்டை செய்து அவர்களைத் துரத்திவிடுகின்றனர். கோட்டன் துரையால் (Haughton 1883) இவ் எதிர்ப்பைச் சமாளிக்க முடியவில்லை. எனவே வடமாகாண அரசாங்க அதிபருக்கு முறையிடுகிறார். பெரிய துரை துப்பாக்கி நாங்கிய படையுடன் தண்ணீரூற்றில் முகாமிட்டு கமுகுகளைத் தறிப்பிக்கிறார். ஊர்மக்கள் காட்டிய எதிர்ப்பு, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு விடப்பட்ட மாபெரும் சவாலாகவே பெரியதுரை கருதுகிறார். மக்களின் எதிர்ப்பு ஈவிரக்கமின்றி நசிக்கப்படுகின்றது.

கமுகுதறிக்கில் தலையுடைபடுவீர் சங்காரப் பயல்காள்!
கத்திக் குத்து விழுகுதுபார் காதறுசாய பென்றான்
திரண்ட சனத்தைக் கண்டான் கோட்டன் துரைதானும்
குமுறி எழுந்தே ஓடிப்போனான் கோட்டன் துரைதானும்

மக்கள் காட்டிய எதிர்ப்பையும், கோட்டன் துரை பயந்து ஓடியதையும் இப்பாடல் அடிகள் சித்தரிக்கின்றன.

குருவிச்சி நாச்சி சலிப்பு என்னும் கதைப் பாடலை 1983இல் சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் தெல்லிப்பளை குகன் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார். கொக்குத்தெடுவாய் கலைஞர் கணபதிபிள்ளை அவர்களிடம் இப்பாடலைக் கேட்டு எழுதியதாக அவர் கூறுகின்றார்.

குருவிச்சி நாச்சியார், பண்டார வன்னியனின் காதலி என கர்ணபரம்பரைச்
புலவையான் - 2016

செய்தியொன்று உண்டு. ஆனால் இக்கதைப் பாடலில் பண்டார வன்னியன் பெயர் குறிப்பிடப்படவில்லை கொற்றவன் எனப் பாடலில் இடம்பெறும் சொல்லைப் பண்டாரவன்னியன் எனக்கருதி விளக்கம் தருகிறார் சண்முக சுந்தரம். கதை இதுதான்.

பண்டாரவன்னியன் குருவிச்சி நாச்சியைக் காதலிக்கிறான். அவனின் தந்தை இறந்து ஓராண்டு பூர்த்தியாகாததால் அவளைத் திருமணம் செய்யவில்லை. போருக்குப் புறப்படும் போது காதலி தன் தோழி மூலம் பொரிவிளாங்காய் பலகாரம் செய்து கொடுத்தனுப்புகிறாள். போரில் வெற்றி வாகை குடி திரும்பி வந்ததும் குருவிச்சி நாச்சியைத் திருமணம் செய்வதாக உறுதி கூறி செல்கிறான். போரில் பண்டார வன்னியன் வீர சுவர்க்கம் எய்தியதை அறிந்த குருவிச்சி நாச்சி கார்த்திகைக் கிழங்கை அரைத்து உண்டு பச்சை பன்னாங்கில் படுத்து உயிர் விடுகிறாள்.

வளர்ப்புத்தாய் புலம்பலாக இக்கதைப்பாடல் திகழ்கின்றது.

மேற்புலத்து வெள்ளையனை மேலுலகு அனுப்பச் சென்ற
கொற்றவனைக் கண்டுள்ளம் பூரிக்கச் சென்றாயோ
பொரி விளாங்காய் காவலனின் கைகொடுத்து அனுப்பியது
பொரி பொரியாய் உன்வாழ்வு பொரிந்து கரியாவதற்கோ
செங்காந்தட் செவ்விதழ்கள் கார்த்திகை கிழங்கெடுத்து
பொங்கும் அழகழிய நச்சணவை ஆக்கியதோ.

வன்னி நாய்ச்சிமார் மான்மியம் என்னும் கதைப் பாடலையும் த.சண்முகசுந்தரம் அவர்களே பதிப்பித்துள்ளார். மலோசியாவில் தபால் அதிபராக இருந்து இளைப்பாறிய அருணாசலம் வினாசித்தம்பி அவர்களே பிரதி செய்து தமக்குத் தந்தவர் என்கிறார் பதிப்பாசிரியர். இந்நூல் 1981 இல் காங்கேசன்துறை சந்திரா அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இந்த நூலில் நாச்சிமார் எழுவரது வரலாறு கூறப்படுகின்றது.

வன்னி வள நாட்டிலே வன்னியனார் ஆறு பேர் ஆட்சி செய்து வந்தனர். இவர்கள் தமிழ் நாட்டிற்குத் தலயாத்திரை செய்ய விரும்பினர். எனவே ஆட்சிப் பெறுப்பை தனது மாமன் நாகப்பனிடம் ஒப்படைத்து விட்டுச் சென்றனர். பெருமலையை ஆண்ட நம்பி என்பான் வன்னியனார் நாகப்பருக்குத் தொல்லை கொடுத்து ஆட்சியைக் கைப்பற்ற விரும்பினான். அதனை நிறைவேற்ற முடியாமல் போகவே, பறங்கியரின் துணையை நாடினான். பறங்கிப் படை வன்னியைத் தாக்கியது. நாகப்பன் அதனை முறியடித்தார். போர் முடியும் போது நாகப்பர் குதிரையிலிருந்து வீழ்ந்து இறந்து விட்டார். நம்பி மீண்டும் பறங்கியரை ஏவி விட்டான். வன்னியர்களின் மனைவிமாரான நாச்சிமார் அறுவரும் ஆண் வேடம் பூண்டு போரை நடத்தினர். பறங்கியரின் கைக்கூலி ஒருவன் பதுங்கி இருந்து வன்னித் தளபதியைத் தாக்கிக் கொன்றான்.

வன்னிச்சியர் ஆறு பேரும் அவர்களின் பணிப்பெண் பொன்னாச்சியும் தொடர்ந்து போரை நடத்தினர். பறங்கியரின் துப்பாக்கிப் படைக்கு ஈடுகொடுக்க முடியவில்லை. வன்னிப்படை நிலை குலைந்தது. பறங்கியர் கைப்பட்டு மரணிப்பதை ஏழு வீரப்பெண்களும் விரும்பவில்லை. எனவே குன்றிமணியையும் செங்கல்லையும் இடித்து உண்டு ஏழுபேரும் மடிந்தனர். இவர்களின் செயலைக் கண்ணுற்ற வன்னிப் பெருங்குடி மக்கள் இவர்களைத் தெய்வ நிலைக்கு உயர்த்தினர். நாய்ச்சிமார் எழுவரும் வணக்கத்துக்குரியவர் ஆனார்கள்.

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் இது நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும். இதனை நிறுவுவதற்கான வேறு ஆவணங்கள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. ஏற்கனவே மக்கள் மத்தியிலிருந்த சப்த கன்னியர் வழிபாட்டுடன் இவ்வழிபாடு பிற்காலத்தில் இணைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

மாற்றானின் கரம்பட்டு மாசுபடும் மானமதை
ஏற்காது மாதாக்கள் உயிரிழக்க சித்தமானார்
பொல்லாத நஞ்சு நிறை குன்றிமணி வித்துக்களை
செங்கலுடன் இடித்துத் துவைத்துக் கரந்தாங்கி
பேராறு மாதாக்கள் பணிப்பெண் னுடன் சேர்ந்து
வீரா வேசமுடன் நஞ்சுண்டு மடிந்தனரே
கற்பு மிகு மாதாக்கள் எழுவரையும் கைதொழுது
அற்புருக நின்றார்கள் வன்னி வள நாட்டினர்கள்

“வன்னிநாட்டை அரசு புரிந்த வனிதைகள், பறங்கியருடன் போரிட்டு உயிரிழந்த வீரப் பெண்கள் நாய்ச்சிமார்” என்னும் தலைப்பில் பேராசிரியர் குகணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் 12.11.1950 இல் தினகரன் பத்திரிகையில் கட்டுரை ஒன்றை எழுதியுள்ளார்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலுள்ள குமுழமுனையில் கோயில் கொண்டிருக்கும் கெட்டுக் கிணற்றுப் பிள்ளையார் வழிபாட்டின் தோற்றம் பற்றி கெட்டுக்கிணற்றுப்பிள்ளையார் கும்மி என்னும் கதைப்பாடல் விபரிக்கிறது.

பரத கண்டத்திலிருந்து பட்டாணி ஒருவன் மூன்று விநாயகர் விக்கிரகங்களை வத்தையில் ஏற்றிவந்தான். அதே வத்தையில் கருவாட்டுச் சிற்பமும் ஏற்றப்பட்டிருந்தது. மச்சத்தின் நாற்றம் பொறுக்காமல் செம்மலையில் ஒரு விக்கிரகம் இறங்கி குமுழமுனையைச் சேர்ந்தது. மற்ற இரண்டும் கோட்டக் கேணியிலும், அமரி வயலிலும் இறங்கின. குமுழமுனையில் மருதடி வயலில் விவசாயிகள் குடு அடித்துக்கொண்டிருந்தனர். பிள்ளையார் விக்கிரகம் நெற் குவியலுள் சென்று மறைந்து கொண்டது. மூன்று நாளாக நெல்லைத் தூற்றியும் தூற்ற முடியாத அளவு நெல்

பெருகியது. இப்படியொரு புதுமை முன்னர் நிகழ்ந்ததில்லை என விவசாயிகள் வியந்தனர். களைப்பினால் நித்திரையாகி விட்டனர். விநாயகப் பெருமான் கனவில் தோன்றி “தம்பிமாரே, நான் விக்கிரக வடிவில் பொலிக்குள் மறைந்திருக்கிறேன். என்னைத் தேடிப் பட்டாணி ஒருவன் வருவான் நெல்லுக்குள் உள்ள கல்லைத் தவிர வேறுகல் இல்லை என்று கூறவும்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். பட்டாணி விக்கிரகத்தைத் தேடிவந்தான். விவசாயிகள் அப்படியே கூறினர். பட்டாணி திரும்பிப் போன பின்னர் ஊரவர்கள் கொட்டுக் கிணற்றடியில் அவ்விக்கிரகத்தை பிரதிட்டை செய்து வழிபட்டனர். அன்று தொடக்கம் ஊர் செழித்தோங்கத் தொடங்கியது.

காட்டு மிருகங்கள் அச்சமில்லை கன்று
காலிகள் ஊரினில் சேதமில்லை
வீட்டுச் சனங்கள் செழிக்க மும்மாரி
தேசமெங்கும் நித்தம் பெய்ததடி
பால்தயிர் மோர் வெண்ணை அத்தனையும்
பாக்கியமாகச் செமித்திடவும்
ஆல்போல் தளைக்க குழுமுமுணையிது
என்ன அதிசயம் சொல்லவேண்டி

இதனை அறிந்த பட்டாணி குழுமுமுணைக்கு வந்து விநாயகர் விக்கிரகத்தைக் கண்ட துண்டமாக வெட்டினான். திரும்பிச் சென்றபோது திமிர் எடுத்த வாய்கால் என்னும் இடத்தில் வீழ்ந்து இறந்தான். சும்பி வடிவில் அமைந்த இப்பாடல் கொட்டுக் கிணற்றடிப் பிள்ளையாரின் தல புராணமாக அமைகின்றது.

வன்னிப் பிரதேசத்தில் மிகவும் பிரபலமான கதைப் பாடலாக விளங்குவது வேலப் பணிக்கன் பெண்சாதி அரியாத்தை பேரில் ஒப்பாரி. பொதுவாக பெண்களே ஒப்பாரி சொல்வார்கள். ஆனால் வேலப்பணிக்கன் தன் மனைவி இறந்த போது சொல்லி அழும் ஒப்பாரியாக இது திகழ்கிறது. ஒப்பாரி மூலம் அரியாத்தை என்னும் வீரப் பெண் மதயானையை அடக்கிப் பிடித்த கதை சொல்லப்படுகின்றது.

கண்டல் காட்டிலே கொப்பன் யானை ஒன்று மதங்கொண்டு அழிவு செய்கிறது. சின்ன வன்னியன் ஏழு ஊர் பணிக்கரையும் அழைத்து யானையைப் பிடிப்பது பற்றி ஆலோசனை செய்கிறான். சபையில் ஒரு பணிக்கன் எழுந்து வேலப்பணிக்கனே இந்த யானையை அடக்கிப் பிடிக்கக் கூடியவன் என்று கூறுகிறான். வேலப்பணிக்கன் மீது பொறாமை கொண்ட இன்னொரு பணிக்கன் “வேலப்பணிக்கனால் முடியாது அவன் மனைவி அரியத்தையால் தான் முடியும்” எனக்கேலி செய்கிறான்.

அரச சபையிலிருந்து திரும்பிய வேலப்பணிக்கன் கவலையுடன் இருப்பதைக் கண்ட அரியத்தை காரணத்தை வினாவுகிறான். அரச சபையில் நடந்ததை வேலப்பணிக்கன் கூறுகிறான். அரியாத்தை தானே யானை பிடிக்கச் செல்கிறான்.

மத்யானையை அடக்கிப் பிடித்து அதன் மீது ஏறி வருகிறாள். அரச சபையில் அரியாத்தைக்கு அமோக வரவேற்பு அளிக்கப்படுகின்றது. வீடு திரும்பும் போது அவள் உடல் சோர்வடைகின்றது. வீட்டிற்குச் சென்று கணவனின் மடியில் மரணமடைகிறாள். அவளது மரணத்துக்குக் காரணம் தெளிவாகக் கூறப்படவில்லை.

ஆனைகட்டப் போனவளே
ஆதரவே ஆருயிரே
ஆசைமட மாமயிலே - உனக்கு
ஐயங்காச்சி பட்டதுவோ.

உனக்குப் பேய்தான் பிடித்ததுவோ
என்பேனா பெரிய நாயகியே
தீரமுடை தேவியரே உனக்கு
பெல்லிப்பேய் விட்டினமோ.

என வினாவெழுப்புகிறான் வேலப்பணிக்கன்.

நானாவிதப் பாடல்கள்

வன்னிப் பிரதேசத்தில் காதல் தொடர்பான பாடல்கள் எழுந்ததாகத் தெரியவில்லை. நேரடியா தலைவன், தலைவி உரையாடலாக இல்லாதவிடத்தும் காதல், கற்பு, திருமணம் ஆகியவற்றை மறைமுகமாகச் சுட்டும் பாடல்கள் சில செவி வழியாக வந்துள்ளன.

ஒரு தலைவன் தலைவியை இரவு வேளையில் சந்தித்து வந்தான். பல வித இடையூறுகளால் கோழி கூவும் நேரத்துக்கு முன்புதான் தலைவன் தலைவியை சந்திக்க முடிந்தது. இரண்டொரு வார்த்தைகள் பேசமுன்னே சேவல் கூவத் தொடங்கி விட்டது. சேவல் கூவத் தொடங்கினால் அன்னையும், தந்தையும் நித்திரை விட்டு எழுந்து விடுவார்கள். இரகசிய சந்திப்பு வெளியாகிவிட்டும். எனவே தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சென்று விட்டான். தலைவிக்கு சேவல் மீது ஆத்திரம்.

கூவிக் குடிலடைவாய்
குப்பை கிண்டிக் கால் முறிவாய்
நானைக் கின்னேரம் - என்
நாவிற் கிரையாவாய்.

எனச் சேவலுக்கு கூறுகிறாள்

உண்ணாணை நாச்சி நான்
உனக்காகக் கூவவில்லை
ஊரார் விழித்தெழுவே
உரக்கநான் கூவினேனே!.

“நாச்சியாரே சத்தியமாய் கூறுகிறேன். நீங்கள் காதலனைச் சந்திப்பதைக் குழப்புவதற்காக நான் கூவவில்லை. நான் எப்போதுமே ஊரார் நித்திரை விட்டு எழுப்புவதற்காக கூவுவது வழக்கம். தயவுசெய்து என்னை மன்னிக்கவும்” என்னும் பாணியில் சேவலின் பதில் அமைகிறது.

மகளின் காதல் தொடர்பு தாய்க்கு எப்படியோ தெரிந்துவிட்டது. காதலன் யார்? எப்போது சந்தித்தாள்? எனத் தாய் வற்புறுத்திக் கேட்கிறாள். காதலன் வேறுயாருமல்ல, சொந்த மைத்துனன்தான்! எப்பொழுது என்று சரியாகச் சொல்ல அந்தப் பேதைப் பெண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. தாய் வாரத்தில் இரண்டு முறை சந்தைக்குச் செல்வாள். சந்தையால் திரும்பிவர இருட்டிவிடும். இதனையே அவள் ஆச்சி நீ சந்தைக்கு போனண்டு ராத்திரி அத்தானும் வந்தாரணை.

எனக்கூறுகிறாள்

கந்தர் என்பவர் தான் காதலித்த பெண்ணைக் கூட்டிச் செல்ல முனையும் போது ஏற்பட்ட கைகலப்பில் கண்ணொன்றை இழந்து விடுகிறார்.

பெண்ணொன் றெடுக்கப் போய்

கண் ணொன்று கெட்டாரே - கந்தரே.

வியாபாரத்திற்கு வந்த பறங்கியர் நாட்டைப் பிடித்தது மாத்திரமன்றி சுதேச பெண்களுடன் பாலியல் தொடர்பு வைக்க முனைகின்றனர். கப்பலில் அவர்கள் வருகிறார்கள் என்றால் ஊரில் ஒரே பதட்டம். இதனைக் கூறி முதியவர் ஒருவர் எச்சரிக்கை செய்கிறார்.

கறுத்தக் கம்பளி போட்டுக் கொண்டு

கப்பல்க்காரன் வாரான்

கற்பை காத்துக் கொள்ளுங்கோ.

பண்டாரவன்னியன் தொடர்பான பாடல்கள் சிலவும் வழக்கில் உண்டு. பண்டாரவன்னியன் முல்லைத்தீவுக் கோட்டையை அழித்து வெள்ளையர் படையைத் துரத்திய சம்பவத்தைப் பெரும் அவமானமாகக் கருதிய வெள்ளைத் துரையின் கூற்றாக அமைவது பின்வரும் பாடல்

கறுப்பன் வெள்ளையனை வெல்லல் - எந்தக்

காலத்திலு முண்டே கப்ரின்மார் கேளீர்!

சிறுத்தைகள் சிங்கத்தை வெல்ல - எந்தச்

சீமையிலுண்டிது செப்பிடுவீரே!

திறை கேட்ட பிரித்தானிய நிர்வாகத்திற்குப் பண்டாரவன்னியன் கூறிய பதிலாக அமைவது கீழ்வரும் பாடல்

கறுவா வாங்க வந்தார் - இன்று
 கப்பம் என்று கேட்டால்
 உறுவார் துன்பம் ஈதை - தரை
 உணர வேண்டும் இன்றே.

கேலிப்பாடல்

ஆதிக்க வர்க்கத்தினை கேலி செய்யும் பாடல்கள் சில, வண்ணிப்பிரதேசத்தில்
 உண்டு.

ஊரிலே ஒரு உடையாராம்
 உத்தமி என்றொரு பெண்ணாளாம்
 அஞ்சு பணத்திற்கு அறக்குளா மீன்வாங்கி
 அறுத்துச் சமையடி என்றாராம்
 அவள் அறுக்கேக்கை ஒண்டைத் திண்டாளாம்
 களுவேக்கை ஒண்டைத் திண்டாளாம்
 வாறாரோ போறாரோ எண்டொண்டைத் திண்டாளாம்
 வந்தா லென்ன செய்வாரெண்டு மிச்சத்தையும் திண்டாளாம்.
 உடையார் முழுகீட்டு வந்தாராம்,
 சோறடி, சோறடி எண்டாராம்.
 சோத்தை அள்ளிச் சொரிஞ்சாளாம்
 கறியடி, கறியடி எண்டாராம்,
 தலையைத் தலையை சொறிஞ்சாளாம்,
 கோணல் கோணல் புளியங்கொம்பு வெட்டிக்
 கும்பிடக் கும்பிடக் கொடுத்தாராம்.

நாட்டார் கதைகள்

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலுள்ள நாட்டார் கதைகள் இதுவரை
 தொகுக்கப்படவில்லை. அவை முதிய தலைமுறையினரால் வாய்மொழியாகவே கூறப்பட்டு
 வந்தன. இனைய தலைமுறையினர்க்கு இக்கதைகள் அறியப்படாமலே அழிந்து போகக்
 கூடிய நிலை இப்பொழுது நிலவுகிறது. இவற்றில் சிலவற்றையேனும் பதிவு செய்யும்
 நோக்குடன் தருகிறேன்.

குளக்கோட்டன் கதை

குளக்கோட்டன் என்னும் சோழவம்ச அரசன் திருகோணமலைக் கோணைசர்
 ஆலயத் திருப்பணியை நிறைவேற்றி விட்டு ஒட்டுசுட்டான் வந்தான். தான்தோன்றிஸ்வரன்
 ஆலயத்தைத் திருத்திக் கட்டுவித்தான். ஒருநாள் வற்றாப்பளையிலுள்ள நந்திவெளிக் குச்
 சென்றான். அங்கு நந்தி உடையாரின் மகளைக் கண்டு அவள் அழகில் மயங்கினான்.
 புதுவையாள் - 2016

அவளைத் திருமணம் செய்ய விரும்பினான். நந்தி உடையாரிடம் மணம் பேசித் தூதுவர்களை அனுப்பினான். “குளங்கட்டித்திரியும் நாடோடியான குளக்கோட்டனுக்கு பெண் கொடுக்க முடியாது” என நந்தி உடையார் மறுத்துவிட்டார். குளக்கோட்டன் பெரும் சினமடைந்தான். நந்தி உடையாரின் செல்வச் செருக்கை அடக்கத் தீர்மானித்தான். நந்தியுடையாரின் நந்தி வெளி வயலுக்குப் போற்று நீரே பயன்பட்டது. போற்றை மறித்துக் கட்டிவிட்டால் பயிருக்கு நீர் செல்லாது தடுக்க முடியும் என நினைத்து அக்குளத்தைக் கட்டினான். அதுவே முத்தரையன் கட்டுக்குளம் (ஆய்வுக்குரியது). பயிர்கள் நீரின்றி வாடின. முற்றாக அழிந்து போகும் நிலை ஏற்பட்டது. நந்தி உடையார் கவலைப்பட்டாலும் நம்பிக்கை இழக்கவில்லை. கார்த்திகை மாதக் கர்க்கடக இராசியில் பெருமழை பெய்தது. பயிர்கள் செழிந்து வளர்ந்து கதிராகின. கதிர் முற்றி நல்ல விளைவைத் தந்தன.

ஆற்றை மறித்தான் குளத்தை மறித்தான்

கார்த்திகை மாதத்துக் கர்க்கடகத்தை மறிக்க முடியுமா?

எனக் கூறிக் கொண்டார்.

குறிப்பு:- இந்தக் கதையை சிறுமூற்றத்துடன் கற்பனையும் கலந்து நந்தி உடையார் என்னும் நாடகத்தை அருணா செல்லத்துரை நூலாக வெளியிட்டுள்ளார்.

சலவைத் தொழிலாளி கதை

சின்னவன்னியன் சும்பாரத்தை ஆட்சி புரிந்து வந்தான். அவனது மனைவி பின்னா பெற்றாளே. சலவைத் தொழிலாளி ஒவ்வொரு நாளும் வன்னிச் சியாருக்குக் சேலை கொண்டுபோய்க் கொடுக்க வேண்டும் என்பது வழக்கம். பெரு மழையினால் தோய்த்த சேலைகளை உலர்த்த முடியவில்லை. தொழிலாளி தன் நிலமையு வன்னியருக்கு விளக்கிக் கூறினான். அதனை வன்னியர் ஏற்கவில்லை. தொழிலாளியின் மூக்கினை அறிந்துவிடுமாறு கட்டளை பிறப்பித்தார். சலவைத் தொழிலாளி கவலையுடன் யோசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

“என்ன யோசிக்கிறாய்? தப்பி ஓடிவிடலாம் என்ற எண்ணமோ,” என்று வன்னியனர் கேட்டார்.

“அப்படி எந்த எண்ணமும் இல்லை. இராசாவே எனக்கு மூக்குப் போவதைப் பற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. இராசாவின் வண்ணான் மூக்கினை வண்ணான் என்று மக்கள் தங்களைக் கேலி செய்யப் போகிறார்களே என்று தான் கவலையாயிருக்கிறது” என்று கூறினான்.

வன்னியனர் சிந்தித்துப் பார்த்தார். சலவைத் தொழிலாளி சொல்வதிலும் உண்மை இருக்கிறது என்று தோன்றியது. இன்றைக்கு மட்டும் உணக்கு விதிக்கப்பட்டிருந்த உணையை நீக்கி விடுகிறேன். இனிமேல் ஒழுங்காக இருக்க வேணும்” என்று மன்னன் கூறினான். மூன்று தினத்துப் பத்திரியுததை வியந்து கொண்டே செந்தோஷத்துடன் தொழிலாளி வீடுசேர்ந்தான்.

படியாத வாலிபன் கதை

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் கரையோரத்தில் உள்ளது மாத்தளன் என்னும் கிராமம். அங்கு கதிராமன் எனபவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் தன்மகன் கந்தையனைப் பள்ளிக்கு அனுப்பவில்லை. கந்தையன் தந்தையாருடன் கடல் தொழில் செய்து வந்தான். கட்டு மரத்தில் கடலுக்குச் சென்று மீன்பிடிப்பதில் மிகவும் கெட்டிக்காரனாக விளங்கினான். சைவ சமயத்தவனாக இருந்தும் அவனுக்கு ஒரு தேவாரங்கூடத் தெரியாது. தந்தை கதிராமன் நோய்வாய்ப்பட்டான். உயிர் பிரியும் நேரம் சேடம் இழுக்கத் தொடங்கிவிட்டது. அயல்வீட்டுப் பெண்கள் கூடிவிட்டார்கள். தேவாராம் பாடும்படி கந்தையனிடம் சொன்னார்கள். அவன் தனக்குத் தெரிந்தமட்டில் ஒரு பாட்டுப்பாடினான்.

முக்கணை, திருகணை, மூன்று திருகணை மருகோனே
பொக்கணை, மாத்தளன், புதுக்குடியிருப்பிலை போட்டேனே
முந்திப்பட்டது கச்சல் பெட்டியன்
பிறகு பட்டது அமிரைகள், கெளிறுகள்
என் அப்பச்சிப் பெருமாளே.

எனவன் கந்தன் கதை

முள்ளியவளையில் எனவன் கந்தன் எனபவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவன் சிறந்த விநாயக பக்தன். தினமும் காட்டு விநாயகர் ஆலயத்துக்குச் சென்று வணங்கிவிட்டுத்தான் தனது தொழிலை ஆரம்பிப்பான். அவன் ஏதோ குற்றம் செய்துவிட்டான் எனக் கூறி அவனைப் பிடிக்கப் பறங்கிப்படை துரத்தியது. அவன் ஓடி ஒரு மரத்தில் ஏறி மறைந்து கொண்டான். “பிள்ளையாரே பறங்கிப் படையினர் கண்ணுக்குப் படாது என்னை மறைத்துவிடு உனக்கு நான் காண்டாமணி யொன்று உபகரிப்பேன்” என நேர்த்தி வைத்தான். மரத்தின் கொம்பில் இருந்து குளவிக் கூடு உடைந்து குளவிகள் பறங்கிப் படையைக் குத்தித் துரத்தின.

எனவன் கந்தன் நேர்த்திக் கடனை நிறைவேற்றினான். அந்தமணி இப்பொழுதும் ஆலயத்தில் இருக்கிறது. அது அடிக்கும்போது எனவன் கந்தன், எனவன் கந்தன் என்றே ஒலிக்கிறது.

பனிச்சை ஆடிய கதை

பறங்கித்துரை ஒருவன் வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்மன் கோவிலுக்குச் சென்றான். அங்கே பூசாரி அம்மனுக்கு பூசை செய்து கொண்டிருந்தார். பறங்கித்துரை பூசாரியை அழைத்து உன்னுடைய அம்மன் என்ன அற்புதம் செய்யும் என்று கேட்டான். “பக்தர்கள் வேண்டியதை செய்யும்” எனப் பூசாரி சொன்னான். பக்கத்தில் நின்ற பனிச்சையைக் காட்டி “இதனை ஆட்டுவிக்க உனது அம்மனால் முடியுமா?” என்று

கேலியாகக் கேட்டான். “ஆம்” என்று பூசாரி கூறுனார். “இப்பொழுது இதனை காட்டமுடியுமா?” என பறங்கி கேட்க “வருகின்ற திங்கட்கிழமை” என்று பூசாரி கூறிவிட்டார். “நீ இந்த அற்புதத்தைக் காட்டாமல் விட்டால் இந்தக் கோபிலையும் இடித்து உன்னைச் சிரச்சேதம் செய்வேன்” என்று பறங்கித்துரை கூறிவிட்டுச் சென்று விட்டான். பூசாரியார் மிகுந்த கவலையுடன் “கண்ணகை அம்மாளே பறங்கித்துரைக்கு எனது மனதில் தோன்றியதைக் கூறிவிட்டேன். நீதான் அதற்கு உதவவேண்டும்” என்று நினைத்துக் கொண்டு நித்திரைக்குப் போய்விட்டார். “கவலைப்படாதே, திங்கட்கிழமை பூசை செய்த பின்னர் தீர்த்தத்தைப் பனிச்ச மரத்தில் தெளித்து மூன்று பிரம்பால் தட்டப் பனிச்சை ஆடும்” எனப் பூசாரியின் கனவில் தோன்றிய அம்மன் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

குறிப்பிட்ட தினத்தில் துரை தனது பரிவாரங்களுடன் வந்தான். பூசை செய்த பின்னர் தீர்த்தத்தைப் பனிச்சை மரத்தின் மீது தெளித்துப் பிரம்பால் தட்டினார். பனிச்சை ஆடத் தொடங்கியது. பனிச்சம் காய்கள் வெள்ளைத் துரை மீது வீசப்பட்டன. துரையும் பரிவாரங்களும் ஓட்டமெடுத்தனர். வெகுதூரம் செல்லும் வரை காய்கள் அவர்களைத் தாக்கின. வெள்ளைத்துரை பூசாரியிடம் மன்னிப்புக் கேட்டு ஆலயத் திருப்பணிக்கு நன்கொடை அளித்தான்.

பழமொழிகள்

பழமொழிகள் சமுதாயத்தின் செழுமையான பட்டறிவின் அடிப்படையில் விளைந்த அறிவுரைகளாகவும் சிந்தனைக் கருவூலங்களின் திரண்ட சாரமாகவும் அமைகின்றன. அறிவாலும், அனுபவத்தாலும் சிறந்த பெரியோர்களால் கூறப்பட்டுப் பின்னர் வழக்கில் வந்தன. பேச்சு மொழிகளினூடே சரளமாக வழங்கி வரும் இப் பழமொழிகள் மக்களின் தொழில், பண்பாடு, நாகரிகம், பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியவற்றை அறிந்து கொள்ள உகந்த கருவிகளாக அமைகின்றன. இவை சுருக்கம், தெளிவு, பொருத்தம் ஆகிய இயல்புகளால் மாறாத அமைப்புடன் பயின்று வருகின்றன.

முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்தில் பயின்றுவரும் பழமொழிகள் அனைத்தும் அப் பிரதேசத்திற்கே உரியன எனக் கொள்ளமுடியாது. எனினும் பெரும்பாலானவை இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்க்கை அனுபவத்திலிருந்து பிறந்தவை என்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மை.

விவசாயம்

விவசாயத்தைப் பிரதான தொழிலாகக் கொண்ட மக்கள் கூட்டம் தமது வாழ்க்கை அனுபவத்தின் பேறாக பல பழமொழிகளைத் தோற்றுவித்தனர். வயல் உழுவதற்கு உகந்த காலம் எது என்ற வினாவுக்கு விடையாக ஒரு பழமொழி உண்டு. நிலம்

வெப்பத்தினால் காய்ந்திருக்கும், தொடர்ச்சியாக பெய்யும் மழையினால் அது இறுகிவிடும். முதல் மழைக்கு உழுவதே சாலச் சிறந்தது. அதன் பின்பு தேவை நோக்கி உழலாம். முதல் மழை ஆடிமாதத்தில் பெய்யும் இதனால் ஆடி உழவு தேடி உழு என்னும் பழமொழி தோன்றியது. சில விவசாயிகள் விவசாயத்தில் அதிகம் சிரத்தை காட்டுவதில்லை. உழவேண்டிய நேரத்தில் வேறு கடமைகளுக்காக வெளியூர் சென்று விடுவார்கள். திரும்பி வரும்போது உழுவதற்குரிய காலம் கடந்துவிடும். கஸ்டப்பட்டு உழுது விதைத்தாலும் பலன் பூச்சியம்தான்.

உழுகிற நேரம் ஊர்வழி போனால்
அறுக்கிற நேரம் ஆள் வேண்டாம்
என்னும் பழமொழி இந்த அடிப்படையில் தோன்றியது.

உழவுக்கு மாடுகளைப் பயன்படுத்துவார்கள். அந்த மாடுகளை அடித்து அவற்றை படியச் செய்ய வேண்டும். பிள்ளைகளையும் நல்வழிப்படுத்துவதற்கு தண்டனை வழங்க வேண்டும் என்னும் கருத்தும் மக்கள் மத்தியில் நிலவியது.

அடியாத மாடு படியாது என்னும் பழமொழி இதனையே கூறுகின்றது.

விவசாயி ஓரளவு செழிப்புடன் வாழ்வது அரிவு வெட்டுக் காலத்தில் தான். சொந்த நிலத்தில் விவசாயம் செய்வோர் நெல்லைச் சேமித்து வைத்து ஆண்டு முழுவதும் பயன்படுத்துவர். நிலமில்லாத விவசாயக் கூலி ஆட்கள் நிலை அப்படி இல்லை. அவர்களுக்கு வருவாய் தரும் தொழில் அரிவு வெட்டுத்தான். அரிவு வெட்டு முடிந்தால் நேரக் கஞ்சிக்கே வழி இல்லாத நிலை. இதனைக் குறிக்க

அரிவாளும் ஆடுமட்டும்
குடுவையும் ஆடும்

என்னும் பழமொழி தோன்றியது. குடுவை என்பது சோற்றுப் பாணையைக் குறிக்கும்.

உணவு

வன்னிப் பிரதேச மக்களின் உணவுப் பழக்கம் யாழ்ப்பாணப் பிரதேச மக்களை விட வித்தியாசமானது. மூன்று நேரமும் பச்சை அரிசிச் சோற்றை உண்ணும் பழக்கமுடையவர்கள் வன்னியில் வாழ்கிறார்கள். நெல்லரிசிச் சோறு அல்லது வரகரிசிச் சோற்றை உண்பர். வரகரிசி தரங்குறைந்தது என்று கருதப்படுகின்றது. போதுமான அளவு நெல்லரிசி கிடைத்தால் வரகரிசியை ஒதுக்கிவிடுவர். இதனைக் குறிக்கவே.

‘நெல்லரிசி மெத்தினால் வரகரிசி பித்தம்’ என்னும் பழமொழி தோன்றியது.

கஞ்சி, கூழ், பிட்டு, சோறு என்பவை பசியாற எவ்வளவு பயன்படும் என்று மக்கள் கணித்திருக்கிறார்கள்.

கஞ்சி கடப்படி, கூழ் குளத்தடி
பிட்டுப் பட்டணம், சோறு சொன்ன இடம்

என்பது பழமொழி.

தூர இடத்திற்குப் போக வேண்டியிருந்தால் பிட்டு, அல்லது சோற்றையே உண்ண வேண்டும். கஞ்சி மட்டும் அருந்தினால் வீட்டுப் படலைக்குப் போனதுமே சம்பாடடைந்து விடும். கூழ் எனில் குடத்தடி மட்டும்தான்.

உணவில் தமிழர் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. சொந்தமாக மாடு இல்லாதவர்கள் மாடு உள்ளவர்களிடம் தமிழர் அல்லது மோர் பெற்று உணவில் சேர்த்துக் கொள்வர். கோடை காலத்தில் மாடுகளுக்கு போதிய தீவனம் கிடைப்பது அரிது. இதனால் பால், தமிழருக்குப் பஞ்சம் ஏற்படும். அப்படியான நேரத்தில் பிறரிடம் தமிழரோ, மோரோ பெறுவது கஸ்டம்.

தான் போய் மோர் இல்லையாம்

கட்டிக் தமிழருக்குச் சீட்டுமூதினானாம்

என்பது பழமொழி.

சகுனம்

சுப கருமங்களுக்கு வீட்டை விட்டுப் புறப்படு முன் வழி விஷேஷம் பார்ப்பது வழக்கம். ஒற்றைப் பிராமணன், ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட சூத்திரன், விறகுத் தலையன், முதலானோர் சகுனப் பிழையானவர்கள். அதுவும் கன்னிப்பெண் விறகுடன் எதிர்ப்பட்டால் கேட்கவே வேண்டாம். இதனைக் குறிப்பிட

‘வாழாக் குமரி மூளா நெருப்பெடுத்தாள்’

என்னும் பழமொழி தோன்றியது. மூளாநெருப்பு என்பது விறகினைக் குறிக்கும்.

சுதந்திர உணர்வு

எவர்க்கும் அடிமையாக வாழக் கூடாது என்பது வன்னிப் பிரதேச மக்களின் கொள்கை. இவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு இடையூறாக இருப்பதும் இந்த உணர்வு தான். வசதி படைத்தவருக்கு வசதி குறைந்தவர்கள் அடிமையாக இருக்க வேண்டுமா? என்பதை

வெள்ளியிட்ட காலுக்கு வெறுங்கால் அடிமையா?

என்னும் பழமொழி உணர்த்துகின்றது.

வைத்தியம்

சுதேச வைத்திய முறையான சித்த வைத்தியமே முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் பெருவழக்கானது. ஐரோப்பியரின் ஆக்கிரமிப்புக்குப் பின்பே மேல்நாட்டு வைத்திய முறைகள் இங்கு இடம்பெறத் தொடங்கின. சித்தர்கள் தம் ஆராய்சியாலும், படிவையாள் - 2016 99

அனுபவத்தாலும் பெற்ற வைத்திய அறிவை பாடல்களாக கூறியுள்ளார். இதனை வாகடம் எனக் கூறுவர். இந்த வாகடத்தின் துணைகொண்டே வைத்தியம் பரம்பரைத் தொழிலாகக் கொள்ளப்பட்டது. வைத்தியனைப் பரிகாரி அல்லது பரியாரி என்று அழைப்பது வழக்கம். வைத்தியம் தெர்டர்பான பழமொழி ஒன்று பல வடிவங்களில் இடம்பெறுகின்றது.

ஆமிரம் பேரைக் கொன்றவன் அரைப் பரியாரி

ஆமிரம் பேரைக் கண்டவன் அரைப் பரியாரி

ஆமிரம் வேரைக் கொன்றவன் அரைப் பரியாரி

ஆமிரம் வேரைக் கண்டவன் அரைப் பரியாரி

இவற்றில் ஆமிரம் பேரைக் கொன்றவன் அரைப்பரியாரி என்பதனை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இது வைத்தியர்களை கேலி செய்வதாக அமைகிறது. வேரைக் கொன்றவன், வேரைக் கண்டவன் என்பவை மூலிகைக் கடைக்காரரை குறிக்கும்.

ஆமிரம் பேரைக் கொண்ட அரைப்பரியாரி என்பதே மூலப்பழ மொழியாக இருத்தல் வேண்டும். கல்வியுடன் அனுபவ அறிவையும் இப்பழமொழி வலியுறுத்துகின்றது. விதியிலே நம்பிக்கை உடைய மக்கள் அதன் அடிப்படையில் ஒரு பழமொழியை பயன்படுத்துகின்றனர்.

‘நோயாளி விதியாளி என்தால் பரியாரி பேராளி’

மீன்பிடித் தொழில்

மீன்பிடித் தொழில் தொடர்பான பழமொழிகளும் வழக்கில் உண்டு.

‘இறால் போட்டுச் சுறாப் பிடித்தல்’

சிறிய மீனை அல்லது இறாலை தூண்டிலில் பொருத்தி அதன் மூலம் பெரிய மீனைப் பிடிப்பது வழக்கம். வாழ்க்கையிலும் சிலர் சிறிய உதவியைச் செய்து பெரிய காரியத்தை சாதித்து விடுவார்கள்.

அடிக்குறிப்பு

1. க. தர்மலிங்கம் - வன்னிப்பிராந்திய தமிழ் ஆராய்சி மகாநாட்டு மலர் 1983
2. பேராசிரியர் ககமிலாசபதி - வன்னிவள நாட்டார் பாடல்கள் - வாழ்த்துரை 1980
3. வி.பொன்னையர் - வயது 75 (பேட்டி)
4. பேராசிரியர் ககைலாசபதி - முகு
5. பேராசிரியர் க.வித்தியானந்தம் - வன்னிவள நாட்டுப்பாடல்கள். அணிந்துரை 1983 திருகோணமலையில் நடைபெற்ற வடக்குக் கிழக்கு மாகாண கல்வி பண்பாட்டுத்துறை அமைச்சின் இலக்கிய விழா கருத்தரங்கு கட்டுரை - 1999

முல்லைத்தீவு மாவட்ட மீன் வளமும் மீன்பிடி முறைகளும்

-க.ஆ.குடவேஸ்வரன், ஒசூர்,
மு/பிஓவால் சந்திந்தியாலயம்-

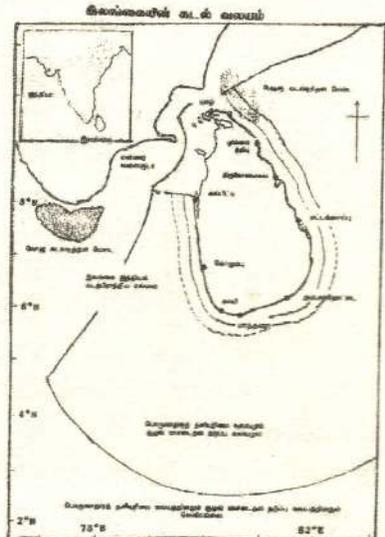
1.0. அறிமுகம்

மீன்பிடியியல் என்பது ஒரு பரந்துபட்ட விஞ்ஞானமாகும். மீன் இனங்கள் நீரில் வாழும் உயிரினங்களாகும். இவை சமுத்திரங்கள், கடல் நீர் ஏரிகள், களப்புக்கள், குடாக்கள், குட்டைகள், கழிமுகங்கள், ஆறுகள், குளங்கள் போன்றவற்றில் வாழ்கின்றன. பொதுவாக மீன்கள் வாழும் சூழலைப் பொறுத்து நன்னீர் மீன்கள், உவர்நீர் மீன்கள் எனப் பாகுபடுத்த முடியும். மீன் வளம் புதுப்பிக்கக் கூடியதுமான ஒரு அசையும் வளமாகும்.

பூமியில் 70.8 வீதம் சமுத்திரங்களாகும். மீதி 29.2 வீதத்தில் கணிசமான பகுதி நன்னீரால் சூழப்பட்ட பகுதியாகும். மொத்த கடற்பரதேசம் 361 மில்லியன் சதுர கிலோ மீற்றர்களாகும். உலக மீன் உற்பத்தியில் ஏறத்தாள 20 சத வீதம் நன்னீர் மீன்பிடி மூலமும் 80 சதவீதம் உவர் நீர் மீன் பிடியினாலும் ஈடு செய்யப்படுகின்றது.

உலக மீன் உற்பத்தியில் 91 சதவீதம் ஆழம் குறைந்த கண்ட மேடைகளில் விளைகின்றது. இது உலக பரப்பில் 18 சதவீதமாகும். இலங்கை கண்ட மேடையில் அமைந்த ஒரு தீவு என்பதனால் இலங்கையின் பெளதீகச் சூழல் மீன் விளைவதற்கு ஏற்றதாகவுள்ளது. இலங்கையைச் சுற்றி 1561 கிலோ மீற்றர்கள் கரையோரமாகவுள்ளது. இலங்கையின் கடல் எல்லைகளை படம் 1.0 காட்டுகின்றது.

1.0 படம்

1978ம் ஆண்டு செய்யப்பட்ட இந்திய இலங்கை கடல் வலய ஒப்பந்தப்படியும், சர்வதேச கடல் எல்லை நிர்ணயத்தின் படியும் இலங்கையில் வடகடல் பரப்பில் பாரம்பரிய மீன் விளை கடற்பகுதி இழக்கப்பட்டது. இதன்படி wadge bank முழுமையாகவும் Pedro bank 33 சதவீதமும் இந்தியாவின் ஆட்புலப் பரப்பினுள் சென்றுவிட்டது. எனினும் சர்வதேச கடல் எல்லை நிர்ணயப்படி பொருளாதார தனியுரிமை வலயம் 200 மைல்களாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இலங்கையை அண்மித்த மீன் விளையும் கண்ட மேடைகளில் 26,000 சதுர கிலோ மீற்றர்கள் இலங்கையின் கடல் எல்லைக்குள் உள்ளது. இது இலங்கைக்கு மிகச் சாதகமான வளமாகும்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் கரையோரம் பேப்பாரப்பிட்டியிருந்து கொக்கிளாய் வரை 70 கிலோ மீற்றர்கள் நீளமானது. இது இலங்கையின் மொத்த கடற்கரையில் 5 சதவீதமாகும். முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் எல்லைக்குட்பட்ட பகுதியில் 20.40 சதுரக் கிலோ மீற்றர்கள் கண்ட மேடைகளாகும். இதனைவிட நந்திக்கடல் (34.5km), சாலை (22.5km), நாயாறு (32.5km), கொக்கிளாய் (35.5km) போன்ற உள்ளூர் நீர் ஏரிகளையும் கொண்டுள்ளது. கண்ட மேடைகளிலும் சமுத்திரங்களிலும் உற்பத்தியாகும் மீனினங்கள் தனது இனப் பெருக்கத்திற்காக உள்ளூர் உவர்நீர் ஏரிகளிற் கு அசைவது மிகச் சாதகமான வள அசைவாகும். இதனைவிட பெருமளவு நன்னீர் வளம் இம்மாவட்டத்தில் பரந்துள்ளது.

இலங்கையின் மொத்த நிலப்பரப்பில் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 12 சதவீதம் நன்னீர் பரப்புகளாகும். 21 குளங்களையும், பல நூறு சிறு குளங்களையும், பல ஆறுகளையும் கொண்டது. குளங்களில் 04 பெரிய குளங்களாகவும், 10 நடுத்தரக் குளங்களாகவும், 7 ஓரளவு குளங்களாகவும் காணப்படுகின்றன. 27 ற்கு மேற்பட்ட நன்னீர் மீன்பிடிக் குழுக்கள் மீன்பிடியில் ஈடுபட்டாலும் 16 சங்கங்களே பதிவு செய்யப்பட்டு இயங்குகின்றது.

மீன்பிடியில் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் நான்கு வகையான மீன்பிடிகள் உள்ளன.

அ. கரையோர மீன்பிடி - 25 மைல்களுக்கு உட்பட்டது.

ஆ. ஆழ்கடல் மீன்பிடி - 25-60 மைல்களுக்கு உட்பட்டது.

இ. உள்ளூர் களப்பு மீன்பிடி - இது களப்புக்கள் உவர்நீர் ஏரிகளில் பிடிக்கப்படுபவை.

ஈ. நன்னீர் மீன்பிடி - குளம், ஆறு, குட்டைகளில் பிடிக்கப்படுபவை.

முல்லைத்தீவு மாவட்டம் ஒரு மீன்பிடி விரிவாக்கல் உத்தியோகத்தர் பிரிவையும், நான்கு பரிசோதகர் பிரிவையும் கொண்டது. (20) இருபதிற்கும் மேற்பட்ட மீன்பிடிக்கிராமங்களைச் சேர்ந்த 4210 குடும்பங்கள் மீன் பிடியினை வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டவை. இதில் 28 மீனவச் சங்கங்களை உள்ளடக்கிய 15,950 (சராசரி) பேர் தினமும் மீன்பிடியில் ஈடுபடுகின்றனர். முல்லைத்தீவு மாவட்டம், கொக்குளாய், நாயாறு, முல்லைத்தீவு நகரம், முல்லைத்தீவு வடக்கு எனும் நான்கு மீன்பிடி பரிசோதகர் பிரிவுகளைக் கொண்டது.

பதிவுக்குட்பட்ட 28 மீன்பிடிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் 3,548 அங்கத்தவர்கள் செயற்படுகின்றனர்.

நன்னீர் மீன்பிடி பிரதேசங்களாக ஏழு பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த 21 பெரும் குளப் பிரதேசங்கள் காணப்படுகின்றன. இப் பிரதேசங்களில் ஊட்டல் பிரதேசங்களாக 35 பிரதேசங்கள் உள்ளன. நன்னீர் மீன்பிடி சங்கங்களாக 16 செயற்பாட்டில் உள்ளன. இதில் 682 பேர் அங்கத்தவர்களாகச் செயற்படுகின்றனர். இதில் 542 பேர் தினமும் மீன்பிடியில் ஈடுபடுவோராக அல்லது மீன்பிடியை வாழ்வாதாரமாக கொண்டுள்ளனர்.

இலங்கையின் மொத்த மீன் உற்பத்தியில் 90 சதவீத மீன் உற்பத்தியைச் செய்வது கரையோர மீன்பிடியும், நன்னீர் மீன் பிடியுமாகும். இதில் இணைந்து இலங்கையில் 8 சதவீதத்தையாவது முல்லைத்தீவு மாவட்டம் மீன் உற்பத்தி மூலம் ஈடு செய்கின்றது. இலங்கையின் மீன் உற்பத்தியில் 1983 களிலிருந்து 2012 வரை முல்லைத்தீவு மாவட்டம் குறைந்த மீன்களை உற்பத்தி செய்தமைக்கு பிரதான காரணம் யுத்தமாகும். 1989 களில் மீனவ குடும்பங்கள் 3,183 ஆகவும், மீனவர் குடித்தொகை 13,286 ஆகவும் காணப்பட்டது. இது 2015ல் 4,815 குடும்பங்களாகவும் மீனவர் குடித்தொகை 15,950 ஆகவும் மட்டுமே அதிகரித்தது. ஏனைய மாவட்டங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் இவ் வளர்ச்சி வீதம் குறைவாகும். இதற்கு யுத்தத்துடன் வேறு பல காரணங்களும் உள்ளன. இலங்கையின் மீன் உற்பத்தியில் 3.5 சதவீதத்தை யாழ் மாவட்டம் உற்பத்தி செய்வதாக ஒரு கணிப்பு சொல்கின்றது. அதற்கு அடுத்து முல்லைத்தீவு அதிக மீன்வளத்தை கொண்டிருந்தாலும் மீன் உற்பத்தி குறைவாகவே உள்ளது. இதற்கு அடிப்படையாக அமைவது மீன் வளத்தை பயன்படுத்துவதிலுள்ள குறைபாடுகளும் மீன்பிடி முறைகள், சேமித்தல், சந்தைப்படுத்தல் என்பவற்றிலுள்ள தாழ் தொழில் நுட்பங்களும் பாரம்பரிய முறையிலான மீன்பிடி முறைகளுமாகும்.

2.0 மீன்பிடி முறைகள்

முல்லைத்தீவு மாவட்டம் நிறைந்த கடல் வளத்தைக் கொண்டது. இங்கு மீன்பிடி முறையில் நவீன முறைகள் பெரும்பாலும் பயன்படாது விட்டாலும் ஏராளமான பாரம்பரிய முறைகள் பல நூற்றாண்டுகளாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தமையை அறிய முடிகின்றது. மீன்களை பிடிப்பதில் எண்ணற்ற முறைகளை முல்லைத்தீவு மாவட்ட மீனவர்கள் அறிந்து வைத்திருந்தாலும் கீழ் குறிப்பாகும் முறைகளைத் தற்போதும் காணமுடிகின்றது. இவற்றை பின்வருமாறு பிரிக்கமுடியும்.

வலைகள்	தூண்டில்கள்	பொறிகள்
வழிச்சல் வலை	தாளக்கம்பு தூண்டில்	கரப்பு
மிதப்பு வலை	ஓடுகயிறு தூண்டில்	அத்தாங்கு
படுப்பு வலை	படுப்பில் தூண்டில்	எறிவெடி

முப்புரி வலை இழு வலை விடு வலை சிறகு வலை கரை வலை வீச்சு வலை கம்பந்தாங்கி வலை சுற்றி வளைக்கும் வலை கட்டு வலை தங்கூசி வலை	கெலவரண் மிதித்தூண்டில் மண்டா கயிற்று ஊசி திருக்கை ஊசி	குழை வைத்தல் இறால் கண்ணி இறால் கூடு நஞ்சிடல் களம்கட்டி வெளிச்சமுட்டுதல் மூங்கில் கொட்டு- இடுதல்
---	--	--

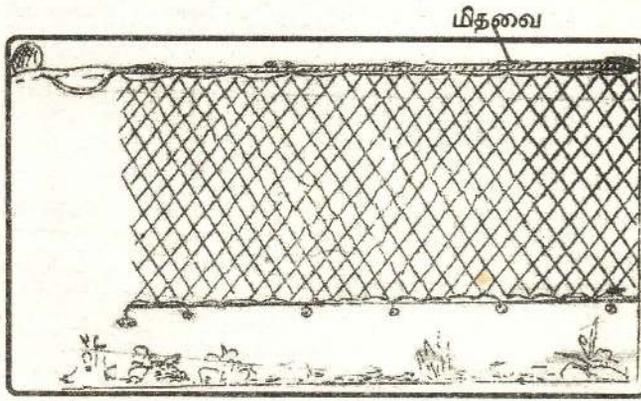
2.1 வழிச்சல் வலை (Drift gill net)

இலங்கையில் நவீன வலைகளில் வழிச்சல் வலை முக்கிய இடத்தை வகிப்பது போல முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலும் சமுத்திர மீன்பிடியில் இவ்வலை பாவிக்கப்படுகின்றது. இவ்வலையால் கடலின் இடைப் பகுதியில் உள்ள மீன்களை அதிகமாக பிடிப்பதினால் இவ்வலையைப் பயன்படுத்தினால் அதிக மீனிளம் அழிந்து விடும் என்ற கருத்தும் உண்டு எனினும் வலையினுடைய கண்ணின் அளவே பிடிபடும் மீனிளத்தை நிர்ணயிக்கின்றது. இதனை அட்டவணை 1.0 காட்டுகின்றது.

வழிச்சல் வலை அளவும் பிடிபடும் மீன்களும்

கண் அளவு	இழை	பிடிபடும் மீன்கள்
$6\frac{1}{2} \times 6'' \times 5\frac{1}{2}'' \times 5, 5\frac{1}{2}''$	21.27 Ply	சுறா, கொப்பரை, சூரை, திருக்கை, வண்ணா, அயிலஸ், கட்டக, பாரை, விழை, அளக்குனா, கொடுவா, வாவில்
$2\frac{1}{4}, 2\frac{1}{2}'' , 2\frac{3}{4}'' 3, 3\frac{1}{2}$	6.9 Ply	கும்பிளை, சீலா, பாரைக்குட்டி, வளவை, திரளி, சீலா, கணவாய், கெழுறு, பயிறி
$1'' , 1\frac{1}{8}'' , 1\frac{1}{4}'' , 1\frac{1}{2}'' - 2''$	2.6 Ply	பாரைக்குட்டி, சூடை, கீரை, சிறியசீலா, றால், கணவாய், சுவாப் பாரை, துள்ளுமண்டை, ஓட்டி, ஓரா, பாலை, வாழை, நகரை, முரல், கும்பிளா

வளிச்சல் வலை மீன்பிடி, மீனிளங்களை அழிக்கும் செயற்பாடு என்ற கருத்தும், அதிக மீன்களைப் பிடிக்கும் முறை என்ற கருத்தும் முல்லைத்தீவு மாவட்ட

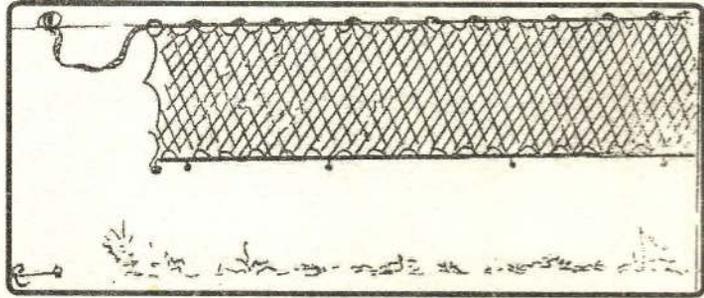

மீனவர்களிடையே கணப்படுகின்றது. இவ்வலை ஒரு நவீன முறையில் அமைந்தது எனினும் இலங்கையில் தென்பகுதியிலேயே அதிக பயன்பாடு காணப்படுகின்றது. எமது மாவட்டத்தில் ஆங்காங்கு காணப்படுகின்றது.

படம் 2.1 வழிச்சல் வலை

2.2 மிதிப்பு வலை (Floating gill net)

மிதிப்பு வலை முறையும் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் பெருங்கடல், களப்பு மீன் பிடியில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதனைச் சிலர் அடையல் வலை எனவும் அழைப்பர். இவ்வலை கடல் நீரோட்டத்திற்கு ஏற்பவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. இவ்வலையை கரையோரக் கடலிலும், களப்புக்களிலும் பயன்படுத்துகின்றனர். இதன் கண் $2\frac{1}{2}$ " , 3" அளவும், 2-6 இழையும் கொண்டது. இதனை விட $1-1\frac{1}{2}$ " , 2" கண் கொண்ட 2-4 இழை கொண்ட வலைகளும் உள்ளன. இதில் மணலை, கயல், பாலை முரல், நகரை, ஓட்டி, ஓரா, சும்பிளா போன்ற மீன்கள் அதிகம் பிடிபடுகின்றது. இவ்வலை பிளாஸ்டிக் படகு (19 அடி) மூலம் பெரும்கடலிலும் குல்லா, தெப்பம், கட்டுமரம் என்பவற்றின் மூலம் கடல் நீர் ஏரிகள், குளங்களிலும் பிடிக்கப்படுகின்றது. இவ்வலை மீன் பிடியில் 2, அல்லது 3 பேர் இணைந்து செயற்படுவார்கள். மிதிப்பு வலையை பின்வரும் அமைப்பு காட்டுகின்றது.

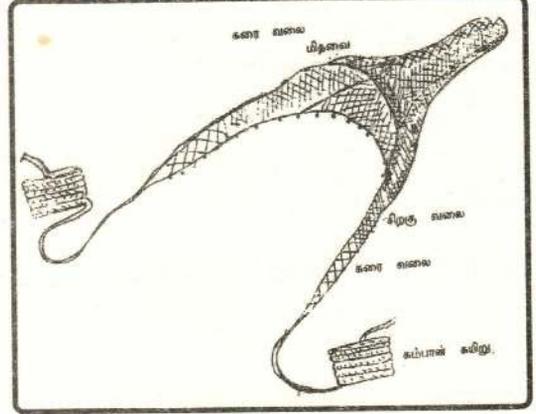

படம் 2.0 மிதிப்பு வலை

2.3 கரைவலை (Beach Seine Net)

முல்லைத்தீவு கரையோரங்களில் பாரம்பரியமாக பயன்படுத்தப்படும் முறையாகும். இதனை பலர் சேர்ந்து இழுப்பர். சராசரியாக 15 - 20 பேர் இதற்கு தேவை. இவ்வலை நீண்ட கயிற்றையும் வலையையும் ஒரு மடுவையும் கொண்டது. இவ்வலை கற்பார்களைக் கொண்ட கடல்களுக்கு பொருத்தமற்றது. மணல் கடற்கரைகளுக்கு சிறந்த முறையாகும்.

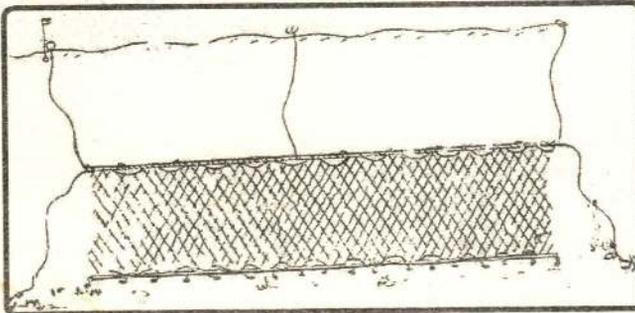
முல்லைத்தீவின் கரையோரக் கடல் மணலால் சூழ்ந்த பகுதி என்பதனால் கரைவலை முறை நீண்டகாலமாக உள்ளது. தற்போது கூலியாட்கள் பற்றாக்குறை, சம்பள அதிகரிப்பு என்பவற்றால் இம்முறையினால் அதிக நட்டம் ஏற்படுகின்றது. இதனால் பலர் கைவிடும் நிலையிலுள்ளனர். இவ்வலை வளைக்கும் போது உள்ளடங்கும் அனைத்து மீன்களும் பிடிக்கப்படுகிறது. இதனை படம் காட்டுகிறது.

படம். 2.3 கரை வலை

2.4 படுப்பு வலை (Bottom Gill Net)

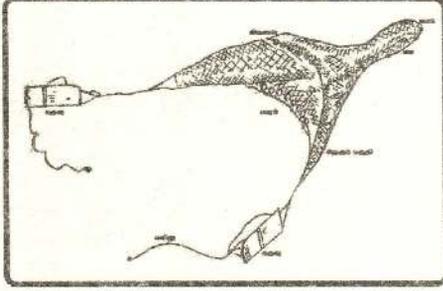
படுப்பு வலையானது கடலின் ஆழ்பகுதியில் அசையும் மீன்களைப் பிடிக்க உதவுகின்றது. இவ்வகை வலைகளை முல்லைத்தீவு பெரும் கடல் பகுதிகளில் பயன்படுத்துகின்றனர். இதன் கண் அமைப்பு பல்வேறு அளவுகளைக் கொண்டது. இவ்வலைகளில் திருக்கை, கடலாமை, சுறா, உழுவை, விளை, குரை, பாரை போன்ற பெரும் மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன. இவ்வலைகளை 19 அடிகளுக்கு உட்பட்ட பிளாஸ்டிக் படகுகளில் சென்று பெரும் கடலில் பயன்படுத்துவர். இவ்வகை வலைகள் களப்புக்கள், குளங்களில் பயன்படுத்தப்படுவதைக் காண முடியாது. இதனைப் பின்வரும் வரைபடம் காட்டுகின்றது.

படம்.2.4 :- படுப்பு வலை

2.5 இழு வலை (Trawling Net)

இவ்வகை மீன்பிடி முறையை முல்லைத்தீவுக் கடல்களில் அவதானிக்க முடிந்துள்ளது. உள்ளூர் மீன்பிடியாளர்களை விட வேறு மாவட்ட மீனவர்களும், இந்திய மீனவர்களும் அதிகமாக இம்முறையைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இவ்வலை அமைப்பில் மடி, சிறகுப் பகுதி, கீழ்வலை, மேல்வலை, கயிறு கதவுகள் என்பன முக்கிய பகுதிகளாகும். இவ் வகை வலைகளை உள் இணைப்பு இயந்திரப் படகுகளின் உதவியுடன் இழுக்கின்றனர். தரவுகளின் படி முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் உள் இணைப்பு

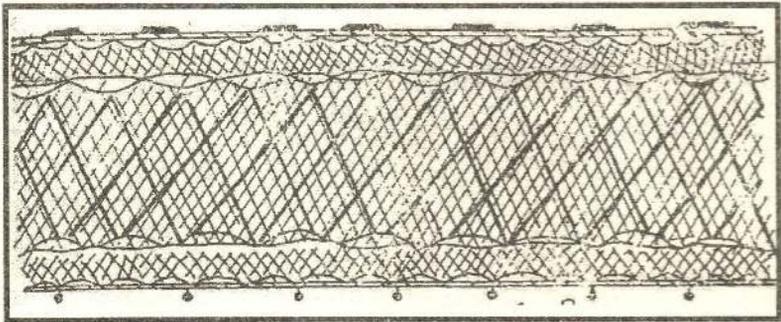

படகுகள் காணப்படவில்லை. இம்முறை மூலம் திருக்கை, கடலட்டை, சிங்கறால், இறால், வாவல், சங்கு, ஏனைய பெரும் மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன. இதற்கு அதிக மூலதனம் தேவை என்பதனால் இதில் முல்லைத்தீவு மீனவர்கள் முதலிடுவது இல்லை என்றே கூறமுடியும். இதனை பின்வரும் வரைபடம் காட்டுகின்றது.

படம். 2.5 - இழு வலை

2.6 முப்புரி வலை (Trammel Net or Disco Net)

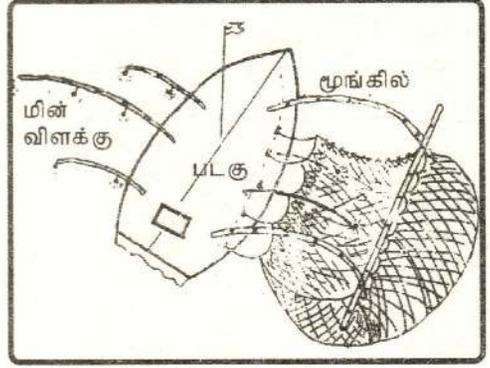
இவ்வலையும் ஒரு வகை படுப்பு வலை சார்ந்ததாகும். இவ்வகை வலைகள் முல்லைத்தீவின் பெரும் கடல் பகுதிகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இது மூன்று பிரிவு வலைகளைக் கொண்டது. நடுவலை சிறிய கண் அளவாக 1" - 1½" கொண்டது. வெளி வலையின் கண் 14" - 36" அளவு கொண்டது. மூன்றாவது பகுதி சிறிய கண்களைக் கொண்ட மடி அல்லது பை போன்ற அமைப்புடையது. இதன் சிறப்பு என்னவெனில் இதில் எல்லா வகை மீன்களும், எல்லா அளவு மீன்களும் பிடிக்க உகந்தது. ஆகும். இவ்வகை வலைகளை பெருங்கடலில் மட்டும் மீன் பிடிக்கப் பயன்படுத்துகின்றனர். குளம், களப்புகளில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை இதனை பின்வரும் வரைபடம் காட்டுகின்றது.

படம். 2.6: முப்புரி வலை

2.7 கம்பம் தாங்கி அள்ளுவலை (Stick Held gill Net)

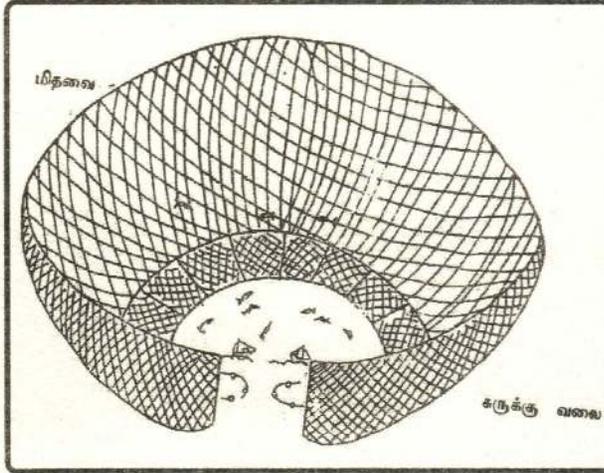
இவ்வகை வலையானது அத்தாங்கு மூலம் மீன்களை அள்ளும் முறையும், வெளிச்சமூட்டிப் பிடிக்கும் முறையும் இணைந்த சுற்று விருத்தியடைந்த முறையாகும். இம்முறையூடு வெளிச்ச மூட்டி இரவில் மீன்களை குவியச் செய்து பிடிப்பர். பகல் வேளையில் இரைகளைத் தூவி வரவளைத்து மீன்களைப் பிடிப்பர். இதில் வெளிச்சத்தில் கவரப்படும் மீன்களும் சூரை, சும்பிளா, பாரை போன்ற மீன்களும் அதிகம் பிடிக்கப்படுகின்றன. இவ்வகை வலைகள் யுத்ததிற்கு முன்னர் பயன்படுத்தப்பட்டதாக குறிப்பிட போதும் 2015ல் இவ்வகை வலைகளை பயன்படுத்துவோரைக் காண முடியவில்லை. இதனைப் பின்வரும் வரைபடம் காட்டுகின்றது.

படம் : 2.7 கம்பம் தாங்கி அள்ளுவலை

2.8 சுற்றி வளைப்பு வலை (Purse Seine Net)

இவ்வகை வலைகள் ஆள்கடல் மீன்களை சுற்றி வளைத்துப் பிடிக்க உதவுகிறது. இவ்வகை வலைகளில் மேற்பகுதிகளில் மிதவைகளும், கீழ் பகுதிகளில் பாரங்களும் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். மீன் கூட்டங்கள் சுற்றி வளைக்கப்பட்ட பின்னர் வாய்ப் பகுதியின் இரு அந்தங்களும் இணைக்கப்பட்டு கயிற்றின் மூலம் சுருக்கி இழுக்கப்படுகின்றது. இதன் போது பொருமளவு இறால், கணவாய், மீன் கூட்டங்கள்

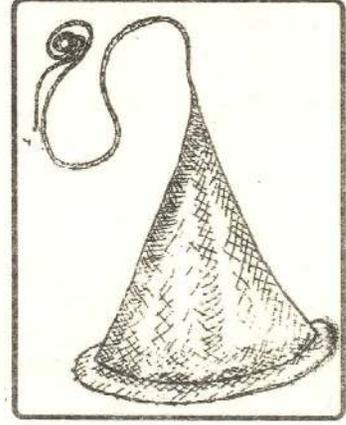

அகப்பட வாய்பு அதிகமாகும். இவ் வலையில் அகப்படும் மீன்களை அத்தாங்கு மூலம் அள்ளி எடுப்பர். இவ்வகை வலைகளை 2009ம் ஆண்டிற்கு முன் பலர் பயன்படுத்தினாலும் தற்போது இதன் பயன்பாடு மிகக் குறைவாகவே உள்ளது எனலாம். இதைப் படம் காட்டுகிறது.

படம்: 2.8 சுற்றி வளைப்பு வலை

2.9 வீச்சு வலை

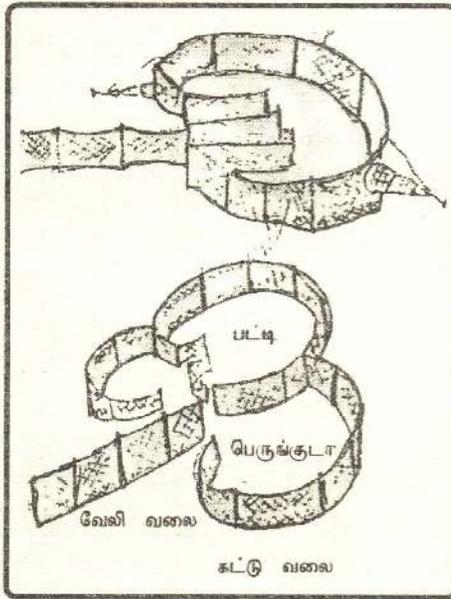
முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் வீச்சு வலை பரவலாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. வீச்சு வலை என்பது வட்ட வடிவான வலையையும், ஒரு கயிற்றையும், விளிம்பு பகுதி வட்டமாக ஈயக் குண்டுகளையும் கொண்ட ஒரு வகை வலையாகும். இவ்வகை வலையானது நந்திக்கடல், குளம், ஏரி போன்றவற்றிலும் பரவைக் கடலிலும் மீன் கூட்டங்கள் மீது வீசுவதன் மூலம் மீன்களைப் பிடிக்கும் முறையாகும். இவ்வலை மூலம் ஓட்டி, ஓரா, மணலை, பிலாப்பியா, கெழுறு, பாலை போன்ற மீன்களும் இறால், நண்டு என்பனவும் பிடிக்கப்படுகின்றன. இதனை பின்வரும் வரைபடம் காட்டுகின்றது. வீச்சு வலை வட்டுவாகல் இரட்டைவாய்க்கால் பகுதிகளில் பிரபல்யமானது.

படம் : 2.9 வீச்சு வலை

2.10 நிரந்தர வலை அல்லது பட்டி அடைத்தல் (Set Net)

முல்லைத்தீவில் பட்டி அடைத்தல் முறை சாலைக்கடல், நந்திக்கடல், கொக்கிளாய்க் கடல்நீரேரி, குமுளமுனை போன்ற இடங்களில் பிரபல்யமான முறையாகும். இதன் தாயகம் யப்பான் தேசமாகும். இதனை பட்டிவலை எனவும், சிறகு வலை

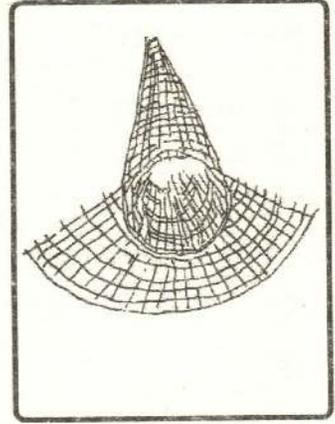

எனவும், கூட்டு வலை எனவும் அழைப்பர். நீரோட்டத்தின் போக்கிற்கும் வற்றுப் பெருக்கின் அளவிற்கும் ஏற்ப வலைகளினால் வேலிகள் அடைக்கப்பட்டு பட்டிகள் அடைக்கப்படும். வேலியில் முட்டுப்பட்ட மீன்கள் ஓரமாக ஓடிவந்து பட்டிகளில் அடைபட்டுக் கொள்ளும். இவ் வகை வலையால் இறால், நண்டு, ஓட்டி, ஓரா, பாலை, மணலை, போன்ற மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் பெருங் கடலில் பட்டி அடைக்கும் நுட்ப முறை வளர்ச்சி அடையவில்லை. யப்பான் போன்ற நாடுகளில் 80பாக ஆழத்திலும் இம் முறை பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதனை பின்வரும் அமைப்பு காட்டுகின்றது.

படம்: 2.10 நிரந்தர வலை அல்லது சிறகு வலை

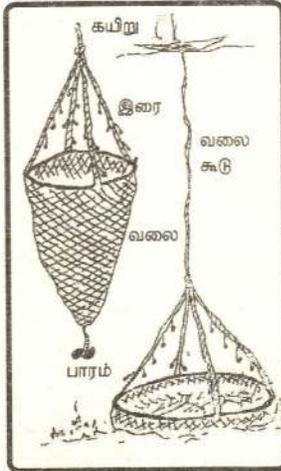
2.11 வலைக்கூடு

மூங்கில், கம்பி, சிலவகை கொடிகள் போன்றவற்றின் உதவியுடன் வளையங்களை அமைத்து அதனைச் சுற்றி வட்டமாக வலைகளை அமைத்து நீரோட்டத்திற்கு ஏற்ப அமைக்கப்படும். மீன்களின் வருகையை குறிப்பதற்காக இருபக்கமும் "V" வடிவில் வலை வேலிகள் அமைக்கப்படும். இது பட்டி அடைப்பு முறைக்கு ஒத்ததாக இருப்பினும் இது இறால் பிடிக்க அதிகம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதனை இறால் கூடு என அழைத்தலும் உண்டு. மீன், ஏனைய கடல் வாழ் உயிரினங்களும் இதனுள் சென்று பிடிபட்டுக் கொள்கின்றன. இவ்வகை முறைகளை சாலை, குழுமுனை, நந்திக் கடல்களில் காணமுடியும்.

படம்: 2.11 வலைக்கூடு

2.12 இரைக் கூடு

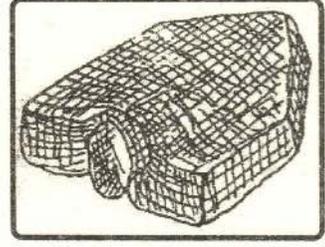
படம்: 2.12 இரைக்கூடு

இவ்வகை வலைகள் கம்பி, மூங்கில் வளையங்களில் வட்ட வடிவமாக வலைகளால் பின்னப்பட்டிருக்கும். வட்டத்தில் கயிறுகள் முக்கோண வடிவில் கட்டப்பட்டு ஒரு மிதவையுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். இது நீரினுள் விடப்படும். இதன் கயிறுகளில் இரை, உணவுகள் கட்டப்பட்டிருக்கும். குறித்த நேரத்திற்கு ஒரு முறை கயிற்றைப் பிடித்து தூக்குவதன் மூலம் இரையைச் சாப்பிட வரும் மீன்களையும், நண்டுகளையும் பிடிப்பர். இம்முறையானது மட்டக்களப்பினைத் தாயகமாக கொண்டது. முல்லைத்தீவில் சில குளங்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதனை பின்வரும் படம் காட்டுகின்றது.

2.13 பறிக்கூடு

பறிக்கூடுகள் ஈர்க்கில், சிறுமூங்கில் போன்றவற்றினால் பின்னப்படும். இதன் வாய் மீன்கள் உள்ளே இலகுவாகச் செல்லக்கூடியதாகவும், ஆனால் இலகுவில் வெளியில் வர முடியாதவகையிலும் பின்னப்படுகின்றது. இந்தக் கூட்டினுள் பழுதடைந்த கணவாய், மீன்கள், மாட்டுக்குடல், மாட்டு இறைச்சிக் கழிவுகள் இரையாக வைக்கப்படும். உணவை உண்ண உள்ளே சென்றவுடன் திரும்பி வரமுடியாது மீன்கள் உள்ளே அடைபட்டுக் கொள்ளும். இப் பறிக்கூடுகள் கட்டுமரம், வள்ளங்களில் 15 - 50 கூடுகள் ஏற்றிச்

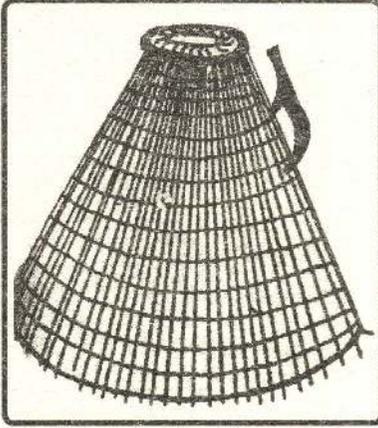
செல்லப்பட்டு கடலில் அமிழ்த்தப்படும். இவ்வகை பொறியில் நண்டு, கணவாய், கல்மீன் வகைகள் அதிகம் பிடிபடுகின்றன. இவ்வகை பொறிகள் யாழ்ப்பாணத்தை தாயமாக கொண்டவை. எனினும் முல்லைத்தீவில் சில பகுதிகளில் இம்முறை காணப்படுகின்றது. இதனை பின்வரும் படம் காட்டுகின்றது.

படம்: 2.13 பறிக்கூடு

2.14 கரப்பு

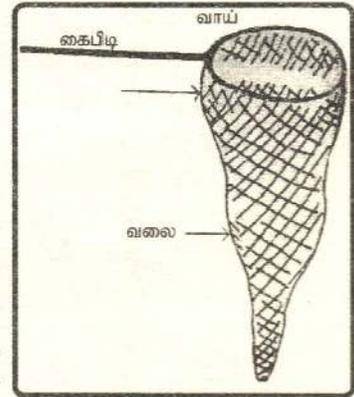
கரப்பு என்பது கீழ்ப்பகுதி அகலமாகவும், மேற்பகுதி ஒடுங்கியதாகவும் கொண்ட ஒரு கூடை வகையாகும். இதனை கம்புகள், பிரம்புகள், மூங்கில், மரக் கொடிகள் கொண்டு அமைப்பர். இதன் ஒரு வாய் அகலமாகவும், மறுவாய் ஒடுக்கமானதாகவும் காணப்படும். மேற்பகுதி வாய் 1/2 அடி, 3/4 அடி விட்டம் கொண்டதாகவும், கீழ் பகுதி 3அடி, 4அடி விட்டம் கொண்டதாகவும் பின்னப்படுகின்றது. ஏரிகள், குளங்கள் தரவைக் கடல்களில் நீரினுள் அமிழ்த்தி மீன் பிடிப்பர். இம்முறை மூலம் இறால், நண்டு, சிறிய மீன்கள் என்பன பிடிக்கப்படுகின்றன. முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்தில் சாலை, நந்திக்கடல் மாத்தளன், பொக்கணை போன்ற கடல் நீர் ஏரிகளிலும், உள்ளூர் குளங்களிலும் இம்முறை பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதனை பின்வரும் வரை படம் காட்டுகின்றது.

படம்: 2.14 சாதாரண கரப்பு

2.15. அத்தாங்கு

அத்தாங்கு என்பது ஒரு கை பிடியையும், ஒரு வட்டத்தையும் இணைத்த உருவில் வலை பொருத்தப்பட்டு இருக்கும். வட்ட வலையின் ஒரு பகுதி வளையத்தில் பின்னி இருக்கும், மறு பகுதி பை போன்று இருக்கும். இவ்வகை உபகரணம் மூலம் கடலிலும், குளத்திலும் கூட்டமாக வரும் மீன்கள் அள்ளி எடுக்கப்படுகின்றன. இம்முறை மூலம் கூனி இறால், நண்டு, நெய்தோலி, ஏனைய சிறிய மீன்கள் அள்ளி எடுக்கப்படுகின்றன. இம்முறை குளையிடல், நஞ்சுட்டல், வெளிச்சமுட்டல், நஞ்சுக்கொடி இடல்,

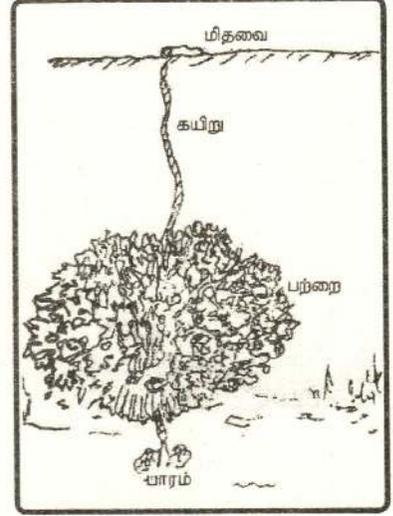

படம்: 2.15 அத்தாங்கு

டைனமெட் போடல் போன்றவற்றின் மூலம் குவியும் மீனினங்களை அள்ளி எடுக்க உதவுகின்றது. இவ்வகை நுட்ப முறை முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் கடலிலும், நன்னீரிலும் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

2.15 குழையிடல்

கினியா போன்ற குளைகளை ஒன்றாக ஒரு பாரத்துடன் கமிற்றில் கட்டி கடலினுள் விடுவர். இக்குழைகளில் முட்டை இடுவதற்காக கணவாய், இறால், பரவை, தெய்தோலி போன்ற மீனினங்கள் கூட்டம் கூட்டமாக வந்து குவிகின்றது. இக்குழைகளை நீர்மட்டத்திற்கு மேல் மெதுவாக இழுப்பதன் மூலம் மீனினங்களை மேல் மட்டத்திற்கு வரவளைத்து அத்தாங்கால் அள்ளப்படுகின்றது. சில இடங்களில் டைனமேற் வீசப்படுகின்றது. சில இடங்களில் சுற்றி வளைக்கப்படும் வலைகள் மூலமும் கூடும் மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன. இம்முறையானது சாலை, கொக்கினாய், மாத்தளன், முள்ளிவாய்கால் முல்லைத்தீவு, செம்மலை பகுதிகளில் காணப்படுகின்றது. இதனை பின்வரும் படம் காட்டுகின்றது.

படம்: 2.16 குழையிடல்

3.0 தூண்டில் மீன்பிடி

தூண்டில் என்பது உலோகத்தால் செய்யப்பட்டதும், வளைந்த கொழுக்கி போன்றதுமான அமைப்புடையது. இதனை வன் இழையில் பொருத்தி உணவுகளை தூண்டிலில் இட்டு மீன்கள் உலவும் இடங்களில் போடும் போது அதனை விழுங்கும் மீன்கள் அகப்பட்டுக் கொள்ளும். தூண்டில்கள் பலவகைப்படும்.

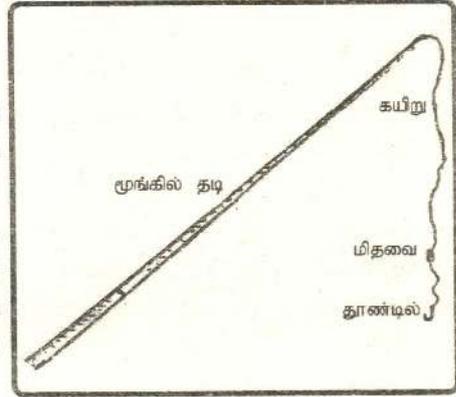
அவையாவன

1. கைத்தூண்டில்
2. களக்கம்பு தூண்டில்
3. ஓடு கமிற்று தூண்டில்
4. படுப்பு தூண்டில்

என்பன முக்கியம் பெறுகின்றன. இவ்வகை தூண்டில்கள் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் கடல்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றதை காணலாம். கைத்தூண்டில் பொருட்பாலும் நன்னீர் குளங்கள் ஆறுகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

3.1 கைத்தூண்டில் (Hand Line)

கைத்தூண்டில் என்பது ஒரு தடியில் தங்குகி நூலில் தூண்டில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். தூண்டில் மண்புழு, சிறியறால், கணவாய் துண்டு, மாட்டுக் குடல் துண்டுகள், சிறிய மீன்கள் பொருத்தப்பட்டு வீசப்படும். மீன்கள் இரையை கௌவுவதனை அவதானிக்க நூலின் இடையில் ஒரு மிதவை பொருத்தப்பட்டிருக்கும். மிதவை நீரில் அமிழும்போது மீன்களின் வாபில் தூண்டில் முள் குத்திக் கொள்ளும். இம்முறை முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் மிகத் தொன்மையானது. ஆறுகள், குளங்கள், நீரோடும் பாதையோரப் பாலங்கள், தொடுவாய் பகுதிகளில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதன் அமைப்பினை பின்வரும் படம் காட்டுகின்றது.

படம்: 3.1 கைத்தூண்டில்

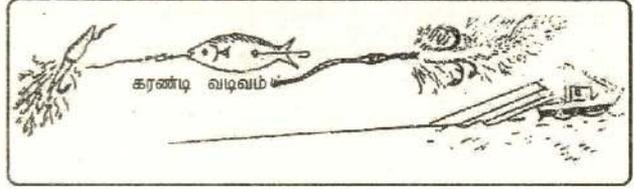
3.2 களக்கம்புத் தூண்டில் (Skip jack Fishing)

தடிகளிலும், மூங்கில் தடிகளிலும் தங்குகிக் கயிற்றில் தூண்டில்கள் பொருத்தி மீன் பிடிக்கும் முறையாகும். மீன் இனங்களுக்கு இரைகளை வீசுதல், வெளிச்ச மூட்டுதல் போன்றவை மூலம் மீன்களைக் குவியச் செய்து தூண்டில்களை நீரில் வீசி சடுதியாக இழுக்கும் போது மீன்களின் உடல்களில் தூண்டில் முள்ளு கொழுவிக்க கொள்ளும். இம்முறை யப்பான் போன்ற நாடுகளில் பிரபல்யம் அடைந்துள்ளது போன்று முல்லைத்தீவில் பிரபல்யம் அடையாது விட்டாலும் ஆங்காங்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

3.3 ஓடு கயிற்றுத் தூண்டில் (Long Lining)

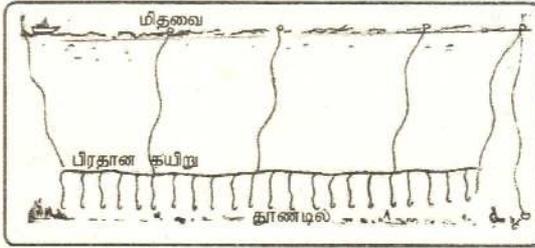
இத் தூண்டிலானது தங்குகி இழையில் சுழலக்கூடிய செயற்கை இரையைக் கொண்டும் இரையின் நுனியில் தூண்டில் முள்ளு பொருத்தப் பட்டிருக்கும். நீளமான கயிற்றில் பல தூண்டில்கள் பொருத்தப்பட்டு கடலில் வள்ளங்கள், படகுகளில் இணைத்து இழுத்துச் செல்லப்படும் போது அசையும் செயற்கை உணவை மீன்கள் கௌவிக் கொள்ளும், அப்போது மீன் பிடி பட்டுக்கொள்ளும். செயற்கை உணவாக தகரம், செப்பு, பிளாஸ்டிக், எலும்புகள், றப்பர் போன்றவற்றால் வடிவமைக்கப்பட்ட மீன்கள், இறால்கள், கணவாய் அமைப்புக்களைக் கொண்டவை. இம்முறை மூலம், பாரை அறக்குளா, சூரை, சறா போன்ற பெரும் மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன. இம்முறை கொக்கிளாய் நாயாறு, செம்மலை போன்ற இடங்களிலும், முல்லைத்தீவு பட்டணத்திலும் காணப்படுகின்றது. இதனை பின்வரும் அமைப்பு காட்டுகின்றது.

படம்: 3.3 ஒரு கயிற்று
தூண்டில்

3.4 படுப்புத் தூண்டில் (Bottom Long Liner)

படுப்புத் தூண்டில் என்பது ஒரு கயிற்றில் ஏறத்தாள 50 தூண்டில்கள் வரை ஒரு பாக இடைவெளியில் இணைக்கப்படும், ஒரு அந்தத்தில் நங்கூரம் அல்லது பாரக் குண்டு இணைக்கப்பட்டிருக்கும். தூண்டில்கள் கற்பார்களில் அல்லது சேறுகளில் புதைந்துவிடாது இருக்க குறித்த பாக நீள உயரத்தில் மிதவைகள் பொருத்தப்படும். அம்மிதவை கீழ்நோக்கி தூண்டில் செல்லாது வைத்திருக்கும் இவ்வகைத் தூண்டில்களில் கணவாய், குடை, மாட்டுக்குடல் என்பன இரையாக இடப்படுகின்றன. இவ்வகை தூண்டில்களில் கல்மீன் வகைகள், பாரை, சுறா, அறக்குளா, கலவாய்,

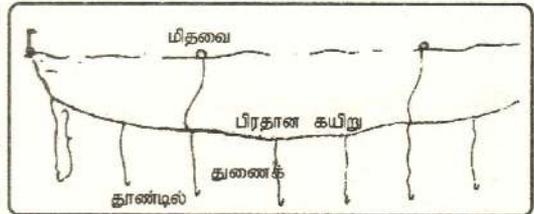

போன்ற விலை உயர்ந்த மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன. முல்லைத்தீவில் பேப்பாரப்பிட்டி, சுதந்திரபுரம், தேவிபுரம், மாத்தளன் போன்ற பகுதிகளில் இவ்வகை மீன்பிடியைக் காண முடியும். பின்வரும் படம் இதனைக் காட்டுகின்றது.

படம்: 3.4 படுப்புத்தூண்டில்

3.5 கெலவரன் மிதப்புத் தூண்டில் (Tuna long line)

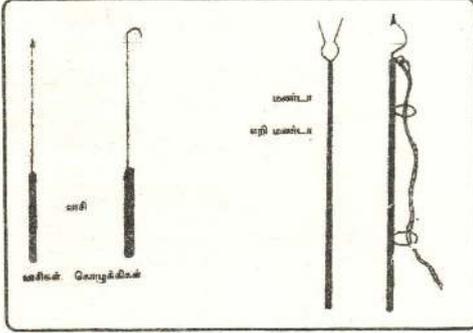
இது ஒரு மிதப்புத் தூண்டில் வகையிலானது. மேலே மிதவைகள் தொங்க குறித்த 6 m.m குறுலோன் கயிற்றில் 5ம் இலக்க அளவு கொண்ட தூண்டில்கள் குறித்த இடைவெளியில் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இத்தூண்டிலில் இரைகள் பொருத்தப்பட்டு கடலில் விடப்படும். இதில் சுறா, திருக்கை, தளப்பத்து, கெலவரன் போன்ற பெரிய மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன. இவ்வகைத்தூண்டில் அதிக மூலதனம் கொண்டது, எனினும் பல நூறு கிலோ இடை கொண்ட பெரும் மீன்கள் பிடிக்கப்படுகின்றன. இவ்வகைத் தூண்டில்கள் முல்லைத்தீவில் ஆங்காங்கே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. அதனை பின்வரும் வரைபடம் காட்டுகின்றது.

படம்:3.5 கெலவரன் தூண்டில்

4.0 கம்பி ஊசிகளும் மண்டாவும்

ஊசிகள் மூலம் மீன்கள், நண்டுக்கள், திருக்கை என்பன நேரடியாக குத்திப் பிடிக்கப்படுகின்றன. சுழி ஓடிகள் கம்பியினால் சிங்கறால், அட்டை போன்றவற்றையும் குத்திப் பிடிக்கின்றனர். ஊசிகளில் சற்று விருத்தியாக்கப்பட்டவற்றை மண்டா என்கின்றனர். மண்டா என்பது 8-12 அடி நீளத் தடியின் நுனியில் ஊசிகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும். இதன் மூலம் திருக்கை, சிங்கறால், கடலட்டை என்பன குத்திப் பிடிக்கப்படுகின்றன.

படம்: 4.1 ஊசி, கை ஊசி, மண்டா

மண்டாவில் எறிமண்டா எனும் வகையுமுண்டு. இவ்வகை மண்டாவில் 5 அல்லது 6 மீற்றர் சுயிறு இணைக்கப்பட்டிருக்கும். இது திருக்கை, சுறா போன்ற பெரிய மீன்கள் மீது எறிந்து பிடிக்க உதவுகின்றது. இவ்வகை மண்டா ஊசி வகைகள் முல்லைத்தீவில் செம்மலை, கொக்கிளாய் முள்ளிவாய்க்கால், மாத்தளன் கடல்களில் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இதனை பின்வரும் படம் காட்டுகின்றது.

5.0 ஏனைய முறைகள்

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் மேலே கூறப்பட்ட மீன்பிடி முறைகள் தவிர வேறு உதிரியான மீன்பிடி முறைகளும் காணப்படுகின்றன. அதில் கடல்களில் குழைகள் இடல், வெளிச்சமூட்டல், நீரைப் பீச்சி அடித்து குழுழிகளாக்கல், இரைகளை விசுதல் போன்றவை மூலம் மீன்கள் கவர்ந்து இழுக்கப்படுகின்றன. குவியும் மீன்கள் மீது வேறுவகை நுட்பங்களை பயன்படுத்தி மீன்கள் பிடிக்கப்படுகிறது. குவியும் மீன்களை பிடிப்பதற்கு டைனமெற் எறிதல், நஞ்சுட்டல் போன்ற தீய முறைகளையும் முல்லைத்தீவில் காணமுடிகின்றது. இதனை விட குளங்கள், ஆறுகள், வற்றும்போது களம் கட்டிப்பிடிக்கும் முறையும் காணப்படுகின்றது. இவற்றோடு மூங்கில் குழல்கள் நன்னீர் குளங்களில் அமிழ்த்தி விடப்படுகின்றது. இக் குளங்களுள் விலாங்கு மீன், குள இறால் என்பன உள்நுழைந்து இருக்கும். இம்மூங்கில் குளங்களின் வாய்ப்பகுதியை பொத்தி அந்தாங்கில் விடுதல் அல்லது கரைக்கு கொண்டு வந்து மீன்களை பிடிக்கும் முறையும் உண்டு. ஆற்றங்கரைகள், குளங்களின் கரைகளில் தீப்பந்தம், ரோச்சலைற் என்பவை மூலம் வெளிச்சமூட்டி கரைகளில் காணப்படும் மீன்களை கத்தி, நீள இரும்பு பட்டம் போன்றவற்றால் வெட்டியும், அடித்தும் சிறிய அளவில் பிடிக்கிறார்கள்.

6.0 முடிவுரை

முல்லைத்தீவு மாவட்டம் நிறைவான கடல் வளத்தைக் கொண்டது. இம்மாவட்டத்தின் சமுத்திர அடித்தளங்களின் பௌதீக அமைப்பு, காலநிலை, புவியியல் - 2016

நீரோட்டங்கள், பிளானர்ன் உற்பத்தி, மீன்களின் இனப் பெருக்கத்திற்கான அமைப்புக்கள் நன்னீர், உவர்நீர்க் கலப்புக்கள், மீன்களின் அசைவு, இதன் வருகை என்பன பல வழிகளிலும் சாதகமான பண்புகளைக் கொண்டிருக்கின்ற போதும் இம்மாவட்டத்தில் புதுப்பிக்கக் கூடியதும், இதேவேளை அழிவடைந்து அல்லது அசைந்து செல்லக் கூடியதுமான மீன் வளத்தை காலங்கள், பருவங்கள் என்பவற்றுக்கு ஏற்ப பிடிக்காது குறைந்தளவு மீன்களை மீனவர்கள் பிடிப்பது ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியது. பின்வரும் காரணங்கள் மீன் உற்பத்தியில் முல்லைத்தீவு மாவட்டம் தாழ் நிலையில் இருக்க காரணமாக அமைகின்றது.

- ❖ நீண்ட கால யுத்தமும், இதனால் ஏற்பட்ட இடப்பெயர்வு, மீன்பிடி உபகரணங்களின் அழிவு, மீனவ குடும்பங்களின் பொருளாதார அழிவுகள்.
- ❖ தொழில் நுட்பத்தில் மேம்பட்ட படகுகள், உள் இணைப்பு இயந்திரப் படகுகள் குளிர் சாதனப் பெட்டிகள், பதப்படுத்தல் வசதிகள், கொண்ட பெரும் படகுகள் எவரும் பயன்படுத்தாமை, அதில் ஆர்வம் காட்டாமை.
- ❖ இம்மாவட்ட மீனவர்கள் பருவகால மீன்பிடியை அடிப்படையாக கொண்டிருப்பதுடன், பாரம்பரிய மீன்பிடி முறையிலிருந்து விடுபடாமல் இருப்பது, அது தொடர்பான அறிவூட்டல் இன்மை, நவீன தொழில் நுட்பத்தின் பால் மீனவர்களை இழுத்துச் செல்லக்கூடிய திட்டமின்மை ஆகியனவும் காரணமாகின்றன.
- ❖ பெருங்கடல் மூலவளங்களை ஆராய்ந்தறியும் “தொலைக் கட்டுப்பாட்டு உணர்திறன் கருவிகள்” (Remote sensing coupled with space cratt oceanography) கொண்டு ஆய்வு செய்து மீன்களைப் பிடிக்கும் முறை இன்மை. அதனை விருத்தி செய்ய திணைக்களங்கள், அரச சார்பற்ற அமைப்புக்கள் முன்வராமை. கடலின் அடியில் 3000 அடியிலிருந்து 10,000 அடிவரை மீன்களின் அசைவு, அவை குவிவடைதல், கலைந்து செல்லல் போன்றவற்றை கண்டறிந்து மீன்பிடிக்க கூடிய விமான ஒளிப்படமுறை அல்லது செய்மதி ஒளிப்படமுறையிலான (Phosphorescence), ஒளி மினுக்கம் அல்லது ஒளிச்சிதறல்கள் நுட்ப முறைகள் எவையும் பயன்பாட்டில் இல்லாது இருப்பதுடன் இம்முறைகளை கொண்டு வரக்கூடிய திட்டங்கள் இன்மை.
- ❖ அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் கருவித் தொகுதிகள் (Shoeking Units) பயன்பாடு இன்மை. அதாவது கடல் அடியில் உலாவும் மீன்களை குறித்த கருவியைக் கொண்டு வலைகளை நோக்கி ஓடச் செய்தல் அல்லது குவியச் செய்து வலைகளில் சிக்க வைக்கும் நுட்பங்கள் பயன்படுத்தாமை அது பற்றி ஆர்வம் இன்மை.

- ✽ எதிரொலியை எழுப்பும் கருவிகள், (Echo Sounders) எதிரொலியை ஒன்றிணைக்கும் கருவிகள் (Echo Integrators) என்பவற்றை பயன்படுத்தி மீன் கூட்டங்களை கண்டறிந்து மீன்களை பிடிக்கலாம் என்ற முறைகளை பயன்படுத்தாமையும் அக்கருவிகளை அறிமுகப்படுத்த முன்வராமையும்.
- ✽ ஒளியைப் பாய்ச்சி மீன்களை குவியச் செய்தல், அல்லது விசேட மீன் இரைகளை வீசி மீன்களைக் குவியச் செய்தல், நீர் துளிகளை இயந்திரம் மூலம் வீசி குவியச் செய்தல் முறைகள் போன்ற மிக எளிய தொழில் நுட்ப முறைகளையாவது மீனவர்கள் பயன்படுத்தாது இருப்பதுடன் அது தொடர்பான பயிற்சிகள் இன்மை
- ✽ உவர்நீர், நன்னீர் மீன்பிடி முறைகளில் தொடர்ந்து பலநூறு ஆண்டுகள் பழமையான முறைகளை இன்னும் மீனவர்கள் பற்றி வைத்திருப்பதுடன் அதிலிருந்து மீனவர்களை விடுவிக்க எந்தவித உந்து சக்திகளையும் பயன்படுத்தாமை
- ✽ குறித்த சாதியினர், அல்லது சமூகக் குழுக்கள் மட்டுமே மீன்பிடியில் ஈடுபடுவதாலும், கல்விமில் மேம்பட்ட இளைஞர்கள் மீன்பிடித் தொழில் சாராது ஒதுங்கிக் கொள்வதுடன், முன்னர் மீன்பிடியில் ஈடுபட்டு தற்போது ஈடுபடாது இருக்கும் மேலோங்கிக் கரையார் என்ற சமூகக் கட்டமைப்பு வலுவடைதல்.
- ✽ முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் மீன்பிடி விரிவாக்கல் பிரிவுகளும் அதன் உப பிரிவுகளும் இன்னும் அதிகரிக்க வேண்டியுள்ளதுடன் அதன் செயற்பாடுகளும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக காணப்படல்
- ✽ கரையோர அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், கரையோர போக்குவரத்து விருத்தி திட்டங்களில் அக்கறையுடன் செயற்பாடமை அல்லது முன்னுரிமைப்படுத்தாமை.

ஒட்டு மொத்தமாக முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் மீன்பிடித்துறையானது நலிவடைந்த துறையாகவும் நவீன நுட்ப முறைகள் பின்பற்றப்படாத துறையாகவும் காணப்படுவதுடன் நிறைந்த கடல் வளம் இருக்கின்ற போதும் அதனை அபிவிருத்தி செய்ய எவ்வித பருமட்டான ஆய்வுகளோ, நுண்பாக ஆய்வுகளோ மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதுடன், கால ரீதியான குறுகியகால, நீண்ட காலத் திட்டங்கள் அபிவிருத்தி நோக்கி அசைந்து செல்லவில்லை அவ்வகையான திட்டங்களை காண்பதும் அரிதாகவுள்ளது. மீன்பிடி விரிவாக்கல் பிரிவுகள், அதன் உப பிரிவுகள் என்பவற்றிலும் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் வலுவானதாகக் காணப்படவில்லை. அத்துடன் மாவட்டம் சார்ந்த ஏனைய துறைசார்ந்த விருத்தித் திட்டங்களிலும் மீன்பிடித்துறை இணைக்கப்படாது தவிர்ந்து விடப்படுகின்றது. இந்நிலையில் மீனவர்கள் பலநூறு ஆண்டுகள் முற்பட்ட தொழில் நுட்பத்திலிருந்து விடுபட முடியாமை ஒரு சவாலாக இருப்பினும் ஆய்வுகள், அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் விரிவாக்கப்பட வேண்டியுள்ளது.

முல்லை மாவட்டத்தின் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள்

-ஆயுசணம் கு.இராமசுந்தர்-

மனிதனின் உடல், உள ஆரோக்கியத்திற்கு உகந்த துணையாக விளையாட்டுக்கள் விளங்குகின்றன. இவ் விளையாட்டுக்கள் உடலுக்கு வலிமையூட்டுவதோடு, புத்திக் கூர்மையை உண்டாக்குதல், ஒற்றுமையைப் பேணல், வெற்றிக்காகக் கடுமையாக உழைத்தல், பரஸ்பரம் ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொள்ளும் தன்மைகளை வளர்த்தல், விட்டுக் கொடுக்கும் பண்பை மேலோங்கச் செய்தல், வெற்றி தோல்விகளை சமமாக ஏற்கும் தன்மைகளை வளர்த்தல், பலருடனான அறிமுகங்களை ஏற்படுத்தல், என பல்வேறு நல்ல விடயங்களையும் தந்து நிற்கின்றன. அத்துடன் விளையாட்டுக்கள் இனங்களின் அடையாளங்களாகவும் கருதப்படுகின்றன.

உடல் களைக்க விளையாடுதலும், அதன் பின்னான ஓய்வும், உடலுக்கும், மனத்துக்கும் நன்மைகளை விளைவிக்கும். அந்த வகையிலேயே உடல், மன ஆரோக்கியத்திற்கென உருவான விளையாட்டுக்கள் காலப் போக்கில் பெருமளவு வருமானத்தை ஈட்டிக்கொடுக்கும் அளவுக்கு வளர்ந்து உலகெங்கும் பிரசித்தமாயுள்ளன. விளையாடுபவர்களின் தொகை குறைவாகவும், பார்வையாளர்களின் தொகை அதிகமாகவும் காணப்படும் ஒரு துர்ப்பாக்கிய நிலைக்கு விளையாட்டுக்கள் ஆகிவிட்டன. உலகின் எந்த ஒரு மூலையில் விளையாட்டுக்கள் நடந்தாலும் அவற்றை வீட்டின் ஒரிடத்தில் அமர்ந்த வண்ணம் பார்க்கக் கூடிய அளவிற்கு பார்வைக்கு முக்கியத்துவம் ஆகிவிட்டன. இவை விளையாட்டுக்கள் பற்றிய அறிதலுக்கான களங்களை அறியாமலேயே கைப்பற்றிக் கொள்கின்றன என்பது உண்மையே.

பண்டைக் காலத்திலே விளையாட்டுக்கள் வீர விளையாட்டுக்களாகவே அமைந்திருந்தன. அவை உடற் பயிற்சியோடு நாட்டின் படைப் பலத்தை வலுவாக்கும் கூட்டு முயற்சியாகவும் இருந்தமையை அறிய முடிகிறது. யானை ஏற்றம், குதிரை ஏற்றம், ஈட்டி ஏறிதல், வாள்ச் சண்டை பிடித்தல், கதாயுதத்தால் பொருதல், மற்போர், விற்போர், காளை அடக்குதல் என இப் போட்டிகள் நடை பெற்றிருந்தன. பிள்ளைகள் குருகுலத்தில் கல்வி கற்கும் பராயத்திலேயே இவ் வீரக் கலைகளையும் கற்றுத்தேர

வேண்டும் என்பது அவர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கட்டாயக் கடமையாகும். இந்த விளையாட்டுக்களில், எந்த விளையாட்டில் ஒருவன் சிறந்து விளங்குகின்றானோ அந்தப் பயிற்சியோடு அவன் நாடு காக்கும் படையில் இணைந்து தன் கடமைகளை ஆற்றுவான். இது அரசர் காலத்து நடைமுறையாகும்.

முல்லை மடாவட்டத்திலும் ஏனைய தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் மடாவட்டங்களிலும் ஒரே வகையான விளையாட்டுக்களையே மக்கள் விளையாடியமையைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. விளையாட்டுக்கள் ஆண்கள், பெண்கள் என இரு பாலருக்குமான விளையாட்டுக்களாய் அமையப் பெற்றிருந்தன. அந் நாள்களில் ஆண்களைப் போன்று பெண்கள் மைதான விளையாட்டுக்களிலோ, உடலை வருத்தும் கடுமையான பயிற்சிகளைக் கொண்ட விளையாட்டுக்களிலோ ஈடுபடுவதில்லை. சிறுமியர்கள் கெந்திப் பிடித்தல், எட்டுக்கோடு, கயிறடித்தல், போன்ற விளையாட்டுக்களில் அதிக ஆர்வங் கொண்டிருந்தனர். அவற்றையே தங்கள் வீடுகளிலோ அன்றேல் அக்கம் பக்கங்களில் உள்ள சிறுமியர்களை அழைத்து ஒரு வீட்டின் முற்றத்திலோ விளையாடுவர். உடல் களைக்க விளையாட விருப்பம் இல்லாத சிறுமியர்கள் ஓரிடத்தில் அமர்ந்து புளியங்கொட்டை சுண்டல், கீச்சிமாச்சி தம்பலம், கொக்கான் வெட்டுதல் போன்ற விளையாட்டுக்களை விளையாடுவர்.

அன்றைய நாள்களில் விளையாடப் பெற்ற விளையாட்டுக்களுக்கும் இன்றைய விளையாட்டுக்களுக்கும் இடையே நிறைய வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இப்போ கிரிக்கட் விளையாடுவதாய் இருந்தாலோ அன்றேல் உதைபந்தாட்டம் விளையாடுவதாய் இருந்தாலோ அல்லது கரப்பந்தாட்டம், கொக்கி, ரென்னிஸ் போன்ற விளையாட்டுக்கள் விளையாடுவதானாலோ பெரிய அளவுகளான மைதானங்கள், மற்றும் பல உபகரணங்கள் என்பனவும் தேவைப்படுகின்றன. கிரிக்கட் விளையாடுவதற்கு துடுப்பு, பந்து, கால்க் காப்புக்கள், விக்கட்டுக்கள், கையுறைகள் பாதணிகள் என்பனவும் அதுபோல் உதைப்பந்தாட்டத்திற்கு பந்து, வலை, கையுறைகள், முழங்கால் காப்புறைகள், கோல் காப்பாளர் நிற்கும் கம்பங்கள் என்பனவும், அவ்வாறே கரப்பந்து, கொக்கி, ரெனிஸ், போன்ற விளையாட்டுக்களுக்கும் ஏராளமான உபகரணங்கள் தேவைப்படுகின்றன. ஆனால் எங்கள் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் பெருலும்பாலும் உபகரணங்கள் இல்லாமல் விளையாடக்கூடிய வகையிலேயே அமைக்கப்பட்டு விளையாடப்பட்டு வந்துள்ளன. இந்தப் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் அன்றைய மனிதர்களின் வாழ்வியற் செயற்பாடுகளோடு நெருங்கிய தொடர்புடையவையாகவே இருந்து வந்துள்ளன. ஆதிகால மனிதனின் வேட்டையாடல் என்னும் செயற்பாட்டை மையமாகக் கொண்டு ஈட்டி எறிதல் எனும் விளையாட்டு உருவாகியிருக்கிறது. வீசி எறிவதற்கு அளவான கம்புகளை எடுத்து முனையைக் கூராகச் சீவி மிருகத்தின் மீது அந்தக் கூரான கம்பை குறிபார்த்து எறிந்து வீழ்த்தி வெற்றி பெறுதல் போலவே தற்போது ஈட்டி எறியும் நிகழ்வு இடம்பெற்று வருகிறது. அதே போன்று தான் அந்த மிருக வேட்டையின் அபோது கற்களை வீசி எறிவதை ஒத்ததாக குண்டு எறிதல், தட்டெறிதல் போன்ற விளையாட்டுக்கள் உருவாகின.

தாச்சி விளையாட்டு:

எங்கள் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களிலே கிளித்தட்டு என்ற விளையாட்டு மிகவும் பிரபலமான ஒரு விளையாட்டு. இவ்விளையாட்டை தாச்சி விளையாட்டு என்றுங் கூறுவர். இவ்விளையாட்டு ஆறு, ஆறு போர்களை கொண்டதான இரு குழுக்களிடையே நடைபெறும். இந்த விளையாட்டுக்கு மைதானம் மட்டுமே போதுமானது. வேறு எந்த உபகரணமும் தேவையில்லை. உடம்பு வியர்வை குளித்து உடம்பின் சகல பாகங்களுக்கும் நல்ல பயிற்சிகளைக் கொடுக்கும் ஒரு விளையாட்டாக இந்த தாச்சிவிளையாட்டு அமையப் பெற்றிருந்தது. ஐம்பத்தாறு அடி நீளமும் முப்பத்து மூன்றடி அகலமும் கொண்டு, பத்துப் பெட்டிகளைக் கொண்ட அளவுகளில் கோடுகள் வரையப்பட்டிருக்கும். வீரர்கள் மறிப்புச் செய்வதற்காக ஓர் அடி அகலத்தில் கோடுகள் கீறப்பட்டிருக்கும். மூலைக் கோடுகள் பாய்வதற்காக ஏழு அடி நீளமளவில் நான்கு மூலைகளிலும் வரையப்பட்டிருக்கும்.

இவற்றிலே நான்கு பக்கங்களிலும் உள்ள கரைக் கோடுகளில் தாச்சி அல்லது கிளி என்ற வீரன் விளையாட அனுமதிக்கப்படுவான். இரண்டு அணி வீரர்களின் தலைவர்களும் பூவா, தலையா போட்டுப் பார்த்து ஓர் அணி புகுவதற்கும் மறு அணி மறிப்பதற்கும் என தயாராவார்கள். மறிக்கும் அணியினர் இரண்டாம், மூன்றாம், நான்காம், ஐந்தாம், ஆறாங் கோடுகளில் நிற்பர். முதற்கோடு தாச்சிக்கே உரித்தானது. இப்போ தாச்சி நடுக்கோட்டில் நின்று கிளி என்று உச்சரிக்க விளையாட்டு ஆரம்பமாகும். புகும் அணியினர் காய் என்ற நிலையில் உள்ளே இறங்கும் போது தாச்சி நடுக்கோட்டிலே மெது மெதுவாய் பின் நகர்ந்து ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொருவரை மறிப்பதற்கு வழிசெய்வார். இரண்டாம் கோட்டில் நிற்பவர் ஒருவரை அந்தக்கோட்டில் மறித்தல் வேண்டும். அதன்படி ஒவ்வொரு கோட்டிலும் ஒவ்வொருத்தர் மறிக்கப்படுவர். இறுதிக் கோட்டிற்கு புகுவோரில் இருவர் வந்து சேர்வர். இப்போ விளையாட்டு உச்ச நிலையை அடையும். ஒவ்வொரு கோட்டிலும் நிற்போர் தங்களால் மறிக்கப்படுவோரிடமிருந்து விடுபட்டு அந்தக் கோட்டை அடைவதற்கு பெரிதும் பிரயத்தனம் செய்வர்.

உந்தி உந்தி ஓடுவதும், மறிப்போரை களைக்கச் செய்வதும் என அவர்கள் தங்கள் தங்கள் திறன்களைக் காட்டுவர். வலிமையுள்ளவர்கள் உந்தி அடுத்த கோட்டுக்குள் சென்றுவிட்டால் அங்கே அடுத்த அடுத்த தடைகளைத் தாண்ட வேண்டும். மறிப்பவரை தாண்டி உந்துபவர் ஓடும் போது இடதுபக்கத்தால் ஓடினால் இடது கரத்தாலும், வலது பக்கத்தால் ஓடினால் வலது கரத்தாலும் அடிக்க வேண்டும். அடித்த பின் அடி என்று பலமாக சத்தமிட்டு இடது கரத்தால் அடித்தால் இடது பக்கம் ஓடி இடக்காலை முன்னுக்கு வைத்தும், வலது கரத்தால் அடித்தால் வலக்காலை முன்னுக்கு வைத்தும் நிற்க வேண்டும். அன்றேல் இரண்டு கால்களையும் சமமான நிலையில் வைக்க வேண்டும். அடிப்பதற்காக ஓடும்போதோ, அடித்த பின் ஓடும்போதோ, மறிப்பவர் நிற்பதற்காக கீறப்பட்ட கோடுகளில் கால் முட்டக்கூடாது.

அப்படி முட்டிய அடையாளங்கள் தென்பட்டால் அந்த ஆட்மிழப்பு செல்லுபடியற்றதாகி விடும். இவ்வாறே புகுந்த அணியினர் ஆறாவது கோட்டைத் தாண்டி பழம் என்ற நிலைக்கு வந்து மீளவும் அந்த கோடுகளைத் தாண்டி மறிப்பவர்களை உடைத்து வெளியே வந்து ஆரம்ப இடத்தில் உள்ள முதலாவது கோட்டை ஒருவர் தாண்டினாலே போதும். இந்த அணியினருக்கு பழம் என்ற புள்ளி கிடைத்துவிடும். அந்த முதலாவது கோட்டைத் தாண்டும் போது தாச்சி என்ற கிளி அந்த முதலாவது கோட்டில் நின்று மறிக்கும் உரிமையை பெறுவார். அந்தக் கிளி என்ற தாச்சி எதிரணியினருக்கு எட்டி அடிக்கும் உரிமையும் பெற்றிருப்பார். தாச்சிகளையும் உச்சி உடைத்து புகுந்த அணியில் ஒருவர் வெளியே வந்தால் அந்த அணி ஒரு பழத்தைப் பெறும். இப்படி பழம் பெறத் தகுதி இல்லாது அடிபட்டு அன்றேல் காயும் பழமும் என்ற நிலையேற்பட்டாலோ, மறிக்கிறவரின் கோடுகளில் கால்பதித்தாலோ ஆட்டம் மாறும் நிலை ஏற்படும். மறித்தவர்கள் புகுவதும், புகுந்தவர்கள் மறிப்பதுவுமாக மீண்டும் விளையாட்டு ஆரம்பமாகும்.

அந்த நாள்களில் நேரம் பார்ப்பதற்கு கடிகாரங்களோ, வேறு வசதிகளோ இல்லாத நிலையில் ஒவ்வொரு அணியினரும் பெற்றுக்கொள்ளும் பழங்களின் அடிப்படையில் வெற்றி, தோல்வி நிர்ணயிக்கப்படும். கிராமங்களில் விளையாடப்படும் இவ்விளையாட்டு நல்ல தேகப் பயிற்சியாகவே கொள்ளப்பட்டது. சிறுவர்கள், இளைஞர்கள் நடுத்தர வயதினர் எனப் பல வயதினரும் விளையாடும் மிகவும் சுவாஸ்யமான விளையாட்டாகவும் இந்த தாச்சி விளையாட்டு காணப்பட்டது. இப்போது கூட இந்த விளையாட்டு நவீனமயப் படுத்தப்பட்டு விளையாடப்படுகின்றது. புள்ளியில், நேரங்கணித்து விளையாடல், அதாவது ஒவ்வொரு அணியினருக்கும் அரை மணித்தியாலம், மேலும் இடைவேளைக்காக பத்து நிமிடங்கள் எனும் நேரவரையறை, சுற்றுப்போட்டிகளாக கழகங்களுக்கிடையே பெரிய அளவில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு விளையாடல், ஒலிபெருக்கியில் நேரடி வர்ணனை, ஊக்குவிப்பாக பரிசில்கள் வழங்கல், நடுவர்களின் தீர்ப்பு முறை என சிறப்பாக இந்த விளையாட்டு நடாத்தப்படுகின்றது.

கிட்டி அடித்தல்:

கிட்டி அடித்தல் என்பதும் மிகவும் ஈர்ப்புள்ள விளையாட்டுத்தான். பெருமளவு உடற் பயிற்சிக்கு இந்த விளையாட்டு பயன்படா விட்டாலும் பொழுது போக்கிற்காகவும் இவ்விளையாட்டு ஆடப்படுவதுண்டு. இவ்விளையாட்டு குழுக்களாகவும், தனித்தனியேயும் விளையாடப்படுவதுண்டு. இருவர் சந்தித்தால் போதும் இந்த விளையாட்டை விளையாட முடியும். இதற்கு ஒரு முழம் அளவில் நடுவிரலை விடச் சற்று பெருமனான தடி, அதே பெருமன் கொண்ட ஒரு சாண் அளவிலான இன்னொரு தடி. இவற்றை முறையே கிட்டி, புள் என அழைப்பர்.

தரைமட்டத்தில் இரண்டு அங்குல ஆழத்தில் ஒருசாண் அளவு நீளத்தில் சிறு கிடங்கு ஒன்று கிண்டுதல் வேண்டும். அந்தக் கிடங்குக்குக் குறுக்காக புள்ளை வைத்து கிட்டியின் நுனிப் பகுதியால் கிண்டுதல் வேண்டும். அல்லது தெண்டுதல் வேண்டும். இப்போ அந்த புள் மேலே பறந்து போகும். பறப்பதால் அதற்கு புள் என்று பெயர் வைத்தார்களோ என்னவோ. புள் என்றால் பறவை என்றொரு கருத்தும் உண்டு. இப்போ பறந்து வரும் புள்ளை எதிரணியில் ஒருவர் பிடித்து விட்டால் இங்கே கிண்டியவர் ஆட்டம் இழப்பார். பறந்த புள் நிலத்தில் வீழ்ந்தால் அதை எடுத்து கிட்டிக் குழிக்குப் பின்னால் குறுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும் கிட்டியை குறிபார்த்து இலக்காக எறிதல் வேண்டும். அப்படி எறியும் போது கிட்டியில் அந்தப்புள் பட்டால் கிண்டியவர் ஆட்டமிழப்பார். இவ்வாறு மூன்று தரம் எறிந்தும் கிட்டியில் படாது விட்டால் கிண்டியவர் தனது திறன்களை காட்டத் தொடங்குவர்.

புள்ளை எடுத்து தன் உள்ளங்கையில் வைத்து ஒரு சாண் அளவு உயரத்திற்கு எறிந்து அந்தப் புள்ளை கிட்டியால் அடிக்கும் போது அது போகும் தூரத்தில் இருந்து மீண்டும் கிட்டி அடித்தவரை நோக்கி புள்ளை எறிதல் வேண்டும். அவ்வாறு எறியும் போது பறந்து போகும் வேளையில் அந்த புள்ளுக்கு இலக்குப் பார்த்து கிட்டியால் அடித்தால் புள் போய் விடும் தூரத்தில் இருந்து தனது கிட்டியால் அளந்து வரும் எண்ணிக்கையை தனது கணக்கில் கிட்டி அடிப்பவர் வைப்பர். சில வேளை அடிவாங்கிய புள் பறந்து போகும் வேளையில் எதிரணியினரின் கையில் பிடிபட்டால் கிட்டி அடிப்பவர் ஆட்டம் இழந்து விடுவார். இவ்வாறு அந்த விளையாட்டு மிக சுவாரஸ்யமாக இருக்கும்.

இந்த விளையாட்டு சிறுவர்களின் மிக இரசனைக்குரிய விளையாட்டாக இருக்கிறது. இந்த விளையாட்டை சிறுவர்கள் விளையாட பொரும்பாலான பெற்றோர்கள் விரும்புவதில்லை. ஏனென்றால் புள் பறந்து வந்து உடலில் பட்டுவிட்டால் அதன் பாதிப்பு பெரிய அளவில் இருக்கும் என்பதால் கிட்டிப் புள் அடிக்க பெற்றோர்கள் சிறுவர்களை அநுமதிப்பதில்லை. இப்போது இந்த கிட்டிப் புள் விளையாட்டு அருகி வரத் தொடங்கிவிட்டது. ஏனென்றால் இதே வகையில் கிரிக்கட் விளையாட்டு மேலைத்தேய நாடுகளில் இருந்து வந்து இங்கு பிரபலமாக விளையாட்டில் வகிபாகம் பெற்றுவிட்டது.

குழைவைத்து ஒடுதல்:

இந்த விளையாட்டு ஓட்டப் பயிற்சி பெற நல்லதோர் விளையாட்டாகும். இது குழு விளையாட்டு வகையைச் சேர்ந்தது. இரண்டு அணிகளாக வீரர்கள் பிரிக்கப்பட்டு, ஒரு கோட்டுக்கும் மறுகோட்டுக்கும் இடையில் ஐம்பது கடவுகள் தூரம் இருக்கும்படி இரண்டு எல்லைகள் வகுக்கப்படும். இரண்டு எல்லைக்கும் நடுவில் இரண்டு கைப்பிடி அளவு மண்ணைக் குவித்து அதிலே ஒரு அடி உயர அளவுள்ள சிறு குளைக்

கொப்பு ஒன்றை நட்டு விடுவர். இதற்கு நடுவர் ஒருவரை வைத்து விளையாடுவதுமுண்டு. இரண்டு அணியினரும் தங்கள் தங்கள் எல்லைகளில் நின்று தங்கள் தங்கள் அணியினரின் ஒவ்வொருவரை தெரிவு செய்து அவர்கள் இருவரையும் ஒரே நேரத்தில் ஓடுவதற்கு தயார் செய்வர். நடுவிலே நாட்டப்பட்ட குழைக் கொம்புக்கு அண்மையாக நடுவர் நின்று கை தட்டியோ, அன்றேல் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று எண்ணியோ போட்டியை ஆரம்பித்து வைப்பார்.

இந்த வேளை இரண்டு அணிகளின் வீரர்களும் குழைக் கொம்பை நோக்கி ஓடி வந்து யார் முதலில் கொம்பை எடுத்துக் கொண்டு மீண்டும் தனது எல்லையை நோக்கி ஓடிச் செல்கிறாரோ அவருக்கே வெற்றி கிடைக்கும். இருவரும் சமமான நேரத்தில் குழைக் கொம்பை நோக்கி ஓடிவரின் அந்த குழைக் கொம்பை வட்டமிட்டு தக்க தருணம் பார்த்து எதிராளியிடம் அடி வாங்காது மீண்டும் தனது எல்லையை நோக்கி ஓடிச் செல்கிறாரோ அவருக்கே வெற்றி கிடைக்கும். குழைக் கொம்பை எடுக்கும் போதோ, எடுத்தவர் கொண்டு ஓடும் போதோ எதிரணியைச் சேர்ந்தவர் தன் எதிராளியை தொடாலோ, அன்றேல் அடித்தாலோ குழைக் கொம்பை எடுத்தவர் ஆட்டமிழப்பார். இவ்வாறு அடுத்த வீரர், அடுத்த வீரர் என்று ஆட்டமும், ஓட்டமும் தொடரும்.

இவ் விளையாட்டானது நல்ல ஓட்டப் பயிற்சியை அளிப்பதோடு சிறுவர்களுக்கு நல்ல பொழுது போக்காகவும் அமைந்திருந்தது. இதிலிருந்து சிறு மாறுதலைக் கொண்ட வாரோட்டம் என்ற விளையாட்டும் விளையாடப் பெற்றது. இரண்டு அணியினரும் ஐம்பது கடவுகள் தூரத்தில் எல்லைகளிட்டு நிற்க வேண்டும். ஒரு எல்லையில் இருந்து இன்னொரு எல்லைக்கு ஓடிவந்து எதிரணியில் நிற்கும் ஒருவரைத் தொட்டுவிட்டு தனது எல்லை நோக்கி ஓட வேண்டும். அப்படி ஓடும் போது எதிரணியைச் சேர்ந்தவர் கலைத்து தொடவேண்டும். அப்படித் தொடாது போனால் பின்னால் ஓடியவர் தோற்றதாகவும், முன்னால் ஓடியவர் வென்றதாகவும் கணிக்கப்படுவர்.

பேணி எறிதல் அல்லது சிரட்டை எறிதல்:

பேணி எறிதல் அல்லது சிரட்டை எறிதல் என்ற விளையாட்டு பின்நாளில் பேணிப்பந்து எறிதல் அல்லது சிரட்டைப் பந்து என்ற பெயர் கொண்டு அழைக்கப்பட்டது. பேணிகளை அல்லது சிரட்டைகளை கோபுரம் போல் அடுக்குதல் வேண்டும். அண்ணளவாக கீழ்வரிமில் ஆறு, மேலே ஐந்து, நான்கு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று என பேணிகள் அல்லது சிரட்டைகள் அடுக்கப்படும். வீரர்கள் இரண்டு குழுக்களாக பிரிக்கப்படுவர். பேணிகள் அல்லது சிரட்டைகள் அடுக்கப்பட்ட தூரத்தில் இருந்து இரண்டு பக்கங்களிலுமாக ஒரே அளவு தூரத்தில் இரண்டு அணியினரும் நிறுத்தப்படுவர். தற்போதைய மென்பந்து பருமனுள்ள அளவில் சேலைத் துண்டுகளால் ஆக்கப்பட்ட படிவையாள் - 2016

வொதியால் ஓர் அணிவீரர் அடுக்கப்பட்ட பேணிகள் அல்லது சிரட்டைகளுக்கு குறிபார்த்து எறிவார். இப்போ சிதறிய பேணிகளை அல்லது சிரட்டைகளை பழைய மாதிரி கோபுரம் போல் அமைக்க எதிரணியினர் முயற்சிக்க அவர்களை அந்த கோபுரம் அமைக்கும் இடத்துக்கு அண்மிக்க விடாது அந்த சேலைப் பந்தால் எறிந்து தடுக்க அதையும் மீறி அவர்கள் கச்சிதமாய் கோபுரம் அமைக்க விளையாட்டு சூடுபிடிக்கும்.

இவ்வாறே போனை அடித்தல், பட்டம் விடுதல், பாளை உடைத்தல் என முல்லை மண்ணின் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் மிக சுவாரஸ்சியமாகவும் ஆரோக்கியத்தைத் தருவதாகவும், புத்திக் கூர்மையை வளர்க்கும் திறன் கொண்டதாகவும் அமைந்திருந்தன. இன்னும் சாக்கோட்டம் என்ற விளையாட்டு பார்ப்பதற்கு மிகவும் நகைச்சுவையானதாக இருக்கும். இது தனியார் வெற்றிக்கான விளையாட்டு. எல்லைக் கோடு ஒன்றிலே நெஞ்சளவு உயரம் உள்ள சாக்கு ஒன்றுக்குள் இரண்டு கால்களையும் விட்டு ஒருவதற்குத் தயாராக நிற்க வேண்டும். ஓடும்படியான கட்டளை பிற்பிக்கப்பட்டதும் இருபத்தைந்து கடவுகள் தூரத்தில் கீறப்பட்டுள்ள கோட்டை நோக்கி ஓடி வெற்றி பெறவேண்டும். ஓடும்போது சாக்கை இறுக்கிப் பிடித்திருத்தல் வேண்டும். கடவுகள் வைத்தோ அல்லது துள்ளித் துள்ளியோ ஓடி விரைவாக முடிவிடத்தை அடைபவர் வெற்றி பெற்றவராவார்.

கை மடக்கல்:

இவ் விளையாட்டுக்கள் தங்கள் தங்கள் பலத்தின் கொள்ளளவை வெளிப்படுத்தும் விளையாட்டுக்களாகும். கைமடக்கல், கம்பிழுத்தல் என்பன தனிநபர் திறன் காட்டும் விளையாட்டுக்களே. கை மடக்கல் விளையாட்டின் விதியானது மிகச்சிறியதே. ஒரு மேசையின் மேலே தங்கள் தங்கள் முழங் கைகளை ஊன்றியபடி ஒருவரது உள்ளங் கையை மற்றவர் தனது உள்ளங் கையால் அணைக்க, இருவரும் விரல்களால் இறுகப் பற்றியிருக்க நடுவராக நிற்பவர் ஒரு சத்தம் வரும் வகையில் தனது இரண்டு கைகளையும் தட்ட, யாருடைய புறங்கை மேசையில் முட்ட வீழ்கின்றதோ, அப்படி வீழ்ந்தவர் தோற்றுப்போக வீழ்த்தியவர் வென்றவராவார்.

கம்பிழுத்தல்:

கம்பிழுத்தல் என்ற விளையாட்டு தங்கள் தங்கள் பலத்தினைப் பரிட்சித்துப் பார்க்கும் ஒரு விளையாட்டு. இதுவும் தனிநபர் திறன் காணும் விளையாட்டாகும். இப்போட்டியில் இருவர் பங்கு கொள்வர். இருவரும் தங்கள் தங்கள் கால்களை நீட்டியவாறு அமர்ந்திருப்பர். இருவரது பாதங்களும் இடம் வலமாகவும், வலம் இடமாகவும் முட்டியவாறு இருக்கும். இப்போ இரண்டு முழ நீளமுள்ள கம்பு ஒன்றை தங்கள் கரங்களால் இருவரும் பிடித்திருக்க நடுவர் ஒருவர் கை தட்ட போட்டி ஆரம்பமாகும். யார் மற்றவரை இழுத்து இருப்பிடத்தில் இருந்து எழுப்புகிறாரோ

அவர் வெற்றி பெற்றவராவார். இப் போட்டியானது விளையாடுபவர்களுக்கும், பார்ப்பவர்களுக்கும் மிகவும் களிப்பாக இருக்கும். ஐந்து நிமிடங்கள் தொடக்கம் பத்து நிமிடங்கள் வரை கூட இந்த கம்பிழுவை நிலைத்து நின்று வியப்பையுட்டும். மேலும் தலையணைச் சண்டை, கயிறு இழுத்தல், வழுக்கு மரம் ஏறுதல், மல்யுத்தம், மாட்டு வண்டிச் சவாரி, சாவற் சண்டை என விளையாட்டு வகைகள் நீண்டு கொண்டே செல்லும்.

போர்த் தேங்காய் அடித்தல்:

போர்த் தேங்காய் அடித்தல் கடும் போட்டியான ஒரு விளையாட்டு, இந்த விளையாட்டு இருவருக்கிடையே நடைபெறும். பண்டைய நாள்களில் பண்டிகை வேளைகளிலேயே பெரும்பாலும் இவ்விளையாட்டு நடைபெறும். இந்த விளையாட்டுக்கான விதிகள் இடத்துக்கு இடம் மாறுபட்ட போதும் மூல விதிகளில் பெரிய அளவில் மாறுபாடுகள் இல்லை. இதற்கு நடுவர் ஒருவர் பார்வையாளர்களிலிருந்து தெரிவாவார். அவர் பொரும்பாலும் வயதில் மூத்தவராகவும், அநுபவமுள்ளவராகவும் இருப்பார்.

இரண்டு அணியினரும் தங்கள் தங்கள் கொள்ளளவுகளுக்கு ஏற்ப தோங்காய்களைக் கொண்டு வருவர். அவை பத்தோ, பன்னிரண்டோ, பதினைந்தோ, இருபதோ இருக்கும். ஐம்பது தோங்காய்களைக் கொண்டு வருவோருமுண்டு. இரண்டு பகுதியுமே அடிகாய், விடுகாய் என தேங்காய்களை கொண்டு வருவர். விடுகாய் சுற்றளவில் குறைந்ததாகவும் எட்டு ஒன்பது அங்குல நீளமுள்ளதாகவும் இருக்கும். இதை குலை நெறியல் என்றும் அழைப்பதுண்டு. இன்னொரு வகை ஒல்லிப் பருவத்துக்கு சற்று முந்தியது. இளநீர் இருக்காத நல்ல செத்தல் தேங்காயாக இருக்கும். அடிகாய் முகப்பு வைரமாகவும் பின்பக்கம் ஒடுங்கியதாவும், கையாற் பிடித்து அடிக்க அளவானதாகவும் அமையப் பெற்றிருக்கும்.

இப்போட்டி ஆரம்பமானவுடன் ஒருவர் தேங்காயை களத்திலே உருட்டி விட அது ஆறுமுன்னே அடுத்தவர் தனது அடி காயால் அடிக்க வேண்டும். அந்த அடியில் தேங்காய் உடையாவிட்டால் மற்றவர் தனது தேங்காயை உருட்டி விட அடிக்க வேண்டும். இவ்வாறு மாறி மாறி அடித்தால் உடைகின்ற தேங்காயின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து வெற்றி தோல்வி தீர்மானிக்கப்படும். போர்த் தேங்காய்ப் போட்டி அந்நாள்களில் சிறப்பாக நடைபெற்ற போதிலும், இப்போது முற்றுமுழுதாகவே அது இல்லாமற் போய் விட்டது. ஏனெனில் தேங்காய்களின் உற்பத்திகள் அதிகரித்த போதும் அவற்றின் தேவையும் அதிகரித்து தேங்காய்கள் விலையுயர்வை எதிர் நோக்கியுள்ளன. இது போர்த் தேங்காய்கள் இல்லாமற் போனதற்கான முக்கிய காரணியாக உள்ளது.

சிலம்பாட்டம், தீப்பந்தம் சுழற்றுதல், சங்கிலிப்பந்தம் சுழற்றுதல்:

சிலம்பாட்டம், தீப்பந்தம் சுழற்றுதல், சங்கிலிப்பந்தம் சுழற்றுதல் என்பன
புதுவையுள் - 2016

காட்சி விளையாட்டுகளாகவும், போட்டி விளையாட்டுக்களாகவும், நடைபெறுவதுண்டு. இவை யாவும் அந் நாள்களில் பாரம்பரிய விளையாட்டுகளாக கோவில் திருவிழாக்களில், பண்டிகை நாள்களில், இன்னும் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் விளையாடப் படுவதுண்டு. இவ் விளையாட்டுக்களில் அந்நாட்களில் பலர் ஆர்வத்துடன் பங்குபற்றி வந்தனர். முறையான குருவிடம் இவ் வித்தைகளைக் கற்று ஒரு நல்ல நாளில் அரங்கேற்றம் செய்து தொடர்ந்து விளையாடி வந்ததை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. ஆறு மாதங்கள் பெறும் ஒழுங்கான பயிற்சியினூடு இவ்விளையாட்டுக்களை பூரணமாக கற்க முடியும். அலங்காரம், விலங்கம், மர்மம் என்ற வகைகளைக் கற்றால் இந்த விளையாட்டின் சகல பக்கங்களையும் கற்றவராவர்.

பெண்களின் விளையாட்டுகள்

பண்டைய நாள்களில் பெண்கள் பெரும்பாலும் வீட்டுக்கு வெளியே சென்று விளையாட்டுகளில் ஈடுபடுவதில்லை. கூட்டுக் குடும்ப அமைப்பு முறை நிலவியதால் அந்தக்குடும்ப அங்கத்துவப் பெண்கள், சிறுமியர், யுவதிகள் ஓர் இல்லத்தின் முற்றத்தில் கயிறடித்தல், எட்டுக் கோடு விளையாடுதல், கெந்திப் பிடித்தல், பாண்டி, கொக்கான் வெட்டுதல், தாயம் போடுதல் போன்ற விளையாட்டுகளில் ஈடுபடுவர்.

எட்டுக்கோடு விளையாட்டு:

எட்டுக்கோடு விளையாட்டை மாங்கொட்டை போடுதல் என்றும் அழைப்பர். நீள் சதுரமாக அமையப் பெற்ற ஓடுகளத்தில் ஒரு ரூபா நாணக்குற்றி அளவிலான பாணை ஓட்டுத் துண்டை போட்டு ஒற்றைக் காலை உயர்த்திக் கெந்தியபடி ஒவ்வொரு கோடாக கடக்க வேண்டும். அந்த ஓட்டுத் துண்டை முன்பக்கமாகப் பார்த்துப் போட்டு, பின்னர் பின் பக்கமாகப் பார்த்துப் போட்டு, நெற்றியில் வைத்து கோடுகளைக் கடந்து, வலதுகையை அகலப்பாட்டில் விரித்து உள்ளங்கையில் வைத்தபடி கெந்தி கோடுகளை கடந்து, பின்னர் அவ்வாறே இடது கையை அகலப்பாட்டில் விரித்து உள்ளங்கையில் வைத்தபடி கெந்தி கோடுகளைக் கடந்து, பின்னர் காற் பாதத்தில் வைத்து அந்த எட்டுக்கோடுகளையும் கடந்து..... அப்பப்பா..... இரசனையோ இரசனை தான்.

கயிறடித்தல்:

கயிறடித்தல் விளையாட்டு பெண்களுக்கான கடுமையான பயிற்சிகளுடன் கூடிய விளையாட்டாக இருந்தது. இப்போதும் அந்த விளையாட்டை இளம் பெண்கள் பயிற்சியாக செய்து வருவதை நாம் காணமுடியும். மெல்லியதான சுமார் நான்கு முள நீளமுள்ள கயிற்றை எடுத்து இரண்டு தொங்கல்களையும் இரண்டு கைகளாற் பிடித்து பின்பக்கத்தில் இருந்து தலைக்கு மேலால் எடுத்து முன்பக்கமாகக் கொண்டு வந்து

ஒரு துள்ளலுடன் கயிற்றை மீண்டும் பின்பக்கத்தில் இருந்து கொண்டு சென்று இவ்வாறே அதிக தடவைகள் அடித்து..... களைப்பு ஏற்படும் மட்டும் அடிக்க வேண்டும். இது நல்ல தேகப் பயிற்சியாகவும், பொழுது போக்காகவும் அமைந்த ஒரு விளையாட்டாகவும் இருக்கிறது. ஒரே நேரத்திலே இரண்டு பெண்கள் கூட ஒரு கயிற்றைக் கொண்டு விளையாட முடியும்.

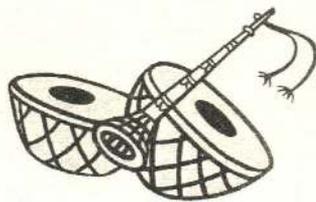
கெந்திப் பிடித்து விளையாடல்:

குழுக்களாகவோ அன்றேல் தனித்தனியாகவோ இவ் விளையாட்டை விளையாட முடியும். நான்கு அடி அளவு விட்டத்தில் நிலத்திலே ஒரு வட்டம் வரைதல் வேண்டும். விளையாடும் வீராங்கனைகளின் எண்ணிக்கைகளைக் கொண்டு வட்டம் அமையும். குழு ஒன்றைச் சேர்ந்தோர் வட்டத்துக்கு உள்ளே நிற்க. குழு இரண்டைச் சேர்ந்தோர் வெளியே நிற்பர். இப்போ வெளியே நிற்கும் அணியைச் சேர்ந்த ஒருவர் கெந்திக் கெந்தி ஒவ்வொருத்தராகத் தொட்டுத் தொட்டு வெளியேற்றுவார். கெந்த முடியாது காலை நிலத்தில் விட்டால் இரண்டாமவர் கெந்துவார். இவ்வாறே எல்லோரும் கெந்திப் பிடிப்பர். அடுத்து மற்ற அணியினர் என்று விளையாட்டு குடு பறக்கும்.

தற்போது ஏராளமான விளையாட்டுகள் இங்கே புகுந்து ஆட்சி செய்வதால் அவற்றின் கவர்ச்சியும், தேவையும் சிறுவர்களையும், இளைஞர்களையும் பற்றிப் பிடித்துள்ளது. இதனால் பாரம்பரிய விளையாட்டுகள் மெல்ல மெல்ல அருகி வருவதையும், பல விளையாட்டுகள் முற்றாக அற்றுப் போனதையும் காணமுடிகிறது.

தகவல்கள்

உடையார்கட்டு தம்பிராசா	-	தபால் அலுவலர் (ஓய்வுநிலை)
மு.கந்தசாமி.
அரியாலை நா. திருச்செல்வம்	-	ஓய்வுநிலை கணக்காளர்.
புதுக்குடியிருப்பு த. செல்வராசா	-	கலாபூஷணம் .

முல்லைத்தீவின் தென்கீழக்கு எல்லையில் நிலை பெற்றிருந்த பதுவில் இராசதானி

-செ.சஞ்சீவன்,
கைச்செழுல் உத்தியோகத்தி-

குளக்கோட்டு மன்னனால் அமைக்கப்பட்ட பதுவில் குளம் எனும் பதவியாகுளத்தை அண்டி பெரியதொரு நாகரிக நகரம் உருப் பெற்றிருந்ததாக அண்மைய ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. இக்குளம் வடக்கு, கிழக்கு, வடமத்திய மாகாணங்களின் எல்லைகளை வரையறுத்து நிற்கிறது. குறிப்பாக முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தின் எல்லையில் அமைந்திருப்பது வடமாகாணத்திற்கு அரும்பொருளும் கொடையாகும். இப்பதுவில் குளத்தை அண்டி 15000 ஏக்கர் நெற்செய் நிலங்கள் வளம் தந்தன. இவ்விவசாய அபிவிருத்தி, மக்களை பதுவில் குளத்தை அண்டிக் குடியிருப்புகளை அமைக்கச் செய்தது. இக்குடியிருப்புக்களின் அபிவிருத்தியால் வணிக முயற்சிகள் சிறந்திருந்தன. இதனால் விவசாய மத்திய நிலமாகவும் இப்பகுதி நிலைபெற்றது.

இவ் அபிவிருத்திகளால் செல்வம் செழித்த பதுவில் குளப் பிரதேசம் பிறநாட்டவரையும் வளத்தாற் கவர்ந்ததெனலாம். தென்னிந்திய வணிகர் குழாம் இப்பிரதேசத்தினை நோக்கிப் படையெடுத்தனர். அத்தோடு இப்பிரதேசத்தின் நிலையாகத் தங்கள் குடியிருப்புக்களையும் அமைத்து நிரந்தரமாக வாழத் தலைப்பட்டனர். நிறைவளத்தால் செல்வச்செழிப்புக் கண்ட குடியானவர்களும், வணிகக் கூட்டமும் தம் கலாசார பண்பாடுகளையும் இவ்விடத்தில் நிலைபெறச் செய்ய ஆலயங்களை அமைத்து வழிபாடுகளையும் மேற்கொண்டனர். இக்கலாசாரச் சிறப்பு ஏனைய இடங்களிலும் இருந்து மக்களை பதுவில் பகுதியை நோக்கி வர வைத்தது. இவ்வாலயங்களை மையப்படுத்தி வணிகர் தம் வியாபார அபிவிருத்தியை வளர்த்துக் கொண்டனர். இதனால் இப்பகுதிகளில் யாத்திரை செய்வோருக்கு தேவையான சகல வசதிகளையும் அமைத்தனர். குறிப்பாக இந்தியாவின் நானாதேசி வணிகரின் வியாபார மத்திய நிலையமாக பதுவில் விளங்கியது.

சோழர் இலங்கையை ஆண்ட (கி.பி 11ம் நூற்றாண்டு) காலத்தில் நானாதேசி வணிகரால் பதுவில் பிரதேசம் வணிக நகரம் என்று அழைக்கப்படும் சிறப்பு பெற்றிருந்தது. வணிகக் குழுங்களோடு, சோழரின் படையீரரும், கம்மாளரும் பதுவில் புகுவையாள் - 2016

பகுதி எங்கும் குடியமர்த்தப்பட்டனர். இவர்கள் வழிபடவேணப் பல ஆலயங்கள் பதுவில் பகுதி எங்கும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. ஆலயங்களை அமைத்ததோடு மட்டுமன்றிச் சிறப்பாக கிரியைகளும், விழாக்களும் ஆற்றப்பட்டதோடு, வணிகர் சாசனங்களையும் ஆலயங்கள் தோறும் நிறுவி வரலாற்றில் பதுவில் நகரம் இடம்பெறவும் வழிவகுத்தனர்.

வணிகர் நிறுவிய சாசனங்கள் கோயில்கள் பற்றியும், சமய சம்பவங்கள் பற்றியும் பல்வேறு குறிப்புக்களைத் தருகின்றன. கி.பி 13ம் நூற்றாண்டு வரை மிகவும் சிறப்பாக பதுவில் பிரதேசம் இருந்தமையை இச்சாசனங்கள் சான்றுப்படுத்துகின்றன.

கி.பி 13ம் நூற்றாண்டின் பின் ஏற்பட்ட அரசியல் நிகழ்வுகளின் விளைவாகவும், சமுதாய கீர்குலைவின் காரணமாகவும் பதுவில் நகரம் கீழிந்து காலப்போக்கில் காடுகளின் உறைவிடமானது. சனசஞ்சாரம் ஒழிந்தது. அருமை மிகு ஆலயங்கள் அழிபாடு அடைந்தன. மண்மேடுகளுள் ஆலயங்கள் சங்கமமாயின. ஏறக்குறைய 6 நூற்றாண்டு கால இடைவெளியின் பின் கி.பி 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அங்கு சென்ற பிரித்தானிய அதிகாரிகள் பழையதொரு நகரின் அழிபாடுகள் இருப்பதை கண்டறிந்தனர். பின்பு கடந்த 100 வருட காலத்தில் இடையிடையே தொல்பொருட் திணைக்களத்தினால் அங்கு அகழ்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. குளத்தின் ஓரமாக அதன் கிழக்கே உள்ள மொறகொட எனும் இடத்திலும் அதற்கு கிட்டத்தட்ட ஐந்து மைல் தொலைவிலுள்ள புத்தனேகல எனும் இடத்திலும் பழைய கட்டிட அழிபாடுகள் அடையாளம் காணப்பட்டன.

மொறகொட பகுதியில் பரந்தளவில் அகழ்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அங்கிருந்த நகரத்தின் மத்திய நிலையம் 8 ஏக்கர் விசாலமான பகுதியாகும். அதனை அரணும், அகழியும் சூழ்ந்திருந்தன. சிறிய கட்டிட இடிபாடுகளும், ஓடுகளும், கலவோடுகளும் மிகுந்து காணப்படுகின்றன. அதன் சுற்றுப்புறங்களில் குடியிருப்புக்களும், விற்பனை நிலையங்களும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. முதன்முதலில் பதுவில்லில் அகழ்வாட்சிகள் 1892ல் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அப்போது பல சிவாலயங்களின் அழிபாடுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவ்வாண்டுக்குரிய தொல்பொருட் திணைக்கள அறிக்கையில் பின்வருமாறு இது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பதவியாக்குளத்தின் வடகிழக்கே ஒருமைல் தூரத்தில் மொறகொட என்ற பகுதியில் அழிபாடுகளைச் சுற்றியுள்ள காடுகளை திருவாளர் விக் கிரமசிங்க வெட்டுவித்து வெளியாக்கினார். பத்திரிப்பு(சிவன் கோவில்) அகழ்வுகளால் அடையாளம் காணப்பட்டது. அதன் அமைப்பிலும் வேலைப்பாட்டிலும் அது மூன்று கோறளை வெறண்டி கோயிலை ஒத்துள்ளது. அதிலே தமிழ் எழுத்துக்களைக் கொண்ட இரு வரிகள் உள்ளன. மண்மேட்டிணை மேலும் அகழ்ந்த போது தமிழில் எழுதிய பல

சாசனங்களும் தென்பட்டன. இவை தெளிவற்று இருந்தன. மூலஸ்தானத்தை சுற்றிய பகுதிகளை வெட்டியபின் அதனுள்ளே இலிங்கமும் ஆவுடையாரும் தென்பட்டன. அவை செய்பாக இருந்தன.

சிங்கபோதியின் தூண் சாசனம், பத்திரிப்பின் சமீபமாக உள்ளது. கற்பாறை சாசனங்கள், கோவிலின் அதிட்டானம், சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அமைந்த தூண்கள், கல்லில் அமைந்த நந்தி, ஆசன கோல புத்தர் படிமம், பூ வேலைப்பாடமைந்த ஜன்னல், வீழ்ந்து கிடந்த சிங்கத்தின் உருவம், பழங்கால கிணறு ஆகியவற்றின் சிதைவுகள் பதுவில் குளத்தின் அணைக்கட்டின் கீழே அரை மைல் தூரம் பறந்து காணப்பட்டன.

அப்பகுதியிலுள்ள அழிவுபாடுகளை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

- 1 மூன்று / நான்கு கட்டிடத் தொகுதிகளையும் பத்துக் கிணறுகளையும் உள்ளடக்கிய மதில்களால் சூழப்பட்ட வளாகம்.
- 2 பிரசனத்தினுள் அமைந்த சிவாலயம்
- 3 பௌத்த பள்ளியின் வளாகம், பெரிதும் சிதைவுற்ற கல்லால் அமைந்த சிங்கத்தோடு பிரகாரத்தினுள் அமைந்த கோவில்.

பிற்காலத்தில் நடைபெற்ற அகழ்வாராய்ச்சியின் பயனாக பதவியாவில் அமைந்த வேறு பல சிவாலயங்களின் அழிபாடுகளும் அடையாளம் காணப்பட்டன. 1961, 1982 ஆகிய ஆண்டுகளின் தொல்பொருள் திணைக்களத்தின் ஆண்டறிக்கை இவ் ஆய்வுகள் பற்றி பின்வருமாறு கூறுகின்றது.

கோட்டையின் வாசலிலும் அதனுள்ளும் காணப்பட்ட மண்மேடுகள் அகழ்ந்து ஆராயப்பட்டன. சுடுமண்ணால் ஆக்கப்பட்ட கணேசரின் படிமம் ஒன்று காணப்பட்டது. மேற்கே அகழிக்கு வெளிப்புறமாக சிவாலயம் என்று கொள்ளத்தக்க கட்டிடத்தின் இடிபாடுகள் இருந்தன, சில தூண்களும் காணப்பட்டன. அவற்றில் ஒன்றிலே சாசனம் எழுதப்பட்டிருந்தது. தூண்கள் நாட்டப்பெற்ற நிலையில் உள்ளன. இத்தலத்தில் சிவலிங்கம் ஒன்று சிதைந்த நிலையில் இருந்தது. அகழிக்கு கிழக்கே முன்னர் அடையாளம் காணப்பட்ட சிவாலயம் அமைந்துள்ள பகுதி அகழ்வு செய்யப்பட்டது. அதன் வாசலில் சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அமைந்த ஒரு தூணும், ஜன்னலும் காணப்படுகின்றன. தாமரைமலர் வடிவங்கள் ஜன்னலில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

பல சிவாலயங்களின் அழிபாடுகள் பதவியாவில் காணப்படுகின்றன என்பது இதுவரை கணித்தவற்றின் மூலம் தெரியவருகின்றன. கட்டிட அழிபாடுகள், சிற்பங்கள், தமிழ் சாசனங்கள் என்ற மூன்று வகையான தொல்பொருட் சின்னங்கள் சைவக் கோயில்கள் சம்பந்தமாக அங்கு காணப்படுகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவை பூரணமாகவும், தெளிவாகவும் இன்னமும் ஆராயப்படவில்லை. இதுவரை தொல்பொருட் திணைக்களம் 5 சிவாலயங்களை அகழ்வாராட்சி மூலமாக கண்டறிந்துள்ளது. அவற்றை 12 ம் சிவாலயங்கள் என அடையாளப்படுத்தினர். இவ் அழிபாடுகள் பாரிய காட்டினுள் இருப்பதால் அவற்றை நேரிலே பார்ப்பதற்கான வாய்ப்புக்கள் அரிதாகவே அமைந்துள்ளது.

முதலாம் சிவாலயம்

பதவியாவில் உள்ள சிவாலயங்களில் இரவி குல மாணிக்க ஈஸ்வரம் என்ற பெயரால் வழங்கிய முதலாம் சிவாலயமே சிறப்பானது. அதன் அழிபாடுகளிடையே பல வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சாசனங்களும் கிடைத்துள்ளன. அது கிழக்கு - மேற்காக 166 அடி நீளமும் தெற்கு - வடக்காக 100 அடி அகலமும் கொண்ட சுற்றுப் பிரகாரத்தினுள் அமைந்திருந்தது. அதற்கு இரண்டு கோபுர வாயில்கள் கிழக்கிலும், மேற்கிலும் அமைந்திருந்தன. கிழக்கு கோபுர வாயிலின் முன்பாக முக மண்டபம் ஒன்றும் காணப்பட்டது. ஆலயம் மூலஸ்தானம், அந்தராளம், மண்டபம் எனும் பிரதான பகுதிகளைக் கொண்டிருந்தது. அவையாவும் பொதுவான உயர்ந்த பீடம் ஒன்றின் மேல் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அப்பீடத்திலே உபபீடம், அதிஸ்தானம் எனும் பகுதிகள் இருந்தன. அதிஸ்தானம் கருங்கல்லினால் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் மேல் அமைந்த பகுதிகளும், பிரகார சுவர்களும் செங்கல் வேலைப்பாட்டில் அமைந்தவை. இவ் ஆலய அழிபாடுகளை செப்பனிடும் பணிகள் 1965ல் நடைபெற்றன. அப்போது நான்கு கரங்களுடன் கூடிய தெய்வப்படிமம் அமைந்த செங்கல் ஒன்று கண்டெடுக்கப்பட்டது, பின் 1968ல் அகழ்வின் போது ஸ்தானக நிலையில் அமைந்த உமாதோவியாரின் வெண்கல படிமம் ஒன்றும் கிடைத்தது. அது 26.3 அங்குல உயரமுடையது. பீடம் 27.5 அங்குல சுற்றளவுடையது. உருவம் திரிபங்கமானது. இரு கரங்களில் வலக்கரம் மடித்து உயர்த்திய கோலத்தில் மலர் மொட்டினை ஏந்திய வண்ணம் உள்ளது. இடது கரம் லோலகஸ்தமானது.

வெண்கல முத்திரை - சிவசின்னங்கள்

இலங்கையிலுள்ள இந்து கலாசாரத் தொடர்புடைய சின்னங்களுள் பதவியாவில் கிடைத்த வெண்கல முத்திரை வரலாற்று முக்கியத்துவம் மிக்கது. முத்திரை வட்டவடிவமானது. அது கவிழ்ந்து மலர்ப்போல காட்சியளிக்கும் வெண்கலத்தின் கீழ் உள்ளது. முத்திரையின் நடுப்பகுதியில் வலப்புறம் நோக்கி அமர்ந்திருக்கும் வகையில் நந்தியின் உருவம் உள்ளது. அதன் உறுப்புக்கள் மெலிந்த தோற்றமுடையவை. நந்தி பீடம் ஒன்றில் அமைந்துள்ளது. அது இருதள பீடமாகும். அடித்தளம் கவிழ்ந்த

தாமரையின் தோற்றம் போன்றது. மேந்தளம் மலர்ந்த தாமரைப்பீடமாகும். இரண்டுக்குமிடையே வளையம் போன்ற அமைப்பு காணப்படுகின்றது.

நந்தியின் இருமருங்கும் குத்துவிளக்குகள் காணப்படுகின்றன. நந்தியின் கொம்புகளின் மேலே சற்றுத்தூரத்திலே பிறை வடிவம் காணப்படுகிறது. அதன் மேலே கொற்றக்குடை, இரு சாமரைகள் என்பனவற்றின் வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வுருவங்கள் யாவும் சங்கிலி வளையம் போன்ற அமைப்பிலும் கிரந்த எழுத்துக்களிலும் அமைந்த சாசனம் ஒன்றின் மத்தியில் உள்ளது. சாசனம் சமஸ்கிருத மொழியில் உள்ளது. அதன் வரி வடிவங்கள் 12ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதிக்கு உரியனவாகும். பிறையோடு கூடிய நந்தி, குத்துவிளக்கு என்பன சைவசமய சார்புடையவை ஆகும். குத்துவிளக்கு இந்து சமய மரபில் பிரதான சின்னமாகும் அது சைவ சமய மரபின் மிகப்பிரதான சின்னமாகும். அது ஒளி, அறவு, செல்வம், பரம்பொருள் முதலியவற்றைக் குறித்து நிற்கின்றது. சைவத்திலே விளக்கு சிவனின் சின்னமாக அமைகிறது. தமிழர் மரபிலே அரசியல் வழமைக்கும், சமய சிந்தனைக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்புண்டு. கோயில் என்பது அரசன் வாழும் அரண்மனையையும், வழிபாட்டிடமான ஆலயத்தையும் குறிக்கின்றது. அரசனையும், கடவுளையும் இறை என்று கூறுவது தமிழ் வழக்கு.

இந்த முத்திரையில் காணப்படும் சின்னங்களை பொறுத்தவரையில் அவை சைவ சமயத் தொடர்புடையவை என்பது அதில் உள்ள சாசனத்தால் உறுதியாகிறது. அச்சாசன வாசகம்

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீமத் த்விஜாவாஸ
ஸ்ரீபதி க்ராம வாஸினா மகேஸஸ்ய
ததிந்திராதி மௌலி, ராஜித சாசனம் .

இதன் பொருள் வருமாறு...

மங்கலம்! இருபிறப்பாளரும் வாழும் ஸ்ரீபதியில்
வீற்றிருப்பவரும், இந்திரன் முதலிய தேவர்களின்
முடிகளால் அழுத்தப்படும் திருப்பாதங்களை
உடையவருமான மகேஸ்வரனின் சாசனம்

மகேசன் என்பது ஈசனாகிய சிவனின் நாமங்களில் ஒன்றாகும் இச்சாசனம் ஸ்ரீபதி கிராமத்தில் வீற்றிருக்கும் மகேசனின் சாசனம் எனப்படுவதால் அது பதவியாவிலுள்ள சிவாயமொன்றின் சாசனம் என்பதும், அதனைக் கொண்டுள்ள முத்திரையானது சிவாலயத்துக்கு உரியது என்பதுவும் உணரப்படுகின்றது. எனவே இது கோயிலார் பயன்படுத்திய முத்திரை ஆகின்றது. அச் சிவாலயம் பதவியாவில் அந்தணர் குடியிருப்பில் அமைந்திருந்தது என்பதும் சாசனத்தால் அறியப்பட்டது.

குகைக் கோவில்

புத்ததேனறெல எனுமிடத்தில் காணப்படும் 5 மலைக் குகைகளில் வரலாற்று முக்கியத்துவமான தொல்பொருட் சின்னங்கள் பல உள்ளன. அவற்றில் ஒன்று சைவர்களின் வழிபாட்டிடமாக அமைந்திருந்தது என்பதற்கு ஆதாரங்கள் உண்டு. அதில் இலிங்கம் ஒன்றும், உடைந்த நிலையிலுள்ள விநாயகர் படிமமும் காணப்படுகின்றன.

தமிழ் சாசனங்கள்

பதவியாவிலுள்ள 3ம் சிவாலயத்தில் அழிபாடுகளிடையே 16 வரிகளில் எழுதப் பெற்ற தமிழ் சாசனம் ஒன்று கிடைத்தது. அது தூண் ஒன்றிலே எழுதப்பட்டிருந்தது. சாசனத்தின் மேற்பகுதியில் சாமரை, தூபி ஆகியவற்றின் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. நடுவிலே தூண்டாமணி விளக்கின் வடிவம் காணப்படுகிறது. செய்யுளாக உள்ள இச்சாசனம் பின்வருமாறு அமைகின்றது.

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ

உத்தமர் தம் கோயில் வலகழி எனலும்

நித்த நியமம் நெறிவளர் சித்தமுடன்

சீரிளமை சேர்ந்த பதியில் விசைய

ராமப் பேரிளமையார் தங்கள் பேர்

நாவாயிரம் கொண்டு உரைப்பின்

திக்கந்தாமாக முயன்றாள் முயன்றதிரு

இச்சாசனத்தில் பல முக்கிய அம்சங்கள் உள்ளன. அது கோவில் ஒன்றின் பெயரை குறிப்பிடுகிறது. இவ்வாலயத்தின் பெயர் வலகழி என்பதாகும். இவ் ஆலயத்தை அமைத்தவர் விசய ராமப் பேரிளமையார் என்பது இச்சாசனத்தால் பெறப்படுகின்றது.

முதலாம் சிவாலயத்தில் கிடைத்த தமிழ்சாசனம் பதவியாவில் இருந்த வணிக நகரத்தை ஐயம் பொழில் பட்டினம் எனக் கூறுகின்றது. அத்தோடு விக்கிரம கடிகை தாபனம் எனும் நிலையம் பற்றிய குறிப்புக்களையும் தருவதோடு, ஆலயங்களில் நிகழ்த்தப் பெற்ற கலை நிகழ்வுகள் பற்றிய செய்திகளையும் தருகின்றது. வணிக இனத்தவரின் பெயர் விபரங்களையும் பட்டியல் படுத்தித்தருகின்றது.

இவ் அகழ்வாராட்சிகளின் முடிவாக பதுவில் என்கின்ற பதவியா ஒரு பெரு நகரமாக அமைந்திருந்தது என்பது புலனாகின்றது. சிறந்த ஒரு சைவத்தமிழ் பாரம்பரியத்தின் பண்பாட்டு விருத்தி நிலையையும் காணமுடிகின்றது. கால மாறுபாடுகள் காரணமாக சிறந்த ஒரு நகரம் அழிவுற்று இன்று காடுமண்டி இவ்விடம் காட்சி தருகின்றது. அத்தோடு சைவ, தமிழ் பாரம்பரியங்களும் மண்ணோடு மண்ணாகி மறைந்து விட்டன.

ஆதாரம்:- இந்துக் கலைக்களஞ்சியம்

முல்லைத்தீவு வலயக் கல்வி வளர்ச்சி

-திருமதி. செ.பஞ்சலிங்கம், ஒசூர்யர்,
ஆயில் சமீப்த் வித்தியாலயம்-

முல்லைத்தீவு மாவட்டமானது நானிலங்களின் முல்லை, மருதம், நெய்தல் முதலிய வளச்சிறப்புக்களை தன்னகத்தே கொண்ட இந்து சமுத்திரத்தின் முத்தாம் இலங்கைத் திருநாட்டின் வடபால் அமைந்துள்ளது. நீர்வளம், நிலவளம், கனியவளம் போன்றவை முல்லை மாவட்ட மக்களை வாழ்விப்பதுடன் நம்மவர் கற்ற கல்வியும் எம்மவர் வாழ்விக்கு ஒளிகாட்டி வளமாக வாழவைப்பதை நாம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இந்த ரீதியில் முல்லைத்தீவு மக்களின் கல்விப் புலத்தை நோக்குவோமாயின் ஆரம்ப காலத்தில் திண்ணைக்கல்வி, குருகுலக்கல்வி முறைமையில் இருந்து வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளமையை காணலாம்.

“குஞ்சியழகும் கொடுந்தானைக் கோட்டழகும்
மஞ்சளழகும் அழகல்ல -நெஞ்சத்து
நல்லம் யாமென்னும் நடுவு நிலையார்
கல்வி யழகே யழகு”

கல்வி என்பது மனிதர்க்கு அறிவுட்டும் ஒளிவிளக்குப் போன்றது. மனிதரிடத்து அறியாமை என்ற இருளை போக்கி நல்வழி காட்டவல்லது. உலகத்திலே ஒருவருக்கு கல்வியால் உண்டாகும் அழகே உண்மை அழகாகும். தாழ்ந்த குடியில் பிறந்தாரையும் உயர்ந்த இடத்தில் வைத்து போற்றச் செய்யும் ஒருவன் தன்பிள்ளைக்கு விட்டுச் செல்லக்கூடிய எச்சம் கல்வியே ஆகும்.

பொய்யா மொழிப்புலவன் வள்ளுவர்

“கற்க கசடறக் கற்றவை கற்ற பின்
நிற்க அதற்குத் தக”

என்கிறார். கற்க வேண்டியவற்றைக் கற்று, கற்ற நெறிப்படி ஒழுக்கதல் வேண்டும். இவ்வாறு ஒரு மனிதன் முழு நிறை மனிதனாக வாழ்வதற்கு தேவை கல்வி யென்றால் யாராலும் மறுக்க முடியாது.

அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் நாட்டுவதை விட ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல் மேல் என்றார் பாரதியார். சின்னஞ் சிறு குழந்தை பருவ வயதை எட்டிப்பிடித்ததும் பார் போற்றும் பெருமகனாக்குவது கல்வியேயாகும் என்றார் பாரதியார்.

பாரதியின் கூற்றுக்கு அமைய முல்லை மாவட்டத்திலே மக்களின் அறிவுப்பசியை நிவர்த்தி செய்யும் பொருட்டு பல பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆரம்ப காலத்தில் ஆரம்ப பாடசாலைகள் பல கல்வி மாண்களாலும், அதிபர்களாலும் அதாவது முல்லை மக்களால் அழைக்கப்படும் வாத்தியார்-சட்டம்பி என வர்ணிக்கப்படுவோராலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பல பாடசாலைகள் சில தனவந்தர்களால் மனமுவந்து வழங்கிய நன்கொடைக் காணிகளில் சிறு கொட்டகைகள், குடிசைகள் மூலம் ஒரு சில விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய மாணவர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இலவசக்கல்வி அறிமுகமாகிய 1945 தை தொடர்ந்து கிட்டத்தட்ட 1950 ம் ஆண்டுக்குப் பின் ஆரம்ப பாடசாலைகள் உருவாகின. இவ்வாறு உருவாகிய ஆரம்ப பாடசாலைகளின் பணி காத்திரமானது. அவ்வாறே முல்லை மாவட்டத்தின் பல கிராமங்களில் அமைக்கப்பட்ட பாடசாலைகளில் மாணவர் சென்று கல்வி பயின்றனர்.

ஆரம்ப கல்வியை முடித்த மாணவர்களும், உயர் வகுப்புக்களில் சென்று கற்க வேண்டிய ஒரு சில மாணவர்களும் நகர்ப்புற பாடசாலைகளை நோக்கி நகர வேண்டிய நிலைமை தோன்றியது. உயர்வகுப்பு கொண்ட பாடசாலைகள் முல்லை மண்ணில் அன்று இல்லாத காரணத்தால் யாழ்ப்பாணம் மற்றும் விடுதிகள் உள்ள பிற மாவட்டங்களை நாடவேண்டிய நிலைமை உருவாகியது. ஆரம்ப காலத்தில் அனேக மாணவர்களின் குடும்ப நிலைமைகளாலும், போக்குவரத்து வசதிக் குறைவாலும், பாடசாலைக்கும் வீட்டிற்கும் அதிக தூரம் நடந்து செல்லவேண்டிய நிலைமைகளினாலும், அயல் பாடசாலைகள் நீண்ட தூரத்தில் அமைந்து இருந்தமையாலும், அனேக மாணவர்களுக்கு கல்வியைத் தொடரவும், தொடங்கவும் "எட்டாக் கனியாக" பாடசாலைக் கல்வி நிலைமை காணப்பட்டது.

அத்தோடு முல்லை மாவட்டத்தின் சூழல்நிலைமை, மக்களது தொழில் நிலை, குடும்ப வருமானம், கிராமங்களின் போக்குவரத்து நிலைமைகள் சீர் அற்று இருந்தமையால் பல மாணவர் கல்வியை தொடரவில்லை. முன்னைய காலங்களில் எமது மாணவ மணிகளுக்கு உயர் வகுப்பிற்கு சென்று உயர் கல்வி வாய்ப்பினை பெறுவதற்கு தடைகள் காணப்பட்டன. மேற் படிப்புக்களை வேறு பாடசாலைகளில் சேர்ந்து கற்க முடியாத மாணவர் பலர் கல்வியைத் தொடராது இடைவிலகியும், பாதியில் கல்வியை நிறுத்தியும் உள்ளனர். இவ்வாறு மாணவர் தொடர்ந்து கல்வியை கைவிடுவதை கண்ட சில பாடசாலை முதல்வர்கள் வகுப்புக்களை உயர்த்தி இடைநிலை வகுப்புக்களை உருவாக்க முயற்சி செய்து வெற்றி கண்டனர்.

சில பாடசாலை அதிபர்களின் முயற்சியாலும், சேவையாலும் நானொரு வண்ணம், பொழுதொரு மேனியாக அவர்களின் தன்னலமல்லாத சேவை மூலம் பாடசாலைகள் வளரத்தொடங்கின. அதனால் பாடசாலைகளில் கல்வி மேம்பாடுகள் ஏற்பட்டன. சமய வழிபாடுகள், ஒழுக்க நெறிகள், விளையாட்டுப் போட்டிகள், கண்காட்சிகள் போன்ற கற்றல் செயற்பாடுகளும் பாடசாலைகளில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்தன. காலம் செல்லச் செல்ல புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தி பெற்ற மாணவர்கள், மற்றும் உயர்கல்வி பெற வேண்டியவர் சிலர் யாழ்ப்பாணம் சென்று விடுதிகளில் தங்கி கல்வி பெற்று நற்பிரசையாகி நாட்டின் மேம்பாட்டிக்கு இன்றும் உழைத்த வண்ணம் காணப்படுகின்றனர். இவ்வாறான காலகட்டத்தில் வனவிலங்குகளுடன் கூடிய முல்லை நிலம், மருத நிலமாகவும், நெய்தல் நிலமாகவும், குறிஞ்சி நிலமாகவும் காணப்பட்டதால் நம்மவர் உழைப்பின் நிமித்தம் கால நீரோட்டத்தில் கல்வியில் சமவாய்ப்பை பெற்று 1978ம் ஆண்டு தனி மாவட்ட மக்கள் ஆயினர். அதன்பின் 1998 இல் முல்லை கல்வி மாவட்டமாக தனித்து இயங்கவும் தொடங்கியது. 1998 ல் தனிக்கல்வி வலயமாக பன்முகப் படுத்தப்பட்டமையாலும் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் பல பாடசாலைகள் எழுச்சி பெற்றன, பாடசாலைகள் புத்துயிரும் பெற்றன. அதன்பின்பு முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் இரண்டு கல்வி வலயங்கள் காணப்படுகின்றன. இவையாவன ஒன்று முல்லைத்தீவுக் கல்வி வலயம், மற்றயது துணுக்காய் கல்விவலயம் என்பனவாகும்.

இன்று முல்லைத்தீவுக் கல்வி வலயத்தில் 62 பாடசாலைகள் காணப்படுவதுடன் மாணவர் தொகையும் 19,755 ஆகவும் உயர்ந்து நிற்கின்றது. முன்னைய காலங்களில் ஆரம்பத்தில் பாடசாலைகளில் மிகக்குறைவாக விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய முறையில் 5-7 ஆசிரியர்களே காணப்பட்டனர். ஆனால் இன்று முல்லைக்கல்வி வலயத்தில் 1234 ஆசிரியர்கள் காணப்படுகின்றனர் என்றால் எம்மவர் கல்வி வளர்ச்சி பெற்று முல்லை மாவட்டத்தில் கல்வி நிலை உயர்ந்துள்ளமை தெளிவாக புலப்படுகின்றது.

முல்லைத்தீவுக் கல்விவலயமானது மாணவரின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக இரண்டு கல்விக்கோட்டங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. அவையாவன புதுக்குடியிருப்புக் கோட்டம், கரைத்துறைப்பற்றுக் கோட்டம் என்பனவாகும். இன்று இருகோட்டங்களும் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பெரும் பணியாற்றி நிற்கின்றன.

இன்று ஆரம்ப பாடசாலைகள் மகா வித்தியாலங்களாகவும், மத்திய மகா வித்தியாலங்களாகவும், கல்லூரிகளாகவும் தரம் உயர்ந்து கல்வியை வழங்கி வருகின்றன. மகா வித்தியாலங்கள் மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்ட நிலையில் ஊட்டப் பாடசாலைகளாகவும், குடும்ப பாடசாலைகளாகவும் ஒன்றுக்கொன்று உதவியாக நின்று கல்விச் செயற்பாடுகளை ஒன்றிணைத்து ஒரு கூரையின் கீழ் செயற்பட்டு மாணவர்களுக்கு கல்வியை வழங்கி வருவது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக இன்று காண முடிகின்றது.

இலங்கையின் மற்றைய மாவட்டங்களில் உள்ள பாடசாலைகள் போல் முல்லை மாவட்டத்தில் பாடசாலைகள் 1999ம் ஆண்டு வரை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டு மாணவர்க்கு கல்வியை வழங்கி வருகின்றன. இன்று இந்த வகையில் பாடசாலைகள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. அவற்றுள் தரம் 1 A,B பாடசாலைகள் க.பொ.த உயர் தரத்தில்-கணித, விஞ்ஞான, வர்த்தக, கலைப்பிரிவுகள் கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றன.

பாடசாலைகளின் விபரம்

பிரிவு	1AB	1C	Type 1	Type 2	மொத்தம்	தற்போது இயங்கும் பாடசாலைகள்
கரைதுறைப்பற்று	2	5	10	17	34	31
புதுக்குடியிருப்பு	2	3	11	8	24	24
வேலிஓயா	-	1	4	2	7	7

ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும்

பிரிவு	மாணவர்			ஆசிரியர்	சதவிகிதம்
	ஆ	பெ	மொ		
கரைதுறைப்பற்று	4068	4345	8413	566	14.86
புதுக்குடியிருப்பு	4898	4848	9746	536	18.18
வேலிஓயா	786	810	1596	132	12.09
மொத்தம்	9752	10003	19755	1234	16.00

தரம் 1C பாடசாலையில் விஞ்ஞான, கணித பிரிவு தவிர்ந்த கலை, வர்த்தக வகுப்புக்கள் உள்ள பாடசாலைகள் அடங்குகின்றன. தரம் இரண்டு பாடசாலைகளில் (Type 2) தரம் 1- தரம் 11 வரையுள்ள சகல பாடசாலைகளும் அடங்குகின்றன. தரம் 3பாடசாலைகள் (Type 3) தரம் 1-5 வரை அல்லது தரம் 1-8 வரை வகுப்புக்களைக் கொண்டவை.

கல்வி முன்னெடுப்பால் இன்று குறிப்பாக முல்லை மாவட்டத்தில் தரம் 01-1AB பாடசாலைகளாக தரம் உயர்த்தப்பட்ட பல பாடசாலைகள் உருவாகி உள்ளதுடன் தேசி யபாடசாலைகளாக கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இயங்குகின்றன. இவ்வணைத்துப் பாடசாலைகளும் தற்போது உயர் மாணவர் தொகையை கருத்தில் கொண்டு ஆசிரியர் வளம், பெளதீக வளம் என்பன சரியாக பங்கிடப்பட்டு தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு மூலம் 1997 அறிக்கையில் புதிய கல்வி மாற்றத்துடன் தரம் 1-9 வரை கனிஸ்ட பாடசாலைகள் என்றும், க.பொ.த உயர்தரப் பிரிவுகளைக் கொண்ட தரம் 10-13 வரையானவை சிரேஸ்டப் பாடசாலைகள் எனவும் இரண்டாக

வகைப்படுத்தப்பட்டன. பின் புதிய கல்விச்சீர்திருத்தத்தின் பிரகாரம் 2000ம் ஆண்டிலிருந்து ஆண்டு(Year) என்று அழைக்கப்பட்ட வகுப்புக்கள் இன்று தரம்(Grade) எனவும் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாறு சகல இடங்களிலும் இவ்வகுப்பு முறைப்படி கற்றல், கற்பித்தல் எவ்விதம் அமைந்ததோ அவ்வாறு முல்லை வலயத்திலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு கல்வி வளர்ச்சி கண்டுள்ளது.

முல்லை மாவட்டத்தில் கல்வி முறைமை அன்று தொட்டு இன்றுவரை வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. எம்முன்னோர் தாம் கல்வியறிவு பெறா விட்டாலும், கல்வியை தமது பிள்ளைகள் எட்டிப்பிடிக்க வேண்டும் என்னும் சிந்தனையில் பலராலும் கல்வி நடவடிக்கைகள் கற்றல், கற்பித்தல் செயல்பாடுகள் முன் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். முல்லை மாணவர்களில் இலைமறை காயாக மறைந்திருக்கும் திறமைகளை வெளிக் கொண்டு வரும் கல்வியானது அவர்களின் எதிர்கால வாழ்வில் செல்வாக்கு செலுத்த வேண்டும் என்பதற்காக முல்லைத்தீவு வலயக்கல்விப் பணிமனையானது சிறார்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக சகல துறைகளிலும் வழிகாட்டி நிற்கின்றது. அத்துடன் மாணவரின் கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும், கற்றல் நடவடிக்கைகளை நன்கு மேம்படுத்தவும், காலத்தின் தேவைகருதி உழைப்பதால் கல்வியில் முல்லை மாவட்டம் உயர்வு அடைவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

ஆரம்ப காலத்திலிருந்து தலைமுறை, தலைமுறையாக அதிபர்கள், ஆசிரியர்களின் அயராத உழைப்பினால் முல்லை வலய மாணவர்களின் கல்வி நிலை விருத்தியடைந்து வருவதுடன், மாணவர்கள் இணைப்பாட விதானச் செயற்பாடுகளிலும் பங்கு கொண்டு பாடசாலை மட்டம், தேசியமட்டம் என சாதனைகள் படைப்பதையும் தொடர்பு சாதனங்கள் மூலம் அறிகின்றோம்.

மாறிவரும் தொழில்நுட்ப உலகில் மாணவரைப் புகுத்தி பல்வேறுபட்ட வெற்றிகளையும் பாராட்டுக்களையும் பெறுவதற்கு ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டலின் கீழ் மாணவர்கள் வீறுநடை போடுவது இதற்கு சான்றாகும். இவற்றை முல்லை வலய பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் காட்டி நிற்கின்றன.

எனினும் கடந்த போர் நிலைமையாலும், புலப்பெயர்வினாலும் முல்லை வலய மாணவர்களின் கல்வி வீழ்ச்சி கண்ட போதிலும் தற்போதைய அமைதிச்சூழலில் வேகமாக வளர்வதை பொதுப்பரீட்சைகளின் பெறுபேறுகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. உதாரணமாக தரம் 05 புலமைப் பரிசில் பரீட்சை, கா.பொ.த சாதாரண, உயர்தரப் பரீட்சைகளின் அடைவு மட்டம் என்பவற்றின் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.

ஆண்டு 5 புலமைப் பரிசில் பரீட்சை 2012-2014

வருடம்	கரைத்துறைப்பற்று						புதுக்குடியிருப்பு					
	தேர்ந்தீயேர்	சித்தியடைந்தீயேர்	வீதம்	100 இற்கு மேல்	சித்தி 70இற்கு குறைவு	சித்தியடைந்தீயேர் வீதம்	தேர்ந்தீயேர்	சித்தியடைந்தீயேர்	வீதம்	100 இற்கு மேல்	சித்தி 70இற்கு குறைவு	சித்தியடைந்தீயேர் வீதம்
2012	479	34	7%	182	353	74%	546	45	8%	169	380	70%
2013	489	36	7%	231	392	80%	611	61	10%	245	482	79%
2014	449	74	16%	195	389	87%	661	120	18%	200	472	71%
2015	589	66	11%	304	455	77%	733	104	14%	358	525	72%

பாட அடிப்படையில் க.பொ.த.(சாதாரண தரம்) வலயமட்ட சித்தி வீதம்

பாடம்	2012	2013	2014
கணிதம்	45.5%	52.3%	48.28%
விஞ்ஞானம்	43.4%	56%	43.31%
தமிழ்	73%	78.4%	79.85%
ஆங்கிலம்	13.45%	2.9%	18.24%
வரலாறு	43.38%	56.3%	62.59%

வலயமட்ட க.பொ.த.(உயர் தரம்) பெறுபேறுகள் - 2014

மட்டம்	உயிரியல் விஞ்ஞானம்	பௌதீக விஞ்ஞானம்	கலை	வர்த்தகம்
மாகாணம்	52.86%	44.73%	71.42%	64.57%
முல்லை வலயம்	30.56%	21.57%	75.85%	61.67%

பிரிவு	2011ம் ஆண்டு			2012ம் ஆண்டு			2013ம் ஆண்டு			2014ம் ஆண்டு		
	தேற்றிய மாணவர்கள்	பல்கலைக்கழகத்திற்கு தகுதி	வீதம்									
உயிரியல் விஞ்ஞானம்	84	40	48%	65	29	45%	68	17	25%	72	22	31%
பௌதீக விஞ்ஞானம்	47	22	47%	52	23	44%	52	19	37%	51	11	22%
வர்த்தகம்	162	113	70%	110	75	68%	155	68	44%	120	74	62%
கலை	352	252	72%	219	171	78%	256	201	79%	294	223	76%
மொத்தம்	645	427	66%	446	298	67%	531	305	57%	537	330	61%

ஏனைய பிற மாவட்டங்களைப் போல் முல்லை வலய கல்வி நிறுவனங்களினதும் குறிப்பாக தனியார் கல்வி நிறுவனங்களின் பங்களிப்புகளினாலும் சேவை நலன் மிக்க உள்ளங்களின் தெளிவான நேரிய சிந்தனைகளினாலும் இன்று பாடசாலைகளின் கல்வி நிலைகளும், மாணவர்களின் திறமைகள், அறிவு, திறன் மனப்பாங்குகளின் வெளிப்பாடுகளும் மிளிர்கின்றன.

போர்ச் குழுவிலும், இடம் விட்டு இடம் மாறி புலப்பெயர்வு ஏற்பட்ட காலங்களிலும் முல்லை வலய மாணவர்களின் அடிப்படைக் கல்வி பாதிப்படைந்து பல சிறார்களின் அடிப்படைக்கல்வி, முன்பள்ளிகளின் செயற்பாடுகள் இன்றிய நிலைமையில் இன்றும் கூட எழுத வாசிக்க முடியாது கற்றலில் பின்தங்கி பாடசாலைகளில் கற்பதை காணலாம். சில மாணவர்களின் பின்னடைவிற்கு அடிப்படை அறிவு, எழுத்தறிவு, எண்ணறிவு சீராக எட்டாமைக்கு காரணம் கடந்த காலங்களில் ஏற்பட்ட பல்வேபட்ட இழப்புகள். இதில் வாழிடங்களை இழந்தது மட்டுமல்லாது - உறவுகளின் இழப்பால் ஏற்பட்ட தாக்கங்களாகவும் அமைகின்றன. யுத்த அனர்த்தத்தைவிட இயற்கையின் அனர்த்தமான சுனாமியின் தாக்கத்தாலும் சில மாணவர் அடிப்படைக் கல்வியை இழந்துள்ளனர்.

புலம்பெயர்வுக் காலங்களிலும், இடைத்தங்கல் முகாம்களில் வாழ்ந்த காலப்பகுதிகளிலும் ஏதிலிகழாக இருந்த சிறார்களுக்கு கல்வி வளர்ச்சிக்காக பல நிறுவனங்கள் பாடுபட்டன. அந்த வகையில் மீள்குடியேற்றத்தின் பின்னரும் முல்லை வலய மாணவர்களின் கல்விக்காக சிறுவர்பாதுகாப்பு நிதியும், உலகத்தரிசன நிறுவனமாகிய வேல்விசன், நெக்கோட், யுனிசெப் ஆகியன பெரிதும் கைகொடுத்து புகழவாய் - 2016

உதவியமையால் இன்று மாணவர் கல்வியில் முன்னேற வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. மீள்குடியேற்றத்தின் பின் கற்றல் உபகரணங்கள் உட்பட பல மாணவர்களுக்கு காலணி, உடைகள் போன்றவற்றை வழங்கி கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்தமையுடன், பல பாடசாலைகளை நிர்மாணித்தும் கொடுத்துள்ளன. கட்டடங்களை கட்டி நவீன விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப அறிவு வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய கணணி, மற்றும் ஆய்வு கூட வசதி, நூலக வசதிகளையும் ஏற்படுத்தி இன்று கல்வி வளர்ச்சிக்கு கை கொடுத்த வண்ணம் இருப்பதை காண்கின்றோம். இந்த ரீதியில் நிறுவனங்களின் கொடைகள் வானுயர்ந்தவையாக திகழ்கின்றன. இழந்த கல்வியை மீளப் பெறவும், மீளத் தொடரவும் நிறுவனங்களினால் மீண்டும் கல்வி நிலை முல்லை வலயத்தில் உயர வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. அத்துடன் நிறுவனங்களின் பணியினால் இன்று பொதுப்பரீட்சைக்குத் தோற்றும் மாணவர்களுக்கு பாடநூல்களுடன், செயலமர்வுகள், பயிற்சிப் புத்தகங்கள், பயிற்சி வகுப்புக்கள், வினாக்கொத்துக்கள் என்பனவற்றையும் வழங்கி வந்தமையால் இன்று பரீட்சைப் பெறுபேறுகளின் அடிப்படையில் சித்தி வீதங்கள் அதிகரித்துள்ளமை இன்றைய மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு நிறுவனங்களினால் ஆற்றப்பட்ட சேவைகளின் நிமிர்த்தமாகும்.

பாடசாலைக்கு பயில வரும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையாலும், மாணவர்களின் பரீட்சைச் சித்தி வீத உயர்வுகளாலும் இன்று முல்லை வலய பாடசாலைகள் தரம் உயர்த்தப்பட்டு நிற்கின்றன. பிள்ளை நேயப் பாடசாலை, தேசிய பாடசாலை, குடும்பப் பாடசாலை, ஆயிரம் பாடசாலைத் திட்டங்கள் என செழிப்புடன் உயர்ந்து ஆரோக்கியமான கல்விச் சமூகத்தை உருவாக்கி வருகின்றது என்றால் மிகையாகாது.

பாடசாலைகள் அதிக மாணவர்களை பல்கலைக்கழகம் அனுப்பியும், கல்வியியற் கல்லூரிகளுக்கு அனுப்பியும், மற்றும் மாணவர்களை உயர்நிலைகளை அடையச் செய்வதுடன் பல்வேறு தொழில் வாய்ப்புக்களையும் பெற்று மாணவர் சொந்தக்காலில் நின்று வாழ வழிகாட்டி நிற்கவைப்பதற்கு முல்லை வலயத்தில் முறைசார் கல்வியும், முறைசாராக் கல்வியும், தொழில் காட்டல் கல்வியும் போதிக்கப்பட்டு வருவதனால் கல்வி நிலை இன்று தலைதூக்கி தலை நிமிர்ந்து நிற்கின்றது.

மாணவச்சமுதாயம் தலை நிமிர்ந்து தலை தூக்கிட கல்விக் கூடங்களின் வளர்ச்சியும், போக்கும் எதிர்காலத்தில் எம்மவர் கல்விமாண்களாக திகழ வழிகாட்டி வருகின்றது. இன்று பாடசாலைகள் வினைத்திறனாக இருக்கும் வளங்களைக் கொண்டு குறுகிய காலத்தில் உச்ச கல்விப் பெறுபேறுகளை மாணவர் பெறக்கூடிய நிலை உருவாக பாடசாலைகளை கட்டியெழுப்ப அனைவரும் ஒரு கூரையின் கீழ் நின்று உழைக்க வேண்டும். பெற்றோர், பழைய மாணவர், அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், நலன் விரும்பிகள் கல்விச் செயற்பாட்டில் இணைந்து செயற்படவேண்டும்

மாணவர்க்கோ, நலன் விரும்பிகளுக்கோ பாடசாலை சமூகத்துடன் இடைத்தொடர்பு காணப்படவில்லை. தனியே குருவாகிய ஆசிரியர்க்கும், மாணவர்களுக்கும் மட்டுமே இடைத்தொடர்பு காணப்படுவதால் கல்வியின் வளர்ச்சி குன்றிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆனால் இன்று பாடசாலைக்கும், பெற்றோருக்கும், சமூகத்திற்கும், வெளிநாடுகளில் வாழும் பழைய மாணவர்களுக்கும், நல்ல உறவுநிலை இடைத் தொடர்புகள் காணப்படுவதால் கல்விக் கூடங்கள் வளர்ந்து கல்வியில் முன்னேற தொடர்பாடல்களும், தொடர்புகளும் இன்று கைநீட்டி நிற்கின்ற காரணத்தால் கல்வி நிலை உயர்வு காண்கின்றது.

கல்வி என்பது மனிதனை பரிபூரண மனிதனாக்குவதால் மிக வேகமாக முன்னேறிவரும் காலகட்டத்தில் சிறுவர்கள் கற்க வேண்டியது அத்தியாவசியமான ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. கல்வியில்லாதவன் வெறும் கல்லாகவே மதிக்கப்படுகிறான். கண்ணி யுகத்திலே சிறுவர்கள் கல்வியைக் கண் போன்று கருதவேண்டியது அவசியமாகும். அத்தியாவசியக் கல்வியுடன் கவினுறு கலைகளையும் கற்று அறிவு சார்ந்த அறிஞனாக உருவாகினால் தான் ஒருவன் வாழ்க்கையில் திறம்பட வாழமுடியும். எனவே சிறுவர்களை நற்பிரசை ஆக்க அவர்களுக்கு சகல வாய்ப்புக்களையும் வழங்க வேண்டியது பெற்றோரினதும் அரசாங்கத்தினதும் கடமையாகும்.

நேரப் பெறுமதியுடையதும், அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு வளமுடையதுமான புதிய சமுதாயத்தினை உருவாக்குவதை நோக்காகக் கொண்டு, சமநிலை ஆளுமையுடைய மாணவ அபிவிருத்திக்காக சகல பாடசாலைகளிலும் வினைத்திறனுடையதும், விளைதிறனுடையதுமான கல்விக் கொள்ளைகளை அமுலாக்குவதற்கான வசதிகளையும், வழிகாட்டுதலையும் வழங்குதல் மூலம் முல்லைத்தீவு பாடசாலைகளின் கல்வியை மேலும் வளர்க்கலாம். எமக்கு பெருமை சேர்க்கும் மாணவரின் பெறுபேற்றில் சிறப்பு சித்தி பெறும் மாணவர்களின் பின்புலத்தில் ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், பெற்றோர்கள், தனியார் போதனா நிலைய ஆசிரியர்களும் பங்கேற்பதை நினைவிற கொள்ள வேண்டும். மாணவர்களின் உயர்கல்வித் தேர்ச்சிக்கான காரணங்கள் பற்றிய ஆய்வுகள் இன்று மாணவர், ஆசிரியர், பெற்றோர் ஆகிய முத்தரப்பின் கூட்டு முயற்சியை வலியுறுத்துகின்றன.

ஆரம்ப காலத்தில் முல்லை மாவட்டத்தில் திண்ணைப் பாடசாலை முறையில் சைவக் கோயில்களை அண்டியும், கிறிஸ்தவ கோயில்களை அண்டிய இடங்களிலும் பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக அறியமுடிகிறது. இவ்விடங்களில் சமயம், தமிழ், எண், மனக்கணிதம் என்பன இலவசமாக கற்பிக்கப்பட்டன. அவ்வாறு கல்வி முறைமை ஆரம்பமாகிய போதும் மக்கள் விவசாயத்தையும், மீன்பிடியையும் தொழிலாகக் கொண்டமையால் கல்வியில் குறைவாகவே நாட்டம் காட்டி வந்துள்ளனர். எம்மவர்கள் கல்வியில் நாட்டம் காட்டா விட்டாலும் கள்ளம் கபடமற்ற நல்ல சமய பக்தியுள்ள, மனிதரை மனிதராக மதிக்கும் வஞ்சகம், சூதற்ற மனிதர்களாக வாழ்ந்தார்கள்.

முல்லைத்தீவு மாவட்ட மக்கள் கற்றவர்களை மதித்தார்கள். கல்வியில் விழிப்படைந்தார்கள். பிறமாவட்ட (யாழ்) ஆசிரியர்களை ஆதரித்து, வாழிடம் கொடுத்து சகல உதவிகளையும் செய்து பாடசாலைக்கென கட்டிடங்கள், கொட்டில்கள் கட்டி மாபெரும் ஒத்துழைப்பு வழங்கினார்கள். அதனால் கல்வி நிலை நம் மாவட்டத்தில் வளரத் தொடங்கியது.

இதைவிட கிராம பாடசாலைகள் போக்குவரத்து வசதியில்லாத காட்டுப் பிரதேசமானாலும் மக்கள் சுதந்திரமாகவே வாழ்ந்தார்கள். பால், பழத்திற்கு குறைவில்லாதவர்கள், தேனைப் பாணையிலும், சுரைக் குடுவையிலும், வகிடு கட்டி வைப்பர். கலை கலாசாரத்தில் கூத்து, குடமூதல், வசந்தன், கோலாட்டம் ஆடுவர். ஆனால் கல்வியில் பின்தங்கியவர்களாக இருந்தனர். கல்வி அறிவு பெற்றவர்கள் குறைவு. 1950 இற்கு முன் ஐந்தாம் தரம் வரை கற்கக்கூடிய பாடசாலைகளே அதிகம் காணப்பட்டன. 5ம் தரம் கற்றாலும், கற்றவர்கள் அறிவில் நிறைந்தவர்கள்.

ஐரோப்பிய காலத்திலும், ஆங்கிலேயர் காலத்திலும் முல்லை மாவட்டத்தில் பாடசாலைகள் திறக்கப்பட்டமை குறைவு. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் மூலை முடக்கு எல்லாம் பாடசாலைகள் இருந்தன. அதனால் இங்குள்ள சிலர் யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வியைப் பெறச்சென்றனர். பலகாலங்கள் செல்லச் செல்ல பிறமாவட்ட ஆசிரியர்களின் அற்பணிப்புமிக்க சேவையால் பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டன.

இவ்வாறு பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்ட பின் பலர் ஆசிரியர்களாகவும், பட்டதாரிகளாகவும், கல்விமான்களாகவும் வரமுடிந்தது. பலர் S.S.C பரீட்சை எனக் கூறப்படும் பொதுப்பரீட்சைக்கு முகம் கொடுத்து சித்தியும் பெற்றுள்ளனர். மாணவர் தொகை அதிகரிக்க, அதிகரிக்க ஊர்ப்பெருமக்களின் உதவியுடன் கொட்டில்களும், நிரந்தரக் கட்டிடங்களும் அமைக்கப்பட்டன. சில இடங்களில் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் சேர்ந்து வீடு வீடாகச் சென்று கும்மி, கோலாட்டம் ஆகிய நிகழ்வுகளைச் செய்து பணம் சேகரித்து பாடசாலைகளைக் கட்டியெழுப்பினர். அன்றைய காலங்களில் வெள்ளிக்கிழமைகளில் கோவில்களிற்கு மாணவரை ஆசிரியர்கள் அழைத்துச் சென்று சமயநிகழ்வுகளையும், சிவபுராணங்கள் ஒதுதல், தேவாரம் பாடுதல் மூலம் சமய ஒழுக்கமும், பக்தி நெறியும் போதிக்கப்பட்டது.

ஆரம்ப காலங்களில் கல்விக் கூடங்களில் சமயக் கல்வியும், ஒழுக்க விழுமியங்களுக்கும், எண், எழுத்துடன் மனக் கணிதமும் போதிக்கப்பட்டது. ஆனால் கால ஓட்டத்தில் பாடசாலைகளில் மாணவரிடையே ஒழுக்கம், குணப்பண்புகள் விருத்தியடையும் வண்ணம் இணைப்பாட செயற்பாடுகள், விளையாட்டுப் போட்டிகள், உடற்பயிற்சி, வினோதங்கள், பொருட்காட்சிகள், களப் பயணங்கள், கலை கலாசார நிகழ்வுகள் ஆகியன மேற்கொள்ளப்பட்டு கல்வி மேம்பாடு ஏற்பட்டது.

ஆரம்ப கல்வி ஏட்டுக்கல்வியாகவே இடம் பெற்றது. விரிவுரை வகுப்புக்கள்

நடைபெற்றாலும் மாணவர் கருத்துக்களுக்கு இடம் இராது. ஆசிரியருக்கும் மாணவருக்குமிடையே கலந்துரையாடலோ, கருத்து பரிமாற்றமோ காணப்படாது. குரு போதிக்க சீடர்கள் கேட்டுக்கொண்டு இருப்பது போல் ஆசிரியமையக் கல்வியே நடைபெற்றது. ஆனால் இன்று தொடர்பு மிக நெருக்கமான முறையில் அமைய வகுப்புக்கள் உயிர் ஓட்டமாகத் திகழும். கற்பதற்கு ஆசிரியர் ஒரு வழிகாட்டியாக இருக்க மாணவர் செயற்பாடு அதிகமாக இருக்கும். மாணவர் அனுபவங்களை அனுபவ ரீதியாக பெறுபவர்களாகவும், தேடல்கள் மிக்கவராகவும் கல்வியைப் பெறுவர். இன்றை கால நிலையில் ஆசிரியர்கள் நடிகனாக, பெற்றோர் ஆக, சட்டநீதியாளராக பலவழிகளில் பரிணாமம் பெற்று நிற்பர். முன்னைய காலங்களில் நவீன கற்பித்தல் துணைச் சாதனங்கள் பயன்படுத்தப்படவில்லை. கற்றலுக்கு நவீன யுத்திகள் கையாளப்பட்டு வருவதையும் கல்விப்புலன் மேலோங்குவதையும் இன்று காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. கணினி யுகத்தில் தொழில் நுட்பங்கள் புகுத்தப்பட்டு மாணவர் வசதி வாய்ப்புக்களுடன் கல்வி பயில்கின்றனர்.

முன்னைய காலங்களில் மாவட்ட மாணவரின் கல்வி பின்னடைவான நிலையை கொண்டிருந்தமைக்கான காரணம் குடும்ப பின்னணி, இளம் பராயத்து வறுமை, பருவகால உழைப்பிற்கு செல்லல், பெற்றாரின் விழிப்புணர்வு இன்மை, நோய் நிலைமை, பட்டினி, அங்கவீனம், பாதுகாப்பு இன்மை, தாய் தந்தையின் பிரிவுகள், யுத்த அனர்த்தம், இயற்கை அனர்த்தங்கள், பாடசாலைகள் அதிக தூரங்களில் காணப்பட்டமை, போக்குவரத்து வசதியின்மை போன்றவையாகும்.

அதேசமயம் பாடசாலை பின்னணியை நோக்கினால் பௌதீக ஆளணி, ஆசிரியர் வளம் போதாமை, வளங்களை பகிர்வதில் பாரபட்சம் அரசு காட்டல், பாடசாலைத் தேவைகள் நிறைவு செய்யப்படாமை, தமிழ் பாடசாலைகளுக்கு வளங்கள் உரிய நேர காலத்தில் கிடைக்காமை, பிந்தியே தேவைகள் பூர்த்தியாக்கப்படல் போன்ற காரணங்களால் சில பகுதிப் பாடசாலைகள் கல்வி வளர்ச்சியில் முன்னணி வகிக்க முடியாத நிலைமை அன்று காணப்பட்டது. முல்லை மண்ணில் அதன் விளைவால் கலைத் திட்டங்கள் கீழ் செய்து கற்பித்து முடிக்கப்படவில்லை. கல்வி சிதறியது. மாணவர்களுக்கு பரீட்சைக்கு போதிய ஆயத்தங்கள் கிடையாது. கற்பது சிரமப்பட்டு அந்நிலையில் அடைவு மட்டங்கள் பின்னடைவாகவே காணப்பட்டன. பாடசாலைகளும் அன்று அபிவிருத்தி காணவில்லை.

முன்னைய கல்வி முறையில் பரீட்சை இலக்கு, கல்விக்கும் வேலை உலகிற்கும் தொடர்பு இல்லை, தொழில் நுட்பக்கல்வி இல்லை, மாணவர் பொதுப் பரீட்சைகளில் குறைவான அடைவு மட்டம் காட்டுதல். மாணவரிடம் ஆளுமை விருத்தி மேம்படாமை. அறிவு, திறன், மனப்பாங்கு விருத்தி குன்றிய நிலையில் மாணவ சமுதாயத்தின் வாழ்க்கை பின்னடிக்கப்பட்டது. அவ்வாறே நாட்டு நிலமைகள், யுத்த தாக்கங்கள், பாதுகாப்பற்ற உள்நெருக்கடி, சமூக கலர்சார கீர்கேடுகள், பொருத்தமில்லாத அரசியல் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் இவ்வாறான காரணங்களால் தொழில் புரியும்

பிள்ளைகள், அங்கவீனப்பிள்ளைகள், தெருவோர்ச்சிறார்கள், வறியபிள்ளைகள், கற்றலில் இடர்பாடு உடையவர்கள், இடம் பெயர்ந்தோர் கல்வி பெறமுடியாதவர் ஆயினர், ஆரம்ப காலங்களில் முல்லை மாவட்டத்தினர் கல்வியில் சமவாய்ப்பு இன்றிய நிலையில் பின்தங்கிய பிரதேச மாணவர்களாக கருதப்பட்டு மொழி, இன, பண்பாட்டு ரீதியாக சிறு பான்மையினராக கருதப்பட்ட நிலையில் கல்வியில் சமவாய்ப்பை பெறுவதற்கான உரிமையை தவறவிட்டவர்களாக கருதப்பட்டு பலர் கல்வியை தொடர்ந்து கற்க முடியாத நிலையில் பாடசாலைகளை விட்டு இடைவிலகியும், கல்வியைத் தொடராமலும் இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

கிராமப்புறங்களில் கல்வி கற்ற மாணவர்கள் நாகர்ப்புற பாடசாலைகளில் கல்வி பெற பல்வேறு வசதிபின்மையால் கல்வியைத் தொடர்ந்து கற்கவில்லை. ஆனால் இன்றைய காலங்களில் அயல் பாடசாலை சென்று உயர்கல்வி பெற குடும்ப பாடசாலைகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டு ஆளணிவளம், பௌதீகவளம் சீராக அதாவது ஓரளவு பகிரப்பட்டு கல்விநிலை சற்று மேலோங்கி வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

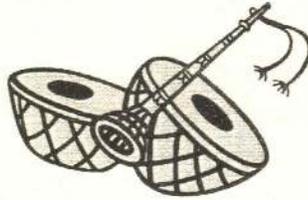
உட்படுத்தல் கல்வி தொடர்பான கல்வி முறையினால் இன்று முதன்மை நிலையில் உள்ள பாடசாலைகளைப் பெறுவதற்கான தடைகள் நீக்கப்படுவதாகவும், மாணவரை இனங்கண்டு கல்வி போதிக்கக்கூடிய வகையில் ஆரம்ப பாடசாலைகளும், மகா வித்தியாலங்களும் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் ஏட்டுக்கல்வி முறையில் இருந்த கல்வி முறையானது இன்று நவீன கற்றல் கற்பித்தல் முறைகளை பின்பற்றி கல்வித்தர மேம்பாட்டில் காலடி எடுத்து வைக்கின்றது.

உட்படுத்தல் கல்வியை நடைமுறையாக்கி இன்று முன்பள்ளிக்கல்வி, ஆரம்பக்கல்வி, இடைநிலைக்கல்வி, தொழில்சார் கல்வி, மூன்றாம் நிலைக்கல்வி, வளந்தோர் கல்வி, ஆசிரியர் கல்வி, கல்வியியலாளர் கல்வி, என்பவற்றின் முதன்மை எண்ணக் கருவாக கல்வி பரிணமித்துள்ளது. இன்றைய முல்லை மாவட்ட பாடசாலைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும், தேவையான வளங்களை விருத்தி செய்வதற்கும், பற்பல அற்பணிப்புக்களை அனைவரும் வழங்க வேண்டும். மாணவர் சக்தியே மாபெரும் சக்தியாகும். எனவே பல அற்பணிப்புக்களை கூட்டி ஒரு குடையின் கீழ் நின்று உழைத்தால் மேலும் கல்வி வளர்ச்சியை காணலாம்.

எனினும் மாறிவரும் உலகிற்கேற்ப இக்காலத்தில் நவீன கற்பித்தல் சாதனங்களை பயன்படுத்திக் கொண்டு கல்வியை நவீன முறையில் மாணாக்கர்களுக்கு போதிப்பது சிறப்பாகும். இதற்கு பௌதீகவள இணைப்பு, ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பு, பெற்றோரின் ஒத்துழைப்பு, இணைப்பாடவிதானச் செயற்பாடுகள், புறக்கிருத்திய நிகழ்வுகள், சாதனைகள், பரிசுகள், பாராட்டுக்கள், என்ற வகையில் கல்வியை மாணவரிடம் மேலும் வளர்க்க வேண்டிய தேவையுண்டு.

சமூகத்தின் மேல்நோக்கிய அசைவியக்கத்துக்கான உந்து சக்திகளில் மிகவும் முதன்மை ஆனது கல்வியே ஆகும். ஒரு மனிதனுக்கு வாழ்க்கைக்கு வாய்ப்புக்களை வழங்கும் ஒரு வலிமையான வழியாக கல்வி உள்ளமைமினால் அது அடிப்படை மனித உரிமையாக வலியுறுத்தப்படுகின்றது. மேலும் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான ஒரு முதலீடாகவும், மானிட மேம்பாட்டிற்கான திறவு கோலாகவும் கல்வி கருதப்படுவதால் முல்லை மக்களின் சிறார்கள் அனைவரும் கல்வியில் சிறக்க நல்லதொரு கல்வி வாய்ப்பினை கிடைக்கச் செய்தல் அவசியமாகும்.

மனிதனுக்குள் ஏற்கனவே புதைந்திருக்கும் பரிபூரணத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவது தான் கல்வியாகும். மேன்மேலும் கல்வி தழைத்தோங்க, யாவர்க்கும் கல்வியில் சமவாய்ப்பு கிடைக்க, கற்றலுக்கான வசதிகள் பின்தங்கிய கிராமப் பாடசாலைகளுக்கு கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். கஸ்டப் பிரதேசங்களில் பல்துறை வழர்ச்சிக்கு பொருத்தப்பாடாக மாணவர்களுக்கான பிராயண ஒழுங்குகளும், போக்குவரத்துக்கான வசதிகளும், சிற்றுண்டிச் சாலைகள், விஞ்ஞான ஆய்வுகூட, நூலக வசதிகள், சில்லறை வியாபார நிலையங்கள் ஊடாக கற்றல் உபகரணங்கள் பெற வாய்ப்பு அளித்தல், மின் விளக்கு வசதிகளும் எல்லோருக்கும் கிடைக்கச் செய்தல் போன்ற நவீன கற்பித்தல் யுத்திகளை கையாண்டு முல்லைத்தீவு மாவட்ட முழு மாணவர்களின் கல்வி நிலையை மேலும் விருத்தி செய்யலாம் என்பதில் ஐயமில்லை.

**சாக்தத்தியரத்னா, கலாநிதி முல்லைமணியின்
“மழைக்கோலம்” சமூகநாவலின் சமகால தூக்கம்.**

-கு.புத்திபென், விடுவரையாளர்,
வவுனியா தேசிய கல்விப்பயற் சபையின்-

“வன்னி மண்ணின் உயிர் துடிப்பை வெளிப்படுத்தும் நாவல் மழைக்கோலம்” என அன்புமணி (இராநாகலிங்கம் மட்டக்களப்பு) அணிந்துரை வழங்கி வெளிவந்தது முல்லைமணி (வே.சுப்பிரமணியம்) எழுதிய இந் நாவல்.

“எந்தவொரு கலை வடிவமும் ஏதோ ஒரு வகையில் சமூகப்பிரக்ஞையும் முன்னேற்றமும் தழுவியதே. அரசியல், பொருளியல், சமூகவியல் வரலாற்று அடிப்படையில் நாம் பிறந்த மண்ணின் விமர்சனமே நாவல் எனும் பரிணாமங் கொள்கிறது”

என இரத்தின சுருக்கமாக வரவிலக்கணப்படுத்தி நூலாசிரியர் மழைக்கோலம் நாவலைத் தந்துள்ளார். இரண்டாயிரத்து மூன்றாம் ஆண்டு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்துடன் (மட்டக்களப்பு) இணை வெளியீடாக பாடும் மீன் பதிப்பகம் (அவுஸ்திரேலியா) இணைந்து வெளியீடு செய்த சிறப்பு இந்நாவலுக்குண்டு. இது அனுபவமும், ஆற்றலும், ஆளுமையும் கொண்ட மூத்த எழுத்தாளரான முல்லைமணியின் நான்காவது நாவல். ஏற்கனவே மல்லிகை வனம் - சமூக நாவல் (1985), வன்னியர் திலகம் - வரலாற்றுநாவல் (1998), சமூகஞ்சோலை - பாரம்பரிய வரலாற்று நாவல் (2000) என்பவற்றோடு மழைக்கோலம் - சமூக நாவலையும் (2003) நான்காவதாக தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குத் தந்துள்ளார்.

“வன்னி மக்கள் அவர்களது வாழ்க்கை, அவர்களது அபிலாசைகள் எல்லாமே விவசாயம் என்ற ஒரு சிறிய வட்டத்துக்குள் அடங்கிவிடுகிறது. அது ஒரு சின்னஞ்சிறிய உலகம்”

என்று குறிப்பிடும் அன்புமணி தொடர்ந்து விவசாயம், அறுவடை, திருவிழா, காதல், கல்யாணம் என்று சுழலும் உலகத்தில் வயல் சொந்தக்காரர், அவர்களுக்குத் புதுவையான் - 2016

தலைமுறை தலைமுறையாக வேலை செய்யும் குடியானவர்கள் என பாத்திரங்கள் ஒரு சிலவே உள்ளன என கூறுகிறார். முல்லைமணி மழைக்கோலம் நாவலின் தோற்றம் பற்றி

“மல்லிகை வனம் நாவல் 1935- 1945 காலப்பகுதி வன்னிப்பிரதேச கிராமம் ஒன்றின் வாழ்க்கையைச் சித்தரிப்பது. மழைக்கோலம் 1945-1960 காலப் பகுதி வன்னிப் பிரதேச கிராம மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைகள் பண்பாட்டம்சங்கள் முதலியனவற்றை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த இரண்டு தலைமுறையினரின் சிந்தனையிலும் செயற்பாடுகளிலும் மேற்கிளம்பும் முரண்பாடுகள், அதனடிப்படையில் தோன்றும் பிரச்சினைகள், போராட்டங்கள் என்பனவே இக்கதையின் மைய விடயங்களாகும்.”

இவ்வாறு கூறுகிறார்

மல்லிகை குளம் என்ற கிராமத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்னப்பட்ட நாவல் மழைக்கோலமாகும். ஏரம்பன்- பதஞ்சலி, சுந்தரி- சயந்தன் என்ற இரு சோடி இளவட்டங்களின் காதலின் ஊடாக கோலம் போடுகிறார் முல்லைமணி. இதனை அவரே,

“இந்த இளம் ஜோடிகளின் காதல் கூட ஒரே விதமான மன அதிர்வுகளை கொண்டோரிடையே ஏற்பட்ட ஒன்றித்த உணர்வின் அடிப்படையில் எழுந்தவை”

எனக்குறிப்பிடுவதிலிருந்து இதனை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். ஒரே விதமான மன அதிர்வும், ஒன்றித்த உணர்வும் இருந்த போதும் அன்றைய வன்னிச் சமூகம் அதனை ஏற்கும் மன நிலையில் இருந்ததா? என்பதே வாசகர்களிடையே எழும் கேள்வி.

கயிலாய உடையார் என அழைக்கப்படும் கயிலாயபிள்ளையின் கனிசஷ்ட புத்திரி பதஞ்சலி. கயிலாயர் வீட்டில் எடுபிடி வேலை செய்யும் கந்தப்பரின் மகன் ஏரம்பன். கயிலாயருக்கு மல்லிகை குளத்திலும் அதனை அண்டிய அயற் கிராமங்களிலும் சுமார் எழுபத்தைந்து ஏக்கர் வயல் காணியும், இருபது ஏக்கர் மேட்டு நிலமும் சொந்தம். சொந்தமாக காணி எதுவும் இல்லாதவர் கந்தப்பர். இப்போதுதான் மூன்று ஏக்கர் வயல் காணியை வாங்கினார். இந்த ஏற்றத்தாழ்வு போதாதா? இரு உள்ளங்களை இணைய விடாமல் தடுப்பதற்கு. அடுத்து சயந்தனும் சுந்தரியும், சுந்தரி கந்தப்பரின் மகன் கயிலாயரின் வாரக்குடி. கந்தப்பரின் வறுமையே சுந்தரியின் சொத்து. ஆனால் சயந்தனோ கச்சேரியில் வேலை செய்பவன். கடைக்காரத் தில்லையரின் மகன். மல்லிகை குளத்தில் செல்வாக்குள்ள பிரமுகராகத் திகழும் வசதியுள்ளவர் தில்லையம்பலம். சயந்தன்- சுந்தரியின் காதலும் ஏற்றத்தாழ்வுகளில் சிக்கி என்னபாடு படும் என்பது வாசகர்கள் முற்கூட்டியே உணரக்கூடிய ஒன்று.

“தில்லையருக்கு தனது மகன் சயந்தனை கயிலாயரின் மகன் பதஞ்சலிக்கு திருமணம் செய்து வைத்தால் என்ன என்ற அங்கலாய்ப்பு. தில்லையருக்கு இது முடியாத காரியம் அல்ல”

என்று எழுத்தாளர் கூறும் போது வாசகருக்கு ஒரு கணம் மனம் திடுக்கிடும். இவ்வகையில் கதையை நகர்த்தும் முல்லை மணி அவர்களின் எழுத்தோட்டம் பிரமிக்க வைக்கிறது. பாத்திரங்களின் வளர்ப்பு மிகச்சிறப்பாக அமைந்துள்ளது என அணிந்துரை குறிப்பு எழுதப்பட்டுள்ளதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. கயிலாய உடையார், அவருக்கு அடங்கிப்போகும் மனைவி செல்லனாச்சியார், அவர்களது மகளான புதுமைப்பெண் பதஞ்சலி, ஊதாரி மருமகன் காராளசிங்கன், சயந்தனையும் கடும் உழைப்பும் கொண்ட கந்தப்பர், புரட்சி உள்ளங் கொண்ட அவரது மகன் ஏரம்பன் கந்தப்பரின் அடக்கமான மனைவி சீதேவி, அழகிய தேவதை போன்ற மகள் சுந்தரி, இருபது வருடத்துக்கு முன்னர் ஒரு தகரம் நல்லெண்ணையோடும், ஒரு கட்டு தாவடிப் புகையிலையோடும் காரைதீவில் இருந்து வந்து இன்று கடை, காணிகளுடன் வசதியோடு இருக்கும் தில்லையம்பலம், அவரது மகன் சயந்தன், மகள் சரோயா, கிராமத்துக்கே உரிய வெருளி சின்னயன், சீத்தைமணியம், கிராமத்து பள்ளிக்கூடத்தை குட்டிச்சுவராக்கும் தலைமை ஆசிரியர் தாமோதரம், அவரது மனைவி தையலக்கா(தங்கமலர் டீச்சர்), தரகு வாங்காத தரகராக திகழும் நாவிதன் நாகனாதி, கந்தப்பரின் தந்தை உம்முனியர் எனக் கதையில் வலம் வரும் பாத்திரங்கள் வாசகர் இதயங்களிலும் வலம் வருகின்றன.

கதையில் வரும் சில சம்பவங்களை நாம் இலகுவில் மறந்திட முடியாது. கந்தப்பர் வீட்டு மால் மூலையில் லொக், லொக் என இருமிக்கொண்டு கிடக்கும் கிழவர் உம்முனியர், இவர் மறைந்து போன தனது மனைவி பாறுவதி ஆச்சியுடன் இடைக்கிடை தனிமையில் பேசிக்கொள்வது, மருதடி விநாயகர் ஆலய திருவிழாவில் இடம்பெறும் சின்ன மேளம், மேல்மேளம், வானவேடிக்கை, விடியும் வரை நடக்கும் கோளிக்கை, திருவிழாவுக்குச் செல்லும் பெண்கள் சேலையும், சட்டையும் இரவல் வாங்கி போட்டு கொண்டு செல்வது, கிராமத்தவர்கள் காடுவெட்டி வெளியாக்கும் நடவடிக்கை, அவர்களுக்கு பயன்படும் தண்ணீர்கொடி, வேட்டைக்குப் போன கந்தப்பர் கரடியிடம் அகப்படுவது, காணி வழங்குவதில் ஏற்பட்ட குளறு படிகளைத் தீர்க்க வந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் அபத்தமான தீர்ப்பும், சர்ச்சையும், உழவு மெசின் வருகையும், அதனால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளும், உழவு மெசின்ை மீப்பதற்கு சின்னையன் மேற்கொள்ளும் உத்திகள், பாதையில் செல்லும் போது மரியாதைக்குரியவர்களை கண்டால் தோளிலிருந்து சால்வையை எடுத்தல் இது போன்ற பல கிராம நடைமுறைகள் வாசகரை மெய்சிலிர்த்த வைக்கின்றன.

சமுதாய முன்னேற்றத்தை நோக்கி சிந்தித்துச் செயற்படும் இளைய தலைமுறையினருக்கு முட்டுகட்டைபோடும் பழைய தலைமுறையினரும், இதனை

தகர்த்தெறிந்து வெற்றி காண முயலும் இளைய தலைமுறையினரும் இந்நாவலில் உலாவருகின்றனர்.

எழுத்தாளர் முல்லை மணி கூறுவது போல்

“நாவல் கதை சொல்வதோடு மட்டும் நின்று விடுவதில்லை. அதே வேளை கதை செல்லப்படாமலும் விடுவதில்லை. கதைக்கு அப்பாலும் சிலவற்றைச் சொல்ல வேண்டும். அவை கதை மாந்தர் கால் பதித்து உலவும் மண்ணின் வழக்குகள், பழக்கவழக்கங்கள், கல்வி பண்பாட்டு அம்சங்கள் இவற்றை வெளிப்படுத்த வேண்டும். இதற்கேற்ப இந்த நாவலில் இடம் பெறும் பதஞ்சலி நிலப் பிரபுத்துவக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். ஏரம்பன் ஏழை விவசாயக் குடும்பத்தில் தோன்றியவன். சயந்தன் நடுத்தரவர்க்க குடும்பத்தவன். சுந்தரி ஏழை விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவன். இளைய தலை முறையைச் சேர்ந்த இவர்களின் மன அதிர்வுகள் வர்க்க முரண்பாட்டைத் தாண்டி ஒரே உலக நீளம் கொண்டவையாகத் திகழ்கின்றன. இதனால் இவர்கள் ஒன்றுபட்டு சமுதாய முன்னேற்றத்திற்காகப் போராடுகின்றனர்.”

என்று கூறும் முல்லை மணி வாசகர்களின் நாடி ஒட்டம் பார்த்து சுவைபட கதையை நகர்த்தி செல்கிறார்.

கயிலாய உடையர் மக்களை அடக்கி ஆள முற்படுகிறார். மக்களும் அவருக்கு அடங்கியே நடக்கின்றனர். அந்த அடக்கு முறையில் இருந்து விடுபட்டு சொந்தக் காலில் நிற்க முயற்சிக்கிறது இளைய தலைமுறை. காணிக் கச்சேரி மூலம் விவசாயக் காணிகளைப் பெற்று சொந்தமாக விவசாயம் செய்யும் வாய்ப்பை இவர்கள் ஏற்படுத்துகின்றனர். அதன் பயனாக கூட்டுறவுச் சங்கம், பாடசாலை, விவசாயக் கழகம், நவீன மேட்டுநில விவசாயப் பயிர்ச் செய்கை எனும் புதிய சிந்தனைகள் தோன்றுகின்றன. சமுதாய எழுச்சிக்கான அறிகுறிகளைத் தோற்றுவித்து நாவல் நிறைவுறுகிறது.

“திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்வார்கள். சில திருமணங்கள் வேறு ஒரு திருமண வைபவத்திலோ, அல்லது கோயில் திருவிழாவிலோ நிச்சயிக்கப்படும். ஏரம்பன் - பதஞ்சலி திருமணம் மகாவித்தியாலய மாதிரி தோட்டத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டதை எவரும் அறிந்திருக்கவில்லை”

என்று எழுத்தாளர் கூறுவது புதிய சிந்தனையை தோற்றுவிக்கிறது. இதே போல்

“ஊர் பிரமுகர்கள், உத்தியோகஸ்தர்கள், படித்தவர்கள் எல்லோர் முன்னிலையிலும் கீரிமலை குருக்கள் ஓமம் வளர்த்து திருமணக்

கிரியைகளை நடத்த திருநிறைச் செல்வன் சிரஞ்சீவி சயந்தன்
சௌபாக்கியவதி சுந்தரியின் கழுத்தில் மங்கல நாண் பூட்டுகிறான்.”

என்று நாவலின் நிறைவை மகிழ்வுடையதாகக் குகின்றார்.

“வன்னி வாழ்விலும் வளத்திலும், வரலாற்றுப் பெருமையிலும் திளைத்த முல்லை
மணி அவற்றை எல்லாம் இலக்கியத்தில் புதைத்து பேணும் ஆற்றல் மிக்கவர்”
என்று பேராசிரியர் தில்லை நாதன் குறிப்பிடுகிறார். விவசாயிகள் சேற்று விதைப்பிற்காக
வயலைப் பண்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று குறிப்பிடும் எழுத்தாளர்.

நாங்கள் சேற்றிலே கால் வைக்கிறதால் தான்

நீங்கள் சோற்றிலே கை வைக்கிறீர்கள்

என்று எங்கேயோ வாசித்தது நினைவுக்கு வருகிறது. எனக் குறிப்பிடுவது
அவரது வாசிப்பு அனுபவத்தையும், அதனை உரிய இடத்தில் பயன்படுத்தும்
ஆற்றலையும் காட்டுகிறது.

விவசாயம், அறுவடை, திருவிழா, காதல், கல்யாணம் என்று சமூகம்
உலகத்தில்... “நேற்று இரண்டு ஏக்கர் பலகை அடிச்சு, கொத்தி தப்பியாச்சு, இன்றைக்கு
மழைக் குணத்தைக் காணவில்லை, முளையை எறிஞ்சு விடுவம், சீத்தை மணியம்
நீ விதைக்கிறியே? கவனமாக விதைக்க வேணும், கைச்சுழி படக்கூடாது, ஏக சோட்டுக்கு
மூன்று நாலு விரல் பரிமாணத்துக்கு முளை விழ வேணும். என்று சொல்லும் போதும்.
இந்த முறை பின் விதைப்பு, எப்படியும் அரிவி வெட்ட, தைக் கடைசி அல்லது
மாசியாகும். தறையும் வலிக்கட்டும் சித்திரைக் குளப்பத்தையும் பார்த்திட்டு வெட்டுவம்
என்று சொல்லும் போதும், இந்த முறை இந்தியாவில் இருந்து புதிதாக யாழ்ப்பாணத்திற்கு
வந்திருக்கும் சுந்தர வல்லி, ஆரவல்லி என்று இரண்டு கூட்டம் சின்ன மேளம்
வருகது. எக்கணம் பாருங்கோ கோயில் வீதியெல்லாம் தூள் பறக்கப்போகது எனக்
கூறும் போதும், சுந்தரியின் அழகுக் கோலத்தைக் கடைக் கண்ணால் பருகிய சயந்தன்
பொது நோக்கு நோக்கி விட்டு இள நகையொன்றை உதிர்க்கிறான். எலிவாணம்
தாவித் தாவிப் போவதை கண் கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஏரம்பன்
தற்செயலாகத் தரும்பிய போது பதஞ்சலி அவன் கண்ணுக்கு விருந்தானான் என்ற
போதும் திறமான பென்ஸ் காரில் மாப்பிள்ளை செல்ல வேண்டும். பதினெட்டுக் குடிமக்கள்,
நிலபாவாடை, மேலாப்பு, வாண வேடிக்கை, கோடாலி வெடி, ஒலி பெருக்கி, முத்துச்
சப்பர மணவறை, சிகரம், திறம் மேளம், இத்தியாதி சிறப்புக்கள் இருக்க வேண்டும்
என்று கூறும் போதும் முன்பு குறிப்பிட்ட விவசாயம், அறுவடை, திருவிழா, காதல்,
கல்யாணம் என்று சமூகம் இந்த வன்னி உலகம் அதன் மக்களதும் வாழ்க்கையை
வாழ்ந்து காட்டுகிறார்கள். முல்லை மணியின் பார்வை ஆழ ஊருருவிச் சென்று
உண்மையில் தன் ஊரையும் தனது மக்களையும் பெருமைப்படுத்தி நிற்கின்றது.

அணிந்துரை வழங்கிய மூத்த எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டுது போல் வன்னி மக்களின் வாழ்க்கையை மிகவும் யதார்த்தமாக படம் பிடித்து நம் இதயங்களில் ஆழப் பதித்து விடுகிறார். கதாசிரியரின் நுட்பமான பார்வையும் செயல் நேர்த்தியும் மிகச் சுவாரஸ்யமாக இக் கதையை நகர்த்திச் செல்கின்றன. சம்பவங்கள் நிகழும் ஒவ்வோர் இடத்திலும் நம்மை கொண்டு சென்று நிறுத்தி விட்டார் கதாசிரியர் என்பது வெறும் புகழ்ச்சி அல்ல. இவற்றோடு கதா பாத்திரங்களும், அவற்றின் உரையாடல்களும் அப்படியே நம் மனதில் ஒட்டிக் கொள்கின்றன. இதுவே இந்த நாவலின் வெற்றியெனலாம். அந்தளவுக்கு நாவலை வாசித்து முடித்த பின்னும் ஏரம்பன்-பதஞ்சலி, சயந்தன்-சுந்தரி, கந்தப்பர், கமிலாயர், தில்லையர், காராளசிங்கம் ஆகியோர் வாசகர் நெஞ்சை விட்டகலவில்லை. முல்லைமணி குறிப்பிடுவதுபோல் “நான் பிறந்து வளர்ந்த கிராமத்திலும், அண்டை அயற் கிராமங்களிலும் உலவி வரும் மாந்தர்களின் வகைமாதிரியான பாத்திரங்களே இந்த நாவலில் உலவுகின்றனர். தனிப்பட்ட எவரையும் சுட்டி நிற்கவில்லை” எனும் கூற்று நவலின் கற்பனையை குறித்து நிற்கிறது. ஆயினும் தொடர்ந்து “நாவலில் இடம்பெறும் சம்பவங்கள் எனக்குப் பரிச்சயமான சூழலில் இருந்து பெறப்பட்டவை” என்ற கூற்று இப்பாத்திரங்களே வன்னியின் வகைமாதிரி என்பதை உணர்த்துகிறது.

பழமை மறந்த மக்கள், தேயிலைத் தோட்ட துறைமார் பாடசாலைகளில் இலவசமாக தேயிலையையும், சீனியையும் கொடுத்து பிள்ளைகளுக்கு தேனீர்ப் பழக்கத்தை பழக்கிவிட்டனர். தூம்பு சீவிய சிரட்டையில் வரிசையில் காத்து நின்று தேனீர் வாங்கிக் குடித்த நினைவு வருகின்றது என எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டு மக்களின் வாழ்க்கை நாகரிகம் என்ற பெயரில் மாறுவதை சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

“படிப்பு, பட்டம், பதவி கிடைத்தால் ஊரை மறந்திடும் மக்கள் நீங்கள், பெரிய இஞ்சினியர் கொழும்பிலே பெர்யதொரு நிறுவனத்தின் உரிமையாளர். இந்தப் பட்டிக்காடு பிடிக்காதுதான். உங்கள் படிப்பு, தொழில் எல்லாமே கொழும்பில்தான். ஊர்மக்களுடன் எந்தவித தொடர்பையும் ஏற்படுத்த விரும்பாதவர் நீங்கள். ஊருக்கு வரும்போது ஏழை விவசாயிகள் பலர் உங்களைக் கண்டு பேச விரும்புகிறார்கள். அவர்களோடு நீங்கள் முகம் கொடுத்து கதைப்பதில்லையே”

என பதஞ்சலியின் மாமியின் மகனான குலசேகரத்தைப்பார்த்து பதஞ்சலி கூறும் வார்த்தைகளினூடு எழுத்தாளர் படித்து, நல்ல பதவியில் இருந்தும் தன்னூரை மறந்தவர்களைச் சாடுகிறார். திருவிழாப் பார்க்கையில் “உதை வெண்ட எத்தினை திருவிழாக்களை நான் யாழ்ப்பாணத்தில் பார்த்திட்டன்” எனத் தில்லையர் திருவாய் மலர, “ஓமோம் நீ ஒருக்காலும் உன்ரை ஊரை விட்டுக் கொடுக்காய். மெய்ய தில்லையர் தெரியாமல்தான் கேக்கிறன் அப்படியான பட்டினத்தைவிட்டு இந்தப் பட்டிக்காட்டுக்கை ஏன் வந்தனி?” போன்ற பிரதேச வெறியர்களின் பேச்சுக்கள், செயல்கள் என்பற்றையும் ஆசிரியர் விட்டு வைக்கவில்லை.

“நண்பர்களுடன் சேர்ந்து கொஞ்சம் பாவித்து விட்டால் இங்கிலீஸ்தான் பேசுவார். என்னதான் குறைவிருந்தாலும் மல்லிகை வனத்தில் வெள்ளைக்காரருடன் இங்கிலீஸ் பேசக் கூடியவர் தனது மருமகன் மட்டும்தான்” என்று கமிலாயர் பெருமைப் படுவதனுடாக காணப்பட்ட ஆங்கில மோகம், மகள் பதஞ்சலி சுண்டுக்குளி மகளிர் பாடசாலையில் படித்து எஸ்.எஸ்.சி சித்தியடைந்து விட்டாள். மேற்கொண்டு படிப்பிக்க கமிலாயம் வீரம்பவில்லை என்பதிலிருந்து பெண்களின் கல்வி மட்டம் பேணப்படவில்லை என்ற கிராமிய நடைமுறை தெளிவாகிறது.

“கதிராக்கிப் போட்டுது, பால் ஏறும் பருவம், மர்கழியாய்ப் போச்சுது, ஈ ஊசாடத் தொடங்கியிருக்குமே, ஓம் அப்பு, இடை சுகம், ஈ இருக்குது மருந்து வாங்கி அடிக்கோணும், உதெல்லாதையும் விட்டுப் போட்டு பிள்ளையாருக்குப் பொங்கி மீட்ட பாலைக் கொண்டு போய் வயல் எல்லையிலை தெளிச்சுப் போட்டு வயல் கடப்பை வைக்கல் புரியால் கட்டி மறிச்சு விடுங்கோ. மூண்டு நாளைக்கு ஒரு தரும் வயலுக்குள்ள போகக் கூடாது”

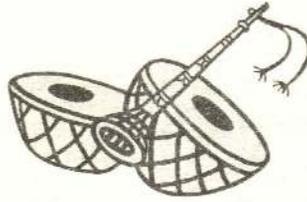
என்பதிலிருந்து பழமை போற்றும் போக்கும், மூட நம்பிக்கையைப் பின்பற்றும் தன்மையும்,

“நான் சொல்லுறன் எண்டு குறை விளங்காதையுங்கோ. உங்கடை தங்கச்சிக்கு அவ்வளவு புறியமில்லைப் போல எண்டு கதை அடிபடுது. நீங்கள் உடையார் வேலைக்காக அவசரப்பட்டு குறைஞ்ச இடத்திலை கலியாணம் செய்திட்டியள் எண்டு அவ நினைக்கிறா போல கிடக்கு. குறைஞ்ச இடமோ? ஏன் என்ன நானும் பள்ளுக்கை கலியாணம் செய்து போட்டேனே”

என்பதிலிருந்து சாதி பார்க்கும் இயல்பு போன்ற வன்னியின் பல போக்குகளை இடைக்கிடை தூவிச் செல்கிறார். உள்ளதை உள்ளபடி கலைத்துவமாகப் படம் பிடித்துக் காட்டும் இலக்கியத்தின் இயல்பு சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது.

“ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியில் பிரதேச இலக்கியப் படைப்புக்கள் குறிப்பான பங்களிப்பைச் செய்து வந்துள்ளதை நாம் மறக்க முடியாது” எனக் குறிப்பிடும் அன்புமணி “அந்த வகையில் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, மலையகம், கல்முனை முதலிய பிரதேசங்களிலிருந்து முறையான இலக்கிய ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன. ஆனால் வன்னியைப் பொறுத்தவரை இந்த வேகம் சற்றுப் பின்தங்கியிருந்தது. இதை நிவர்த்தி செய்யும் வகையில் முல்லைமணியின் செயற்பாடுகள் மேலோங்கி நிற்கின்றன” என்று கூறுவது சாத்தியமானது. “முல்லைமணி சிறப்பாக வன்னி மண் சார்ந்த புதியனவும் பழையனவும் ஆகிய செவிவழிச் செய்திகளில் மட்டுமன்றி, ஆய்வு பூர்வமான ஆக்கங்கள் மீதும் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தி வருகிறார். கமுகஞ்சோலை என்னும் நாவலும் மேலே கூட்டிக் காட்டப்பட்ட அக்கறைகளுக்கு மற்றொரு கண் கண்ட சாட்சியாகும்”

என்று கவிஞர் இ. முருகையன் குறிப்பிடுவதும் முன்பு வன்னியர் திலகம் நாவலுக்கு பேராசிரியர் சி. தில்லைநாதன் கூறிய “வன்னி வாழ்விலும் வரலாற்றுப் பெருமைமீலும் திளைத்த முல்லைமணி அவற்றையெல்லாம் இலக்கியத்தில் புனைந்து பேணும் ஆர்வம் மிகுந்தவர்” என்ற கூற்றும் வன்னியைப் பொறுத்தவரை ஒப்பிட்டு ரீதியில் பிரதேச இலக்கியங்கள் முனைப்பாக இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டைப் பொய்யாக்கி, வன்னியும் பிரதேச இலக்கியங்களில் குறிப்பாக நாவல் இலக்கியத்தில் உயர்வான இடத்தில் இருக்கின்றதற்கு முல்லைமணியின் நாவல்கள் முக்கிய பங்காற்றியுள்ளன. “வன்னிப் பிரதேசத்திலிருந்து வெளிவந்த பாலமனோகரனின் நிலக்கிளி நாவலுக்குப் பின் வெளிவரும் மிகச் சிறந்த நாவல் மழைக்கோலம் எனலாம்” என அன்புமணி குறிப்பிட்டது மட்டுமன்றி ஏற்கனவே பல நாவல்களை முல்லைமணி எழுதியுள்ளார். அவை எல்லாவற்றுக்கும் மகுடம் வைத்தாற்போல் மழைக்கோலம் நாவல் அமைந்திருப்பதை வாசகர்கள் கண்டு கொள்வார்கள் என்பதும் வாசிக்கும் வாசகருக்கு புரிந்திருக்கும். அதனாற்றான், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தால் கலாநிதிப் பட்டமும், இலங்கை அரசின் அதியுயர் விருதான சாகித்தியரத்னா விருதும் எழுத்தாளர் முல்லைமணிக்கு கிடைத்துள்ளது. இந்தத் தகுதிக்கேற்ற பட்டங்களும் முல்லைமணிக்கு உரித்தானவையே.

பிரதேச செயலகங்களில் அரும்பொருட் காட்சியகங்களின் அவசியம்

-ஜெயம் ஜெகன், இயக்குனர்,
யோசா பஸ்சு தீவாயம், புஜக்குடியிருப்பு-

முல்லைத்தீவு மாவட்டம் கரைத்துறைப்பற்று, துணுக்காய், மாந்தை கிழக்கு, புதுக்குடியிருப்பு, ஒட்டுகட்டான், மணலாறு ஆகிய ஆறு பிரதேச செயலகங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டது. 20 கிராம சேவகர் பிரிவுகளை தன்னகத்தே உள்ளடக்கியுள்ளது, கரைத்துறைப்பற்று பிரதேசம் 728.6 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட இப்பிரதேசத்தில் 12 ஆயிரத்து 211 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 41 ஆயிரத்து 160 அங்கத்தவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். இதில் 25 ஆயிரத்து 45 பேர் ஆண்களாகவும், 21 ஆயிரத்து 45 பேர் பெண்களாகவும் உள்ளார்கள்.

20 கிராம சேவகர் பிரிவுகளை தன்னகத்தே உள்ளடக்கியுள்ளது, துணுக்காய் பிரதேசம் 3263 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட இப்பிரதேசத்தில் 3 ஆயிரத்து 703 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 11 ஆயிரத்து 611 அங்கத்தவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். இதில் 5 ஆயிரத்து 551 பேர் ஆண்களாகவும், 6 ஆயிரத்து 60 பேர் பெண்களாகவும் உள்ளார்கள்.

15 கிராம சேவகர் பிரிவுகளை தன்னகத்தே உள்ளடக்கியுள்ளது மாந்தை கிழக்குப்பிரதேசம். 494 சதுர கிலோமீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட இப்பிரதேசத்தில் 2 ஆயிரத்து 810 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 8 ஆயிரத்து 925 அங்கத்தவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். இதில் 4 ஆயிரத்து 404 பேர் ஆண்களாகவும், 4 ஆயிரத்து 521 பேர் பெண்களாகவும் உள்ளார்கள்.

19 கிராம சேவகர் பிரிவுகளை தன்னகத்தே உள்ளடக்கியுள்ளது புதுக்குடியிருப்பு பிரதேசம். 350 சதுர கிலோ மீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட பிரதேசத்தில் 12 ஆயிரத்து 271 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 38 ஆயிரத்து 621 அங்கத்தவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இதில் 18 ஆயிரத்து 682 பேர் ஆண்களாகவும், 19 ஆயிரத்து 939 பேர் பெண்களாகவும் உள்ளார்கள்.

27 கிராம சேவகர் பிரிவுகளை தன்னகத்தே உள்ளடக்கியுள்ளது ஒட்டுசுட்டான் பிரதேசம். 618 சதுரக்கிலோ மீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட இப்பிரதேசத்தில் 5 ஆயிரத்து 710 குடும்பங்களைச் சேர்ந்து 18 ஆயிரத்த 796 அங்கத்தவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். இதில் 9 ஆயிரத்து 242 பேர் ஆண்களாகவும், 9 ஆயிரத்து 554 பேர் பெண்களாகவும் உள்ளார்கள்.

9 கிராம சேவகர் பிரிவுகளை தன்னகத்தே உள்ளடக்கியுள்ள மணலாற்றுப் பிரதேசத்தில் 4 ஆயிரத்து 60 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 11 ஆயிரத்து 189 அங்கத்தவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். இதில் 5 ஆயிரத்து 903 பேர் ஆண்களாகவும், 5 ஆயிரத்து 286 பேர் பெண்களாகவும் உள்ளார்கள்.

முல்லைத்தீவு மாவட்டம் 136 கிராம சேவகர் பிரிவுகளையும், 632 கிராமங்களையும் கொண்டுள்ளது. 2516.2 சதுரக்கிலோ மீற்றர் பரப்பளவைக் கொண்ட இம் மாவட்டத்தில் 41 ஆயிரத்து 465 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த ஓர் இலட்சத்து 30 ஆயிரத்து 332 பேர் வாழ்கின்ற இச்சூழலில் புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேசச் செயலகத்தில் மட்டுமே அரும்பொருட் காட்சியகம் அமைந்துள்ளது. ஏனைய ஐந்து பிரதேசச் செயலகத்திலும் இவ் அரும்பொருட் காட்சியகத்தை காணமுடியாதது வேதனையே.

அரும்பொருட் காட்சியகங்கள் மனிதனை மகிழ்விப்பதோடு நின்று விடாது, ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டுக் காலங்களையும் வெளிப்படுத்தும் ஊடகமாகத் திகழ்கின்றது. எத்தனை மொழிகள் இருந்த போதிலும் மொழியைப் பயன்படுத்தி மனிதனின் உள்ளத்தில் உள்ள எண்ணங்களை முழுமையாக வெளிப்படுத்த முடியாத நிலையில் ஒவ்வொரு மனிதனும் தள்ளப்பட்டுள்ளான். பாரம்பரிய பொருட்கள் ஒரு பிரதேசத்தின் பண்பாட்டின் அடிக்கல்லாக விளங்குகின்றன. ஆனால் இன்று இந்தப் பாரம்பரிய பொருட்கள் கால வெள்ளத்தின் பெருக்கினால் அடித்துச் செல்லப்படும் கவலைக்கிடமான நிலை தோன்றியுள்ளது. இவற்றினைப் பாதுகாக்க ஒவ்வொரு பிரதேச செயலகமும் முன்வர வேண்டும். சமூக வாழ்க்கையின் பின்னால் எத்தனையோ விடயங்கள் மறைத்தும், மறைக்கப்படும் இருப்பதைக் காண்கின்றோம். அரும்பொருட் காட்சியகங்கள் நிகழ் காலத்திற்கு வரலாறாகவும், எதிர்காலத்திற்குப் பாடமாகவும் அமைகின்றன.

அரும்பொருட் காட்சியகங்களின் தேவைப்பாடுகள்

தொன்மை வரலாறு பேணல் : சமூகத்தில் ஆங்காங்கே சிதைவுற்றுப் போகின்ற தொன்மை வரலாறுகளை அரும்பொருட் காட்சியகத்தில் பேணி வைக்கின்ற போது தொன்மை வரலாறு தொலைந்து போகாமல் இருக்கும். உதாரணமாக மூக்குப்பேணி, ஆட்டுக்கல், கல்உரல், மரஉரல், தூண்டாமணி விளக்கு இவற்றினைப் பயன்படுத்தி ஒரு சமூகம் எப்படியெல்லாம் வாழ்ந்தார்கள் என்பதை அறிய முடியும். அவர்களின் வரலாறினை எமது இளம் தலைமுறையினர் கண்டு கொள்வதற்கு வாய்ப்பில்லை. அவ் வரலாறினைப் பேணிப் பாதுகாக்க அரும்பொருட் காட்சியகம் கட்டாயம் தேவை.

இவை இருந்தால் அங்கே அக்கணமே தொன்மை வரலாற்றினை அறிந்து கொள்ள முடியும். பல சிறப்புக்கள் ஒருங்கே கூடிக் காணப்பட்ட பல பிரதேசங்களின் வரலாற்று வளர்ச்சியினை எடுத்துக் காட்டுவதற்குப் போதிய ஆதாரங்கள் இன்மை மிகப்பெரும் அபத்தமே.

அருகி வரும் பொருட்களைப் பேணுதல் : ஒரு காலத்தில் பாவிக்கப்பட்ட பொருட்கள் இன்று எங்கும் காணமுடியாத வகையில் மறைந்து விட்டன. அப்பொருட்களின் பெயரைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கு கூட அப் பொருட்கள் கைவசம் இல்லாமல் அருகிப் போய்விட்டன. உதாரணமாக திருகணி, மூக்குப் பேணி, கால் தட்டம், ஓலைப் பொருட்கள், அம்மியும் குளவியும், திரிகை, பித்தளை நீர்குடம், மிதியடி, மாட்டு வண்டி, கலப்பை, மத்து, ஏட்டுச் சுவடி இவைகளை இன்னும் சில வருடங்களுக்குப் பிறகு முற்று முழுதாக காணமுடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலமை ஏற்பட முன்னர் இப் பொருட்களை பொது நலனுக்காக, இருக்கும் மக்களிடம் பெற்று அருங் காட்சியகத்தில் காட்சிப்படுத்தி வைக்க வேண்டும்.

பிறநாட்டவர்களுக்கு எங்கள் பண்பாட்டை அறியப்படுத்தல்: ஒவ்வொரு பூவுக்கும் எவ்வொரு வாசம் இருக்கின்றது. அதுபோல ஒவ்வொரு நாட்டவர்க்கும் ஒவ்வொரு பண்பாடு இருக்கின்றது. அப்பண்பாடுகளை அறிவதற்கு பல பண்பாட்டுப் பொருட்கள் சான்றாக அமைகின்றன. பிற நாட்டிலிருந்து வருபவர்கள் எமது பண்பாடு, தொன்மை என்பவற்றை அறிவதற்கு பல்வேறு இடங்களுக்கும் விஜயம் செய்வர், ஆனாலும் அவர்கள் எதிர்பார்த்த பண்பாட்டு அம்சங்களைப் பல வழிகளில் கண்டு கொள்ள மாட்டார்கள். இத் தருணத்தில் பிரதேச செயலகங்களில் அருங் காட்சியகம் இருந்தால் வெளி நாட்டவர்கள் நேரடியாக இப் பிரதேச செயலகங்களுக்கு விரைந்து கால தாமதமின்றி அப் பிரதேசத்துப் பண்பாட்டு அம்சங்களையும் அறிந்து கொள்வார்கள். இதனால் எமது பண்பாட்டுக் கோலங்கள் மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. இவ்வேளையில் எமது பண்பாடுகளைப் பிரதிபலிக்கின்ற பொருட்களை புகைப்படம் எடுத்துக் கொள்வார்கள். இதனால் எமது பண்பாடு பிற நாட்டவரிடத்தில் ஆவணமாக்கப்படுகின்றது.

புரதான சின்னங்களைக் காட்சிப்படுத்திப் பேணுதல்: இன்றுள்ள நிலமையில் புரதான சின்னங்கள் அரிதான ஒன்றாகும். புரதான சின்னங்களை வைத்து மக்களின் பழைமை கணிக்கப்படுகிறது. அண்மையிற் கூட குரவில் பகுதியில் கறுப்பு, வெள்ளை மட்பாண்ட ஓடுகள், ஈமத்தாழி சிதைவுகள், மட்பாண்ட சிதைவுகள், புரதான கருங்கலில் அமைந்த தூண் தாங்கும் பீடம் என்பன வெளிக்கள ஆய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பொருட்கள் புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேச செயலக அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் புரதான சின்னங்கள் காட்சிப்படுத்தப்படுவதோடு அவை பேணிப் பாதுகாக்கவும் படுகின்றன. புரதான சின்னங்களை வைத்து தொன்மை வரலாறு கணிக்கப்படுகிறது. புரதான காலத்தில் எப்படியான சின்னங்கள் மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றிக்கும்

தற்கால இயல்பு வாழ்க்கைக்கும் எத்தகைய இடைவெளிகள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை அறிய முடிகின்றது. இன்னும் பலவகையான புராதன சின்னங்கள் கண்டெடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு செயலக கலாசார பிரிவும் இதில் கூடிய கவனம் எடுத்து வெளிக்கள ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு புராதன சின்னங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டு காட்சிப்படுத்த வழிகோல வேண்டும்.

பாரம்பரிய நடைமுறை பேணல்: ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் ஒவ்வொரு விதமான பாரம்பரிய நடைமுறைகள் உள்ளன. அவ் நடைமுறைகளை அருங்காட்சியகத்தில் காட்சிப்படுத்திப் பேணமுடிகின்றது. உதாரமாக பித்தளை கைவிளக்கு, காமாட்சி விளக்கு, தூண்டாமணி விளக்கு போன்ற விளக்குகளைப் பயன்படுத்தினர். இவற்றோடு அம்மி, குளவி, ஆட்டுக்கல்லி என்பவற்றால் தமது உணவு தயாரிப்பான அரைத்தல் செயற்பாட்டை மேற்கொண்டனர். கல் உரல், மரஉரல் என்பவற்றில் தமது உணவு தயாரிப்பிற்கான மா இடித்தல், மிளகாய் இடித்தல், சிறு தானியங்கள் இடித்தல் செயற்பாட்டை மேற்கொண்டனர். இவற்றோடு ஓலைப் பொருட்கள், நெல் அளக்கும் புசல், திரிகை, சந்தனக் கும்பா, பன்னீர் வட்டில், திருகணி என்பனவற்றைப் பயன்படுத்தினர். பல்வேறுபட்ட சடங்குகளிற்கு பல பாரம்பரிய நடைமுறைகளைக் கைக்கொண்டிருந்தனர். இச்சடங்குகளில் அதிகம் அம்மி, சந்தனக்கும்பா, பன்னீர் வட்டில், ஊதுவத்தி தாங்கி, பித்தளைப் பூச்சாடி, மான் கொம்பு, மாட்டு வண்டி என்பவற்றைப் பயன்படுத்தினர். இப்பாரம்பரிய நடைமுறைப் பொருட்களை அருங்காட்சியகத்தில் பேணவைக்கின்ற போது அவை தொடர்பாக அறியமுடிகின்றது.

எதிர்வரும் சந்ததியினருக்கு பண்பாட்டு அம்சத்தைக் கையளித்தல்: இன்றைய நவீன யுகத்தின் வளர்ச்சி காரணமாக பண்பாட்டு அம்சங்கள் அருகிக் கருகிப்போன இச்சூழலில் எஞ்சியுள்ள பண்பாட்டு அம்சங்களைப் பேணி எதிர்கால சந்ததியினருக்குக் கையளிக்க அருங் காட்சியகம் பெரிதும் உதவுகிறது. புராதன காலத்தில் எமது பிரதேச மக்களின் போக்குவரத்திற்கும் பொருட்களை ஏற்றிச் செல்லவும் பயன்படுத்தப்பட்ட போக்குவரத்துச் சாதனமான வண்டில் இன்று ஒரு சிலரிடம் தான் உள்ளது. இன்னும் சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர் மாட்டுவண்டியை எமது எதிர்கால சந்ததியினர் காண வாய்ப்பு ஏற்படாத துன்பகரமான சூழல் உருவாகும். இவற்றோடு ஆட்டுக்கல், கல் உரல், மர உரல், தூண்டாமணி விளக்கு, மூக்குப் பேணி, கலப்பை, மத்து போன்றவைகளை காண முடியாத நிலைமை ஏற்படும். இதனைக் கருத்திற் கொண்டு பண்பாட்டுப் பொருட்களை அருங்காட்சியகத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசரமானதும் அவசியமானதுமான சூழல் உருவாகி விட்டதை யாவரும் அறிவர்.

கலாசார பண்பாட்டுகளை அழியவிடாது பாதுகாத்தல்: ஒரு சமூகத்தின் நடைமுறை வாழ்க்கையின் அடிநாதமாக விளங்குவது கலாசார பண்பாடுகள். பிரதேச ரீதியாகவும், நாடு ரீதியாகவும் கலாசார பண்புகள் வேறுபடுகின்றன. அப் பண்பாடுகளை வைத்து பல இனங்களை சில மனிதர்கள் அடையாளம் கண்டுகொள்வார். தமிழரின் புகழையாள் - 2016

பண்பாடுகளில் மிக உயர்ந்து நிற்பது அவர்களின் விருந்தோம்பல் பண்பு. இன்முகத்துடன் வரவேற்று அமுது படைக்கின்ற உயரிய பண்பு தமிழ்ச் சமூகத்தின் உயரிய பண்புக்குச் சான்றாக அமைகின்றது. தமிழ் கோல உடை தரிக்கின்ற பண்பு முன்னைய காலத்தில் கலாசாரத்தை எடுத்தியம்பியதாக இருந்தது. ஆனால் தற்போது கோல உடை தரிக்கின்ற கலாசாரம் குறைடைந்து விட்டது. பிரதேச ரீதியாக கலாசாரப் பண்புகளை பாதுகாக்கும் பொருட்டு அருங்காட்சியகத்தில் கலாசாரப் பண்பாடுகளை நினைவுபடுத்த வேண்டும்.

இவற்றோடு அருங்காட்சியகம் பாரம்பரிய கலைகளைப் பேணுகின்றது. பாரம்பரிய உணவுப் பழக்கவழக்கங்களை நினைவுப்படுத்துகிறது. பாரம்பரிய போக்குவரத்து சாதனங்களை காண்பிக்கின்றது. பிரதேச பிரதிநிதித்துவத்தைப் பேணுகின்றது. எனப் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

“நிலத்தை உழுது பண்படுத்தி விளைவதற்கு உரியதாகச் செய்யும் தொழிலை Agriculture என்று கூறுவர். Agri என்ற சொல்லிற்கு நிலம் என்று பொருள். ஆதலால் நிலப் பண்பாடு என்ற பொருண்மையில் Agriculture என்ற சொல் பயிலப்பட்டு வருகிறது. பண்படுத்தப்பட்ட நிலத்திற்கு உரிய உழவுத் தொழிலைக் குறிக்க இச்சொல் பயன்படுவது போல மனிதனின் ஐம்புலன்களையும், மனத்தையும், சீலம், நெறி, ஒழுக்கம், முதலிய உயர் பண்புகளால் உழுது பண்படுத்தி நல்வாழ்க்கைக்கு உரியதாகச் செய்யும் முயற்சிக்குப் பண்பாடு என்று பெயர்” என அறிஞர் சோ.நகந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

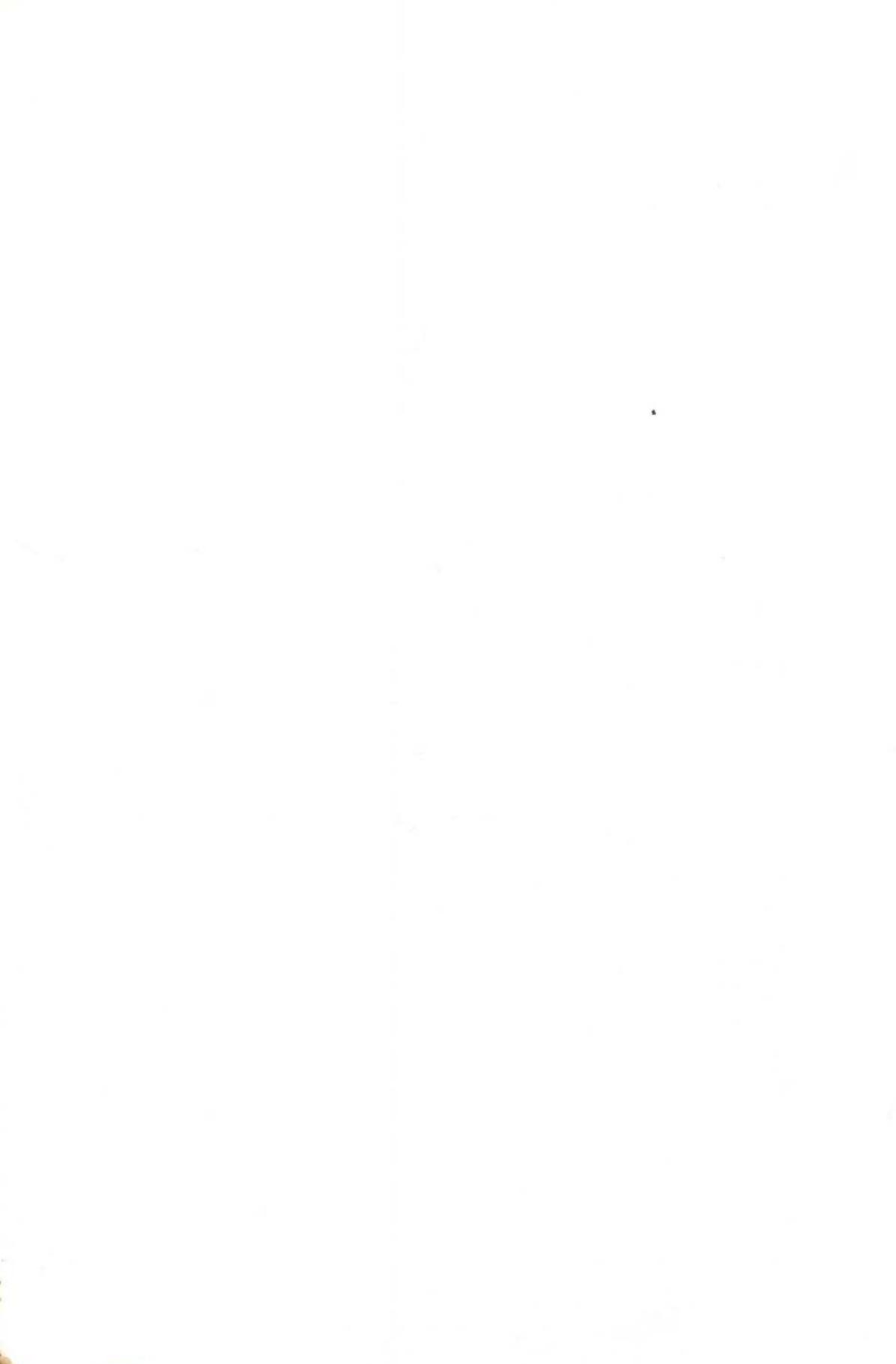
புதுக்குடியிருப்பு பிரதேசச் செயலகம் ஏனைய ஐந்து பிரதேச செயலகங்களில் இல்லாத அருங்காட்சியகத்தைக் கொண்டுள்ளது. இவ் அருங்காட்சியகம் ஆவணக்காப்பகம் என அழைக்கப்படுகிறது. ஆனாலும் இப்பெயர் பொருத்தமற்று அருங்காட்சியகம் என்பதே மிகச் சரியான பதமாகும். ஆவணங்களைப் பாதுகாத்து வைக்கும் இடமே ஆவணக் காப்பகம் என அழைப்பார். இங்கு எந்தவிதமான கோவைகளோ (File), பிறப்பு - இறப்பு சான்றிதழ்களோ, ஏனைய பதிவேடுகளோ வைக்கப்படவில்லை. மாறாக பண்டைய காலத்தில் மக்கள் பயன்படுத்திய பொருட்களை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதலால் எப்படி ஆவணக் காப்பகம் என்று அழைக்கமுடியும். அருங்காட்சியகம் என்றுதானே அழைக்க முடியும். இதனைப் புதுக்குடியிருப்பு பிரதேச செயலகம் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேசச் செயலாளர் திரு.இ.பிரதாபன், கலாசார உத்தியோகத்தர் பண்டிதர் வீ. பிரதீபன் ஆகியோரின் முயற்சியினால் புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேச செயலக அருங்காட்சியகம் தோற்றம் பெற்றதோடு, அதற்கான பல பொருட்களும் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இவ் அருங்காட்சியகத்தில் 40 இற்கும் மேற்பட்ட பொருட்கள் உள்ளன. அவை பின்வருமாறு:

- 01 சந்தனக்கும்பா, பன்னீர் வட்டில், மர அகப்பை, பித்தளை கை விளக்கு, மண்ணால் செய்யப்பட்ட குத்து விளக்கின் அடிப்பாகம், பித்தளைக் கரண்டி, திருகணி, ஊதுவர்த்தித் தாங்கி, காமாட்சி விளக்கு, பித்தளை லோட்டாச் செம்பு, பித்தளை பூச்சாடி, மூக்குப்பேணி, கால் தட்டம், பெரிய நீர்ச்செம்பு, பித்தளைத்தட்டு, பித்தளைச் சட்டி, தூண்டாமணி விளக்கு, பித்தளை நீர்க்குடம், அரிவாள், ஓலைப் பொருட்கள், மான் கொம்பு, நெல் அளக்கும் புசல், உறி, அம்மியும் குளவியும், மாட்டு வண்டி, ஆட்டுக்கல், கல் உரல், மரஉரல், திரிகை, உடுக்கு, கலப்பை, புல்லாங்குழல், ஹார்மோனியம்,
- 02 ஆற்றுப்புலவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட கருங்கல் சிலை,
03. செங்கல் பண்பாட்டு காலத்திற்குரிய செங்கற்கள், கறுப்பு வெள்ளை மண்பாண்ட ஓடுகள்,
- 04 18.06.2015 இல் குரவில் பகுதியில் நடாத்தப்பட்ட வெளிக்கள ஆய்வின் போது கலாசார உத்தியோகத்தரினாலும், தேராவில் அதிபர் ஆ. ஞானேஸ்வரன் அவர்களாலும் கண்டெடுக்கப்பட்ட புராதன ஓடுகளின் சிதைவுகள்,
- 05 புராதன கருங்கல்லில் அமைந்த தூண் தாங்குபீடம்,
- 06 09.08.2007 இல் குரவில் பகுதியில் வெளிக்கள ஆய்வின் போது இருட்டுமடு அதிபர் ஆ. ஞானேஸ்வரன் அவர்களால் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஈமத்தாழி சிதைவுகள், மற்றும் மண்பாண்ட சிதைவுகள் என்பனவாகும்.
- 07 இவற்றோடு கீழ்வரும் புகைப்படங்களும் இவ் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளன.
- 1 புதுக்குடியிருப்பு உலகளந்த பிள்ளையார் கோவில் கிணற்றில் ஆய்வின் போது கண்டெடுக்கப்பட்ட புராதன விநாயகர் சிலை, புராதன மூசிகம்,
 - 2 புதுக்குடியிருப்புக் கந்தசுவாமி கோவிலுக்கு அடப்பனார் வழங்கிய சிலைகள்,
 - 3 கடலில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புதுக்குடியிருப்பு புனித குசையப்பர் சொருபம்,
 - 4 கெருடமடு பிள்ளையார் கோவிலின் மூலஸ்தானத்தில் இலிங்க வடிவில் அமைந்துள்ள மூல மூர்த்தி,
 - 5 குரவிலில் உள்ள புராதன இலிங்கம்,
 - 6 சப்த கன்னியர் நீராடிய கன்னியர் கேணி.
 - 7 சப்த கன்னியர் சிவலிங்க வழிபாடு செய்த தலம்,

புதுச்சேரி நல்லூர் பரிசேச சபைகத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள அருங்காட்சியகம்.

- 8 கெருட மடுவில் கெருடன் வடிவில் அமைந்த கேணி,
- 9 மன்னாகண்டல் ஐயனார் கோவிலில் வரிசையாக நிறுத்தப்பட்டுள்ள கருங்கல் தூண்டங்கள்,
- 10 ஒட்டுசுட்டான் - புதுக்குடியிருப்பு எல்லையில் அமைக்கப்பட்ட நாகர் காலத்திற்குரியது எனக் கருதப்படும் அடுக்குக் கல் அணைக்கட்டு
- 11 பொளிந்தெடுக்கப்பட்ட புராதன வட்டக் கருங்கல்,
- 12 சிவலிங்க வடிவிலமைந்த தூண்,
- 13 சிதைந்த நிலையிலுள்ள பெண் காவல்த் தெய்வம்,
- 14 ஆலய வாசலில் உள்ள பத்மபீடம்,
- 15 கன்னியர் கேணி யானைத் தலைவாயில் ,
- 16 குரவிலில் கல்வெட்டு எனக் கருதப்படும் கல்,
- 17 குரவிலில் மண்ணினுள் புதையுண்ட யானைத் தலைவாயில்,
- 18 குரவிலில் தூண் தாங்கும் ஆதாரக்கல்,
- 19 குரவிலில் நாகர் கலாத்திற்குரியது எனக் கருதப்படும் புராதன நாகசிலை

போன்ற புகைப்படங்கள் உள்ளன.

புதுக்குடியிருப்பு பிரதேச செயலக அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள பொருட்களை வைத்து அப்பிரதேசத்தின் பண்பாட்டு அம்சங்களை அறிய முடிகின்றது. மறந்தும், மறைந்தும் போன பொருட்களைப் பார்க்கவும் - பகிரவும் வாய்ப்பேற்படுகின்றது. எமது முன்னோர்களின் வாழ்வியலை நோக்கக்கூடியதாக உள்ளது. புதுக்குடியிருப்பு பிரதேசத்தில் உள்ளது போல ஏனைய ஐந்து பிரதேச செயலகங்களிலும் அருங்காட்சியகம் அமைக்கப்பட வேண்டும். இவ் அருங்காட்சியகம் வட மாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தின் நிதி உதவியுடனும், சிவநகர் கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம், புதுக்குடியிருப்பு ஐயனார் ஆலய பரிபாலன சபை ஆகியவற்றின் நிதி உதவியுடனும் அழகாக உருப் பெற்று இன்று நிமிர்ந்து நிற்கின்றது.

அருங்காட்சியகம் அமைப்பதற்கான அழுத்தங்களையும், ஆதரவுகளையும் தத்தமது பிரதேச மக்கள் வழங்க வேண்டும். வருகின்ற காலங்களில் முல்லைத்தீவு மாவட்டத்திலுள்ள அத்தனை பிரதேசச் செயலகங்களிலும் அருங்காட்சியகம் அமைக்கப்பட வேண்டும். இது பாரம்பரிய இருப்பை நிலை நாட்டும் தமிழரின் பெருங் கைங்கரியமாகும்.

புதுக்குடியிருப்பில் சரவணபவன் என்ற ஒரு ஆளுமை

-பண்டிதர் வி.சி.சிவன்-

மனித வரலாற்றில் பிறப்பு, தோற்றம், அவதாரம் எனும் மூவகை நிலைகள் உண்டு. இவற்றில் அவதாரம் இறை நிலை பெற்றோரோடு தொடர்புடையது. சாதாரண மனித வாழ்விலே பிறப்பு எல்லா உயிர்களுக்கும் ஒத்தது. அப்பிறப்பெடுத்த மனிதன் சிறப்புப் பெறுவது தனது செயல்களாலேயே ஆகும். அவனது பிறப்பின் மகத்துவம் தோற்றமாக மாறுவதற்கு அடிப்படை இதுவாகிறது. இதனால் தான்

பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும் சிறப்பு ஒவ்வா

செய் தொழில் வேற்றுமையால்

என்றான் வள்ளுவன்.

இவ்வாறு தோன்றியவர்களே சமூகத்தின் பிதாமகர்களாக உருவெடுக்கின்றனர். மனித சமூகத்தின் ஒவ்வொரு வெற்றிப் படிக்கட்டுக்கும் அத்திவாரமாக அமைந்து விடுகின்றனர். அதுமட்டுமன்றிச் சமூகத்தின் தலைமைத்துவத் தளத்தையும் அலங்கரிக்கின்றனர். இதனை அனுபவ வாயிலாகக் கண்ட பொய்யா மொழி

தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அஃதிலார்

தோன்றலில் தோன்றற்கை நன்று

என்கிறது. புகழ் படைக்கப் பிறந்தவனே தோன்றியவன் மற்றெல்லோரும் பிறந்தவர்களே. பிறந்தவர்கள் சிறந்தால் அவர் பிறப்பு தோற்றமாகின்றது.

இந்த வகையில் புதுக்குடியிருப்பு மண் செய்த பூர்வ புண்ணிய பலாபலன்களில் ஒன்றே அமரர். சரவணபவனின் தோற்றமாகும். முல்லை மாவட்டத்தின் புதுக்குடியிருப்பு மண்ணில் 1944ம் ஆண்டு தோன்றி 67 வருடங்கள் வாழ்ந்த பெருமகனாக சரவணபவன் விளங்குகிறார்.

ஒரு மனிதன் தான் வாழும் காலத்தில் தன்னையும், தான் பிறந்த மண்ணையும் முதலில் காதலித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பது தமிழனின் கொள்கை. இதற்கமைய தன்மண்ணைக் காதலித்த பெருந்தகையாக வாழ்ந்தவர் சரவணபவன் என்பதற்கு அவர் வாழ்ந்த முறை சிறந்த உதாரணமாகிறது. பொதுவாக முல்லை மண் இயற்கை வளம் நிறைந்த இடமாகும். முல்லை, மருத, நெய்தல் வளங்களோடு குறிஞ்சி நில சாயல்களையும் பெற்ற நானிலமாகும். கடல் வளமும், நில வளமும் அள்ளிச் செல்வம் குவிக்கின்ற பூமி என்றே கூறலாம். அம் முல்லை மண்ணின் மேற்புற நுழைவாயிலாக விளங்கும் புதுக்குடியிருப்பு பிரதேசம் பல்வளம் நிறை பூமியாகும். அம்மண்ணின் மைந்தனாகத் தோன்றியவர் சரவணபவன்.

இளமைப் பருவத்திலேயே கல்வியில் ஆர்வமும், கவலையில் துறைபோய் விருப்பமும், சமூக சேவையில் அதிசிரத்தையும் அமையப்பெற்ற அமரர், சமய ஆன்மீகப் பற்றும் கைவரப்பெற்றவராவார். தனது பாடசாலைக் காலங்களிலேயே முத்திரை கதிக்கத் தொடங்கிய இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக கலைப்பீட மாணவராவார் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்ற அனுபவங்களுடன் ஆசிரியப் பணியாளனாக வெளிவந்த சரவணபவன் அதிபர், உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர், பிரதிக்கல்விப்பணிப்பாளர் எனத் தன் சேவையில் மிக உயர்ந்த விலையை வகித்தவர்.

உலகப்பணிகளிலே புனித பணியானது ஆசிரியப்பணியே. ஒரு ஆசிரியன் எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு இலக்கணமானவர் சரவணபவன்.

குலன், அருள், தெய்வம், கொள்கை, மேன்மை,
கலை, பயில், தெளிவு, கட்டுரை வன்மை,
நிலம், மலை, நிறை கோல், மலர் நிகர் மாட்சியும்,
உலகியல் அறிவோடு உயர் குணம் இணையவும்
அமைபவன் நூலுரை ஆசிரியன்னை

என்ற நன்நூலாரின் ஆசிரிய இலக்கணங்களை அமரரில் கண்டது முல்லை மண். கற்பித்தல் துறைக்கு இலக்கணம் வகுத்தவர் அமரர் சரவணபவன் என்று இன்றும் கூறுகிறது முல்லை மண். Teaching is an art என்பான் ஆங்கில எழுத்தாளன் ஒருவன். வாழ்வில் எல்லாமை கலைதான். ஆனால் ஒரு சிலர் இப்பணியை செய்யாவிடின் நடமாடும் பல கல்லறைகள் உருவாகும். இதனை மணங்கொண்டு கல்வியை கலையாக வரித்துப் பணி செய்தவர் சரவணபவன். இதனை உதவிக்கல்விப்பணிப்பாளர் திருமதி புனிதா

“உலக வரலாற்றுப் பக்கங்களை புரட்டிப் போட்டு வகுப்பறைகளில் அக் களங்களைக் கண்டு ரசித்து ருசித்துக் கற்கவைத்த கற்பிக்கும் வித்தை கல்வித் தெய்வம் அவருக்கு அளித்த அழியா வரம் உலகின் அழகான மூலைகளையும், அழுகிப்போன

முடுக்குகளையும் நாம் அறிந்து கொண்டது அவரின் வகுப்பறையில் தான். தேசங்களின் சிகரங்களை தொட்டு நின்று வரலாற்று வகுப்பறைகளில் நாம் தேசத்தை கட்டியெழுப்பும் பலம் பெற்றோம் எனபதற்குச் சான்றானவர்கள் ஒருவரல்ல, இரு வரல்ல. பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள் இன்னும் இந்நாட்டு, பன்னாட்டு பணிக்களங்கள் வரை வலம் வருவோர் அவரது வழக்கையின் வரலாற்றுச் சான்றாகும்.”

எனக் கூறுகிறார்.

பொதுவாக எல்லோருமே உழைப்பாளியாக இருக்கலாம் ஆனால் அறிவை உழைப்பவர்கள் வரிசையிலே அமரர் சரவணபவன் அவர்களின் செயற்பாடுகள் அமைந்ததனால்தான் தனக்கென்று ஒரு அறிவுடைய ஒரு மாணவ சமுதாயத்தை புதுக்குடியிருப்பு மண்ணுக்குத் தந்திருக்கிறார் அமரர் சரவணபவன். அவரது கற்பித்தல் முறைகளில் மகிழ்ச்சி, கலைநயம், ஆகியன கலந்து இயல்பாக அமைந்துவிடுகின்றது.

மாணவர் மத்தியிலே கல்வி வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக தன்னை அர்ப்பணம் செய்த ஒருவராக அமரரை காணுகின்றோம். தமிழ், சமூகவியல் போன்ற பாடங்களை மாணவர்களுக்கு கற்பிப்பதோடு மட்டும் அவர் நின்றுவிடவில்லை. இலவசமாக மாணவர்களுக்கு செயலம்வுகளை ஒழுங்குபடுத்தி பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள், விசேட வளவாளர்களை அழைத்துவந்து தன்னுடைய செலவிலேயே கல்வித்துறை வளரப் பணி செய்தவர். அத்தோடு கையெழுத்துப் பிரதிகள் மூலம் மாணவரின் சுயகற்றல் முறைக்கும் வழிகாட்டியவர் எனலாம். முல்லை மாவட்டம் அக்காலம் தன் கல்வி வளர்ச்சிக்கு யாழ்ப்பாணத்தை நம்பியிருந்த நிலை மாறவேண்டும் என்ற சிந்தனையோடு ஒரு கல்விச் சமூகத்தை முல்லை மண்ணிலே பிரசவிக்க வைத்தவர் என்பது அவரின் பணிகளுக்கு சான்றாகும். இன்று பல விரிவுரையாளர்கள், வைத்தியர்கள், சட்டத்தரணிகள், பொறியியாலாளர்கள், கல்விப்பணிப்பாளர்கள் என்று அவர் வளர்த்து விட்ட கல்விச் சமூகம் எம் கண்முன்னே பணி செய்வது வியப்பல்ல.

அமரரின் கல்விப் பணிகளின் முத்தாரமாகத் திகழ்வது புதுக்குடியிருப்பு மத்திய கல்லூரி எனலாம். இக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிப் படிகளில் எல்லாம் சரவணபவனின் பங்கு அளப்பரியது. பாடசாலையின் பொன் விழா மண்டபம் இதனைச் சான்றுப்படுத்தும். இன்று புதுப் பொலிவுடன் திகழும் இம் மண்டபத்தின் வரலாற்றுப் பக்கங்கள் முழுவதும் அமரரின் பெயர் சொல்லியே செல்லும் பொன்விழாக் குழுவில் முக்கிய அங்கத்தவராகவிருந்து பல்வேறு பணிகளைச் செய்தவர். கல்லூரி வளர்ச்சியில் இவரது பங்களிப்பு முழுமையானது. பாடசாலைக்குக் காணி வாங்கியது முதல் கம்பீரமான கட்டிடங்களை நிறுவியது வரை இவர் உழைப்பின் பெறுபேறுகளே.

கல்வித் துறையில் மட்டுமன்றிக் கலைத் துறையிலும் தலை சிறந்து விளங்கியவர் அமர். கணீர் என்ற குரல் வளமும், சொல்விற்பனமும், சொற்சேர்வின்மையும் இவரது உடன்பிறப்புக்கள். எத்தனையோ மேடைகளில் தன் கணீரென்ற குரலால் பார்வையாளர்களைக் கவர்ந்திழுத்த சொல் நயப் புலமை இவருக்குரியது. பாரம்பரிய கூத்துக்களில் அதிக நாட்டம் கொண்டு அக் கூத்துக்களை நெறியாள்கை செய்து அரங்கேற்றம் வரை சென்று வெற்றிகளையும் ஈட்டியவர்.

- ☞ கோவலன் கூத்து
- ☞ காத்தவராயன் கூத்து
- ☞ இராவணேசன் கூத்து
- ☞ அரிச்சந்திர நாடகம்
- ☞ வள்ளி திருமணம்

போன்ற மரபுவழிக் கூத்துக்களை இளம் சமுதாயத்தினரிடையே வளர்த்துவிட அரும் பாடுபட்டு உழைத்தவர். கிராமியக் கலைகளான கும்மி, குடமுதல், காவடி ஆகியவற்றின் மீள் எழுக்கெக்காகவும் அரும் பாடுபட்டார். ஒரே மேடையில் எட்டு காத்தவராயன் கூத்துக்களை நிகழ்த்திய முதல் மனிதரும் இவரே ஆவார்.

தமிழ்க் கலைத் துறை போலவே, தமிழ் இலக்கணத் துறையிலும் கால் பதித்தவர் அமர் சரவணபவன். இதனை அனுவப வாயிலாக கண்ட இன்றைய முல்லை வலய தமிழ் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளரின் அனுபவக் கூற்று பின்வருமாறு

“நன்னூல் என்றால் சரவணபவன், சரவணபவன் என்றால் நன்னூல் என்று செல்லக்கூடிய அளவிற்கு அவர் பிரகாசித்தவர். நன்னூலில் உள்ள சகல சூத்திரங்களும் அத்துப்படியாக மனனம் செய்து வைத்துள்ளார். இலக்கணப்பாடம் கற்பதற்கு ஆரம்பத்தில் நாம் பயந்தே வகுப்பறையில் இருந்தோம். ஆனால் அதை இலகுவாக எம்மனங்களில் பதிய வைத்த பெரமை அவர்க்கே உரியது.”

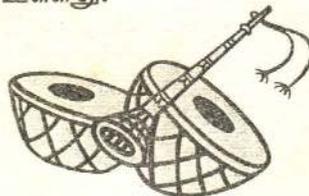
அமரின் இலக்கண விருப்பினால் நடைமுறை பிரயோக இலக்கண ஆய்வினை மேற்கொண்டார். புதிய ஒலிமரபு பற்றிய சிந்தனைகளில் ஈடுபட்டு புதிய தமிழ்ச் சொற்களஞ்சியம் ஒன்றையும் சேகரித்தார். பிரதேச மொழிச் சொற்கள் இச் சொற்களஞ்சியத்தை அலங்கரித்தன. இவற்றோடு மட்டுமன்றி மகாவம்சம் பற்றிய நுட்பமான ஆய்வு, தென்னிந்திய வரலாறு தொடர்பான ஆய்வுகள், வன்னிக் கவிஞர்களின் படைப்பாய்வு, முல்லைமணியின் நாவல்களையும் ஆய்வு செய்தமை போன்ற இலக்கிய பணிகளையும் முன்னெடுத்துச் சென்றதோடு பல இலக்கிய கலை விழாக்களையும் முன்னின்று நிகழ்த்தியவர். தமிழ் மொழி விழா, பொன் விழா, உலகப் பண்பாட்டு விழா என்பவற்றில் முக்கிய வகிபாகம் கொண்டு கலை வளர உழைத்தார்.

சமூகப் பணிகளைப் பொறுத்தவரை அன்னாரின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. பண்டார வன்னியன் அறங்காவலர் குழுவின் முக்கிய உறுப்பினராக இருந்து பணி செய்தார். இலங்கை செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் தலைவர் பணி வகித்தார். வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் பரிபாலன சபை உறுப்பினர் என்ற பெருமையோடு பணி செய்தார். அகில இலங்கை சமாதான நீதவான் என்ற பதவியுடன் தம் மண்ணுக்கு அரும்பணிகள் செய்தவர். அத்தோடு புதுக்குடியிருப்பு வைத்தியசாலையின் அபிவிருத்திச் சபை ஆலோசகராக இருந்து தன் மக்களுக்கு அளப்பரிய பணிகளை செய்தவர்.

உலகிலே எப்பணியும் இலகுவில் செய்து விடலாம். ஆனால் சமயப்பணி செய்வதே மிகவும் கடினம். இலகுவில் பிறரின் விமர்சனத்துக்கு உள்ளாகி விடுகின்ற பணி இது. ஆனால் இச்சமயப் பணிகளையும் சிறப்பாக செய்த பெருமை அமரர் சரவணபவனைச் சாரும். தனது குல தெய்வமான உலகளந்த பிள்ளையாரின் அருள் பெற்ற அமரர் ஆலய வளர்ச்சியில் அரும் பாடுபட்டு உழைத்தார். அத்தோடு வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் ஆலய பரிபால சபையின் தலைவராகவும் பணி செய்தார். சமய நெறி முறைகளை மக்களுக்கு உணர்த்தும் வகையில் பல சொற்பொழிவுகளையும் நிகழ்த்தி மக்கள் மனங்களில் ஆன்மீக சிந்தனைக்காக அடித்தளமிட்டவர்.

தனது குடும்ப நலன்களையும் காத்து, பிரதேச நலனும் பேணி, சமூக, சமய, கலை அபிவிருத்தியும் கண்ட ஒரு ஆளுமை மிக்க மாமனிதனாக விளங்கிய அமரரின் காலம் புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேசத்தின் பொற் காலமெனலாம். சமூக அபிவிருத்தியே பெரிதென வாழ்ந்த மாமனிதர்களின் அர்ப்பணிப்புக் கொண்ட சேவையால் சமூகம் சிறப்படைவது உண்மை. ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்திலே பொது நலத்தைவிட தனி நல ஆதிக்கம் செலுத்தத் தலைப் பட்டமையால் அமரர் சரவணபவனைப் போல் ஒருவரை இதுவரையில் புதுக்குடியிருப்பில் காண முடியவில்லை.

ஒரு நிகழ்வை ஒன்று கூடிச் சமைக்கவேண்டும். தோளோடு தோள் நின்று உழைக்கவேண்டும் எனும் கூட்டு முறைமை மலையேறிவிட்ட நிலையில் புதுக்குடியிருப்பு பிரதேசத்திலுள்ள புத்தி ஜீவிகள் இந்நிலை தொடர அனுமதிக்காது தமது பிரதேச மரபு, கலை, கலாசாரம், பண்பாடு, சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள், என்பவை மீளும் பெற உழைக்க முன்வருதல் வேண்டும். பல்வேறு துறைகளிலும் பன்முக ஆற்றல் கொண்ட அன்னாரினால் விட்டுச் செல்லப்பட்ட இவ் இடைவெளியை நிரப்ப ஒருவர் வரும் வரை புதுக்குடியிருப்பு சமூகம் காத்திருக்க வேண்டியுள்ளதோ? என்பது வினாக்குறியாகவே உள்ளது.

வள்ளுவர் புரம்

-பொ.புலிச்சி. வள்ளுவர்புரம்-

செம்மண் வீதிகள்
 நிறைந்த இருந்தாயும். அதில்
 சிவகாமம் நிறைய இருக்கும்.
 மணல் மண் வீதிகள்
 வணாந்த வணாந்த எம்
 ஊருக்கு வண்பு சேர்க்கும்.

மாந் சாலமும் மலைச் சாலமும்
 செருக்கள் சில நுதியாகும்.
 பயணத்தல் சீரமம் வந்தாயும்
 பாய்வைக்கு ஓடிவரும் ஓடிவரும்.

வள்ளுவர் குறள் போல
 சீர்ப் பரப்பித்தான்.
 திருக்குறள் போலவே
 சான்றுமே புகழ்த்தான்.

உள்ளது பெயர் சொல்லி
 உழைக்க ஒன்று இல்லை.
 வாய்க்கால்கள்
 உழைக்கும் தீர்ச்சி சேவை
 உதற்கு நேருமல்லை.

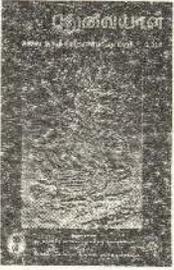
எங்கள் க்ரியம்தே
 மக்கள் தொகையையும்
 மൃഗங்கள் தொகை மൃதீகம்.
 மൃதீகம் தீகம்
 மൃதீகங்கள் எண்ணிக்கையை விட.
 மൃதீகம் மൃதீகங்கள் எண்ணிக்கையை
 மൃதீகம்தீகம் மൃதீகம்.

மൃதீகம் மൃதீகம் மൃதீகம்
 மൃதீகம் மൃதீகம் மൃதீகம்
 மൃதீகம் மൃதீகம்
 மൃதீகம் மൃதீகம் மൃதீகம்
 மൃதீகம் மൃதீகம் மൃதீகம்

மൃதீகம் மൃதீகம்
 மൃதீகம் மൃதீகம்
 மൃதீகம் மൃதீகம்
 மൃதீகம் மൃதீகம்
 மൃதீகம் மൃதீகம்

மൃதீகம் மൃதீகம்
 மൃதீகம் மൃதீகம்
 மൃதீகம் மൃதீகம்
 மൃதீகம் மൃதீகம்
 மൃதீகம் மൃதீகம்
 மൃதீகம் மൃதீகம்
 மൃதீகம் மൃதீகம்

மൃதீகம்... மൃதீகம் மൃதீகம்
 மൃதீகம் மൃதீகம் மൃதீகம்

புதுக்குடியிருப்பு
ஸ்ரீ உலகளந்த பிள்ளையார் ஆலய
வரலாற்றுப் பின்னணி

-ஆ.செல்வநாயகம்,
அதிபி. மூலப்பொருளிய வித்தியாலயம்-

வன்னிவள நாட்டில் வரலாற்றுப் பெருமைகளைக் கொண்ட பெரியதொரு கிராமம் புதுக்குடியிருப்பு. நீர்வளமும், காட்டுவளமும் ஒருங்கே கொண்ட முல்லை - பரந்தன் சாலையும், ஒட்டுசுட்டான் - மாத்தளன் சாலையும் சந்திக்கும் மத்தியில் இக் கிராமம் அமைந்துள்ளது. இக் கிராமம் தோன்றிய காலம், அதன் வரலாறு என்பவற்றை திட்டவாட்டமாக கூற முடியாது விடிலும், இற்றைக்கு ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இக் கிராமத்தில் மக்கள் குடியேறினார்களென செவிவழிக் கதைகளால் அறிய முடிகின்றது.

ஆரம்ப காலத்தில் இக் கிராமத்தில் குடியேறிய மக்களின் பூர்வீக குடிகள் குரவயல், குமரேசன், பாவாடைக்கல், களிக்காடு, கல்மடு, ஒட்டங்கட்டு ஆகிய பகுதிகளில் இருந்தனர் என அக் கதைகளினூடாகவே அறிகிறோம். ஒரு காலத்தில் அவ்விடங்களில் ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கின் போது அங்கு இருந்து இடம் பெயர்ந்து மேட்டு நிலப்பாங்கான புதுக்குடியிருப்பு பகுதியிலும், வேணாவில் எழுவாலிப் பகுதியிலும், காடு வெட்டி துப்பரவு செய்து கொண்டிலமைத்து வாழத் தலைப்பட்டார்கள். அவ்வாறு புதிதாக குடியேறியதன் காரணமாகவே புதுக்குடியிருப்பு என்ற பெயர் இக் கிராமத்திற்கு வழங்கப்படலாயிற்று. இன்றும் இப்பெயர் கொண்டே இக்கிராமம் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

ஆலயத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் பற்றிய கர்ண பரம்பரைக் கதைகள்.

புதுக்குடியிருப்புக் கிராமத்தில் மக்கள் முதல் முதலாக எப்போது குடியேறினார்களோ அன்றிலிருந்து உலகளந்த பிள்ளையார் ஆலயமும் அமைக்கப் பெற்று வழிபாடு செய்யப்பட்டது. “கோயில் இல்லாவூரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்ற ஆன்றோர் வாக்கின் உண்மையை உணர்ந்து கொண்ட இக்கிராம மக்கள், உலகளந்த பிள்ளையார் ஆலயத்தையும் உருவாக்கினார்கள். எனவே உலகளந்த பிள்ளையார் ஆலயமும் ஏறத்தாள ஐந்நூறு ஆண்டுகால தொன்மையுடையது.

வன்னிவள நாட்டில் வற்றாப்பளை கண்ணகி அம்பாள் ஆலயம், ஓட்டுசுட்டான் தான்தோன்றி ஈஸ்வர ஆலயம், என்ற வரலாற்றுப் பெருமையுடைய கோவில்களுடன் உலகநாத பிள்ளையார் ஆலயமும் கருதப்படுகின்றது.

வன்னி பெரு நிலப்பரப்பில் அண்மையில் செய்த அகழ்வாராய்சியின் போது ஈமத்தாளிகள், செங்கல்லால் அமைத்த கிணறுகள், மற்றும் சிலைகள், நாணயங்கள் என்பன கண்டெடுக்கப்பட்டன. பூநகரி, பொம்பரிப்பு, பெரிய புளியங்குளம், அக்கராயன் ஆகிய இடங்களில் இவ்வகழ்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. முத்தையன்கட்டுக் குள அலைகரை, கன்னியர் கேணி, குரவயல் ஆகிய இடங்களில் வரலாற்றுச் சிதைவுகள் பல காணப்படுகின்ற போதும் ஆர்வமுள்ள ஆய்வாளர்கள் ஆய்வு செய்ய முன்வரவில்லை. ஆயினும் 2013ம் ஆண்டின் பின் புதுக்குடியிருப்பு பிரதேச கலாசாரப் பிரிவினர் இக் கள ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு புதுக்குடியிருப்பின் புராதனத்தை புதுவையாள் மலர் மூலம் வருடா வருடம் ஆவணப்படுத்தி வருவதோடு, இப் புராதன எச்சங்கள் பிரதேச செயலக அருங் காட்சியகத்தில் இன்றும் பேணப்பட்டு வருகின்றன.

கிடைக்கப்பெற்ற வரலாற்று சான்றுகளின் படி ஆரியர் இலங்கைக்கு வருவதற்கு முன்னரே பூர்வீகக் குடிகளாக தமிழர் இப்பகுதியில் வாழ்ந்தார்கள் என உய்த்துணரப்படுகிறது. இது போன்ற மக்கள் குடியேறிய காலத்தில் இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்ட இடத்தில் இடிந்து அழிந்த நிலையில் கோவில் ஒன்றின் அடையாளங்கள் காணப்பட்டது. இவ்விடத்தில் துப்பரவு செய்து கொட்டில் அமைத்து வழிபாடு செய்ய ஆரம்பித்தனர். கோவில் அமைத்த இடம் ஆலமரம், பனிச்சமரம், மாமரம் நிறைந்த சோலையாக இருந்தது என்பதற்கு அத்தாட்சியாக இன்றும் இம் மரங்கள் பெரும் விருட்சமாக பக்கதர்களுக்கு நிழல் கொடுத்து கொண்டிருக்கின்றமை குறிப்பிடக்கூடியதொன்றாகும்.

கொட்டிலாக அமைந்த கோயில் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்து மூர்த்தி, தலம், கீர்த்தம் என்ற ஆலயத்துக்குரிய சகல அம்சங்களையும் உள்ளடக்கி இன்றைக்கு ஐந்தாண்டுகட்கு முன்னர் ஓட்டுக் கட்டிடமாக மாற்றப்பட்டு இன்று மூலஸ்தானம், அர்த்த மண்டபம், மகா மண்டபம், ஸ்நபன மண்டபம், தம்ப மண்டபம், வசந்த மண்டபம், மணி மண்டபம் உட்பட பரிவார மூர்த்திகளான மகாலட்சுமி, தட்சணாமூர்த்தி, சுப்பிரமணியர், நவக்கிரக கோவில், வைரவர், சண்டேசுவரர் ஆகிய சிறு தெய்வங்கட்கும் உரிய வழிபாட்டு ஆலயங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருடா வருடம் ஆவணச் சதுர்த்தியுடன் வரும் 10 நாட்கள் மகோற்சவம் சிறப்பாக இடம்பெற்று வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். இவற்றுடன் மகோற்சவ காலங்களில் மூல மூர்த்தியும் பரிவாரங்களும் வாகனங்களில் அமர்ந்து உலா வருவதற்கான ஊர்திகளான சப்பறம், சித்திரத்தேர் என்பன உரிய முறையில் சிறப்பாக அமைக்கப்பட்டமை மேலும் ஆலயத்தின் சிறப்பை மெருகூட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

உலகளந்த பிள்ளையார் என்ற பெயர் பெறக்காரணம்

ஓங்கார வடிவமே உலகம். அதுவே பிள்ளையார் என்று சைவர்கள் முதல் வணங்கும் தெய்வம் பிள்ளையாராகும். இவ்வாறாக சைவர்களின் நெஞ்சங்களில் உறைந்திருக்கும் விநாயகப் பெருமான் பற்றிய புராணக் கதைகள் பல. பிள்ளையார் புராணம், திருவிளையாடல் புராணம், பெரிய புராணம் என்பவற்றில் விநாயகரின் அற்புதக் கோலங்கள் சித்திரிக்கப்படுகின்றன. அதில் ஒன்றே உலகை அளந்த கதை. தாயும், தந்தையும் உலகமென்ற தத்துவத்தை உணர்ந்து அவர்களைச் சுற்றிவந்து மாங்கனி பெற்ற வரலாறு மூலம் இப்பெயர் தோன்றிற்று.

ஆலயம் தொடர்பான புராதன வரலாற்றுச் சின்னங்கள்.

▶▶ விநாயகர் விக்கிரகம்

விநாயகர் ஆலயம் ஒன்று அமைக்கும் நோக்கமாக அதற்குரிய இடத்தில் காடழித்து துப்புரவு செய்யும் போது ஏற்கனவே கோயில் அமைந்திருந்த இடத்தில் கட்டிட இடிபாடுகள் ஆழமாக இருந்தமை அவதானிக்கப்பட்டது. அப் பண்டைய கோவில் செங்கல்லால் கட்டப்பட்டதென்பதை செங்கற்கள் குவிந்த மேட்டிலிருந்து அறிய முடிந்தது. அவ்வாறு தோண்டி எடுக்கப்பட்ட செங்கற்கற்கள் சில தற்போது கட்டப்பட்டுள்ள மூலஸ்தான தூபிக்குள் சேர்த்து கட்டப்பட்டதை நேரடியாக கண்ட மூத்த பக்தர்கள் இன்றுமுள்ளர். அக்கற்கள் அளவில் பெரிதாகவும் உறுதியாகவும் இருந்ததாக அவர்கள் கூறுகின்றனர். இடிந்தழிந்த நிலையில் இருந்த பண்டைய கோவிலைக் கிண்டிக் கிளறித் துப்புரவு செய்யும் போது விநாயகர் விக்கிரகம் ஒன்று கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்விக்கிரகம் இன்றும் கோவிலின் மகா மண்டபத்தின் தென் புறமாக வைத்து வழிபாடு செய்யப்படுகின்றது.

▶▶ வெள்ளித் திருவாசியும் முகபடாகமும்

நாவற் பறங்கியென செவி வழிக் கதையினால் அறியப்படும் ஒல்லாந்தன் ஒருவன் இவ் ஆலயத்துக்கு வெள்ளித் திருவாசியும் முகபடாகமும் வழங்கி வணங்கினான் என்பது இவ்வாலய தொன்மையான வரலாற்றை எடுத்துக் காட்டும் முக்கிய சான்றாகும். மாத்தளவில் வந்திறங்கிய நாவற் பறங்கி என அழைக்கப்பட்ட குறித்த ஒல்லாந்தன் புதுக்குடியிருப்பு சூசையப்பர் ஆலயத்தையும் இடித்தழித்து ஒழிப்பதாக உறுதி பூண்டான் எனவும் அவ்வேளை கண் பார்வையை இழந்து செய்வதறியாது இருந்த போது வழிப்போக்கன் ஒருவன் நடந்ததை நாவற் பறங்கியிடம் கேட்டறிந்ததாகவும் “உனது கண் பார்வை இழந்தமைக்கு பரிசாரம் தேடவேண்டுமாயின் அற்புதம் நிறைந்த இரு கோவில்களையும் நினைத்து வழிபட்டு காணிக்கை செலுத்தினால் உன் கண் பார்வை மீளப் பெறுவாய்” என கூறியதற்கிணங்க, உலகளந்த பிள்ளையார் ஆலயத்திற்கு வெள்ளியிலான முகபடாகமும், திருவாசியும் சூசையப்பர் ஆலயத்திற்கு காற்பாதமும் காணிக்கையாகச் செலுத்தியதும் கண்பார்வையை மீளப் பெற்றான் என்பது செவிவழிக்கதை. அதற்கு சான்றாக இன்றும் புதுக்குடியிருப்பு சூசையப்பர் ஆலயத்தில்

காற்பாதம் உள்ளது. உலகளந்த விநாயகருக்கு வழங்கிய திருவாசி, முகபடாகம் சிதைவுற்றாலும் அவற்றைக் கண்ணுற்ற முதியவர்கள் இன்றுமுள்.

▶▶ கருங்காலிக் கதிரை

ஐரோப்பியரான போத்துக்கேயர் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதியைக் கைப்பற்றி ஆட்சி புரிந்த போது வன்னி இராச்சியம் வன்னியர் என்னும் குறுநில மன்னர்களால் ஆளப்பட்டு வந்தது. இக்காலத்தில் பெரிய வன்னியன், சின்ன வன்னியன் ஆகிய குறுநில மன்னர்கள் இப்பகுதியை ஆண்டு வந்தார்கள். இவர்களுள் ஒரு குறுநில மன்னன் இவ்வாலயத்தில் இருந்த கருங்காலிக் கதிரை ஒன்றை அபகரித்துக் கொண்டதாகவும் உலகளந்த பிள்ளையார் அவ்வன்னியனின் கனவில் தோன்றி “நான் மட்டும் கீழே இருக்க நீ மட்டும் கதிரையில் இருக்கலாமா” எனக் கூறியதாகவும் உடனே அக்குறு நில மன்னன் கருங்காலிக் கதிரை ஒன்று செய்வித்து இவ்வாலயத்திற்கு வழங்கியதாகவும் செவிவழிக்கதை மூலம் அறிகின்றோம்.

▶▶ செவி ஒடிந்த மூசிக வாகனம்.

இவ்வாலயம் அமைந்துள்ள பகுதியில் வெட்டப்பட்ட கிணற்றிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட காதொடிந்த நிலையில் உள்ள மூசிக வாகனம்(கருங்கல்லில் உள்ள எலியின் வடிவம்) இன்றும் காதொடிந்த நிலையில் உள்ளமை இவ்வாலயத்தின் வரலாற்றுத் தொன்மையை எடுத்துக் காட்டும் பிறிதோர் சான்றாகும்.

▶▶ இவ்வாகனம் கிடைத்தமை பற்றிய செவிவழிக்கதை

முன்னொரு காலத்தில் மழைவீழ்ச்சியின்றி கடும் வரட்சி ஏற்பட்டதாகவும் அதனால் ஊர் கிணறுகள் எல்லாவற்றிலும் நீர் வற்றிய நிலையில் காட்சியளித்தன. ஊரின் நடுவே தம்பையா, நாகமணி, வைராத்தை, சின்னர் ஆகியோரது வளவுகளில் உள்ள கிணறுகளில் மட்டுந்தான் நீரிருந்தது. ஊர் மக்களுக்கெல்லாம் அந் நீரில் இருந்து ஒவ்வொரு குடம் நீர் பகிர்ந்து கொடுக்கப்பட்டது. அவ்வாறே உலகளந்த பிள்ளையார் ஆலயத்துக்கு ஒரு குடம் நீர் மட்டும் பூசைக்காக வழங்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் ஆசார சீலராகவிருந்த ஆசிரியர் ஒருவர்தானாம் இவ்வாலய பூசகராக இருந்து வந்தார். அப்பூசகர் ஒரு நாளைக்கு ஒரு குடம் நீர் மட்டும் பூசைக்குப் போதாதென்று ஆலய வளவுக்குள்ளேயே கிணறு ஒன்று தோண்டும் படி சைவப் பெருமக்களை அழைத்தாராம். அக் கிணற்றை வெட்டிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் பெரிய சத்தமாக கருங்கல்லில் மண்வெட்டி பட்ட சத்தம் கேட்டதாகவும் இன்னும் சிறிது வெட்டிய போது காது வெட்டப்பட்ட இடத்திலிருந்து பால் ஒழுகிய நிலையில் மூசிக வாகனம் வெளிக்கிளம்பியதாகவும் அதைக் கண்டு ஆனந்தமடைந்த அப்பகுதி சைவப் பெருமக்கள் பெயர்த்தெடுத்து ஆலயத்தில் வைத்தனர்.

விநாயகப் பெருமான் திருவருளினால் தான் மூசிகம் கிடைத்ததென்று மீண்டும் கிணற்றை பக்தியுடன் வெட்டினார்கள். ஆனாலும் கிணற்றில் நீர் ஊறவில்லை. கடினமான படிவையால் - 2016

கற்பாறையாக இருந்தமையால் அதை எவரும் உடைக்க முடியாதென இருவரும் மணம் முறித்து கொண்டார்கள். தொடர்ந்து கிணற்றை வெட்ட முடியவில்லை. சொல்லொணாத துயரமடைந்த பூசகர் ஆலய வாசலில் பழிகிடந்தார். (தவங்கிடந்தார்) “தூரத்தில் இருந்து ஒரு குடம் தண்ணி கொண்டு வந்து பூசை செய்கின்றேன். அந்நீர் அபிஷேகத்திற்குப் போதாது. அதனால் நாம் வெட்டிய கிணற்றில் நீர் சொரிந்தால் பூசை செய்வேன். இன்றேல் பூசை செய்யமாட்டேன், வீடு செல்லாமல் இவ்விடத்திலே இருந்து என் உயிரை அழிப்பேன்.” என்று நினைத்தபடி உலகளந்த பிள்ளையார் ஆலய முன்றலில் படுத்துவிட்டார். பெருமானின் அருள் கிடைக்காதுவிடில் தனது உயிரைச் சிரத்தேசம் செய்து போக்கிக் கொள்ள உரிய வான் ஒன்றை பொருமானின் விக்கிரகத்தின் பக்கத்தில் வைத்து ஆலயத்தின் வடபால் தலையையும், தென்பால் காலையும் வைத்துக் கொண்டு படுத்திருந்தார். இன்றிலிருந்து பூசையின்றிப் போய்விடுமென்ற கவலையால் அவர் கண்ணிலிருந்து கண்ணீர் வடிய சோகமாக கவலையுடன் படுத்திருந்ததாகவும் மறுநாள் காலை உதயவேளையில் கிணற்றிலிருந்து இடி முழக்கம் போன்ற பேரொலி கேட்டு திடுக்குற்று பொருமானின் திருவருளை நினைத்தவாறு கிணற்றடிக்குச் சென்றாராம். கிணற்றை எட்டிப் பார்த்தபோது கிணற்றிலிருந்து நீர் குடி குடிவென ஊற்றெடுப்பதையும் கொம்பு பொருத்தப்பட்ட நிலையில் உள்ள கடாரம் ஒன்று மிதந்து வந்திருப்பதையும் கண்டு ஆனந்த பரவசமெய்தி கிராமத்தவரைக் கூவி அழைத்தாராம். மக்கள் அவ்விடம் வந்து சேரும் முன்னே அக்கிடாரம் மூர்க்கத்துடன் அமிழ்ந்து மறைந்து விட்டது. அதன் பின் நீர் ஓரளவு குறைந்து அளவான ஆழத்தில் நீர்மட்டம் இருக்கக் காணப்பட்டது. பொருமானின் அருளால் பூசகரும் மக்களும் பூரிப்படைந்தனர். தொடர்ந்து பூசையும் நடைபெற்றது.

▶▶ அக்காலத்தில் அன்பளிப்பு செய்த செப்புத் திருவாசி

காலத்தை வரையறுத்துக்கூற முடியாத அளவிற்கு மிக பண்டைய காலத்திலே அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்ட செப்புத் திருவாசி ஒன்று இன்றும் ஆலயத்தில் உள்ளது. வாழ்வில் பெருமிடர்களைச் சந்தித்த நான்கு பேர் உலகளந்த விநாயகரிடம் நேர்த்தி வைத்து தங்கள் துன்பத்தை நீக்கித் தரவேண்டுமென்று செப்புத் திருவாசி ஒன்றை அன்பளிப்பாக வழங்கி உள்ளார்கள். இத் திருவாசியை வழங்கிய நால்வரின் பெயர்களும் ஏட்டெழுத்துப் போல் திருவாசியில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு திருவாசியில் உள்ளபடி அவர்களின் பெய்கள்: நாச்சன், விசுவநாதன் குழந்தை, சின்னாப்பணக்கன், நீலன் என்பவர்களது பெயர்கள் தெளிவாக உள்ளன. இவர்கள் குரவயல், அடம்பன் பகுதிகளில் (புதுக்குடியிருப்பு - பரந்தன்சாலையில் புதுக்குடியிருப்பிலிருந்து 7வது மைல்கல் தொலைவில் இவ்விடங்கள் உள்ளன.) வாழ்ந்த மூதையார் என அறியக்கிடக்கின்றன.

▶▶ ஆலயத்துக்கான மூத்த முதிய சொத்துக்கள்

பூசகராகவிருந்த ஆசிரியரின் வழிவந்த கற்பகநாச்சியார் என்ற பெண் உலகளந்த பிள்ளையார் ஆலயத்துக்கு எட்டுறுதி மூலம் பெருமளவு காணிகளை அன்பளிப்பாக

வழங்கியுள்ளார். இந்த கற்பகநாச்சியார் பல ஏக்கர் காணிகளை சொந்தமாக கொண்டிருந்த போதும் பிள்ளைகள் இல்லாத காரணத்தால் அக்காணிகளை எல்லாம் வயது முதிர்ந்த வேளை ஆலயங்களுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளார். உலகளந்த பிள்ளையார் ஆலயத்துக்கு தெற்குப் புறமாக மாவடிக் குளத்துக்கருகில் ஒரு ஏக்கர் மேட்டு நிலக்காணி கற்பகநாச்சியாரால் அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டது. பிராமணவளவு என நெடுங்காலந்தொட்டு காணிக்கூரிய பெயர் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இன்றும் இக்காணி ஆலயத்துக்குரிய முதிசமாகவே உள்ளது. இதைவிட 12 ஏக்கர் நெற் செய்கைக் காணியும் மூதாட்டியால் ஆலயத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கப்பட்டது. இன்றும் அந் நெற் செய்கைக் காணி ஆலயத்துக்குரியதாகவே செய்கை பண்ணப்பட்டு வருகின்றது. இதே அம்மையார் 12 ஏக்கர் நெற் செய்கை காணிக்கு அருகில் உள்ள 4 ஏக்கர் நெற் செய்கைக் காணியை ஒட்டுசுட்டான் தான்தோன்றிஸ்வரர் ஆலயத்துக்கு எழுதிக் கொடுத்துள்ளார். இவ் ஆலயத்துக்குரிய சொத்தாகவே காணி இன்றும் உண்டு. இவற்றைவிட முருக்கமடு குளத்துக்கு தென்பகுதியில் உள்ள பிரப்பு வெட்டுவான் பகுதியில் 11 ஏக்கர் மேட்டு நிலக் காணியையும் உலகளந்த விநாயகர் ஆலயத்துக்கு எழுதிக் கொடுத்ததாக சொல்லப்படுகின்றது. ஆனால் அப்பகுதி இன்றும் காடாகவே உள்ளது.

▶▶ ஆலயத்தின் தொன்மையை இயம்பும் சித்திரக்கதை நெடுங் காலத்துக்கு முன்பிலிருந்தே இவ்வாலய வளாகத்துள் சித்திரைப் பெளர்ணமி அன்று விரதமிருந்து சித்திரக் கதை படிக்கும் வழக்கம் இருந்து வந்தது. சித்திரக் கதை படிப்பின் போது சித்திர புத்திரரை நினைத்து வழிபடும் பூசையில் வைக்கப்படும் வணக்கத்திற்குரிய பொருட்கள் இன்றுமுள்ளன. திருவாசி, முகபாடகம், கொத்து, மரக்கால், ஏடு என்பனவை இன்றும் பாதுகாத்துப் பேணப்படுவதுடன், ஆண்டு தோறும் சித்திரைப் பெளர்ணமி அன்று மட்டும் பூசையில் எடுத்து வைக்கப்படுகின்றன. அப்பொருட்கள் ஏறத்தாள 3 நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டவை என்பதை அறிய முடிகிறது.

▶▶ பூசகர் பரம்பரை ஆசிரியர் ஒருவர் பூசகராக இருந்த பின்னர் பூசகர்களாக இருந்தோர் பற்றிய விபரம் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஆனாலும் 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து சேசையர் - மீனாட்சி அம்மா குடும்பத்தினரும் அக்குடும்பத்தினருடைய சந்ததிபினரும் இக்கோயிலின் பூசகர்களாக இருந்துள்ளனர். இவர்கள் தெல்லிப்பளையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள். மீனாட்சி அம்மா இவ்வூர் மக்களுடன் நன்கு பழகியவர் மட்டுமல்ல இவ்வாலய வளர்ச்சிக்காக பெரும் பாடுபட்டவர். சேசையரைத் தொடர்ந்து மீனாட்சி அம்மாவின் மேற் பார்வையில் நிறுதூளி ஐயர் என அழைக்கப்பட்டவர் நெடுங் காலமாக பூசகராக இருந்துள்ளார். அதன் பின்னர் மீனாட்சியம்மாவின் மகனான திருஞானசம்பந்த சர்மா பிற்காலப் பூசகராக இருந்தவருள் குறிப்பிடக்கூடியவர்.

இவரின் பின் ஆலய பூசை விதி முறைகளை பல ஆசாநியர்கள் ஆற்றிவந்தனர். நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ச்சி பெற்ற ஆலயம் 2008ம் ஆண்டு பெருஞ் சாந்தி விழா கண்டது. சித்திரத் தேர், வானளாவ உயர்ந்த சப்பறம் இவற்றோடு பொலிவு கண்டது ஆலயம். இவ் ஆலயத்தை மையமாகக் கொண்டு துதிக்கையோன் சைவ நெறிக் கழகம் சமய அறப்பணிகள் பலவற்றை பிரதேசத்திலே செய்து வந்தது. வயதில், அனுபவத்தில் மூத்தோரை ஆலோசகர்களாகக் கொண்டு இளைஞர் குழாம் இக்கழகத்தில் இணைந்து பிரதேசத்திலே சேவை செய்தது.

நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலைகளால் 2009ம் ஆண்டு ஆலயம் முழுமையாக சேதமடைந்தது. மக்களும் அல்லலுற்றனர். ஆயினும் மீள் குடியேற்றத்தின் பின்னர் துறிக்கையில் எம்மக்களின் பிதி உதவிபுடனும், இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், வட மாகாண சபையினர் ஆகியோரின் உதவிகளுடனும் மீண்டும் ஆலயம் புதுப் பொலிவு பெற்று 2015ம் ஆண்டு கும்பாபிசேகம் கண்டது. இன்று எம் பெருமானின் மேனி தொட்டு கிரியைகளை சுந்தரசர்மா அவர்கள் ஆற்றி வருகின்றார்.

இந்து ஆலயங்களும் அவற்றின் இன்றைய நிர்வாக முறைகளும்.

- ஒரு நோக்கு -
-சுமீர்வர்த்-

ஆலயம் என்பது அனைவருக்கும் சொந்தமானதும், புனிதமானதுமான சிறப்பிடம். ஆலயங்களைச் சுற்றி இறை சான்னித்தியம் அலை வடிவிலே ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது. வேத மந்திரங்களாலும், ஆன்மீக சொற்பொழிவுகளாலும், வாத்திய நாதங்களாலும், ஓங்காரமணி ஒலியினாலும், தேவார திருமுறைகளாலும் காந்த சக்தி கைவரப்பெற்று உயிரைப் புனிதப்படுத்துவது ஆலயம். இதனாற்தான் தலம் என்று பெயர் பெற்றது. தெய்வத்தன்மையுடைய தலைவன் உறையும் இடம் திருக்கோவில்கள் ஆகும். இத்தகைய இடத்தினைப் பரிபாலிப்போர் தர்மகாத்தாக்கள் என்ற சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றனர். இவ்வகைப் பதவி நிலையை வகிப்போர் சாத்வீக நிலை கொண்டோராக பொறுமை, அன்பு, ஆசாரம், பிறந்நலம் பேணல், சமய அறிவுடைமை ஆகிய பண்புகள் பெற்று அமைகின்றனர். அமைய வேண்டும் இதனை,

அறங் கேட்டும், அந்தனர் வாய் மொழி கேட்டும்
மறங் கேட்டும், வானவர் மந்திரம் கேட்டும்
புறங் கேட்டும் பொன்னுரை மேனி எம் ஈசன்
திறங் கேட்டும் பெற்ற சிவகதி தானே.

எனத் திருமூலர் கூறுகிறார். இங்கு அந்தணர் வாழ்மொழி என்பது அறிவுடையோரது ஆலோசனை என்கிறார் திருமூலர். ஆலய அறங்காவலர்கள் அறவழி ஆலயத்தினை நடாத்தினால் அவர் அடைவது சிவகதியே தவிர வேறு இல்லை. அப்பரிபாலன சபையினர் ஒழுக்கக் கேடாக ஆலய பரிபாலனம் செய்தால் அவ்வூரில்

சன்மார்க்க சற்குரு சந்நிதி பொய்வரின்
நன்மார்க்கமும் குன்றி ஞானமும் தங்காது
தொன் மார்க்கமான துறையும் மறந்திட்டு
மண்மார்க்கமும் கெட்டுப் பஞ்சமுமாமே.

என எச்சிரிக்கையும் செய்கின்றார். எனவே ஒரு ஊரின் சிறப்பும், அழகும், அவ்வூர் ஆலய பரிபாலன சபையினரின் நடைமுறைகளிலேயே தங்கியிருப்பது தெளிவு.

▶▶ ஆலய நிர்வாகத்தினரின் தகைமைகள்

இன்றைய காலகட்டத்திலே எத்துறையிலும் தகைமைகள் தேவையற்றவை என்ற நிலை தோன்றியிருக்கின்றது. சமய நிறுவனங்களிலும், தமிழ் இலக்கிய வரன் முறைகளில் இத்தகைய போக்கு அதிகமாகவே தனது ஆதிக்கத்தினை இன்று செலுத்துவது கண்கூடு. எல்லோரும் எல்லாம் செய்ய முடியும் என்கின்ற ஒரு தான்தோன்றித்தனமான போக்கின் ஆழுகை ஆலயங்களைக் கூட விட்டுவைக்கவில்லை. ஆனாலும் ஒரு ஆலயத்தைப் பரிபாலிக்க முனையும் பரிபாலன சபையினரிடம் இருக்க வேண்டிய தகைமைகள் பல. ஆகக்குறைந்தது பின்வரும் தகைமைகளையாவது அவர்கள் பேணி நடக்கவேண்டும்.

- 1 ஆலய பரிபாலனம் செய்வோர் நிச்சயமாக சிவதீட்சை பெற்றோராய் சைவ அனுஷ்டான முறைகளைப் பின்பற்றி, ஆலய விசேட தினங்களிலாவது சைவ போசனமுடையோராக இருக்க வேண்டும்.
- 2 பரிபாலன சபையினர் அகப், புறத் தூய்மையோடு, ஆழ்ந்த பக்திவிருப்பும், அனுபவ முதிர்ச்சியும் உடையோராகத் திகழ வேண்டும்.
- 3 இவர்களிடம் மிக முக்கியமாக நேர்மைப் பண்பு காணப்படல் வேண்டும்.
- 4 ஆலயத்தில் பஐனை, சிறப்புச் சொற்பொழிவு இவற்றை நிகழ்த்தும் அறிவினை ஒரு சிலரேனும் பெற்றிருக்க வேண்டும்.
- 5 ஆலயத்தில் நிகழும் கிரியைகள் பற்றிய அடிப்படைகளை அறிந்திருக்க வேண்டும்.
- 6 ஆலயத்தில் சமய இலக்கியங்கள், திருமுறைப் பாடல்கள், கிரியை விளக்க நூல்கள் ஆகியவற்றைப் பேணி தம் சமய அறிவை வளர்க்கும் ஆற்றலும் அதனைப் பக்தர்களுக்கு வழங்கும் ஆற்றலும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
- 7 ஆலய சொத்துக்கள் அனைத்தும் பொதுவுடமை என்ற நோக்கோடு அவற்றைப் பாதுகாப்பது அவசியம்.
- 8 ஆலயங்களைக் கேளிக்கை நிலையங்களாக மாற்றாது ஆன்மிக நிலையங்களாகப் பேணுதல் வேண்டும்.
- 9 ஆலயம் சார்பிலே பொதுத் தொண்டுளை முன்னின்று நடாத்துவோராக பரிபாலன சபையினர் இருக்க வேண்டும்.
- 10 மது, மாமிசம் போன்ற பழக்க வழக்கங்களை கட்டுப்படுத்திக் கொண்டோராக வாழப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.
- 11 ஆலயத்தில் வழிபடுவோர் எவர் கேட்டாலும் ஆலய நிதி நடைமுறைகள் பற்றிய விளக்கம் உடையோராக பரிபாலன சபையினர் இருக்க வேண்டும்.
- 12 ஆலய சூழலையும், ஆலயத்தின் உள்ளே இருக்கும் ழூர்த்திகளையும் அவற்றின் புனிதத் தன்மை விலகாது பாதுகாத்தால் பரிபாலன சபையினரின் கடமை ஆகும்.

இவ் வகைப் பண்புகளைப் பெற்ற பரிபாலன சபையினர் பரிபாலிக்கும் ஆலயங்களில் இறை அருள் நிறைவாகவே அமைவதோடு, அவ் ஆலயம் அமைந்துள்ள இடமும் மகிமை பெறுகின்றது. ஆனால் துரதிஷ்டவசமாக இன்று பிரச்சினைகள்

அதிகம் உள்ள இடமாக எமது ஆலயங்களே அமைந்து விடுகின்றன. எத்தனையோ பிரச்சனைகளை ஒரு கற்பூரத்தோடு தீர்த்து வைத்த எமது ஆலயங்கள் இன்று நீதி மன்றம் வரை செல்வதையும் நாம் கண்கூடாகவே பார்க்கிறோம். நிர்வாகத்திடையே கருத்து வேறுபாடு, இளைஞர்களிடையே சண்டை சச்சரவு, ஆலய நிதிக்கையாடல், ஆலய சொத்துக்கள் தனியுடமை ஆக்கப்படுதல், ஒரு ஆலயத்திற்கும் இன்னோர் ஆலயத்திற்குமிடையே போட்டி, ஆலய மதகுருமாருக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் இடையே முரண்பாடு எனப் பல்வேறுபட்ட சிக்கல்களின் பிறப்பிடமாக ஆலயங்கள் திகழ்வது மன வேதனைக்குரியது.

▶▶ ஆலயமும் பொதுத் தொண்டும்.

ஆலயம் என்பது பொதுத் தொண்டின் மையம் ஆகின்றது. ஆனால் இன்று ஆலயத்திற்கு வரும் நிதி அனைத்தும் கட்டிட நிதி ஆகிவிடுகின்றது. ஆலயத்தினை இடித்து, கட்டுவதற்கே செலவாகிறது. இதனால் ஆலயங்கள் மூலமாக பொதுத் தொண்டு செய்வதற்கு வழியற்று விடுகிறது. பூசலார் மனதிலே கட்டிய கோவிலில் தான் இறைவன் முதலில் குடி புகுந்ததாக புராணங்கள் கூறுகின்றன. எனவே ஆலயங்களை இடித்து, இடித்துக் கட்டுவதை விடுத்து பொதுத் தொண்டுகளிலும் எமது ஆலய நிர்வாகத்தினர் ஈடுபடவேண்டியது அவசியமாகின்றது. ஆலயத்தின் வாழ்வாகச் செய்யக் கூடிய சமூகப் பணிகளை இந்து தர்மம் பின்வருமாறு வகுத்துரைக்கின்றது.

- 1 ஏழை மாணவரின் கல்விக்கு நிதி உதவி செய்தல்.
- 2 வறுமையில் வாடும் குடும்பத்தினருக்கு வாழ்வாதார உதவிகளை வழங்குதல்.
- 3 கல்வியில் சிறந்த மாணவர்களுக்கு புலமைப் பரிசில் திட்டங்களை அறிமுகம் செய்தல்.
- 4 முதியோர், அங்கவீனர், மாற்றுத்திறனாளிகளுக்கான மருத்துவ செலவுகளை வழங்குதல்.
- 5 பெண் தலமைத்துவ குடும்பங்களுக்கு தொழில் முயற்சிக்கு உதவுதல்.
- 6 ஏழை மாணவருக்கான இலவச வகுப்புக்களை ஆலய சுற்றாடலில் ஒழுங்கு செய்தல், இலவச கல்விக் கருத்தரங்குகளை நடாத்தல்.
- 7 ஆலயத்திலே நுண்கலை, பண்ணிசை வகுப்புக்களை ஒழுங்கு செய்தல்.
- 8 அற நெறிப் பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கான வேதனங்களை மாதாந்தம் பெற வழிவகுத்தல்.
- 9 மாணவர்களிடையே சமய அறிவுப் போட்டிகளை நடாத்தி அவர்களை சமயக் கல்வி பெற ஊக்குவித்தல்.
- 10 ஊரின் முக்கியத்துவமான இடங்களைப் புனிதப்படுத்திப் பேணுதல்.
- 11 வறிய ஆலயங்களுக்குப் பொருள் படைத்த ஆலய நிர்வாகத்தினர் கட்டிடத் திருப்பணிக்கு உதவுதல்.
- 12 தலயாத்திரைகளை ஒழுங்கு செய்தல் .

13 தொழில் வாய்ப்பற்ற இளைஞர், யுவதிகளுக்கு சுய தொழில் ஊக்குவிப்புக்களை வழங்குதல்.

இவ்வகையான சமூகப் பணிகள் ஏனைய மதத்தினரால் இன்று முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுவதினை நாம் காணலாம். ஏழைகளுக்கு வழங்கப்படும் கல்வித் தானமானது பதினாயிரம் ஆலயங்களைக் கட்டிக் கும்பாபிஷேகம் செய்வதனை விடப் பெரியது. இதனை

இன்னுறுங் கனிச் சோலைகள் செய்தல்,
இனிய நீர் தண் சுனைகள் இயற்றல்,
அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் வைத்தல்,
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்,
பின்னர் உள்ள தர்மங்கள் யாவும்
பெயர் விளங்க ஒளிர நிறுத்தல்
அன்ன யாவிலும் புண்ணியம் கோடி
ஆங்கு ஓர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தல்.

எனப் பாரதி என்றோ கூறிச் சென்றான். ஆனால் எமது ஆலயங்களிற் பல தமக்குச் சேரும் பணத்தினை களியாட்டங்களுக்கே செலவு செய்து வருகின்றன. இதை விடுத்து சமூகப் பணிகளிலே எமது ஆலய பரிபாலன சபையினர் விளிப்படைதால் என்றும் எம்மதம் அழிவிலாப் பெருநிலை அடையும் என்பதில் வியப்பில்லை.

▶▶ அந்தணர் ஒழுக்கம்

அறவோர் என்று முதன் முதலில் தமிழிலே அழைக்கப்பட்ட பொரியோர் இவர்கள் ஆவர். கல்லைக் கடவுளாக அடியவர்களுக்குக் காட்டும் பெரும் கைங்கரியம் செய்வோர் இவர்கள் இதனால் தான் இவர்களை

“அர்ச்ச கஸ்ய பிரபாவேன சிவா பவதி சங்கர”

என்று வேதங்கள் போற்றுகின்றன. குரு என்ற ஸ்தானத்தை வழங்கி மாதா, பிதாவுக்கு அடுத்த நிலையில் வணங்கப்படுவோர் இவர்களே. எமக்கு இறைவனைக் காட்டுபவர்கள் இவர்கள். இதனால் தான் இவர்களை அடுத்தே இறைவன் சுட்டப்படுகிறான். செந்தன்மை பூண்டொழுக்கும் செயல் இவர்களுடையது என்பதால் தமிழ்க் குறள்.

அந்தணர் என்போர் அறவோர், வேறு எவ்வுயிற்சும்

செந்தன்மை பூண்டு ஒழுகலால்

என்று சிறப்பிக்கிறது. இவ்வகை அந்தணர்களது நிலை சிறப்புடையது என்பதனை

அந்தணர் ஆவோர் அறு தொழில் பூண்டுகளோர்

செந்தழல் ஒம்பி முப்போது நியமம் செய்து

அந்தவ நற்கருத்து நின்றாங் கிட்டு
சந்தியும் ஒதிச் சடங்கு அறுப்போரே.
என்கின்றது திருமந்திரம்.

இன்று ஆலயங்களிலே நான்கு வகையான பூசகர்களைக் காண்கின்றோம்.

- 1 பரம்பரை ரீதியான குல வெய்வ வழிபாடு செய்யும் பூசகர்கள்.
- 2 சைவக் குருமார்
- 3 பிராமண குலத்திலே பிறந்த பூசகர்கள்
- 4 ஆலயங்களிலே சரியைத் தொண்டுகள் செய்து பூசகர்கள் ஆகியோர்

இவர்கள் செந்தன்மை பூண்டு ஒழுகி இறைவனை அடியார் காண வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். இதற்குத் தங்களுக்கெனச் சில தகுதிகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆலயத்திலே கிரியைத் தொண்டு எனும் புனித பணி இவர்களால் ஒழுங்கு முறையிலே மேற்கொள்ளப்படுமாயின் இறை சந்நிதியில் இறை அருள் பெருகி ஊர் நன்மை பெறும். அந்தணர் ஒழுக்கம் பற்றிப் பல்வேறு இலக்கியங்களும் எடுத்தியம்புகின்றன. அவ்வகையில்,

- 1 ஆசார சீலராக இருக்க வேண்டியது அந்தணரின் முதற் கடன்.
- 2 நாள் தவறாது சிவபூசை செய்தல் வேண்டும்.
- 3 ஆலயங்களில் நேரம், நியமம் தவறாது கிரியை ஆற்ற வேண்டும்.
- 4 சமய இலக்கிய அறிவு நிறைந்தோராகவும், மக்களுக்குச் சமய அறிவை வழங்கக்கூடியோராகவும், பேச்சாற்றல் மிக்கோராகவும் இவர்கள் விளங்க வேண்டும்.
- 5 சாந்தமும், அமைதியும், பொது நலமும் இவர்களிடம் நிறைந்து இருக்கவேண்டும்.
- 6 ஆலயத்தை நாடி வருவோர் அனைவரையும் சமமாக மதித்து கிரியைகளை வியாபாரம் ஆக்காது புனிதமாக இயற்றல் வேண்டும்
- 7 ஆலயத்தில் உள்ள இறை விக்கிரங்களின் ஒளி குன்றாது சுத்தமாகவும், துலக்கமாகவும் பேண வேண்டும்.
- 8 ஆலய சொத்துக்களுக்குப் பங்கமில்லாது பாதுகாக்க வேண்டியது அந்தணரின் கடமை.
- 9 ஆகம விதிப்படி கிரியைகள் ஆற்றும் நியதி கைவரப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும்
- 10 மது, மாது, புலால் உண்ணல் போன்ற பாதகச் செயல்களை கைவிட்டு இறை ஒழுக்கம் பேண வேண்டும்.
- 11 பூசை நேரங்களில் வெற்றிலை, புகையிலைப் பாவனைகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்
- 12 மக்களை ஏமாற்றும் கிரியை முறைகளைத் தவிர்த்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

இவ்வகையில் அகத்தாய்மையும், புறத்தாய்மையும் நிறைந்து ஆலய அர்ச்சகர்கள் செயற்படுவது அவசியமாகும். ஆனால் இன்று ஆலயங்களிலே இடைப் பூசாரிமாரின் வருகையால் ஆலய பூசை விதிமுறைகளும், ஆசாரங்களும் கேள்விக்குறியாகி விட்டமையை காணலாம். இறை கிரியைக்கென்று படைக்கப்பட்டோர் பிராமணர். இவர்களே இறைவனை மெய் தீண்டக்கூடிய ஆசார தகுதி மிக்கோர். அவர்களும் அறவோராக இருக்க வேண்டும். இவர்களோடு சிவதீட்சை பெற்ற சைவக் குருமாரும் இறைபணிக்கு உரியவர்கள். பரம்பரை ரீதியிலே குல தெய்வ வழிபாட்டினை மேற்கொள்ளும் பூசாரிமார்களும் இயல்பாகவே இறைபுணர்வு மிக்கோராவார். ஆனால் இடைப் பூசாரிமார் வயதினாலோ, அனுபவத்தினாலோ அல்லாது வேடத்தினால் மட்டுமே பூசாரிமாராக உருவெடுத்துள்ளனர். இவர்களின் நடவடிக்கைகள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்படல் வேண்டும். சம்பந்தப்பட்ட இந்து சமய நிறுவனங்கள் இவற்றைக் கடுமையான நடவடிக்கைகள் மூலம் கட்டுப்படுத்த வேண்டும்.

மதகுருமாராக இருப்போருக்கு கல்வியறிவு, அனுபவம், ஆசாரம், கிரியை ஆற்றும் விதம் என்பவற்றின் பரிட்சயம் ஓரளவேனும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் எமது மதத்திலே வேடதாரிகள் எல்லோரும் பூசகராக உருவெடுப்பது யார் விட்ட தவறு? பூசை அனுபவமோ, கிரியை நெறிமுறையோ அறியாத இடைப் பூசாரிமாரின் கேலிக்கூத்துக்கள் எமது மதத்திலே தாராளமாக இடம்பெறுகின்றன. இதனால் நான் கடவுள் கல்லாகவே இருக்கின்றார். இந்து சமயத்திற்கென்று உள்ள அமைச்சும், அதன் கீழ் இயங்கும் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களமும் இவற்றுக்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுப்பது அவசியமாகின்றது. இந்நிறுவனங்கள் ஆலயங்களை பதிவிற்கு உட்படுத்தும் போது ஆலயத்தின் நிலை, ஆலய சுற்றாலின் இயல்பு, ஆலய அறங்காவலர் இயல்புகள் என்பவற்றை இனங்கண்டு ஆலயங்களை தமது நிறுவனத்தின் கீழ் உள்வாங்க வேண்டும். ஏனெனில் பதிவிற்கு உட்பட்ட சில ஆலயங்கள் காணாமற் போய்விட்டன. இன்னும் சில ஆலயங்களில் ஒரு நேரப்பூசை கூட இடம்பெறுவதில்லை. வேறு சில ஆலயங்கள் நிர்வாகச் சீர்கேட்டால் தூசடைந்து போய்ப்புள்ளன. இந்நிலைகள் மாற வேண்டுமெனில் சம்பந்தப்பட்ட திணைக்களங்கள் விளிப்படைதல் வேண்டும்.

▶▶ அறநெறிப் பாடசாலைகளின் அவலநிலை

இந்து தர்மத்தை சிறுநிலையே போதிக்க வேண்டும். அவர்களை ஆசார சீலர்களாக சமூகத்தில் செயற்பட வைக்கவேண்டும். எமது சமய தத்துவத்தினை சிறார்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் எனும் உயர்ந்த நோக்குடன் ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் ஆலயங்களை மையமாகக் கொண்டு அறநெறிப் பாடசாலைகளை நடாத்தும் வகையில் இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் அறநெறிப் பாடசாலைப் பிரகடனம் ஒன்றை அறிமுகப்படுத்தியது. உண்மையிலேயே உயர்ந்த நோக்குடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இத்திட்டத்தின் இன்றைய போக்கு மிகவும் கவலைக் கிடமாகவே உள்ளது.

தர்ம சிந்தனையும், ஆன்மீக நோக்கமும், சேவை மனப்பான்மையும், இவ் அறநெறிப் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதவை. எம்மக்களிடையே இவை அருகிக் கொண்டு செல்லும் இவ்வேளை இத்தகைய முயற்சிகள் பகீரதப் பிரயத்தனமாகவே அமைந்தவிடுகின்றன. அறநெறிப் பாடசாலை பல்வேறு துயரங்களில் சிக்கித் தவித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. இது வரை ஒரு கட்டுக்கோப்புக்குள் அமையாது பரிதவிக்கிறது.

ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் காலை 8.30-12.30 வரையான மூன்று மணிநேரம் கூட எம்மவர்கள் சமய சிந்தனைக்கு இடமளிப்பது மிகக் குறைவாகவே உள்ளது. குறிப்பாக தனியார் கல்வி நிறுவனங்களாலும், பிராத்தியேக கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களாலும் இம் மூன்று மணிநேரம் கூட சிதைக்கப்படுகின்றது. இந்நேரங்களில் தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் நடாத்தப்படக் கூடாது என அறிவித்திருந்தும் அவை எல்லாம் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்கின் ஒலியாகவே அமைந்துவிட்டன. தனியார் கல்வி நிறுவனங்களை விட சில பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர்கள் கூட மேலதிக வகுப்புக்களை இவ்வேளை பாடசாலைகளில் நடாத்துவதும் கண்கூடு. குறிப்பிட்ட காலங்களில் பாடத்திட்டங்களை முடிக்காது மேலதிக வகுப்புக்கள் என்ற பெயரில் இது நடைபெறுவது வருத்தத்துக்குரியது.

ஏனைய மதங்கள் இக்கல்வியை கட்டாயப்படுத்தி ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் நிச்சயமாக சமயக்கல்வியை வழங்கி வரும் வேளை, இந்து அறநெறிப் பாடசாலைகள் ஒரு சிலவற்றைத் தவிர ஏனையவை ஏனோ, தானோ என்ற போக்கிலேயே நடைபெற்று வருகின்றன. சீரிய நோக்கும், பண்பாட்டுப் பார்வையும் நோக்கிய இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் இத் திட்டம் போற்றுதற்குரியது. ஆனால் முறையாக ஒழுங்கமைக்கப்படாமை கவலைக்குரியது. இப்பாடசாலைகளை நடாத்தும் ஆலய பரிபாலன சபையினரும் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படுவது அவசியம். அத்துடன் இதற்கென நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகத்தர்களும் சேவை மனப்பான்மை கொண்டு அற நெறிக் கல்வி வளர்ச்சியடைய பாடுபடுதல் வேண்டும். தனியார் கல்வி நிலயங்களை நடத்துவோருக்கு எதிராக முழுமையான சட்ட நடவடிக்கை தேவை.

இப்பாடசாலையில் கல்வி கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர்கள், சேவை மனப்பாங்குடனும், சமய பற்றுதலுடனும் பணியாற்றுவது அவசியமாகின்றது. அடிப்படையான சமய அறிவு இவர்களுக்கு முக்கியமாகின்றது. ஆயினும் இவர்களும் ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டியவரோ. நாட்டிலுள்ள சமய நிறுவனங்கள் இவ் ஆசிரியர்களுக்கான கொடுப்பனவுகளை வழங்கி, அவர்களுக்கான பயிற்சி வகுப்புக்களையும், செயலம்வகளுக்கும் வழங்க வேண்டும்.

அறநெறிப் பாடசாலைகளை நடாத்தும் சில ஆலய நிர்வாகத்தினர் வேண்டா வெறுப்பாக இப் பாடசாலைகளை நடாத்திச் செல்கின்றனர். இவ் வகுப்புக்களுக்கு வரும் மாணவர்களை உற்சாகப்படுத்தவோ, அவர்கள் மேல் அக்கறை கொள்ளாமலோ

செயற்படுகின்றனர். இம் மாணவர்களுக்கு ஒரு சிற்றுண்டியேனும் வழங்குதல், சமய அறிவுப் போட்டிகளை நிகழ்த்திப் பரிசில்கள் சான்றிதழ்கள் வழங்குதல் போன்ற ஊக்குவிப்புக்களில் நிச்சயம் ஈடுபட வேண்டும். ஒழுங்கமைக்கப்படும் போட்டிகளும் குறுகிய கால அறிவித்தலுடனும், துறைசார் மத்தியஸ்தர்களை ஈடுபடுத்தாத நிலையிலுமே நடந்தேறுகின்றன. இவற்றால் திறமையானவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் உண்டு.

பல அறநெறிப் பாடசாலைகள் அடிப்படை வசதிகள் அற்ற நிலையிலே இயங்கிவருகின்றன. எனினும் இந்து மய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம் ஓரளவு வசதிகளைச் செய்து வழங்கினாலும் இவ்வசதிகள் பரவலடையவில்லை என்றே கூறலாம். இவ்வசதிகளை சம்மந்தப்பட்ட அமைச்சம், வடமாகாண சபையும், ஏனைய சமய நிறுவனங்களும் மனமுவந்து வழங்க முன்வருதல் வேண்டும்.

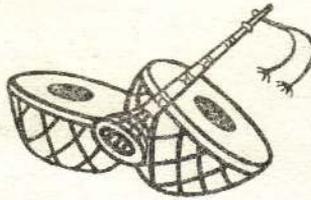
ஒரு சமூகம் பண்படுவது ஆன்மீக முறையினாலேயே அவ்வகையில் எமது இளைய சமுதாயம் இந்நெறி முறை கெட்டு மனம் போன போக்கிலே வாழத் தலைப்பட்டதனாலேயே இன்று எமது சமுதாயத்தில் கோஷ்டி மோதல்கள், அகால மரணங்கள், மது போதைப் பாவனை, சிறுவர் துஸ்பிரயோகம், பாலியல் வல்லுறவு, களவு, கொலை, தற்கொலை, விபச்சாரம் எனப் பல்வேறு வகையான சமூகத்திற்கு ஒவ்வாத நிகழ்வுகள் தினசரி நடைபெறுகிறது. இன்றைய இளைஞரே நாளை தலைவர் என்பதற்கிணங்க இவர்கள் அற, ஆசார, ஒழுக்க சீலர்களாக உருவாக வேண்டும். இதற்கான பொறுப்பும் கடமையும் எம் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. எனவே எமது சமூகத்தில் அற நெறி பாடசாலகளின் வளர்ச்சிக்கு நாம் முக்கியத்துவம் வழங்க வேண்டும்.

ஒரு சமூகத்தின் விடிவிற்கும் அச்சமூகம் நன்நிலை பெறவும் அறநெறி , சமயக் கல்வி மிக முக்கியமானது. எனவே இந் நடைமுறையை திறமையாக ஒழுங்கமைப்பது இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தின் தலையாய பொறுப்பு ஆகின்றது. ஒவ்வொரு பிரதேசத்திற்கும் மாதம் ஒரு முறையாவது இவர்கள் நேரில் வந்து இப்பாடசாலைகளின் நடைமுறைகளை அறியவேண்டும் அல்லது இவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகத்தர்கள் மூலம் முன்னேற்றப் பணிகளை முன்னொடுத்துச் செல்ல வேண்டும்.

நாட்டில் இயங்கி வரும் சமய நிறுவனங்களும், சமயத் தலைவர்களும் அதி சிரத்தை கொண்டு அற நெறிப் பாடசாலைகளின் அறப்பணியை ஊக்குவிக்க முன்வர வேண்டும். அறிக்கைகளாலும், சுற்று நிருபங்களாலும் எவ்விதப் பயனும் கிட்டாது. களத்தில் இறங்கிச் செயற்பட்டாலேயே அறநெறி தழைக்கும் இதனையே எமது சமய குரவர்கள் செய்திருக்கின்றனர். அறைகளிலிருந்து அறிக்கைகள் விடுவதும், பேட்டிகள் கொடுப்பதும் நடைமுறைக்குச் சாத்தியம் ஆகாத செயற்பாடுகளாகும். எனவே இனிவரும்

காலங்களிலாவது களச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு எம் சிறார்களை ஆன்மீக வழியில் சிறந்த பண்பாடு உள்ள சந்ததிகளாக உருமாற்ற சமயத் தலைவர்கள் முழுமையாக செயற்பட வேண்டும்

வட மாகாண சபைக்கு ஒர் பணிவான வேண்டுகோளை நாம் விடுக்க விரும்புகிறோம். இந்து தர்மம் மேலோங்கி நிறைந்த வடமாகாணத்தில் பார்க்கும் இடம் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்தவை ஆலயங்களே. வடமாகாணத்தில் உள்ள ஆலயங்களை ஒன்று படுத்தும் பணியை நிட்சயம் வடமாகாண சபை செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு பிரதேசத்திலும் உள்ள ஆலயங்களின் நடைமுறைகளைப் பொதுமைப்படுத்தி எல்லா ஆலயங்களும் ஒழுங்குடன் இயங்க வழி சமைக்க வேண்டும். இவ் ஆலயங்களை மையப்படுத்தி நடைபெறுகின்ற சமூகப்பணிகளுக்கு உதவவேண்டும். அற நெறிப் பாடசாலைகளின் துரித வளர்ச்சிக்கு துணை புரிய வேண்டும். அறம் வெல்லும் என்கின்து கீதை, நாமும் இவ் அறப்பணிகளை முன்னோடுத்துச் சென்றால் நிட்சயம் அறம் வெல்லும் என்பது எனது கருத்து.

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தீல் வழங்கும்
சீந்து வகைப் பாடல்கள்

பீள்கையார் சீந்து

அஞ்சு கர மேக நிற வேத நுதலான் கருணை
மேவு மத வாரண கீளாயக வீனோதம்
கொஞ்சு தழிற் சேர் முதல் கோமள வள்ளிக் கிளைய
குஞ்சு மதலைக் கிளைய குஞ்சுர முகத்தோன்.
பேசு தகழ் உன் கதைகள் இசை பாடுதற்குமொரு
பீழைகள் விராமலே கார் பேழை வயிறா
கொம்பிற் சிறந்த கன் பால் பருபி பெள்ளுண்டை
குட வயிறு நிறைய வரு குஞ்சுர முகத்தோன்.

உம்பர்க்கும் எட்டாத ஒரு மருப்பவசை
உலகு பதனாலிலும் ஒன்றாகி நின்றாய்
பொற் றடல் கீரியிலே பாரதம் தன்னை
அழகு பெறவே எழுது மானமுக்கியானே
தம் பிக்கு வந்துதலு தும்பிக்கையோனே
தாடானை மீதேந் வரவேணும் ஐயா.

கொம் பொன்று குடவயிறு கொண்ட புரி நூலொன்று
கோவரண மொரு பொற் பட்டதுவும் ஏந்தி
கொம் பொன்று கையில் கமண்டலமும் ஒன்று
காது தனிலே வீசு குண்டல மிரண்டு
பொன்று விள் யொன்று நானுனை நனைத்தீதன்
நாராயண சுலாமிக்கு நல் மருகன் தீரே
கம்ப நெதர் கொம்பினே, வள்ளியை தும்பிக்கு
வாரணத்தாலே வகை செய்யலாமோ.

முருககண்டியாக் சீர்த்து

உருகு மாந்தர் குதவு முற்கண்டி
 ஒற்றைக் கொம்பன் இருக்கும் தலமாம்
 பெருகு சிகாட்டைக் குலம்பன் மணற்குளம்
 பேசும் கீர்த்தி உயிலக்குளமாம்
 அருளி சூழ்ந்த பனல்காமம் துணுக்காய்
 அலனியோர் புகழ் ஆலக்குளமாம்
 எல்லை சூழ்ந்த புளியக்குளமாம்
 இலக்கை நாட்டின் வீரால்பி ஏலவாம்
 துலகப் பண்டி வொட்டும் வன்யாகுளம்
 சூழும் முள்ளியவளை நாடு எவ்வளவு நாடே.

தூலக்க காண்பது மாம்பழச் செற்று
 சுழலக்காண்பது பூஞ்சீலை மத்து
 தலக்க காண்பது கொல்லையன் முல்லை
 தியாக சூரியர் நாடெல்கள் நாடே.

பரம சீவன் சீர்த்து.

நாயும் கீரியும் துளையாத குருமனில்
 நால்கள் துளைந்து ஒரு குறும் பொல்லு வெட்டி,
 பொல்லு நல்ல பொல்லு இது வெள்ளி கட்டிய பொல்லு.
 மதியாமல் ஜாறவரை மட்டடக்கும் பொல்லு,
 எண்ண முள்ள பொல்லு இது எதிரேறும் பொல்லு.
 ஏழை அடியார்களை ஈடேற்றும் பொல்லு.
 வண்ணமுள்ள பொல்லு, இது எதிரேறு பொல்லு
 வாவென்று அழைத்தாலும் மகிழ்ந்து ஓடிவருமே.

கூளாவெடியாம் குளிர்த்த நிழலாம்
 குளக்கட்டு நீளம் புளியம் நிழலாம்.
 ஆரடா எந்தன் புளியடி தன்னில்,
 நால்கள் தான் அஞ்சாது சீர்த்து கவி பாடிகள்
 நாயைப் பிடித்து அதில் தெள்ளை உறத்தி
 நல்லதொர் ஈட்டி, வாளி கைதனில் எடுத்து
 பாசக் கயிறு உருவிப் பண்டிக்கு நாய்கிட்ட
 பரம சீவன் ஐயனைப் பாடியே வாரோம்.

அலை கடல் கடைந்து அயிர்த நஞ்சை அள்ளி உண்டாய்!
 அன்று தலை ஓடுதனிலே இரந்து உண்டாய்!
 புவையனுடை எச்சிலை இனிது என்று உகந்தாய்!
 வில் விசயன் கையினால் நீ அடிகள் பட்டாய்!
 தலையிலே மாறு சடை தன்னைத் துர்த்தாய்!
 கையலுக்காகிலே தூது நடந்தாய்!
 குலமகளை ஒரு பாகம் இடம் மீது வைத்தாய்!
 வள்ளிலே வாரி வன நாதன் என ஒரு தம்பிரானே.

நாச்சிமார் சீர்த்து

சுற்ற முள்ள தெரு அதனிலே சுகனைகள் ஆழ,
 கரி கொண்ட நந்தி வெளி தனையும் கடந்தே,
 எத்தலம திக்கவரு வட்டு வாகல் தன்னில்,
 இயல்பாகிலே, ஏழு பாண்டி விளையாடி,
 வட்டு வாகலை வளைத்து வருவாரும்,
 வாயிலே வெண் நுரைகள் தள்ளி வருவாரும்,
 முட்டரு தும்பொதி கொள்ளவும் வேணும்,
 இயலான வட்டுவாகல் நாச்சிமாரே.

கட்டக் கயிறு கொண்டு ஓடி வருவாரும்,
 கன்று, கால், கற்கைவ தெடி வருவாரும்,
 முட்டக்கு முன்னம் குன்ற்தோரும் இல்லை,
 முன்ன ஒரு காரியம் அறிந்தோரும் இல்லை,
 கட்டுவார் கட்டிவரு தானியப் பொத்தனை ,
 தானை அடியார் கண்டு கண் கலங்கினரே,
 எட்டுவார்க்கு எட்டாத கச்சிலாய் ஆறு,
 இரு கரை திரண்டு முகில் பரவி ஓடிடிலே,
 வட்டு வாகல் உறை ஐயன் அருளாலே,
 வற்றியே நிறை ஆறு வடிவதாய் விடுமே.

தத்தியெனலே உலகை வலமாக வந்து
 செல்ல மருதடி தன்னில் அல்லறை நின்றாய்
 முத்திகரு மொரு வடிவில் நாச்சிமார் என வினைகள்
 முருகாது நோய்ப்பினிகள் அனுகாது வாழ்வில்
 வட்டப் பரம்பாம் தவித்தல்லை யடியாம்.
 மாறான பாண்டியர்கள் நீறு விளையாட
 எட்டுத் தகைக்கும் ஓர் மெய்க்கதிர் விளக்க

ஏழை அடியாடையும் தற்காத்துக் கொண்டு
 பட்டுப், பணம், பிடடை, சட்டை சகலாத்து
 சொல்ல ஒண்ணாததோர் துக்கல் கட்டி யாளும்
 கட்ட வரு காலனையும் வெட்டி அகற்றுறாய்
 காத்தருள் வட்டு வாகல் நாச்சிமாரே.

காலற் சிலம்பு புலம்பி அலம்ப,
 கைகளை வீசிக் கலீர் கலீரென்ன,
 மேலில் சிகப்பொள் மலர் போல் விளங்க,
 விளையாடியே உலகை வலமாக வந்தாய்,
 காலற்கு நல்லயினல் என்று சொல்லிப் புதுமை,
 கருணையுடன் நீரான் அருகினில் உறைந்தாய்.
 சோல்ப் படாமலே நன்மை தா தாயே
 துய்ய நாகஞ்சோலை வாழ் நாச்சிமாரே.

முருகையன் சீர்த்து

மட்டுருக்காலே அருவாளைத் தட்டி,
 மாவிலகைகள் பிடி தன்னில் இறுக்கி,
 வெட்டும் பிடியை சிறக்கவே வெட்டி,
 வெள்ளித் தகட்டால் வீரல் கூட்டம் இட்டு,
 நல்லை நகர் வாள வருகந்த சாய்வை,
 நன்றாய் நினைத்துக் கையில அருவாள் எடுத்து,
 தொல்லுலகு கயிலை உலர் வாழ் இளந்தாரிமார்!
 தோராமல் நிலை அருவி விழையாடினாரே.

ஆத்தலே தண்ணீர் அலைந்து வருமாப்போல்
 அதன் பிறகே புள்ளுத் துரந்து வருமாப்போல்
 சேத்தலே தண்ணீர் தெளிந்து வருமாப்போல்
 செல்கவள நாரையினம் மேய்ந்து வருமாப்போல்
 வன்ன லீர் வேல்கை மதத்து வருமாப்போல்
 வாதரா கன் காற்று போத் வருமாப்போல்
 வீட்டிலே கடிநாய் வெகுண்டு வருமாப்போல்
 சீனப்புல் தண்டையை முறுக்கி வருமாப் போல்
 நாட்டிலே வாழ்கின்ற நல் இளந்தாரிமார்!
 நணுகாமல் நிலை அருவி விளையாடினாரே.

கரிய தொரு வீறுமனும், கைகாள் அப்பரும்
 கஞ்ச வீரபத்திரரும் யாப்பை வன்னியரும்
 அறு அறு பூதனும் ஊயனும் காளியும்
 அம்புலியில் உள்ள ஓர் தெய்வம் அத்தனையும்
 குருபரன் ஆறுமுகக் குமர வேலாயுதன்
 குன்றுறை குறமகள் வள்ளி பவ்காளன்
 முருகன் முள்ளியலகை கலியாண வேலகை
 முதல் வகை சேல்க்க முழுதும் வந்தனரே.

பொன்னினாலே பூ நூல் பின் குடும்பியும்
 பொருது கீளையாட நல் வேலும், சிலம்பும்
 என்னானே எந்தன் நாவுக்குள் அரரசே
 எந்தன் கீளை தீர்க்க வரு வள்ளி மணவாளா!
 உன் நாமமே சொல்லி ஓதும் அடியார்க்கு
 ஒரு நொடியில் மயில் ஏறி வரவேணும் முருகா!
 பொன்னான வள்ளி தெய்வானை மணவாளா!
 புலியில் உயிர் யாகையும்காத்தருள் வாயே.

நாகதம்பிரகாச சீர்த்து

வாசுடனே சேடன் வாதாடி நின்றான்
 மகா பேரு தன்னை படத்தால் மறைத்தான்
 ஊசு புனல் வாயுகின் கோபம் பொறாமலே
 கொடு, முடிகள் சீதற நின்று தலை பொருத தேரம்
 தேசு புகழ் ஈசரும் சந்திதாசம் ஆகி
 பேரரவின் ஓர்படம் தாள் தனை ஒதுக்கி
 நீடு புகழ் சேடன் என நின்ற நாயகமே
 நீர் தவ்கு வேணாவில் நாக நயினாரே.

ஆயனார்க்கு அன்று நீ பாசமு மானாய்
 அன்று நீ பாதாள மூடு வந்து சென்றாய்
 ஈசனார் உறைகின்ற தில்லையின் மீதே
 இயல் பாகவே நாகம் கொண்டு சென்றாயே
 நாயகன் வேணாவில் உறை நாக ராசாவே
 நற் பொருளை ஒரு நாளுந் நாயில் அயிரோமே.

கோண மலை நாதருக்கு ஆபரணம் ஆனாய்
 கோவந்த நாதருக்குப் பாசமும் ஆனாய்

தேணா கில் உறை பதிகம் ஆனதுவும் நீயே
 வெற்றியுறு புதுமையும் மெய்கதியும் நீயே
 காணாது கண்டு காலக்கு கிடர் வாராமல்
 காக்கவும் வல்ல நீர் காத்தருள தேணும்
 நாணாத வினை மருகம் காணாமற் போகவும்
 நன்மை தாரும் நாக தம்பிரானாரே.

பெருத்த தவில் முரசோடு பேராண மத்தளம்
 பேசையர் வெண்சாமரை கவர் வீச
 வருத்தம் என்று எண்ணியே மானிடர் தமக்கு
 மாநிலம் வாழலே வந்து அவ தரித்தாய்
 பெருத்து வரும் தோயையும் பேயையும் அகற்றி
 பருத்தி புலம் வாழ வரு நாக தம்பிரானே
 பாத மலர் ஒரு பொழுதும் நாவில் அடியோமே.

நனையாத தவில் உண்டு தம்பட்டம் உண்டு
 நல்வீருது குளல் உண்டு தம்பட்டம் உண்டு
 நினைவான துண்டு பனி நீரான துண்டு
 நெற்றியில் நிறைவான சந்தனமும் உண்டு
 சனையான துண்டு நல்ல தூய மலர் உண்டு
 சுற்றி விளையாட நல்ல பொற்கோவில் உண்டு
 மனை யான உண்டு நல்ல மாடு கண்டுண்டு
 வன்னி நயினா ருண்டு நல்ல மானிடவர் தமக்கே.

ஐயனார் சீர்த்து

வண்ணமடு பொன்னின் வருத்தியைச் சூடி
 வாகன நெற்றியில் பொட்டுகளு மட்டு
 பொன்னினால் மார்பில் சல்கில் பதக்கம்
 பொருந்து நல் வாசு புரி முன் கை வளை கொச்சை
 இன்னமும் பலவீத மாலைகள் அணிந்து
 இடையிலே அக்கு மணி கொச்சை சிலம்பு
 அன்னமும் சொர்ணமும் இன்னமும் பெருகிட
 ஆதி சடவன்குளம் வாழும் ஐயனாரே.

ஐம் பெரும்பூதமும் பூந் பாலகரும்
 அரிய குல வீறுமணும் அட்ட பாலகரும்
 மைவரும் வருகரும் மறவர் சீல்களவரும்

மதயானை தனில் ஏறு மாஉத்தமாரும்
 மெய் கதி வீளவிகலே மானிடர் துதிக்கவும்
 மேன்மைபுடனே கருணை நீ அருள வேண்டும்
 வையகம் புகழ்வரு கோடால்க்கல் ஐயன்
 மலரடிகள் பொற்பாதம் மனதில் அபரோமே.

கொட்டு நல் மத்தளம் கொம்பு சிறுதாரை
 கோணாத சேமக்கலம் வீருது வீணை
 அட்டதசை எல்குமே வெண் கவர் வீச
 அடர்ந்து சில மனிதர் வந்து அடிப்பணிந்தேத்த
 மட்டுலவும் அச்சலாய்மடு வாமும் ஐயனுடை
 மலரடிகள் ஒரு பொழுதும் மனதில் மறவோமே.

தொந் தொகுத் தொகு தொகுத் என்று முர சதீர
 தொனியது கொக்களாய் வெளிதனில் முழுலக
 சந்தோசமாகலே மருத நிடல் தனிலே
 தான் இருக்கச் சாமரம் வீசுவார் கோடி
 பந்தாருவார் கோடி பரிமாறுவார் கோடி
 பாடுவார் கோடி சிலர் ஆடுவார் கோடி
 செந்தேன் உலாவு பொற் செம்பெடுத்த குளம்
 சேர்ந்து வாழ் ஐயனை செய்ய வேண அறுமே.

வல்லி மடவார்கள் சிலர் வன்மை துரைக்க
 வளர்ந்த சிறு மடந்தையர் மணிக் கவர் வீச
 வல்லியர் படைத் தலைவர் வேதியர்கள் கூடி
 வேதியரும் புடைகூடி வெண் குடை நிறுற்ற
 சொல்லும் ஒரு மதயானை குஞ்சரம் ஏறி
 கொடிய படை கூடுவே முனிவந்த கோலே
 சல்லி யொரு முரசு கொம்பு அதிர் வெள் ஆணைமேல்
 ஆத் சடவல்குளம் வாமும் ஐயனாரே.

பொன் முனியும் ஒரு புல் முனியுமற்ற
 பொற்பட்ட முனியும் ஒரு கொற்ற முனியோரும்
 புவியில் முனியோர் பிழையும் அடியார் செய் பிழையும்
 கதிரை வயல் கட்டாடி அவர் செய்த பிழையும்
 அய்யு சடவல்குளம் வாமு வருகின்ற
 ஆன கூறாவடியில் வாமும் ஐயனாரே.

கையிலே மெய்யாய் உத்தவனும் நீயே
கண்டவுடனே வரம் பெற்றவனும் நீயே
தொய்யாமல் ஓடி விளையாடுவதும் நீயே
தோராத படை கொண்டு வருபவனும் நீயே
ஐயாயிரம் படைகள் உள்ளவனும் நீயே
மேதனியல் ஐயன் என மெய்கண்ட பெருமாளே.

கல்லால் பெருத்ததோர் சீப்பியும் சல்கும்
கடலால் வரும் பிழை அறிந்தோமும் இல்லை
சொல்லப் பெருத்தோர் கீர்த்தியும் உள்ள நீர்
நாயமார் சூழப் பெரும் படையோடு சென்று
வண்ண முது உரை தன் வகுத்துமே வந்து
வாடும் உலகொரை நீர் காத்தருள வேண்டும்
பொன்னின் குடையினால் உயர்ந்த பெருமாளே
புநகர் நகர் வாடி வரும் ஐயனாரே.

நாறியும் கீரியும் நுழையாத குருமனில்
நடன மடு கொம்பனும் அலியனும் பிடியனும்
தாழியே மநிகாரர் பார்த்துத் தூர்த்த
சற்று மனம் அஞ்சாமல் உற்ற படை கூடி
ஏவியே வந்த மடி வாள் அது எடுத்து
எதிர்த்த படைக்கு எதிராகவே நன்றாய்
ஆத் சேர் பண்டார ஆண்டான் குளத்திலே
ஐயனே துய்ய புகழ் ஆத் நாயகனே.

பொன்னரிய மாலைவொடு சல்கில் அணிந்து
புகழ் பெரிய வில்லொடு பொற் பிரம்புடனே
சொன்ன மொழி தவறாமலே படைகள் கூடி
துகள் படப் புறியது துடித்திட நடந்து
கன்னியர்கள் இருபுறமும் சாமரை வீச
காளங்கை மத்தளமும் தாளங்கை அதிர
வண்ண முள ஆராட்சியா குளம் தனிலே
மத கரிகள் மீதேந் வரும் ஐயனாரே.

ஆகையொடு வாசியும் வீர மா காளமும்
அடவுடன் பரிகலம் அணி நிறுத்திடவே
சேகையொடு பப்பரவர் சேவித்து நற்க
திக்கதிர் வெள்ளாணை மேலேந் வருவீர்

கோனையை குடி சனங்கள் யாவரும் வந்து
 மும்பீட்டு நல்லூம் தூரும் என்நிடலே
 மேன்மைபுர் ஆராட்சியா குளம் தனிலே
 மேலீவரும் ஐயனுடை பாதம் அயரோமே.

தொட்ட நீ புணுகு சவ்வாது கஸ்தூர்
 சொல்லரிய மல்லிகை முல்லை செவ்வந்த்
 பட்டுடன் சகலாத்து வெள்ளை மேல் கட்டி
 பரம்பிய வெற்றிலை பாக்குடன் சுண்ணம்
 அந் புணுகு சந்தனம் ஆம்பல் கஸ்தூர்
 ஆன குல தாமரை அம்மானை சிலம்பு
 சவ்ரிமயர் கண்ணாடி சந்தன சுகந்தம்
 சாத்லிங்கப் பூச்சு வில்லம் பூ சொட்டை
 இயல் பாக இரு பொழுது மடை கொண்டு நின்ற
 குணமான வறளாயில் வாழும் ஐயனாரே.

பொல்கல் மடை புகை மடை பாலாடை தூள்
 போகுமோ கற்பூர வாசமது வீச
 சல்கு நிறை மேன்மை செந் ஐயனாருடைய
 சரணமலர் பொற்பாதம் மனதலயரோமே.

குருவிச் சீந்தி

புதலம் புகழ் பெருகு தனிக் கல் வயல் தன்னில்
 புகைக் குருவி வாராமலே காவல் செய்வாய்
 ஆகலம் புகழும் பாவினிகை பாட
 ஐல்கரணோ டாறுமுகன் அம்மணும் துணையே
 நாதமொடு கீதமும் ஓது நான்மறைகளும்
 நாலுலகும் ஒன்றாக நின்ற உமையவளே
 மாதவன் தன் திருவும் மாமகளும் நாமகளும்
 வந்துதவ அனுதினமும் சீந்தனை செய்கோமே.

புகழ் பெருகு கல்கால சோடி குலராசன்
 பூயில் விதைக்க வித்தில்லாத போது
 மகிழ்வீனொடு கிள் உருவதாகப் பறந்துபோய்
 வானுலகு சென்று நெற்கதூர் கொய்து வந்து
 அகளங்களிற்கு நித்திய புகை புரியவும்

ஆதியர்கள் லேதியர்கள் அன்ன வைய தீரவும்
 திகழ் பெருகு காராளர் பயிட்டு விளைவித்த
 செந்நெல் வீரும்பியே தின்னாமல் ஏகாய்.

கார் பெருகு கற்பகக் காவுடைய மன்னவன்
 காசினியல் மன்னவரில் யார் பெரியர் எனவே
 சந்ரமதி கேள்வன் அரிச் சந்ரனெனவும்
 தயவினுடன் மாமுனி வசிட்டன் உரை செய்தான்
 இந்திர சமுகந்தனினில் இந்த முன்வன் சபதம்
 இட்டமொழி தவறாமல் எநிக மண்டலமே
 வந்து புதி மீது விழவே பறவை மிருகங்கள்
 வயல் புலம் அடுத்த மதியோ இவ்வு வந்தாய்.

மறவரொடு, துளவூர், பப்பரவரொடு கானவர்கள்
 வலை கயிறு கட்டியே விசை பொற்கள் ஏத்தி
 குறவர் சிறு பறவை படவே கண்ணி குத்தி
 கொண்டது பயப்பாடு கேட்டறிந் தலையோ
 பிற தெரிய கரிய நிற மிகக் கொடிய பண்டி
 பிணையொடு மரை கரடி புலியும்மத கயமும்
 விறல் எயினர் வதை செய்து விருந்து பசு ஆறவும்
 வேட்டை ஆடிய செய்தி கேட்டறிந்தலையோ.

சோனாடர் மனு நீதி வதை செய்யார் என்றே
 துண்பு கொண்டே மனம் கோணாது வாரீர்
 சென்னி ஈகாரந்துள இராவணன் இலங்கைகைய
 சென்று அடுத்தே அனுமன் திரும்பி வருவது போல்
 உண்ணுறீர், உண்ணுறீர் ஓடமென தொட்டி நீர்
 ஒளிக்கிறீர் கள்ளத் திணைக் குருவி ஆய். ஆய்
 குஞ்சு மதலைகள் முன்பே சப்பாணி கொட்ட
 கூப்பிடுக என நெஞ்சில் கொட்டவும் வேண்டும்
 பஞ்சமா கொட்டிலை தட்டி எழுப்ப
 பறந்து குருவிக் கிளைகள் அயர்ந்து விளையாட.

நாகமலை கூகைமலை நடுவீழ்மலை பெரியமலை
 நாகராசன் வாழ் உயர்ந்தமலை கண்டால்
 தோகை மயில் ஆடுமலை ஈஜாமிமலை, அம்மன் மலை
 சுற்றியுள்ள திணைக் குருவி ஒக்கோடியவருடே
 படைத்தலம் புகழ் பெருகு தண்ணிமலை சும்பகன்

பாரமலை நீராத் மண்கீண்ட மலையுமீ
 வெடுக்கு நாதத் தீரள் உயர்ந்தமலை வீடு
 சீமல் பத்து ஈராண வாவெட்டி மலையுமீ.

கொச்சி மலை, குடகுமலை, கோணலை, நீலமலை,
 கொக்குளாய், செம்மலை குருத்து மலை கண்டால்
 அச்சத்தொடு நாயேறி எந்த மலை உயர்ந்தமலை
 அல்காக்கு இருந்து கிளையாகவே வருகிற
 மாற்றலர்கள் புகழ் வரு தம்பலி கடலமலை
 மருவு குருவிக் கிளையகள் பல பலவென விடியமுன்
 காற்றும், மலையுமீ கலந்து வருவது போல்
 கல கலெனவே குருவீ கடிதொடி வருகிறே.

பச்சை முளை தூவீ நல்ல பலன் தன்னார்வ மலை
 பார்வையுள்ள கிள்ளை நிறத் தோலை மயில் முதலில்
 நச்சு விடு குறமாத் உள்ள புனம் மீதிலே
 நாடி வருவது போல ஓடியே வருகிறே.

பொகமது வென்ன கரி கொல்கைகள் குலுலிக்
 முன்னையல் இரு வளையல் சல்கில் துலலிக்
 பாகனைய மொடியாள் சதல்கைகள் கிலுலிக்
 பந்தடிப்பது பெண்கள் சந்தடிப்பது போல்
 ஆதலம் புகழ் நல்ல மாப்பாண மன்னனை
 அடர்ந்து விடை கெட்கத் தொடர்ந்து வருவது போல்

உடுக்கள் நிறைந்தமலை மண்டலம் உயர்ந்த மலை
 குறு முனீவர் சென்றல் கொடுக்க மதிக்க
 விடக் கொடிய அடியார்கள் நிறைவ தென் நெஞ்சில்
 வெள்ளை உள்ள குருவிக்கிளை விருந்துண்ண வருகிற
 கண்டிமலை, தொண்டிமலை, கத்திரமலை, குத்திரமலை,
 காளாவி சுறுளியொடு மாகாளி மலையுமீ
 எண்டிசையில் உள்ள மலை வாமும் தினைக்குருவீ
 எல்லாமும் ஒன்றாய் இனம் கூடி வருகிறே.

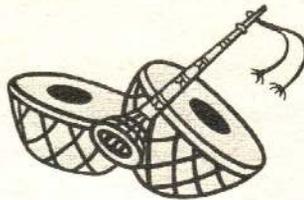
கோலமலை, நீலமலை, கருவிமலை, பெரியமலை,
 கொக்கிளாய், பரந்தமலை, செம்மலை, குத்துார்
 கன்னியல் குமரிமலை, ஒதியமலை, பொதியமலை,
 தட்டாமலை, தீரளில் உள்ள குருவீ முதலாய்

தோற்றமுள்ள கந்தளாய் குளமேவு மகையினொடு
 சொல்லிய பூதேந் சூழ மகையாளம்
 அஞ்சு நாள் ஆறுநாள் குருவியை அகற்றி
 ஆறியரு கார்கால வீளையு வருமட்டும்.

பிஞ்சியரு என்று பாராமலை வெட்ட
 பெண்டுகள் பிறகே தூர்த்து கூடு தட்ட
 கைக்கொச்சை அடிக்கவும் கவண் எறிகள் வீசவும்
 கால் நொக ஓடவும் காரியம் அதேதேனா
 தொக்கத் தொகக் குருவீ ஓலம்ட் போட
 சொல்லுவேன் ஒரு புத்த எல்லோரும் கேளும்.

பந்தலொடு வெயிலுக்கு இருக்கச் சிராம்பியும்
 பார்வையிட்டே குருவீ அகல விட்டோட
 திட்டமுடனெ கொடியை வெட்டி முடித்து
 சிறக்கவே குழைக் கொம்பு ஆரத்த தூக்கி
 கட்டை கலை கம்பு இடை இடையே நாட்டி
 காலையிந்து இருக்கவும் கட்டா கொடியை
 கும்பமலை, தம்பமலை, கொட்டியாரத்தூமலை,
 கோணேசர் வாழமலை, குருவீக்களை முதலாய்
 ஆய் ஆய் எனக் குருவீ ஓயாமல் வருகில்
 அசையாமல் இருந்து ஆட்டா கொடியை

மாதவன் திரு ஆணை, முப்பத்து முக்கொடி
 மாதேவர் ஆணை, வசிட்டமுன் ஆணை,
 சிவன் ஆணை என்னுடைய செல்காவல் மீறில்
 சைம் பிராந்தின் பசிக்கரை ஆகுவிர் நீரே
 அவ் கெவ் குருந்து தான் அவ்கவ் குபானாலும்
 சவ் குபாலகர் ஆணை அவ்கவ் கு அகலும்.

நன்றி கூறுகிறோம்

புதுக்குடியிருப்புப் பிரதேச பண்பாட்டுப் பேரவையினர் நிகழ்த்தும் பண்பாட்டுவிழா இனிதே நடை பெற உழைத்த அனைத்து உள்ளங்களையும் நினைவில் நிறுத்தி முதற்கண் நன்றி அறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம். இவ் விழாவில் கலை நிகழ்வுகளை ஒழுங்கு படுத்தித் தந்த கல்லூரிகளின் அதிபர், ஆசிரியர்களை நினைவிற் கொண்டு அவர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள். இவைதவிர சஞ்சிகை சிறப்புற ஆக்கங்களை வழங்கிய பேராசிரியர்கள், விரிவுரையாளர்கள் மற்றும் இலக்கிய பங்களிப்புச் செய்தோர் அனைவருக்கும் நன்றிகள்.

புதுவையாளை அலங்கரித்து நிறைவு செய்த மல்ரிவிஷன் அச்சகத்தாரின் மகத்தான பணிகளையும் பாராட்டி நன்றி கூறக் கடமைப் பட்டுள்ளோம். மேலும் எல்லா வகையிலும் எம் விழா சிறப்புற உதவிய பிரதேச செயலக ஊழியர்கள், பேரவை அங்கத்தவர்கள் எனச் சகல நல்லுள்ளங்களுக்கும் நன்றியறிதல் உரித்தாகட்டும். அத்தோடு இம்மலர் உருப்பெற அனுசரணை வழங்கிய வடமாகாண பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்திற்கும் எமது நன்றியறிதல்கள் சென்றுசேரும்.

கன்னியர் கோவில்

புதுக்குடியிருப்புப் பிறகுடிக்குத் தெற்கு எல்லாமின் நீலக் கொண்டிருப்புப் புறமுது அல்லலே கன்னியர் கோவில். எழு கன்னியர்கள் விவரிக்கப் பிறகுடிதேவ பெயர் வகுப்பில் இடம் இது என் வறலாறுகள் கூறிக்ளா. இப்பிறகுடித் தன்னாக்கண்டல் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. புறமுது குறிப்புகளின் படி தன்னாக்கண்டல் பழையதாயின ஒரு இராசாதிபதியாக இதை காணப்படுகின்றது. இன்ற இப்பகுதி இராணுவக் கட்டுப்பாட்டின் அமைந்துள்ளது.

கன்னியர் கோவிலின் கருவகற்காலப் பண்பாட்டிற்குக் கட்டிக் கலாமின் தெய்விகள் காணப்படுகின்றன. கோவிலின் வாயின் பாதைத் தலைவாயின் இன்ற காணப்படுகின்றது. இதை இரூ பக்கங்களிலும் பெண் காலப் பெயர்வகளின் விதைகள் நீராடிப்பு பட்டுள்ளது. இதை விதைவகையு இன்ற காணப் படுகின்றன. தலைவாயின் தென்பகுதியின் இரூ புறமுது அழகிய கலாத்தொடர்புகள் பெறக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றோடு வட்டவகையே பெறக்கப்பட்டு இரூ கருவகற்கள் கோவிலின் பின்புறம் காணப்படுகின்றன. இவ்வக வகையினா நீண்ட ஆண் இன்ற நீராடினே அறிவு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதை எழு பிறகுடிக்குத் தெற்கு வறலாறு கூறும் விவரிக்கல் அழகு.

-மலர் குழு-